ARHONDOLOGIA MOLDOVEÍ

— AMINȚIRI ȘI NOTE CONTIMPORANE —

de

PAHARNICUL CONSTANTIN SION

CU O PREFAȚĂ ANALITICA

de

GH. GHIBĂNESCU.

ÎAȘÎ
TIPOGRAFIA BUCIUMULUI ROMÂN
1892.

ARHONDOLOGIA MOLDOVEI

PREFAȚA

I

Importanța publicațiunii de față să vede de la sine. In acest timp, cînd e așa de viŭ interesul de a ști cît de multe despre trecutul nostru, cartea de față e bine venită. Ea ne spune multe amănunțimĭ despre clasa boerească, așa cum a văzut o, simțit-o și apreciat-o autorul manuscriptuluĭ, paharnicul C. Sion. Nu sînt 50 de anĭ, de cînd s-aŭ desființat pronomiile de clasă și totușĭ foarte puține știm noĭ ceștĭ tinerĭ despre trecutul claseĭ boereștĭ. In vîrtejul ce a apucat țara noastră spre reforme, am ajuns a nu ne maĭ cunoaște; și aceasta e așa de adevărat, că cetind acest manuscript, vechĭŭ numaĭ de 35 de anĭ, pare că cteștĭ de o societate alta de cît cea romînească; așa de tare s-aŭ schimbat lucrurile.

V. Alexandri în „Viața lui C. Negruzzi", a descris clasa boerească ca manifestare de stradă, ca raporturĭ oficiale, ca erarhie socială; Pah. C. Sion vorbește tot de această clasă, dar ca origină, ca fire. Unul să complectează prin altul și fericițĭ sîntem că putem spune astăzĭ de boeriĭ din Moldova, care li-ĭ obîrșia, care li-ĭ firea.

Grație organizăriĭ Statuluĭ Romîn din trecut istoria Moldoveĭ de la întemeierea sa pînă azĭ nu e de cît povestirea intrigilor și actelor de slugarnicie, săvîrșite de boerĭ în curs de 500 de anĭ. Cronicariĭ, boerĭ de rasă, amintesc cu falā de

boerĭ, *stîlpiĭ țăriĭ*, povestind și cele mai micĭ intrige țesute de boerĭ contra domnuluĭ.

Intreaga istorie de pînă acumă a Moldoveĭ, să referă numai la domn, la curtea sa și la curteniĭ săĭ, ca și cum întreaga istorie, a unuĭ popor să rezumă într-un om, fie acela chĭar uns a luĭ D-zeŭ. Alăturea de domn, eraŭ boeriĭ, pepiniera, din care să preparaŭ aspiranțiĭ la domnie prin intrige, trădărĭ și corupțiune.

E unică în felul său istoria acesteĭ clase, care n-a lipsit de-așĭ avea poețiĭ săĭ, cronicariĭ săĭ, adoratoriĭ săĭ. Și cînd te uițĭ maĭ de aproape din ce elemente era constituită, care aŭ fost faptele prin care s-a ilustrat, te mirĭ de unde atîta cinste și vază!

Pusă prin condițiunĭ sociale, de a da mîna cu asupritoriĭ, totdeauna aŭ gravitat către străinĭ, și puțin a lipsit de nu s-a turcit, grație altor cauze, iar nu putințeĭ de conservare a neamuluĭ Nu clasa avută îșĭ menține naționalitatea, ci prostimea, țărănimea. Interesele celor avuțĭ maĭ de grabă să împacă cu asupritoriĭ de cît cu asuprițiĭ. Așa în Transilvania nobilimea Romînă s-a maghiarizat, în Bulgaria și Serbia s-a turcit; iar la noĭ a oscilat în toate părțile, uniĭ s-aŭ Turcit, alțiĭ s-aŭ făcut Polonĭ, alțiĭ Rușĭ, după timpurĭ și împrejurărĭ.

In traĭul săŭ clasa boerească s-a primenit într-una. Mică și restrînsă la început s-a înmulțit maĭ apoĭ prin mila domnuluĭ. în a căruĭ mînă stătea putința de a înalța saŭ scoborî din treapta boeriilor pe orĭ ce boer. Cînd cetim lista boerilor din secl. XV-a ne găsim în plină influență slavonă; pare că Moldova e un colț din marea Rusie, și totușĭ aceia aŭ fost eroiĭ luĭ Ștefan cel Mare, de care s-aŭ învrednicit cronicariĭ și rapsoziĭ, cum zice Eminescu. Familiile boereștĭ, care aŭ fost în cele dintăiŭ trepte sociale în suta a XV-a, încep a cădea în suta a XVI-a, cînd alte nume apar pe arena politică. Fie-care

secul şi-aŭ avut ideile sale şi oamenii săi; ne convingem de aceasta uşor inspectînd lista boerilor, aşa cum am întocmit o la finele vol. XVIII din Uricar.

Clasa boerească era lesne primitoare de elemente nouă. Indată ce influenţele politice să schimbaŭ, în urma unor întîmplări exterioare, boerii eraŭ cei întăi care îşi schimbaŭ tactica. Cum incepe a să simţi influenţa greacă în ţările romîne, prin numirea directă de către Poartă a domnilor Greci, boerii pentru a-şi căpăta graţiile noilor domni deschideaŭ familiile lor la toţi renegaţii şi astfel îngroşaŭ clasa lor cu un puternic element străin; prin aceasta s-a ajuns că în secolul al XVI I şi jumătatea întăia a secolului al XIX-lea clasa boerească din Moldova era plină de greci; în secolul al XV-lea Moldova dădea aspectul unei provincii Slavone, acum în secolul al XVIII-lea pare că-i o provincie Grecească, aşa de tare s-aŭ împestriţat familiile *).

Paharnicul C. Sion vorbeşte despre boeri aşa cum i-a apucat el, cînd nu-şi bazaŭ boeria pe o faptă ilustră, saŭ pe o tradiţiune familiară, ci pe sume enorme de bani, saŭ pe alte fapte adesa ori necinstite.

Să schimbase acum lucrurile. Domnii întinsese dreptul ce-l aveaŭ de a da rangurile pe o scară mai mare. Eraŭ anumiţi telali şi samsari, care traficaŭ titlurile de nobleţă, în schimbul unor sume adese-ori fabuloase. Ajunsese lucrurile la aceasta că boeria era o belea. o pacoste pe ţară, din care nu profita de cit domnul.

---

*). NOTĂ. Făcînd o socoteală a numelor de familie după origină, iată cam care e raportul. Din 700 de familii, cîte cuprinde manuscriptul de faţă, 400 sînt romîne, mazili şi răzeşi, 200 sînt de origină greacă, de cea mai rea specie, 60 de origină bulgară, şi 40 de alte neamuri: Armeni, Jidani, Italieni, Nemţi, Arnăuţi, Tatari, Lipoveni, Lehi, Franţuji, etc. Faţă cu această socoteală versurile lui Eminescu sînt pline de adevăr, că cei ce ne stăpînesc pe noi azi sînt: *Grecotei cu nas subţire, Bulgăroi cu ceafa groasă.*

Faptele de natura aceasta sînt nenumărate în manuscriptul de față.

Autorul, păharnicul Constantin Sion apreciază pe boerí ca Romîn, ce ține la țara luĭ, și deplînge ca un alter Ieremia pe ruinele boerismuluĭ, decăzut și feștelit prin nenumărațiĭ plăcintarĭ, care îșĭ agonisaŭ pitace de boerie în schimbul unor sume de banĭ.

Autorul poartă o ură neîmpacată Grecilor, și cuvintele cele maĭ urîte le spune la adresa lor, maĭ la fie-care rînd.

Pe lîngă acestea autorul nu uită a ne aminti și de moralitatea acesteĭ clase. E cunoscut că corupțiunea moravurilor e maĭ mare și maĭ conscientă în clasele de sus de cît în cele de jos. Dacă raporturile sociale dintre țărani, multe nu sînt morale, adesa această apreciare o dăm din punctul de vedere al legilor, iar nu a cercului lor de viață. Prin cele ce ne spune autorul manuscriptuluĭ de față să adaugă încă o notă la distrăbalarea morală a aceste̮ĭ clase privilegiate; și cetitorul va ceti la fie-care pas cuvintele triviale prin care să arată aceasta.

Am greși dacă am zice că de oare ce clasa boerească era foarte coruptă ca moravurĭ sociale, apoí merita soarta ce-aŭ avut-o: *desființarea sa*; dar dacă la aceasta adăugăm corupțiunea de moravurĭ politice, vom fi în tot dreptul de a zice că era cu neputință de a mai trăi ca clasă; să prea învechise; era putredă acum.

Nu píere o țară, nu píere o clasă socială numaĭ prin corupțiunea raporturilor conjugale; peirea vine totdeauna prin corupțiunea politică.

Peirea ta prin tine Istraele! am putea zice și noĭ de clasa boerească.

Manuscriptul. Manuscriptul e un gros volum *in octavo*, din hîrtie de diferite colorĭ. Să expli-

că aceasta prin faptul că autorul culegînd notițele de diferite familiĭ în răstîmpurĭ deosebite a redactat acele notițe pe ce hîrtie i-a căzut la îndămînă; de aicĭ și nepotrivirea în scriere; pe alocurea deasă și măruntă, pe alocurea rară și mare; dar tot aceiașĭ mînă peste tot. Prin ce împrejurărĭ, nu știm, de-a trecut acest manuscript în posesiunea domnuluĭ D. C. St. . . . . Sk. . . . . care cu deosebit *interes* l-a înmînat domnuluĭ Th. Codrescu. D-sa ca buchinist recunoscut a crezut că e bine de-a tipări și iată prin ce împrejurărĭ manuscriptul vede azĭ lumina tiparuluĭ.

Uit a spune că manuscriptul așa cum e azĭ orînduit și cusut să datorește *Păr. Arămescu Conon*, în a căruĭ mînă să afla prin 1887, cum arată o notiță pusă la urmă.

Filele nu sînt numerotate dar sînt ca la 250,

III

Data. Pah. Sion a scris în timp mai bine de 10 anĭ, de pe la 1844 pînă după 1856; nicăirĭ n-aminteste de Unire, din contra amintește de alegerele pentru divanul *Ad-hoc.*

Așa la pag. 87 vorbind de Meletie Mitropolitul spune că Episcop de Roman era Gherasim. Noĭ știm că Gherasim a păstorit pînă la 1844. Grosul l-a scris în 1852 prin Februar, cum singur spune în multe locurĭ (pag. 95, 15·, 161, 182, 201, 232); unele nume le-aŭ scris după 1856; așa când vorbește de Dodun spune că l-a adus domnul la 1856.

Pah C. Sion nefiind în slujbe supt Sturza și Gr. A. Ghica, s-a îndeletnicit cu adunarea de notițe despre familiile boereștĭ, tocmai în timpul cînd a făurit și falșul izvod a luĭ Clănău.

---

*). NOTĂ. După comunicarea D-luĭ Gh. Sion poetul, pah. Constantin Sion a murit înainte de unire, cam pe la 1858.

In studiul nostru „*Epilogul izvodului lui Clănău*“ (Ur. XVII), am arătat că Izvodul s-a făurit între 1845 și 1856, după ce să alcătuise documentele falșe Sioneștĭ între 1838 și 1845. Atît documentele cît și Izvodul luĭ Clănău spun același lucru ca și manuscriptul de față. Să naște întrebarea: Izvodul luĭ Clănăŭ să publică în 1856, și să zice că *era de curînd aflat*. Acest Izvod spunînd în Epilog ceea ce spun și documentele Sioneștĭ, uumează că autorul a fost acelașĭ. Mai mult încă. Intrebuințarea ce face pah. C. Sion în manuscriptul de față de acest Izvod înainte încă de a să publica arată că el și numai el e autorul vădit al acestuĭ falș isvod.

Ișĭ închipuia istețul plastograf de documente că creîndu-șĭ pentru neamul lui o genealogie fantastică, și făurind un șir de documente falșe. cum și lungul izvod al luĭ Clănăŭ, nu va veni vremea, cînd să vor afla toate ițele și urzirile lui. Astăzi grație publicăriĭ acestuĭ manuscript putem ști în mod definitiv că C. Sion dus de interesul de a-șĭ mări neamul, cu scopul de a-șĭ vîrî copiiĭ săĭ în școala de cadețĭ din Petersburg, a plănuit încă din 1838, o serie de falsurĭ documentale, pe care pentru a le da aer de veritate le-a poslăduit prin judecătoriile de atunci. poĭ s-a pus și a scris Izvodul lui Clănăŭ, operă îndrăzneață, dar bicisnică ca executare; după 10 anĭ de muncă a găsit pe lăudărosul de Boldur de l-a tipărit pe cheltuiala sa, sigur în schimbul uneĭ grase plăți. Asaki a luat lucrul de bun; și am putea bănui o înțelegere rușinoasă. Iar Gh. Săulescul, *primul* filolog romîn, în entuziazmul lui l-a luat ca marfă bună tocmaĭ pentru că era primul filolog. C. Sion, care făurește Izvodul lui Clănăŭ e cel dintăiŭ, care să folosește de dînsul îl citează ca text istoric, căutînd a dovedi un falș prin alt falș. Legenda dar a uneĭ republicĭ la Bîrlad, a uneĭ întrunirĭ a moșnenilor la Iașĭ după retragerea legiunilor erau ideĭ, ce încolțise în capul lui C.

Sion încă de pe la 1838, maĭ ales în urma publicăriĭ Hroniculuĭ lui D. Cantemir în 1836.

C. Sion era singurul cunoscător pe vremea sa de toate numele de boerĭ, probă manuscriptul de faţă, dar el nu cunoştea de cît Arhondologia Moldoveĭ din secolul XVIII şi XIX; ici pe colea câteva nume de boerĭ mai vechĭ, despre care încă nu spune maĭ nimic. Aceasta ne explică colosala greşală comisă de a pune pe boeriĭ, cari îĭ întîlnim numaĭ de la secolul al XVII-lea, în coace figurînd pe vremea lui Bogdan şi chiar pe la 274 după Cristos. Nicĭ nu putea face altfel Incă nu să publicase până la 1856 mai nimic din vechiĭe documente a secoluluĭ al XV şi XVI. Afară de *Arhiva Romînească* şi *„Magazinul istoric pentru Dacia“* nu găsim altă publicaţiune istorică. Incepuse a apărea Uricariul încă din 1852, dar documentele din el eraŭ mai mult politice şi din secolul al XVIIlea. In lipsa acestora s-a mulţămit cu cîteva notiţe, ce va fi căpătat prin documentele parţiale cetite de el şi lipsit de orĭ ce spirit critic. a turnat cu grămada de la dînsul pentru a umplea întreg izvodul lui Clănău cu nume nouă de boerĭ.

Să naşte o întrebare: Era cu putinţă ca tocmaĭ pe acea vreme să fie plastografi de documente, cînd cunoştinţele istorice eraŭ slabe, şi cum zic uniĭ, nicĭ interesul aşa mare? Faptele ne spun că da. Practica scrisuluĭ cu slovă veche era generală până la 1860; azĭ e o specialitate; stăpîni pe instrumentul de scris, lesne putea un îndrăzneţ ca C. Sion să făurească acte talşe, fără a fi impedicat de lipsa de cunoştinţĭ istorice, de oare ce interesul era foarte mare Şi nu era numaĭ autorul nostru în această categorie. Cine ceteşte actele vechĭ e deprins cu faptul de a vedea că să prezentaŭ la judecăţĭ acte falşe în adins făcute pentru a dovedi ceva, ce nu era drept. Nu arare orĭ la judecată să proba falşitatea acelor documente şi eşaŭ *ca răsuflate*, străpungîndu-le

la mijloc ca semn că sînt răle. Cîte însă din aseminea acte falșe nu eraŭ luate ca adevărate și să câștigaŭ după ele moșiĭ întregĭ, să desmoșteneaŭ răzășĭ de răzășiile lor! Iată un exemplu pe care singur pah. C. Sion îl povestește, fila 306; „Romașcu gasind pe niște *plastografi*, numițĭ Chițiga si Totachi Căpățină, aŭ făcut felurĭ de documente, șĭ-aŭ lățit răzășiile în mai multe moșiĭ la ținutul Tutoveĭ, apoĭ nemulțămindu-să cu atîta au pornit proces cu mănăstirea Frumoasa, Sf. Ioan Gură de aur, Galata și Cetățuia ca să le ia moșiile, ce de sute de anĭ le aŭ de la ctitoriĭ lor. Chiar pe supt mănăstire cerca cu niște documente de eĭ făcute să ia mai jumătate Iașul de la Curte la vale până în Socola și până la cerdacul lui Ferent, peste 3000 de case. Aceasta s-aŭ dovedit plastografie, s-aŭ prins pe plastografĭ, s-aŭ închis la temniță și s-aŭ trimes la groapa Ocneĭ pe moșul săŭ stoln. Eni, pe Chițiga și pe Căpățină. Iar Gh. Romașcu a scăpat, a umblat fugar vre-o doĭ ani și venind oștile Rusăștĭ la 1828 s-aŭ schimbat ocârmuirea și el aŭ rămas fără pedeapsă. Cu-toate acestea el însă cu documente de a lui Căpățină și a lui Chițiga s-au jăluit, a luat mulțime de pămînt și mai ales pe la 1836 avînd și un frate Iordaki și mai vrednic de cît el și fiind holteiŭ s-aŭ încuscrit cu Mihai Vodă, luînd o fată a unuĭ ban Scîrlat Plitos, ciocoĭŭ de a domnuluĭ; l-aŭ făcut sărdar și sameș Tutoveĭ, prin care a căpătat iarășĭ agiutor, și a câștigat toate procesele ba încă și miĭ de samavolniciĭ a săvîrșit și toate aŭ rămas bune și în folosul lor“.

Pah. C. Sion nu uită a spune toate peripețiile acestuĭ fapt. Era dar o *dîră* adîncă, și n-avea a să teme autorul nostru că va fi prins și el. El căuta a proba nobleța neamuluĭ săŭ stabilind o geneaologie măreață, prin care să înrudea cu toate familiile marĭ din țară. Aici era mai greŭ de prins și numai azĭ abĭa putem spune ceva.

IV

Familia Sion. Am avut ocaziunea a mai scrie asupra acestei familii o monografie, publicată în ziarul Romînul din 1887 (Maiŭ-Iunie). Revenim asupra celor zise acolo spre a complecta şi îndrepta unele date. In 1887 nu să cunoştea manuscriptul de faţă; tot însă ceea ce ne spune el, ştiam din alt izvor, pe care l-am numit *notiţa Sionească*. Ea consună în totul cu manuscriptul de faţă ceea ce arată că între membrii familiei Sion umbla ca bună genealogia fantastică născocită de C. Sion, fără a şti toţi de existenţa acestuĭ manuscript. Poetul Gh. Sion în *Suvenirĭ Contemporane* voeşte a arăta că tradiţiunea familieĭ Sion e legată de legenda unuĭ loc de la Coşăşti; lucru neadevărat, de oare ce legenda ne-o spune o serie de documente făurite între 1838—1845, şi dacă să spune vre-o legendă de Cosăşti, sigur că ea va fi fost născocită tot de C. Sion, moşul d-luĭ Gh. Sion poetul.

Familia *Sion* e originară din satul Coşăşti, judeţul Vasluiuluĭ, în vechime al Tutoveĭ, unde găsim cá răzeşĭ vechĭ pe bătrînul *Ionaşcu Coşăscul*, singurul arătat pe cale documentală de toate spiţele răzeşeştĭ. Ionaşcu Coşăscul forma bătrînul de pămînt după care toţĭ Sioneştiĭ aŭ răzăşiĭ în Coşăştĭ şi prin împrejurimĭ. Dar cine era Ionaşcu Coşăscul? Sigur un răzăş ca toţĭ răzăşiĭ, fără titlu; om simplu, care ţinea la răzăşia lui, fără altă pretenţiune de om mare saŭ familie ilustră. Urmaşiĭ acestuia, trăitorĭ în secolul al XIX, în ambiţiunea de a fi scoborîtorĭ din neam mare, nu s-aŭ mulţămit cu Ionaşcu Coşăscul ca strămoş, ci a născocit această legendă că pe vremea luĭ Stefan cel Mare, Demir fiul hanuluĭ de la Crim, supărîndu-să pe tatăl său din cauza uneĭ validele din harem, a fugit în Moldova şi intrînd în oaste la 1462 s-a purtat voiniceşte, a atras atenţiunea luĭ Vodă, l-aŭ făcut portar de-

Suceava, apoi spatar şi în urmă vornic ţării de jos, l-a botezat dîndu-ĭ numele Dragoş, şi l-a însurat cu Dahina, fata luĭ Oană visternicul, care era cumnat cu Ştefan Vodă. Din acest Dragoş, s-a născut unul *Dumitraşco* parcalab Hotinuluĭ, care a ţinut în căsătorie pe *Dumitra* fata lui Petrea Clănău spătariul. Dumitraşcu a născut pe *Ionaşco Coşăscul*.

Iată dar o genealogie destul de bine înjghebată. Răzăşul din Coşăştĭ avea ca moş pe Petrea Clănău şi strămoş pe Ştefan cel Mare, pe lângă că să scoborà în linie dreaptă din hanul de la Crîm.

Şi cînd ne gîndim pentru ce motive s-a născocit această genealogie, ne prinde mirarea! Anume pentru a căpăta dreptul de a-şĭ trimete copiiĭ la Petersburg în şcoala de cadeţĭ, unde nu intraŭ de cît fiiĭ de boerĭ.

Dar să vedem întru cît e aproape de adevăr această înjghebare genealogică.

Venirea în Moldova a unuĭ Demir de *corenie* (origină) tatar e o pură fantasmagorie. Modul cum motivează fuga e demnă de roman, nu de istorie. Dar pah. C. Sion spune că el a venit în 1462 şi că s-a înfăţişat la hatmanul *Sendrea*. In lista boerilor (v. Uricar XVIII ad finem) cetim că *Sendrea* apare ca portar de Suceava abia în 6987 (1479) Sept. 2) şi ţine portăria de Suceava până în 6989 Iuli 8, când moare. Acest Şendrea era cumnat lui Ştefan Vodă. Nicĭ vorbă dar că în 1462 să fi fost portar de Suceava Şendrea.

Fugarul de Demir intră în oaste; să poartă voiniceşte, şi ne spune C. Sion că perind hatmanul într-o luptă cu Munteniĭ, Demir aŭ luat în pripă comanda şi a învins; pentru această faptă Stefan Vodă l-a făcut căpitan de jo mirĭ; apoĭ în războiul cu Leşiĭ iar s-a purtat voiniceşte şi atuncĭ *oblicindu-l* (aflându-l) Stefan Vodă cine-ĭ l-a botezat şi ĭ-a pus numele de *Dragoş*, făcîn-

du-l portar mare de Suceava, apoĭ spatar și în fine vornic.

Cîte cuvinte atîtea neadevărurĭ.

Șendrea moare în 6989 (1481) în lupta de la Rîmnic; iar războiul cu Leșiĭ a fost în 7005 (1497); ar urma dar că după 7005 s-a petrecut scena cu botezul lui Demir în Dragoș, după care apoĭ a fost rîdicat la boerie Nu știa paharnicul Sion că nu putea fi cineva întăiŭ portar mare de Suceava și apoĭ spătar; spătarul era mai mic ca portarul. Apoĭ documentele ne arată pe un *Dragoș spatar* în 6992 (1484) și *vornic* mare între 6995—6999 (1487—1491), deci cu mult înainte de 1497, adecă de războiul de la codriĭ Cozminuluĭ. Dar ce-l priveaŭ datele pe plăzmuitorul nostru! S-a înșelat și asupra familieĭ lui Dragoș. Pe cît să știe acest Dragoș era din familia *Bou*, și nu cred că tocmaĭ această familie de *Bou* să fie tătărască.

O dată plăzmuită întreaga acțiune nu ne miră dacă și mai înainte vom găsi tot greșală. Autorul sărea din lac în puț. Acest *Dragoș Bou* spune că a luat în căsătorie pe Dahina fata *unuĭ* Oană visternicul, cumnat lui Vodă. Intre visterniciĭ lui Stefan cel Mare, nu găsim pe nicĭ unul *Oană*, ci pe aceștia: *Stanimir* 1457—1459, *Iuga* 1459—1479; *Kiracola* 1480—1487; *Boldur* 1487—1491; *Isac* 1491—1513. Și apoĭ acest *Oană* nu putea fi om de rînd, dacă era cumnat lui Vodă. Dar s-a înșelat autorul. Noĭ știm că Șendrea era cumnat cu Stefan cel Mare și prin o greșală de condeiŭ C. Sion a pus pe acest *Oană*, care apare prin documente ca vornic de Suceava prin 1406, decĭ cu mult mai înainte. *Oană* era Ioan. — Alt *Oană* îl găsim ca parcalab de Belgrad în 1480 și 1481 *).

*). NOTĂ. Alăturea de Coșăști e *Valea Oaneĭ*. Probabil că autorul plecînd de aicĭ a înjghebat toată această istorie, pentru a explica denumirea topografică de la Coșăștĭ !!

Urmează din cele spuse că toată această legătura de fapte e neadevărată, căcĭ oameniĭ puşĭ ca autorĭ nu sînt dovediţĭ prin documente, iar acţiunea e romantică.

Maĭ departe. Ni să spune că fiul lui Dragoş a fost unul *Dumitraşco* parcalab Hotinuluĭ şi ginere lui Petrea Clănăŭ spatariul, pe a căruĭ fată Dumitra, o ţinea în căsătorie. — Acest fapt l-a trecut şi în izvodul luĭ Clănău, unde zice: „şi apucăl Dragoş vornic care hiind tătărescu Soltan nu'l putu priceape cear hi, şi *hiind cu mine neamostnie de pe fătuso Dumitraşco ginere-meŭ*".

In lista parcalabilor nu găsim pe aceaştă vreme pe vre-un Dumitraşcu parcalab de Hotin, aşa că şi această a doua generaţiune anterioară luĭ Ionaşco Coşescul e pură născocire, căreia pentru a-ĭ da aerul de veritate a trecut o în toate documentele falşe. (V. Uricar XVII doc. Sioneştĭ 372—390).

Trecînd la a treia generaţiune vedem că pune pe *Ionaşco* Coşescul că ia în căsătorie pe *Catrina* fata lui Iosif Veveriţă postelnic. Documentele falşe ne spun din contra că a luat în căsătorie pe Catrina fata vel log. *Stefan Boŭ*. Legătura de înrudire cu familia lui Veveriţă post. e intenţionat făcută, căcĭ în istorisirea origineĭ familieĭ Sturza arată că supt Lăpuşneanul, omorît fiind Veveriţă, pe doamna lui a dat-o Vodă după Sturza, ce era simplu curtean de a lui Veveriţă. Din acel Sturza s'aŭ tras domniĭ Ion Sandu Sturza şi Mihai Sturza (1821—1849); era dar o mîndrie pentru paharnicul C. Sion de a spune că unul din strămoşiĭ săĭ a ţinut pe fata lui Veveriţă postelnicul, care venea fată vitrigă lui Sturza, strămoşul domnilor de mai apoĭ.

Grandomania familieĭ nu să opreşte aici. Ionaşco paharnicul a avut ca frate pe Avraam visternicul, din care să trag domniĭ Cantimireşti. Altă înrudire mare făptuită într-o noapte de meditaţie şi printr-o azvîrlitură de condeiŭ. Nicăirea în

genealogia Cantemireştilor nu găsim amintit de vre-un *Avraam* şi apoĭ nicĭ între boeriĭ ţăriĭ nu găsim pe Avraam visternicul.

Fiul lui Ionaşco pah. *Răsboian* stolnic zice că ar fi ţinut în căsătorie pe *Maria* fata lui Moisi Moghilă; iar nepotrivire cu cele ce spune în doc. falşe. unde zice că a ţinut în căsătorie pe Maria domniţa lui Petru Vodă Mircea. Iar înrudire cu familiile marĭ, fie familia Movilească saŭ a lui Mircea Ceobanul!

Altă înrudire a fost cu familia Dabija, anume că Andreica pah. a ţinut în căsătorie pe Irina sora lui Istrati Dabija!

In definitiv întreaga genealogie e împestriţată cu înrudirĭ de familiĭ marĭ. Cred că C. Sion a procedat astfel: avînd supt ochĭ genealogia răzăşilor făcută în 1801 a împlut acea spiţă cu toate aceste fantazmagoriĭ, făcînd pe bieţiĭ urmaşĭ aĭ lui Ionaşco Coşăscul că umblaŭ în stărostie după fete de neam mare, pe cînd ei săraciĭ abĭa îşĭ vedeaŭ de păcatele şi nevoile lor. Aşa pătăsc strămoşiĭ când nepoţilor le-aŭ intrat nebuneala la cap!

Singurul strămoş despre care ştim date sigure a fost *Toader Sion*, care a născut pe *Iordachi Sion* baş ceauş, tatăl pah. C. Sion.

Iordaki Sion (1738—1812) a ţinut în căsătorie pe Ecaterina fata lui Toader Danu. S-a însurat în 1787, cum arată izvodul de zestre, şi o scrisoare de la cumnatul săŭ Enaki spat. din 1824 August 22, prin care adevereşte că Toader Danu a dat zestre feteĭ sale Catrina 3 părţĭ din Nadişa, Boşotenĭ şi Stroeştĭ.

Iordaki Sion a avut 6 ficiorĭ: *Antohi* spatar, *Ioniţă* pah., *Neculai* ban, *Costachi* pah. *Costantin* pah., autorul, şi *Toader* sărdarul. Cel mai mare era Antohi, născut la anul după căsătorie. în 1787, Decemvrie, după cum singur ne spune într-o notiţă pe o carte: „*La 1806* Iuli *19, avînd 18 anĭ,*

și 8 lunĭ de la nașterea mea cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ am pus briciul pe barbă", eŭ

Antonius natus
Sionis vocatus.

Dacă acum între fie-care copil am pune 2 anĭ, ar veni că C. Sion paharnicul, al 2 lea copil cu acelașĭ nume la părințĭ, s-a născut pe la 1795.

Copiiĭ luĭ Iordaki Sion s aŭ căsătorit precum urmează:

a). Antohi Sion a luat pe Mărioara fata pitaruluĭ D. Cozonĭ din Tîrgu Ocna, în 1811. Prin această căsătorie Antohi Sion venea cumnat cu vornicul Vasile Alexandri, tatăl lui V. Alexandri Poetul, de oare-ce vornicul V. Alexandri ținea în căsătorie pe *Elencu*, altă fată a lui Cozoni. Amintim că vornicul V. Alexandri să chema *V Mihail* și că a luat numele de Alexandri, după stăpînul săŭ (v. pag. 7).

b). *Ioniță Sion* pah. a ținut pe Frăsina Schina una din domnișoarele de onoare a lui M. Suțu. El s-a însurat în 1820. Din el să trage domnul Gh. Sion poetul, care a și scris în *Suvenirĭ Contemporane*, toate peripețiile familieĭ sale.

c). *Neculai Sion ban* s a însurat cu *Mărioara* fata lui Gh. Șarban de la Macsineni, Covurluĭ, un descendinte din Movileștĭ.

d). Costachi Sion pah. a ținut pe Casandra fata stoln. Gh. Mitrea.

e). *Costantin Sion pah*, autorul manuscriptuluĭ de față, s-a însurat cu *Efrosina*, fata banuluĭ Toma Stamatin, alt descendinte din Movileștiĭ.

Cum vedem, din singur Iordachi Sion, familia s-a ramificat așa de tare că membriĭ familieĭ Sion azi după 5 generațiunĭ să rîdica la o sumă respectabilă.

Pah. C. Sion a plecat prin inducțiune. Prin faptul că el și fratele săŭ, țineaŭ fete răzlețe din familia Movileștilor, apoĭ a căutat a înrudi și pestrămoșiĭ lor cu Movileștiĭ, și cum am văzut cu

alte familiĭ domnitoare, crezînd că scuza prin acestea decăderea familiilor vechĭ boereştĭ.

In studiul nostru asupra familieĭ Sioneştĭ (v. Românul 1887), ne-am ocupat special de Antohi Sion. Acum căutăm a strînge cîte-va date de *C. Sion* pah. autorul acestuĭ manuscript; aşa cum el ni le-aŭ dat răzleţ în cartea sa.

Pah. C. Sion povesteşte despre boerĭ, el fiind centrul în jurul căruia să învîrt toţĭ. Părerea ce-şĭ dă de oamenĭ atîrnă de la raportul ce l-aŭ avut eĭ cu dînsul; care l-aŭ pişcat ceva-ceva în viaţă, îĭ pişcă şi el prin condeiŭ, şi amărăciunea lui e aşa de mare pe alocurea că nu cruţă nimic, fie rudă, fie prietin, fie domn saŭ faţă boerească.

Născut pe la 1795 el şĭ a făcut studiile în Iaşi, luat de tînăr şi crescut în casa lui Th. Paladi. Cunoaştea bine limba greacă, probă cărţile şi manuscriptele din Arhiva Sionească. La 1821, pe vremea Eteriştilor el rămîne în Iaşı, şi ducîndu-să la Brăila cu opt Turcĭ scăpaţĭ de el din mîna Volintirilor Grecĭ, Sali Paşa îl rîndueşte să pue ispravnicĭ pe la ţinuturĭ, cînd şi pune pe Ion Andreĭ ispravnic la Roman (pag. 2), pe Gh. Goian ispravnic la Fălciŭ (pag. 66), pe N. Manta şi C. Drosu ispravnicĭ la Cîrligătura (pag. 92). In 1822 e scriitor în visterie la o masă cu D. Codreanu, cu Th. Carp serdariul şi cu Manoil Gavril spatar (pag. 105). La 1824 e rînduit să umble cu potira prin ţara de jos împreună cu Plesnilă (pag. 274).

La 1828 îl vedem pe la satul Lişca Tot în acel an întrînd Ruşiĭ în ţară C. Sion e trimis *în greaua slujbă*(!) de ceauş să ducă cîrdurĭ de vite în spre Balcani. La 1829 e rânduit de Joltuhin staroste de Putna, dar e scos îndată şi rămîne ca sameş şi îngrijitor spitaluluĭ ostăşăsc, care avea vre-o 1500 bolnavĭ, mai ales din cauza ciumeĭ, care bântuea pe atuncĭ ţara. In 1831 e dus pe sus cu fratele săŭ în Bucureşti, din cauză

că făceaŭ parte dintre boeriĭ nemulţemiţĭ. In Memoriile Grafuluĭ Kisselef, (Tom. I pag 365, S. Petersburg 1882), iată ce cetim: „Deja mai înainte (8 April 1831) în Moldova să vedea o nemulţemire contra administraţieĭ Ruseşti în aplicarea boerilor la intrigĭ. Din aceste cauze Jeltuhin era dator să alunge din principate pe Mitropolitul ţăriĭ şi pe influentul boer Roznovanu. Cînd s-a făcut cunoscut mai mult saŭ mai puţin propunerile comisiuneĭ, care elabora reglementul organic, aceste propoziţiunĭ aŭ provocat nemulţemirĭ generale printre boeriĭ de clasele de mai jos, a căror număr sporise prin ultimul decret domnesc.

La începutul lui Ianuar 1831 s-a fost găsit în Iaşĭ câteva exemplare de proclamaţiunĭ revoluţionare. Bănuele căzură asupra boeruluĭ de clasa a II-a *Spatarul Sion*; din hîrtiile găsite la dînsul s-a descoperit o corespundenţă, din care să vede o mare nelinişte a boerilor de clasa a 2-a şi-a 3-a, din cauza privilegiilor pĭerdute prin noul reglement, cum şi proectul de a să convoca cîte 2 deputaţiunĭ din fie care judeţ spre a iscăli o suplică colectivă, care să consimtă plîngerile locuitorilor claseĭ, care să vedea nedreptăţită prin oare care dispoziţiunĭ ale reglementuluĭ organic.“

Iată ce scria Kisselef lui Butenev asupra fireĭ boerilor din Moldova: „de 2 săptămînĭ mă lupt cu *bărboşiĭ* de Moldoveni, ceĭ mai neastîmpăraţĭ şi mai intriganţĭ din toţĭ bărboşiĭ. Boeriĭ au devenit propriĭ lor judecătorĭ. Ţaraniĭ n-aŭ pe nimene; Rusia dar trebue să intervină. Boeriĭ, care compun adunarea, sînt în mare parte oamenĭ stricaţĭ, apărătoriĭ vechilor abuzurĭ. Valahiĭ sunt mai linîştiţĭ. Boeriĭ sunt obraznicĭ, dar fricoşĭ!!“. (Memoriul domnului Al[illegible] dru Papadopul Calimah, cetit la Academie).

Tendinţa reglementuluĭ organic de a da administrarea Moldoveĭ pe mîna a cîtor-va familiĭ

boereştĭ a rîdicat nemulţămirĭ în toate rîndurile boerilor micĭ. Iată ce ne spune notiţa Sionească:

„Ruşiĭ prin reglementul organic rîdicase nemulţămirĭ generale, de oare ce proteguiaŭ numaĭ cîteva familiĭ. Să formează o partidă naţională, din care făcea parte şi Antohi Sion; urzise o conspiraţiune; dar secţia a 4-a Rusască prinde de veste; calcă pe neaşteptate casa lui Antohi Sion, în timp de noapte. El în grabă azvîrli corespundenţa supt oghialul nevesteĭ sale; totuşĭ parte e prinsă; e rîdicat pe sus şi trimis la Bucureşti într-o butcă cu un ofiţer rus şi cu doĭ jandarmĭ. Inainte de a i să lua interogatorul fu pus de Chisselef să-şĭ facă lista neamuluĭ săŭ; de oare ce tot atuncĭ să rîdicase cu forţa la Botoşanĭ *Ilie Gherghel*, la Coşeştĭ Toader Sion, la Bîrlad C. Sion şi Nicolae Sion, la Focşanĭ Constantin Sion pah. autorul.— Antohi Sion văzînd că e greu şi de teamă să nu facă vre-un rău familieĭ, începu a înşira între neamurile luĭ pe toţĭ, de la răzăşul cel maĭ de jos pînă la boeriul protipendadă. Văzînd aceasta Chisselef n-avu ce face, opri ancheta, şi eliberâ pe Sion după ce stătu 2 lunĭ în Bucureştĭ.“

Aceste date coraborate aruncă o lumină asupra anilor, în care s-a preparat reglementul organic.

Nu numaĭ boeriĭ de clasa a II-a şi a III-a să revoltase, dar chiar şi ţăraniĭ începuse a să mişca. Aşa în ţinutul Romanuluĭ ţăraniĭ să răscoală, şi în contra lor, la 12 April 1831, să duce generalul Begidow, omoară 18, răneşte 42 de oamenĭ, şi numaĭ aşa s-aŭ împrăştiat ceĭ 9—10 miĭ de ţaranĭ. (Anal. Academieĭ IX, II, 95).

Scopul acestor nemulţămirĭ în rîndurile boerilor de clasa a II-a ni-l arata Chisselef într-o epistolă a sa cătră Butenew. In 1831 Mart 21 Butenew scria luĭ Chisselef, că s-a primit de cătră Poartă 3 hîrtiĭ contra guvernuluĭ săŭ. Kisselef răspunde la 22 April acelaş an, că acele cărţĭ

sînt de la oamenii, cari doresc să să bucure de abuzurile guvernelor trecute, de la *Caftanlîii* din clasele de jos, care voeaŭ să facă parte și eĭ din adunarea țăriĭ, să o facă electivă; contra obiceĭurilor țăriĭ, căcĭ eĭ n-aŭ nimic din ceea ce să cere să fie reprezentanți."

Aceasta fiind starea spiritelor, cum și pozițiunea Sioneștilor față cu guvernul provizor (1828 – 1834) ne explicăm fraza luĭ C. Sion: „Dar vai, cunoștința patrioților, Dumnezeŭ să le răsplătească, a fost ră. (pa. 362)".

Supt Mihaĭ Vodă Sturza, el a stat de o parte, ne zice că nu voea să fie boer jăcaș! și ca o fală spune că toțĭ frațiĭ Sioneștĭ n-aŭ voit să cumpere slujbele de la telaliĭ luĭ Vodă.!!

In acest timp îndelungat de neactivitate politică, C. Sion a găsit timpul de a se deda la ocupațiuni literare. Așa își scrie pentru a luĭ trebuință *Menehmele* saŭ frațiĭ de gemene, piesă tradusă la 1803 în românește de bătrînul Millo, bunicul luĭ Mateiu Millo (vezĭ Arhiva soc. șt. și lit. Iașĭ an. III); aceasta în 1838. Tot atunci scrie *Elisabeta*, saŭ familia surgunită în Siberia. Tot pe acea vreme începe a croi la documente falșe, a să gîndi la plăzmuirea Izvoduluĭ luĭ Clănău și a-șĭ aduna notițe despre boeriĭ Moldoviĭ.

Să arată nemulțămit de domnia luĭ Gr. Alex. Ghica, din motive maĭ mult de cît puerile.

După comunicarea d-luĭ Gh. Sion, poetul, pah. C. Sion a murit înainte de unire, despre care n-amintește nimic.

Din cele spuse despre autor ca om să vede rangul familieĭ sale și cît de nepotrivită era pretențiunea de a descinde din oamenĭ așa de sus pentru a cădea maĭ apoĭ așa de jos.

Judecînd pe autor după operile luĭ ni să arată ca o persoană foarte curioasă: un om răŭ de gură, un *pidosnic*, cum zice Creangă, saŭ un *ciufut*, cum zic Munteniĭ. Stilul tradează omul. Cînd cetești cartea de față eștĭ nevoit a te opri în multe

locurĭ, a sări unele cuvinte, neputînd fi cetite de cít în 2 ochĭ. Ajunge la trivial, şi-ţĭ face impresiunea unuĭ bătrîn fără rezerve la gură. Cetitoriĭ singuri vor aprecia cartea, iar cît pentru aceia a căror familiĭ sînt ocărîte şi spuse supt adevărata lor faţă, lăsăm pe sama lor a verifica saŭ protesta.

Orĭcare ar fi defectele de stil, libertatea de expresiuni, un lucru rămîne în piceoare: Manuscriptul de faţă e epopeea comică a uneĭ clase spre sfîrşitul eĭ. Autorul dă şi el lovitura de graţie aceleĭ clase putrede, care supt pompa orientală şi de stradă, îşĭ ascundea toate slăbăciunile şi păcătoşeniile eĭ.

Recunosc că manuscriptul păcătueşte prin multe greşele de fond în ceea ce priveşte origina unor familiĭ boereştĭ. Era greŭ Paharniculuĭ C. Sion să ştie despre toate familiile de boerĭ timpul de cînd datează. Azĭ şi încă tot n-am putea spune multe, de şi s-a publicat ceva. Acolo însă unde autorul vorbeşte de timpul răŭ, de oameniĭ pe care ĭ-a apucat, notiţele luĭ sînt interesante. Cetească cineva despre Suţu, despre Negruzzi şi va vedea modul cum ştie să povestească.

Pentru a încheia această întroducere, dator sînt eŭ cel întîiŭ a complecta şi îndrepta cele ce le spune autorul despre familia Ghibănescu; Paharnicul C. Sion crede că neamul Ghibănescu e din Iaşĭ de loc, şi că e o poreclă dată unuĭ păscar din Tataraşĭ, care aducea în tîrg spre vînzare *ghibani*, un fel de peşte lat care pe alocurea să maĭ numeşte *costrăş*.

Maĭ apoĭ Mihai Vodă Sturza în dărnicia luĭ de a da titlurĭ de boeriĭ pe banĭ l-a făcut comis.

Familia Ghibănescu e originară din ţinutul Fălciuluĭ, şi anume în satul Deleniĭ, unde din cele maĭ vechi timpuri găsim vechiul bătrîn a luĭ Ghiban, care mergea *de la valea Moisăĭ pînă la poiana Zguriĭ*.

Să ne oprim puţin asupra numeluĭ. Numele de azĭ *Ghibănescu* e o formaţiune nouă, căcĭ găsim două sufixe: *escu* ca sufix patronimic, aşa de răspîndit azí în familiile burgheze. Forma maĭ veche era *Ghiban*, cum şi azĭ o poartă răzăşiĭ din Şchiopení şi Deleni, care sînt mulţĭ la număr. *Ghiban* cuprinde în sine sufixul slavon *an*, care s-a alipit după secl. al XIV-a, de oare ce o samă de cuvinte străine vechĭ au schimbat pe *an* în *în* ca *Frînc, jupîn*, pe cînd altele de la suta a XIV-a în coace n-aŭ maĭ schimbat pe *an*, ca: *ţigan, arman, Paşcan, Ghiban*. Acest sufix *an* s-a extins, apoĭ la o sumă de cuvinte latine, de formaţiune nouă; aşa din *lung* avem *lungan*, ca din *Dinga, Dinganĭ*.

Rădăcina primitivă e dar *Ghib*. Care să-ĭ fie înţălesul? *Ghib* ar sta în legătură cu *Gheb* (gibbus) prin o slăbire de vocală din cauza accentuluĭ, care s-a scoborît pe sufix; *Ghiban* ar veni dar din *Gheban*, cum *lungan* din *lung*. E greŭ de admis aceasta, maĭ ales că dacă ar fi o poreclă romînească, apoĭ ar fi maí generală, pe cînd din contra e foarte restrînsă.

Din *gheb* avem *ghebos* ca poreclă, iar nu *gheban*. Trebue să vedem dar în *Ghib* un radical slav *); şi în adevăr radicalul slav гыб (гъб) cuprinde în sine ideea de *mişcare, mlădios* (гыбъкъ). De la acest radical derivă *ghibuesc, ghibaciŭ*, prin

---

*). NOTĂ. Munteniĭ au familia *Bibănescu*, care ar da radicalul **Bib**; apoi zic *bibaneala*, la cea ce noĭ zicem *buzduganeala, batae*. Radicalul **Bib** în loc de *Ghib* nu e primitiv, caci ar urma ca Moldoveniĭ l-aŭ schimbat în *Ghib*, după caracterul general al graiuluĭ de a schimba în *g* orĭ-ce *b* urmat de *i*. Dar aici s-a întîmplat din contra, ca şi la cuvîntul *Movilă* în loc de *Moghila*, forma veche şi corectă; carturariĭ Moldoveni s-au ferit de a scrie *Mojilă* crezînd că г e moldovenism, ca în *jie* în loc de vie. Forma dar *Bibănescu* faţă de *Ghibănescu* e ca şi *piblit* faţă de *chibrit, pior* faţă de *chior*.

diferenţiare de înţăles — In nămolul de nume slave, care formează aproape toată patronimica secoluluĭ al XV, XVI şi XVII, e natural ca un răzeş moşnean în valea Zgurii să fi avut nume slavon, fără alt înţăles în gura romînuluĭ de cît că numeşte o familie. Pe alocurea s-a dat numele de *Ghiban* la un peşte (*costrăş*), care trebue notat că nu să cunoaşte prin părţile unde numele de Ghiban, e dat familieĭ. A zice ca paharnicul Sion că numele e o poreclă nouă ar însemna că nu să maĭ găseşte înainte de Mihai Vodă nicĭ un Ghiban.

Numele de familie să capătă după meseria ce aĭ, de ex: *Păscariul*, Cojocarul, şi nu după o specie de peşte, care vinzĭ: *ghibani*, lucru imposibil de admis. Noĭ Romîniĭ zicem *Bacalu*, *Croitoru*, *Păscariu*, luîndu ne după meserie, iar nu după o parte din acea meserie.

Trecînd la familie, găsim că cea mai veche dovadă documentală e din 7200 (1692) Maĭ 24, cînd ni să aminteşte de un Ion Ghiban, care a format vechiul bătrîn din moşica, ce să întindea pe cele două văĭ a Moisăĭ şi a Zguriĭ din moşia Delenĭ. Acest Ioan Ghiban maĭ ştim că ţinea după linia femenină la bătrînul *Urseĭ*, fata luĭ Tatul Plotun de la 1520 şi nepoată luĭ Stan Plotum de la 1440, de la care azĭ să trage satul *Plotuneştiĭ* pe Sarata. (Vezĭ „Istoria uneĭ moşiĭ" în Arh. Soc. şt. şi lit. an. I). De la aceştĭ vechĭ proprietarĭ vine numele hlizeĭ *Ghibeniĭ*, care în 1824 era proprietatea monahuluĭ Veniamin Ghiban, şezător în Iaşĭ.

Urmaşiĭ acestuĭ Ion Ghiban a fost *Apostol Ghiban* traitor pe la 1720, care a născut pe *Macarie* Ghiban, trăit pe la 1761. Pe la 1777 trăia *C. Ghiban* pomenit des în procesul încins între urmaşiĭ bătrînuluĭ Urseĭ.

Nu pot preciza în mod exact legătura între bunicul mieŭ Irimia Arhip Ghiban şi Ghibaniĭ din suta a XVIII; cu vreme această familie s-a

ramificat, şi s-a mutat în Şchiopenĭ de unde era de loc bunicul mĭeŭ.

Mulţĭ din membriĭ familieĭ Ghiban au trecut la călugărie, lucru nu rar de văzut în trecut, cînd familiĭ boereştĭ ca Baltag aŭ trecut la călugărie.

Cînd toţĭ aceĭ despre care vorbeşte C. Sion vor întregi datele despre familiile lor, vom şti ceva maĭ complect despre boeriile din Moldova.

Gh. Ghibănescu.

Iaşi 1892 Iulie 6.

ARHONDOLOGIA MOLDOVEI

A

ABAZA. Neam vechiŭ pestĕ 200 ani, drept Moldovan, aŭ fost şi vornicĭ marĭ şi visternicĭ, ĭar acum abia se mai cunosc între nobilĭ.

ASLAN. Moldovan de loc de la Spărieţi din ţinutul Putnei, rădicat la boerie de vr'o 100 ani, de la căpitanu Gheorghe Aslan fiiul unei Catrina Aslănoae, ce au fost strănepoată dintr'o fată a Logofătului Dimitraşcu Ciaur. Păn la anul 1822 când s'au suit pe scaunul domniei Moldovei vornicul Ioan Sturza cari s'au numit Ioan Sturza voevod, n'au fost din neamul acesta la ranguri mai nalte de cât păn la căminar; au agiuns Constantin Aslan, carele fiind cumnat de soră Domnului l'au făcut vornic de aprozĭ, şi pe fiiĭ săĭ cel mai mare, Aleco, hatman de

Prut pae, şi cel al doile Costache agă pae.

ARBURE. Drept Moldovan, neam mare şi foarte vechiŭ, prea vestit şi cŭnoscut în ţară şi la străini încă de vitejiile sale în războaele ce au purtat Moldovenii cu toţi megieşii lor. Dar mai s'au stîns. Mai sunt în Rosiea la Petersburg în slujba oşteniască din familia aceasta, iar în Moldova nime n'aŭ remas din linie bărbătească, de cât postelniceasa Anica Scobihorn fata medelnicerului Gheorghe Arbure.

ANDREI. Feciorii unuĭ medelnicer Ion Andrei din târgul Romanu, ce era scriitor la Isprăvniciea de acolo, şi în vremea Enicerilor în anul 821 după izgonirea volintirilor Greci din ţară, trimes fiind eu de Sali paşa Seraschierul oştilor cu 1000 turci ca să aşez ispravnici la ţinuturile de sus, şi câte un aga turc cu câte o samă de ostaşĭ la fieşte care ţinut. La Roman ne găsind alt om mai cu ştiinţă, am rânduit Ispravnic pe logofătul Ioan Andrei, pe carile apoĭ după rânduire, domniea, l'aŭ făcut samiş şi mai în urmă l'au şi boerit Ioan vodă dându-i rangul de medelnicer.

ANGONESCU. Aceştia sunt 2 fraţĭ

Iordachi Cârnu stolnic și Costache paharnic, feciorul lui Anton Angonache rachier din Focșani; cel mai mare avea și dughénă, vindea ahtărlâcuri și plătea bír, intăi cu neguțitorii hrisovoliți, in număru cărora era și tatăl lor, in urmă după întroducerea regulamentuluĭ desfiinţându-se așăzările vechi, au luat patentă de neguțitor starea a 3-a. Cel mai mic, Costache, la 1829 când eu mă aflam la Focșani Staroste, rânduit de gheneralul Jultuhin cu sîla, pentru că atunce fiind cea mai nenorocită epohă pentru Moldova, și mai ales pentru Focșani, unde se aflaŭ ștaburile oștilor rusești, și cele mai multe oști grămădite acolo, trecerea a toate oștile pe acolo, și pe lângă aceasta și o grozavă ciumă care pustiise tot orașul, fugeau toți boeriĭ și cei mari, pentru cari mai nainte era păstrată stărostiea Putnei, și cei mici că era mișei; murindu-mi de ciumă feciorul din casă mi-au adus baș-bulubaș a târgului pe acesta, și slujindu-mă vr'o două luni, nefiindu-mi de mulțămire, fiind obraznic l'am depărtat, dar l'am rânduit la ocolu Vrancii zapciu asupra goștinarilor ce strângeaŭ goștina oilor. In urmă, după cu-

răţirea ciumei şi după rădicarea oştilor rânduindu-se boeri mari Starosti pe dl. Logofătul Aleco Balş şi Vornicul Iancu Jurge, pe mine m'aŭ scos din slujbă, pentru că murise şi Jultuhin; atuncĭ acest Costache avênd meşteşugul de a îndatori, s'au lipit pe lângă boeriĭ Starosti, şi îndatorindu-ĭ cu slujba luĭ, aŭ mijlocit la hătmănie de l'au rânduit baş bulubaş de Focşani. Dar rău purtându-se, şi eu fiind sameş, de şi era favoritul Starostilor, i-am dat o bună certare şi de ruşine au lasat si slujba şi au fugit de acolo. S'au dus cu meseria luĭ la Bucureşti, au întrebuinţat'o multă vreme. De acolo luând recomendaţiĭ de la boeriĭ Ghiculeşti către boeriĭ Ghiculeştĭ din Moldova, au mers la Iaşĭ. Meseria luĭ fiind plăcută tuturor boerilor mari, a bietei nenorocite Moldove, au căpătat dragoste şi antret la toţĭ, şi mai întăi bătrâniĭ, Logofătul Costache Sturza şi Logofătul Iorgu Ghica fiind şi ministru, şi mulţămiţi de serviţiile ce-ĭ le făcea, au mijlocit la Domnul Mihail Sturza, şi l'au făcut stolnic, şi nu târziu l'au râdicat la paharnic, şi pe fratele său Iordache l'aŭ făcut stolnic. Prin acest

chip s'au rădicat la boerie. Tatăl lor de neam a fost Greco-Bulgar.

ASACHI. Aceştia sunt doi fraţĭ, amândoi Postelnici mari, de neam Armenĭ din Podoliea. Tatăl lor Arman botezat s'au preoţit în Rosia. Mitropolitul Gavril Rusu ce în răsboiul Ruso-Turcesc de la anii 806 păn la 812 au fost exarh în Moldova, după demisionarea mitropolitului Veniamin Costache, l'au adus pe preotul Lazăr la Iaşi, l'au făcut protopop de mitropolie, şi după încheerea păcei, ducându-se mitropolitul Rus înapoi, el au remas în Iaşi, şi fiind omul învăţat bine în limba Rusască, Moldoveniască şi Armenească l'au primit şi mitropolitul Veniamin tot protopop, şi murindu-ĭ femeea l'au călugărit şi l'au făcut şi arhimandrit numindu-l Leon. Pe amândoi feciorii luĭ, Gheorghi şi Petrachi iau învăţat bine; cu agiutoriul mitropolitului i'au trimes şi la scoala de la Odesa, de acolo ei s'au dus la Viena au învăţat Nemţeşte, Greceşte, Ruseşte şi Franţuzeşte ba şi Latineşte. Cel mai mare s'au însurat cu o nemţoaică ce era spălătoriţă la domniţa Marghioala Calimah, mama lui Mihai vodă Sturza

cu care au şi fost făcut pe feciorul ce îl are Asachi, Roşu ca şi Mihai vodă. Cel mai mic au luat pe o fată a unui paharnic Toader Ţintă, vătavul Potlogesei de la Târnauca. După suirea domnului Mihai Sturza la domnie, aceştia fiind potriviţi cu Domnul la nelegiuirĭ i-au tras lângă sine, i-au avut uneltele sale în tot feliul de nelegiuiri, i-au îmbogăţit, şi i-au rădicat la rangurile Postelniciei cei mari.

AVERESCU. Moldovenĭ, răzăş de la Prival din ţinutul Tecuciului. Paharnicul Gavril Averescu fecior de preot de acolo, în domniea lui Alexandru vodă Calimah au întrat în curte, s'au lipit pe lângă psaltul curţiĭ, au învăţat cântările bisericeşti, şi având glas bun au plăcut Domnului. La mazălie s'au dus cu Domnul în Ţarigrad şi au venit de acolo cu domniea lui Scarlat vodă Calimah, au slujit în curte edecliu, apoi cămăraş al 2-lea, pe urmă s'au însurat cu Catinca fata căpitanului Mihălucă de la Ocnă, l'au făcut paharnic şi ispravnic la Dorohoiŭ.

ALEXANDRI. Două neamuri. Cel adevărat este Grec moldovenit, au

remas în Basarabia, din care mai cunoscut este șatrariul Iordache; iar acei din Moldova, de și sunt mari și bogați, dar nu sunt nici adevarat Alexandri nici Moldoveni. Au fost un Mihalachi Botezatu, jidov din târgul boilor din Iași, frate cu Cerbu Ochincariu, care au trăit păn pe vremea Domniei luĭ Ioan vodă Sturza; acel Mihalache Botezatu au fost stolnic la sf. Spiridon, s'au însurat și au luat o soră a șatrarului Alexandri, și au făcut mai multe fete, și un fecior pe Vasile Mihail care au fost slugă în casă la Logofătul Iorgu Ghica; în urmă când Ghica au fost ispravnic la Bacău, pe la 814 l'au făcut logofăt, și atunce s'au și însurat cu Elenca fata pitarului Dimitrache Cozoni de la Ocnă, și și-au luat porecla de Alexandri de pe măsa. La 818 făcându-se stăpânul seu Ghica vornic de aprozi, l'au rânduit sameș de vornicie, și au mijlocit la domnul Calimah de l'au boerit făcându-l medelnicer. La 821 în vremea enicerilor fiind lipsă de scriitori în visterie, și eu fiind cu el cuscru, l'am chemat la Iași, au întrat în visterie. Atunce după împărăteasca poroncă lu-

ându-se moşiile mănăstirilor greceşti şi ale tuturor grecilor în socoteala visteriei, pe Vasile Alexandri l'au rânduit sameş veniturilor acelora, şi au ţinut sămeşiea păn la 827, când s'au dat moşiile iarăşi înapoi Grecilor. Din sămeşiea aceea, şi din tovărăşiile ce avea cu cei mai mulţĭ posesori, au făcut mare stare, şi-au cumparat moşiea Mirceştiĭ de la postelnicul Andrei Milu, şi-au făcut case mari în Iaşi, s'au făcut şi spatar, şi apoi şi sameş de visterie, pe care au ţinut'o păn pe la 840. Pentru averea cea multă l'au tras aproape Mihai vodă Sturza, îl avea deputat la obşteasca adunare, şi candidat la domnescul divan. L'au făcut postelnic mai în urmă şi vornic mare şi pe fiiĭ seĭ cel maĭ mare Vasile spatar, şi cel mic Iancu ofiţer şi domnesc aghiotant, şi-au cumpărat moşiea Folteştiĭ de la logofătul Lupu Balş, Pătrăşcaniĭ din ţinutul Bacăŭ şi Moineştiĭ din ţinutul Eşiĭ.

AVRAAM. Moldoveni dreptĭ rezeşi boerinaşi de la Grozăşti, din podgoriea Odobeşti ţinutul Putnei, au fost din vechiu zapciĭ de ocol, precum sunt acuma privighitoriĭ. Unul din ei în dom-

niea lui Scarlat vodă Calimah anume Neculai Avram s'aŭ făcut pitar, iar in domniea lui Ioan vodă, Costache Avram căminar, şi Stavri fratele seu paharnic, şi Gavril Avram serdar. Tatăl acestui Gavril au fost Manolache carele de mult au murit. S'au întămplat, de am văzut câteva iscălituri a lui Manolache acesta în nişte hotarnice şi alte hărtiĭ de cercetare, şi de curiozita însămnez cum se iscălea.

„Manolache Avram sîn Ioan Avram biv vornic de Vrance şi hale baş bulucbaş de Focşani, fecior de dregător şi însuşĭ dregător."

ARDELEANU. Român venit din Ardeal din care un Gheorghe fiind multă vreme scriitor la isprăvniciea de Iaşi, au agiuns şi sameş la ţinutul acela, şi în domniea lui Mihai vodă Sturza, s'au boerit făcându'l paharnic. Dar ca om cuminte nu s'au ruşinat de şi s'au boerit de porecla părinţască, pe care ca adevărat Român, n'au tăgaduit'o ca să îşĭ zică: Grigoriu, Stefăniu sau Apostoleanu.

ALEVRA. Român din ţara Românească, de la satul Slobozia, boeriŭ de

neam, sau precum la noi se zice de cei cu neamuri; tatăl, șatrariul Enache Alevra însurându-se cu o fată din Moldova de răzăș de la Gugești ținutul Putnei, s'au așezat acolo și au avut fecior pe Enache; însă bătrânul Alevra fiind cumnat și părtaș la moșie cu postelnicelul Vasilache Tobă ce s'au poreclit Danu, și postelnicul Asanachi Danu fiiul lui Tobă fiind deștept și celalalt prost, iau cumpărat partea lui, și feciorul lui Alevra, ce'i văr primare cu marele postelnic Asanachi, au remas fără pământ și sarac, în cât multă vreme au slujit ca vătav, și pe văru său, ba încă și pe nepotul său spatariu Ștefan Dăscălescu, și pe la 847 abie s'au boerit cu rangul de șatrariu.

ADAMACHE. Familie nouă izvodită de Aga Hristodor și spatarul Iancu feciorii lui Adamache Ioan, neguțitor grec din Iași, avea dugheană în ulița mare peste drum de hanul turcesc, ținea marfă turcească, era birnic cu neguțitorii hrisovoliți a orașului, fruntaș între neguțitori. Femeea lui era Moldovancă fată de răzăș din ținutul Vasluiului, amândoi feciorii erau calfe în dughiană, umblau

cu boccelele cu marfă pe la casele boerești; am cumpărat și eu marfă de la ei în mai mulți ani, precum citarele, cutnii de Țarigrad, fesuri, cibote roșii și galbene, și papuci cu mestii. În domniea lui Ioan vodă Sturza când au început a se tăvăli boeriile, au făcut pe Hristodor comis, și n'au mai vândut în dugheană, iar apoi Mihai vodă Sturza care au bajocorit și au făcut de râs boeriile și nobleța țării, pe Hristodor l'au făcut agă încă și cilen în divanul apelativ unde și pe mine m'au judecat, ba și pe mulți din magnați. Și pe Iancu l'au făcut spatar și pe Vasile cel mai mic frate a lor, l'au făcut comis.

ARGHIROPULU. Două neamuri, greci nu vechi în țară. Acei de la Tutova sunt feciorii unui parucicŭ rusăsc Ioan Arghiropulu, născuți cu o Miclească, și au avut moșiea Sucevenii, care apoi au vândut'o logofătului Costache Conache pentru datorie. Un Arghiropulu mai din nou s'au pripășit în țară strîngându'l logof. Cost. Cantacuzino Pașcanu cu o fată a sa și făcându'l ginere, că nu'și putea găsi gineri Moldoveni, din patru fete ce au avut numai pe cea

mai mare o dădese după Moldovan, logofătul Aleco Balș, dar fiind o ră, au lepădat'o, și pe celelalte trei fete le-au dat tot după greci.

ANDRIEȘ. Moldoveni, vechi răzăși rădicați la boerie de vr'o sută ani, dar în Moldova s'au stâns acest neam în spatarul Vasile Andrieș de la Putna, ce era ginere banului Toma Stamatin și cumnat cu mine; nu știu dacă în Basarabia vor mai fi ramas, că era și acolo Andrieșăști.

ADAM. Moldovan de la Focșani, nouă familie izvodită din Adam croitorul, ce era de casa medelnicesei Marica Stamatinoaea sora banului Toma. Acel Adam murind i'au remas doi băeți Vasile și Enache, dar fiind prea săraci i'au luat medelniceasa Marica în casă i'au crescut, i'au învățat carte, și i'au dat pe amândoi la răposatul visternic Iordache Roset Roznovanu, fiind paharnic și ispravnic la Neamț. Băeții fiind deștepți și norociți au înaintat, i'au scos boerul Roznovanu ciraci, i'au făcut sameși pe la ținuturi, i'au boerit, i'au însurat. Cel mai mare au fost clucer și au murit fără urmași, iar cel mai mic

paharnic şi murind nu de mult i'au ramas trei feciori şi o fată. Cel mai mare fecior a paharnicului Enache este spatariul Alecu Adam.

ALEXA. Mai multe neamurĭ, poreclindu-se uniĭ după numele taţilor şi alţiĭ de pe a bunilor, fiind toţĭ rădicăturĭ proaspete din vremea galantonului de boeriĭ domnul Mihai Sturza; acei din Iaşi slugerul Neculai şi paharnicul Dumitrache sunt feciorii polcovnic. Alexa bătrânul, ce şede în uliţa podului vechiu. Cei de la Tutova uniĭ sunt feciorii luĭ Gavril Alexa blănar, sărdărit de Mihai vodă, uniĭ sunt a luĭ Costantin Alexa ce era arnăut la hatmanul Costache Cerchez; toţi însă sunt străini Grecĭ şi Bulgari.

AVRĂMESCU. Nouă familie începută chiar din tatăl serdar Iancu Avrămescu ce'i era numele Avram. Acel Avram fiind multă vreme căpitan de poştă la Bârlad, s'au fost însurat cu o fată de răzăş de la Ciorţeştĭ şi în domniea lui Scarlat vodă Calimah s'au făcut şatrar.

ARHIP. Nouă rădicătură de a domnuluĭ Mihai vodă Sturza; moldoveni sunt. Mai înainte erau slugi pe la bo-

erĭ, căpitani pe la poştă şi scriitori pe la isprăvniciĭ. Îmi aduc aminte că un Gheorghe Arhip au fost multă vreme slugă în casă la unchiu meu spatariul Enache Danu, apoi îl făcuse căpitan de poștă la Roman, și mai în urmă vătav la Brătulești.

ALEXĂNDRESCU. Mai multe neamurĭ poreclite din nou de pe numele părinţilor. Spatarul Alexăndrescu ce acum este sameș de visterie, este fecior unui Alecu cvartalnicul din Iași. Costache Alexandrescu ce'ĭ acum candidat la Fălciu și Aleco sameșul de la Tecuci, sunt feciorii cluceriuluĭ Alexandru Popa din Bacău. Și asemenea și alții ce să mai poreclesc, așa sunt noi rădicaţi la boerie.

ARAPU. Moldovan rădicat la boerie de vr'o sută de ani, dar prea puţini sunt din neamul acesta.

ALBU. Moldovan, de la ţinutul Némţului vechiŭ răzăş rădicat la boerie din vremea domnului Sturza.

ALBINEȚU. Moldovan, din mahalaua Tatarașiĭ, fecior de preot și din starea de gios a birnicilor. Cu înființarea Academiei în Iași au învățat științe

mai înalte şi unul din ei Iancu au eşit profesor. Frate-său Tudurache s'au lipit pe lângă bezede Neculai Suţu, logofăt a casăĭ pe lângă care au găsit protecţie şi vărul lor Aleco, şi domnul Mihai Sturza i'au rădicat la boerie, iar Hagi Grigorie Ghica i'au făcut boeri mari.

APOSTOL. Porecliţi după numele părinţilor, fiind din proşti rădicaţi la boerie de domnul M. Sturza, iar acel de la Tutova este grec, fiiul unui banu Apostoli, şi acel de la Panciu din ţinutul Putnei este grec bacal. Manole Apostul făcut serdar de domnul Mihai.

ATANASIU. Rădicaţi de domnul M. Sturza din proşti, neguţitori birnicĭ a ţăriĭ, Bulgarĭ. Acel de la Focşani este meşter abager.

ANASTASIU. Mulţi se poreclesc pe numele părinţilor, toţi rădicaţi de domnul M. Sturza, afară de căminarul Aleco de la Bacău carile de pe măsa, moaşa Nastasiea de la Păcurari din Iaşi, să porecleşte Anastasiu, iar porecla dreaptă îĭ este Ghebe. Moldovan, au fost slugă în casă la logofătul C. Balş Ciuntu de unde au eşit cirac, l'au făcut stolnic în vremea luĭ Ioan vodă Sturza şi s'au

însurat la Bacău cu o fată a serdarului Iordache Ciute.

ALCAZI. Vechi mazili Moldoveni de la ţinutul Neamţului. În vremea lui Ioan vodă Sturza, s'au rădicat la boerie un căminar Gheorghe Alcazi de la Goşmani, dar n'au avut feciori i'au rămas numai o fată.

ALHAZ. Greci, izvorît neamul acesta din Alhazu bacal başa din Iaşi, ce avea casă şi dugheană în sfânta Vineri. Feciorul acelui bacal Dumitriţă fiind singur la părinţi şi înstărit au luat femee pe o fată Elencu a unui boer grec, banu Armagolu ce avea trei fete, din care pe una o luase vornicul Gheorghe Cuza Şchiopu de la Bărzăşti, şi pe cea mai mică Marghioala un Filip Diaconul din satul Hocenii ţinutul Fălciu, care fiind slugă în casă la vornicul Cuza s'au îndrăgit cu ea, au furat'o şi au fugit la părinţii lui în Hoceni. Din acest Dumitriţă Alhazu sunt Alhazii acei mai însemnaţi din Iaşi. Mai sunt şi alţii, dar tot greci.

ANTIPA. Grec venit cu domnul Scarlat Calimah; un Manole Antipa Spînul pe care l'au făcut paharnic.

ANGHELICHI. Grec, şi'au luat poreclă de pe meşteşugul mumei lor care era vutcăriţă, şi făcea votcă bună de anghelică, pe la casele boereşti cu care se lipise mai mult de casele boerilor Păşcăneşti, şi vutcăriţa aceea avênd doi feciori, pe banu Grigorie şi banu Iancu, s'au poreclit singurĭ eĭ Anghelichi, şi slujind la boeriĭ Păşcăneşti i'au scos ciraci. Grigorie au fost sameş la ţinuturĭ şi judecător, Iancu logofăt în divan, şi s'au boerit la domnu Ioan Sturza, cel mai mare paharnic şi cel mai mic stolnic şi ban, şi nebunind au murit. Iar Grigore, la Domnul Mihai s'au făcut ban şi au murit şi el. I'au remas însă feciori şi fete.

ADAMIDE. Un Iancul cu meserie neguţitor, năpaste grecească ţărei, pripăşit de Domnul Mihai Sturza şi rădicat la boerie cu rangul de căminar.

ANGHEL. Moldovan, neguţitor din Iaşi, boerit de Ioan vodă Sturza, paharnicul Ioan Anghel de la Focşani care aŭ fost multă vreme logofăt la stărostiea Putnei, dar au murit fără urmaşi.

ANGHELUŢĂ. Mai mulţi. dar nu sînt un neam porecliţi de pe numele

părinților lor, unul la Vasluiŭ, făcut spatar de Mihai vodă pentru că'i bogat, tatăl său țăran birnic din satul Munteniĭ de gios. Angheluță pâslarul au fost multă vreme crâşmar la tată meu de la 809 păn la 812, la ratoşul Balmarilor, de la gura Muntenilor, unde au găsit o comoară şi apoi şi'au cumpărat dugheană în Vasluiŭ, şi fiiĭ săĭ ţiind multă vreme în posesie Balmariĭ, Moara Grecilor şi Negreştiĭ, s'au înstărit foarte, în cât pe lângă că s'au boerit, şi'au făcut casă cu două rânduri în Vasluiŭ, apoi au cumparat şi de veci moşiea Balmariĭ, de la netrebnicul Iorgu fiiul logofătului Neculai Stratulat. Însă nu are acest Angheluță urmaşi. Mai sunt alţi Angheluță la Tutova, toţi însă rădicaţi din proşti, dar Moldoveni.

ARGHIR. Poreclit pe numele tătâne-său, din proşti rădicat la boerie, tot de domnul Mihaĭ Sturza, iar dreaptă porecla'i este Robu.

ANDONIU. Mai mulţi se poreclesc făr a fi neamuri, uniĭ fiind Greci, alţiĭ Sârbi şi Bulgari, şi pe la mai multe ţinuturi lăcuitori. Este şi la Vasluiŭ un serdar Iancu Andoniu, nepot de soră

spatarului Angheluță, feciorul lui Ivanciu ciobotar, ce au fost și scutelnic al meŭ în vremea domnului Ioan Vodă.

ARONEANU. Aceştia sunt doi fraţi Aleco şi Tudosă, feciori de preot slujitor la mănăstirea Aron vodă, de la care şi'au luat porecla.

APOSTOLEANU. Aceştia sunt doi fraţi, Moldoveni, fiiĭ lui Apostolu Stan bogasier din Focşani, pe care domnul Mihai Sturza l'au făcut boer sluger. Băeţiĭ au învăţat la Academie. Vasile cel mai mare, au întrat în slujbă la vorniciea bisericéscă, iar cel mai mic Ghiță, este trimes de ocârmuire la universitățile din Germania, de unde viind, Hagi Ghica vodă l'au făcut cilen la Criminal şi boer spatar.

ANUŞOLU. Neguţitor arman şi de naţie şi de credinţă, boerit de domnul Mihai Sturza.

ARMAGOLU. Grec. Hristodor Armagolu venind în Moldova în domniea lui Scarlat Calimah, s'au însurat cu fata unui sluger Dumitru Lefteriu bulgar, iar femeea aceluea Moldovancă, Cozmulească de la ţinutul Tutovei, de pe femee având răzăşie la Mărăşăsti, pe Tu-

tova, au mai cumpărat, au mai luat cu giudecată de pe la răzăşi, au lăţit moşiea bună. S'au făcut căminar, la Mihai vodă Sturza şi au murit lăşând pe urmă un fecior.

AGĂRICI. Moldovan, răzăş vechiŭ mazil de la Fălciu, s'au rădicat la boerie în vremea Domnului Ioan Sturza, un Costache Agărici.

AMBELICOPULU. Grec. La anul 1828. când au venit în ţară oştile ruşăştĭ fiind eu deputat rânduit împreună cu aga Aleco Balş Lungu. la glavnoĭ cvartir de la Ibrăila, atunce părcălabiĭ de Galaţi care era unchiu meu postelnicul Ioan Jora şi aga Aleco Roset, au pripăşit un grec Andonache Ambelicopulu şi l'au tocmit tălmaciŭ de cetea hârtiile rusăşti; însurat, femee avea frumoasă, îmĭ plăcea şi mie, dar era foarte sărac, că la Ruşĭ nu i se trecea plăcintele care îĭ era meserica. Maĭ în urmă îngurluindu-se cu femeea luĭ şi vornicul Tudurache Ghecea Hagimiş ce s'au poreclit Ghica, au mijlocit la Mihaĭ vodă Sturza şi l'au făcut boer, căminar, şi s'au statornicit în Galaţĭ, au făcut şi stare.

B

BALŞ. Moldovan drept, veche familie boerească, figurează între nobilii Moldovei încă dinaintea domniei lui Dragoş Vodă, pe când ţara era republică, precum văd într'un manuscript a lui Petrea Clănăŭ, spatarul lui Stefan Vodă cel Mare, tălmăcit de el în Vasluĭ din latineşte, cum l'a găsit scris de Huru canţelarul cel mare al luĭ Dragoş, că un Baloş aŭ fost la obşteasca Adunare, ce s'aŭ făcut în Iaşĭ când aŭ venit Dragoş din Ardeal, de aŭ sfătuit de l'aŭ primit cu toţĭ boeriĭ, voiniciĭ de oaste, şi moşneniĭ ce aŭ fost venit cu el aice, şi le-aŭ dat şi moşiĭ pentru locuinţa lor. Iar apoĭ maĭ sus s'aŭ ridicat de pe vremea domnieĭ luĭ Efstrate Vodă Dabija.

BOLDUR. Vechiŭ moldovan, domnul Dragoş aŭ fost gincre unuĭ Boldur ce aŭ fost giude mare de Bârlad, în vremea Republiceĭ. Pe vremea luĭ Ştefan Cel Mare un Boldur aŭ fost vornic mare şi iroŭ vestit. In urmă pen-

tru o greşală a Boldureştilor fiind poroncă împărătească să'ĭ tae pe toţĭ, un spătar Costache Boldur aŭ alergat la Mitropolit, aŭ cerut protecţie, acela ca să'l scape l'aŭ făcut preut, şi din preutul Costache s'aŭ poreclit până astăzĭ toţĭ Costăcheştĭ. Pe vremea domnuluĭ Dimitrie Cantemir viind Petru cel Mare Impăratul Ruşilor cu oşti aicea, vornicul Lupu Costache, Dumnezeŭ ertel şi pomenească'l ca bun patriot, neplăcându'ĭ giugul rusăsc, nu s'aŭ unit cu domnul, ci strângând toate proviziile cerute de ţara de gios pentru Ruşĭ, le-aŭ transportat la moşiile sale, nu le-aŭ trimis la armia rusască, din care aŭ venit în mare lipsă, şi aŭ şi corespundat cu vizirul turcesc şi cu hanul tătăresc, de aŭ venit cu oştile maĭ grabnic, şi făr de veste incungiurând pe Ruşĭ la movila Răbâceĭ lângă Prut în dreptul Huşuluĭ, le-aŭ dat bun frecuş, şi cu mare ruşine scăpând Petru s'aŭ dus cu el şi domnul Cantemir şi mulţĭ boerĭ, între care şi un Sion, din neamul meŭ s'aŭ dus, şi pentru necredinţa Lupuluĭ Costache cătră Rosia, aŭ poroncit Petru de a se blastama în vecĭ în toate bi-

sericile Rosieĭ neamul Costăchesc. Dar așa precum Lupul Costachi ca moldovan saracul, aŭ fost dator a păzi credință patrieĭ luĭ, Dumnezeŭ se vede că n'aŭ ascultat blăstămul rusăsc, și aŭ făcut precum sfântul duh prin gura luĭ David aŭ zis: că eĭ vor blăstăma și tu veĭ blagoslovi, că cu adevărat se vede c'aŭ blagoslovit, pentru că las că neamul acesta ca altele marĭ vechĭ, n'aŭ căzut. Dar încă din el aŭ răsărit luminătorul bisericeĭ Moldoveĭ, vestitul și prea sfințitul Mitropolit Veniamin, care aŭ păstorit aproape de jumătate de veac pe Moldovenĭ, și prin ale sale mijlocirĭ cătră Rosia, întrebuințate în anul 1822 când era pribegit în Basarabia din tulburările făcute în țară de turbăciunea grecească, s'aŭ ridicat blăstămul deasupra neamuluĭ Costăchesc legiuit de Marele Petru la 1711.

BOGDAN. Moldovan drept, și veche familie boerească, râdicat la boerie din vremea luĭ Alexandru Vodă Lăpușneanu, de atunce până acu aŭ fost tot marĭ. Pe unul din neamul acesta pe vornicul Manolache Bogdan, domnul Constantin Moruz l'aŭ tăiet ca să isbândească moar-

tea cumnatului său Grigorie Vodă Ghica, carele amăgind pre Sultanul aŭ dat nemţilor Bucovina; şi Bogdan acesta cu alţi boerĭ aŭ protestat la Poartă darea Bucovineĭ, şi descoperind pe Ghica c'aŭ viclenit pe Poartă, după care aŭ trimes de aŭ tăet capul Ghicăĭ şi aŭ rânduit domn pe Moruz, iar Bucovina aŭ rămas până astăzĭ nemţască şi Ghica fără cap.

BELDIMAN. Moldovan drept, ţaran răzăş de la Hociun, din ţinutul Fălciuluĭ cu meseria rotar, rîdicat la boerie de vre-o 80 de anĭ. Intăiu rotarul Gheorghe Beldiman s'aŭ făcut boeriŭ stolnic, maĭ în urmă şi Ban. Apoĭ feciorŭ luĭ Alexandru, marele autor al moldovenilor, care aŭ făcut cinste naţieĭ sale, şi frate-săŭ Dumitrache, s'aŭ râdicat până la vornicia mare în vremea Domnuluĭ Ion Sturza, şi fiiĭ lor earăşĭ vornicĭ făcuţĭ de Mihaĭ Vodă, însă sînt prea departe de părinţiĭ lor.

BALDOVICĬ. Proaspeţĭ în Moldova, de loc de satul Baldovineştiĭ din ţinutul Ibrăileĭ, din ţara Românească; Gheorghiţă Baldovicĭ aŭ fost slugă la un Hatman Gherache, ginere Domnuluĭ Mo-

ruz cu care viind în Moldova s'aŭ însurat cu o soră a unuĭ ispravnic de aprozĭ Ştefanache Cerchez din Iaşĭ, aŭ rămas aice, aŭ ţinut moşie în posesie, în vremea Domnuluĭ Scârlat Calimach, fiind visternic Sandulache Sturza cumnatul luĭ Gherache, l'aŭ rânduit Sameş la Roman. In urmă în vremea Ienicerilor pentru că ştia turceşte, Caimacamul Vogoride, întâĭ l'aŭ rânduit ispravnic la Suceava, maĭ în urmă ispravnic de Curte. Şi în domnia luĭ Ioan Vodă l'aŭ făcut ispravnic de Curte. apoĭ ispravnic la Roman, unde murindu-ĭ femeia s'aŭ însurat al doilea cu văduva Caminaruluĭ Iordache Barbovschi, fratele episcopuluĭ de Roman Gherasim şi l'aŭ făcut spătar, apoĭ domnul Mihail Sturza l'aŭ făcut iarăşĭ ispravnic de Roman. Maĭ în urmă ispravnic de Curte şi Postelnicel mare; pe feciorii săĭ pe Spiridache Agă, pe Ştefanache Comis şi pe Grigorie paharnic.

BOIAN. Moldovan, mazilĭ de la ţinutul Suceveĭ, Iordache este fecior luĭ Mihaĭ Boian, mazil din Folticeni, aŭ fost ciubucciŭ la logofătul Todiraş Balş, în urmă logofăt al caseĭ. In domnia luĭ

Ioan Vodă l'aŭ făcut Serdar, iar la Mihaĭ Vodă agă, şi prezident la giudecătoria de Iaşĭ, acum cilen în Divanul de Apel, l'aŭ rânduit Domnul Grigorie Ghica.

BOGZA. Moldovan, mazil răzăş, de la Bogzeştĭ din ţinutul Neamţ, s'aŭ rîdicat la boeria slugerĭ, Neculai Bogza ginerele medelnicerului Caraiman de la ţinutul Dorohoi şi feciorul vatavuluĭ Moise Bogza.

BOSIE. Moldovan, de la ţinutul Dorohoi, ridicat la boerie de vr'o 70 anĭ. Armaşul Neculai fiind dus în Ţarigrad cu uň domn grec s'aŭ însurat acolo, de unde viind cu copiĭ micĭ, în vremea domnuluĭ Scarlat Calimach, s'aŭ aşezat la moşia lui Sireţelul, din ţinutul Sucevei. La 1822 făcându-se domn Ioan Sturza, l'aŭ trimes la Ţarigrad başcapichihae, şi feciorii luĭ crescuţĭ acolo şi învăţaţi, viind înapoĭ nu ştia moldoveneşte, şi până acu vorbesc răŭ moldoveneşte. Maĭ este la Tecucĭ comisul Toader Bosie, dar nu este Bosie ci Flóre. Asemene şi în ţinutul Fălciuluĭ să porecleşte un sluger Ioan Bosie, şi acela

nu-ĭ Bosie, aŭ fost arnăut la logofătul Todiraş Balş.

BOTEANU. Străbunul acestor Boteni este venit în Moldova din ţara Românească, s'aŭ însurat aice, şi un nepot aceluia aŭ luat o greacă pe Tarsiţa Vardalah, din care s'aŭ născut postelnicelul şi polcovnicelul Neculai Boteanu, unul au luat pe Vochiţa fata luĭ Iuraşco, şi au născut pe medelnicerul Şarban şi medelnicerul Gheorghe Boteanu.

BOTEZ. Moldovenĭ, două neamurĭ, amândouă vechĭ de la ţinutul Suceveĭ. Din vremea domnuluĭ Ioan Sturza s'aŭ ridicat până la spătar, iar la Mihaĭ Vodă şi postelnic.

BOTEZATU. Din jidov botezat, s'aŭ rîdicat la boerie Serdaru Constantin Botezatu şi aŭ avut treĭ feciori: Spatarul Răducanu Botezatu, Căminarul Ilie care sunt holteĭ bătrînĭ, şi postelnicul Costache Burghelea, ce l'aŭ înfiet spatarul Constantin Burghelea fratele mânesa, ne avînd copiĭ.

BORŞ. Moldovenĭ, de la Bâdiliţa din ţinuţul Suceveĭ, răzăşĭ, mazilĭ şi boerănaşĭ; iar în timpul domnieĭ luĭ Mihaĭ Sturza s'aŭ făcut boerĭ maĭ marĭ.

BĂDĂRĂU. Moldovan, mazil, răzăș, de la Bădărăi din ținutul Ieșii, fiind de casă logofătului Constantin Balș, iaŭ făcut privilighețî; iar un Ianc fiind logofăt al caseĭ Logofătuluĭ Alecu Balș în domnia luĭ Mihaĭ Vodă, slujind în visterie s'aŭ făcut Căminar.

BALAEȘ. Moldovan de la Bogzeștĭ, ținutul Neamțuluĭ, feciorĭ boereștĭ a moșieĭ Trifeștiĭ; un băet din aceia slujind în casă la Logofătul Todiraș Balș și întrebuințindu'l în slujbĭ, s'aŭ făcut căminar iar la Grigorie vodă Ghica Spatar.

BUDIȘTEANU. Român de peste Olt venit de vr'o 40 de ani în Moldova. Gheorghiță Budișteanu au fost în multe rândurĭ epistat de poște, au fost și ispravnic la Herța și la Dorohoiŭ; în vremea luĭ Ioan vodă s'au făcut căminar.

BIBIRI. Moldovenĭ, mazilĭ răzășĭ din ținutul Tecucĭ. S'au rădicat la boerie în vremea Domnuluĭ Calimah, un șatrariŭ Bibiri din Iașĭ ce era cumnat cu căminariul Dimitrache Florea, care are un fecior Mihalache în Basarabiea și Iordache Bibire s'au făcut tot atuncea pitar, și la Ioan vodă paharnic. Un fecior a aceluia Neculai, la Mihai Sturza, s'au

făcut spatar, pentru că era tălmaciŭ rusesc la divanul împlinitoriŭ.

BRÂNZĂ. Moldovan, răzăș de la Chetriș din ținutul Cârligăturei, au fost slugĭ pe la boerĭ, scriitorĭ pe la Isprăvnicii; și domnul Ioan Sturza pe Stefan Brânză l'au făcut serdar, iar Mihai vodă pe un Ioan și un frate a luĭ i'au făcut comișĭ.

BOȘUIOC. Răzășĭ de la ținutul Bacău, din vechĭ au fost boerĭ dar căzuse păn la băcalĭ. Ioan vodă Sturza i'au rădicat la boeriĭ făcând pe Neculaĭ paharnic și pe Grigorie serdar.

BALTĂ. Moldovenĭ, țăran, de la Delenĭ din ținutul Hârlău, fecior boeresc, maĭ în urmă vătav acolo, și înstărindu-se prin ajutorul și a stăpânuluĭ moșieĭ Logofătul Iorgu Ghica, s'au rădicat la boerie în vremea Domnuluĭ Ioan Sturza.

BUZDUGAN. Român din țara românească, de vr'o 80 anĭ venit în Moldova, au fost tot boerĭ dar nenorocițĭ.

BURADA. Moldovan, răzăș prost, de la Odobeștĭ din ținutul Putneĭ. Tudurache Burada fiind slugă în casă și cântăreț la biserica serdaruluĭ Costache Robescu. din Focșaniĭ Muntenĭ, după ve-

nirea luĭ Ioan vodă Sturza Domn fiind prieten cu Robescu, au trimes luĭ Ioan vodă peşcheş două poloboace vin bun, cu Burada, şi Domnul spre mulţămire l'aŭ făcut sluger şi el nu s'a maĭ dus înapoĭ; au şăzut prin Iaşĭ, au fost şi vatav în ogradă la fratele meu spatarul Antohi Sion, de unde s'au şi însurat cu o soră a femeeĭ dascaluluĭ grecesc Chiriac şi s'au făcut advocat, şi cu acea meserie se hrăneşte până astăzĭ, rădicându'l Mihaĭ vodă Sturza păn la spatar.

BUZILĂ. Moldovan vechiŭ, neam de boerĭ.

BALICA. Moldovan, vechiŭ neam de boer mare, din care au fost şi vestitul hatman Balica, acel ce-au zidit şi-au înzestrat mănăstirea Frumoasa, dar din liniea bărbătească n'au maĭ remas. Aceĭ ce se poreclesc acum sunt de pe bunica lor curgătorĭ din neamul acesta.

BRAN. Moldovan, răzeş de Drăguşenĭ din ţinutul Putneĭ. S'aŭ rădicat la boerie în domniea luĭ Alexandru vodă Moruzi, slugerul Bran, a căria feciorĭ în domniea luĭ Ioan vodă Sturza, Grigorie cel maĭ mare, s'au făcut căminar, şi Dumitrache comis, iar în domniea luĭ

Mihaĭ Sturza comisul Dumitaache fiind deputat la adunarea obştească ales în toate periodurile, director de visterie şi candidat la domnescul divan, l'au râdicat vornic mare, şi pe Aleco spatar şi cilen în divanul apelativ, şi Iancu, cel maĭ mic, fiind în miliţie au agiuns păn la maior, şi au murit.

BAŞOTĂ. Moldovan drept, rădicat la boerie. Ţăranul Toader Başotă de o dată hatman făcându'l Alexandru vodă Lăpuşneanu.

BRĂESCU. Moldovenĭ, maĭ multe neamurĭ. Ceĭ de la ţinutul Hârlău din care se trage hatmanul Gheorghe Brăescu, aga Vasile, şi comisul Constantin sunt de maĭ mult de 80 de anĭ rădicaţĭ între boerinaşĭ, cariĭ la 821 prin mijlocirea enicerilor întovărăşindu-se Gheorghe Brăescu cu eĭ în prădarea mănăstireĭ şi a bisericilor din Iaşi, s'au făcut vel agă, în urmă şi hatman şi pe fraţiĭ luĭ asemenea i'au rădicat la boerie. Iar aceĭ de la ţinutul Bacău comisul Petrache şi spatarul Toader fiiĭ păharniculuĭ Ioan Brăescu, aceia sunt mazilĭ răzăşĭ de la ţinutul Tutoveĭ. Şi tatăl lor cum şi fraţiĭ luĭ Panaite şi banu Vasile fe-

cıori de preot de la Călimăneştĭ ţinutul Tutoveĭ, fiind slugĭ la căminarul Gheorghe Bogdan şi ducându-se stăpânul lor în Franţa de unde n'au maĭ venit, au remas eĭ pe la moşiile luĭ Bogdan, vătajĭ, şi înstarindu-se s'au făcut toţĭ boeri. Sunt mulţĭ mazilĭ privileghetı încă şi birnicĭ la ţinutul Tutoveĭ.

BOŢAN. Moldovan din Basarabia, boerinaş; unul din eĭ fiind ofiţer rusésc, s'au călugărit la mănăstirea Neamţu cu nume Calinic, au agiuns econom mare a mănăstireĭ, au prădat bine din veniturile mănăstireĭ, şi'au înstărit pe fratesău carele s'au rădicat la boerie păn la spatar, în vremea Domnuluĭ Mihaĭ Sturza.

BÂRZU. Moldovenĭ. mazilĭ. vechĭ răzăşĭ de la ţinutul Romanuluĭ. rădicat la boerie în vremea Domnuluĭ Alexandru Moruz, însă numaĭ unul, ceĭ maĭ mulţĭ şi astăzĭ sunt mazilĭ ba şĭ birnicĭ.

BOBEICĂ. Moldovan, mazil de la ţinutul Botoşănĭ, rădicat la boerie de Domnul Ioan Sturza.

BALABAN. Moldovan. mazil, răzăş din ţinutul Tutoveĭ, rădicaţĭ la boerie de Domnul Ioan vodă Sturza.

BIGU. Moldovan, ţăran răzăş de neam de la Moviliţă din ţinutul Putneĭ; iar acel rădicat la boerie fiind slugă la logofătul Aleco Mavrocordat şi vatav la Storeştĭ, s'aŭ boerit în domnica luĭ Mihaĭ vodă Sturza.

BALAN. Moldovan, răzăş de la Şăndreşti ţinutul Tutoveĭ, de unde un Ioan aşăzându-se la Vutcanĭ ţinutul Fălciuluĭ, s'a rădicat la boerie de Ioan vodă Sturza.

BUTER. Grecu. au fost dascal la Hârlău, au învăţat şi pe frate-meu banu Neculaĭ Sion, greceşte. Pe dascălul Moscu Buter Ioan vodă Sturza l'au făcut ban.

BELCIUG. Moldovan din Todireştĭ ţinutul Hârlău, moşica logofătuluĭ Costache Sturza, rădicat la boerie de Domnul Scarlat Calimah prin mijlocirea visterniculuĭ Sandulache Sturza.

BURCHI. Moldovenĭ, două neamurĭ, cel adevărat Burchi de la ţinutul Romanu sunt rădicaţĭ la boerie de vr'o 70 anĭ; iar celalalt neam bele legat de Burchi, este drept Zmău, ţăran, de la Pătrăşeanĭ ţinutul Bacău, au fost slugă la visternicul, Iordache Roznovanu şi în vremea Domnuluĭ Scarlat Calimah s'au

făcut căminar, la Ioan vodă, spatar, iar la Mihaĭ Sturza vornicul Ilie Zmău sau Burchi.

BUZNEA. Moldovan, de la ţinutul Dorohoiŭ, rădicat la boerie maĭ mult de 80 anĭ.

BURDUJA. Moldovan, mazil răzăş de la ţinutul Vasluiŭ. Unul din acest neam fiind slugă la logofătul Costache Conache, au mijlocit în vremea Domnuluĭ Mihaĭ Sturza de l'au făcut căminar.

BEIDIMAN. Aceştia sunt doĭ; unul Dumitrache şi altul Ioan care au fost şi diacon în Basarabia ; în vremea luĭ Ioan vodă Sturḑa au venit amândoĭ în Moldova, au fost vătajĭ pe la moşiĭ; după întroducerea regulamentuluĭ s'au făcut advocaţĭ şi s'au şi boerit de Mihaĭ vodă Sturḑa.

BONTĂŞ. Moldovenĭ, două neamurĭ. Aceĭ de la ţinutul Suceveĭ şi din Bucovina sunt dreptĭ Bontăşeştĭ, şi maĭ de mult rădicaţĭ între boerinaşĭ. Iar aceĭ de la Putna sunt năpaste Bontăşăştilor, fiind dreptĭ Nica, coborâtorĭ din Diaconu Ioan Nica, şi rădicaţĭ la boerie de Ioan vodă Sturḑa, însă numaĭ căminariul Scarlat Bontăş din Focşanĭ.

Iar ceilalţĭ unii s'au boerit de Mihaĭ vodă, şi unii sunt neboerițĭ.

BAIARDI. Italian, au venit în Moldova cu ingineriea în vremea Domnuluĭ Scarlat Calimah, Iosif Baiardi. Domnul Mihaĭ Sturza l'au boerit şi pe el şi pe toțĭ feciorii luĭ, fiind botezaţĭ în credința noastră.

BODESCU. Moldovan, rădăş de la ţinutul Fălciu, rădicat la boerie de domnul Mihaĭ Sturḑa.

BOTESCU. Moldovan. Din acest neam au eşit vestitul sluger Şarban Botescu, logofăt de taină a divanuluĭ, rădicat la boerie de Domnul Mihaĭ Suţu bătrânu la 1793. I-au remas numaĭ un fecior, Costache, bun scriitor şi el ca tată său, dar nenorocit.

BOTESCU. Moldovan, iarăşĭ din nou poreclit. Aşa Grigore Botescu a căruia părinţĭ nu sunt ştiuţĭ, că l'au găsit lepădat pe o piatră la casa Logofătuluĭ Toader Balş Frederic baş boer, şi l'au crescut, l'au învăţat, l'au dat în miliţie, şi Mihaĭ vodă Sturḑa, pentru că Balş l'au făcut clironom pe Flămânḑiĭ, l'au făcut aghiotant domnesc şi maior, l'au însurat cu o greacă. In urmă Domnul

Grigorie Ghica l'au ţinut tot aghiotant, l'au făcut şi colonel şi acum şi Ispravnic la Vasluiŭ.

BURLAN. Moldovan, ţăran din satul Ajudu vechiŭ de la Putna, au fost Gheorghe Burlan neguţitor în Focşanĭ, şi Mihaĭ vodă l'au făcut serdar. Tatăl acestuia s'au numit Vârlan Răţoi.

BONDRE. Muntean din ţara românească, venit în Moldova; Dimitrache Bondre în domniea luĭ Alexandru Moruz s'au însurat, au luat o fată a căminaruluĭ Neculaĭ Cuza, soră cu spatarul Cuza. La Domnul Calimah s'au boerit făcându'l stolnic, iar Ioan vodă Sturza l'au făcut spatar.

BAGHICĬ. Moldovan, rădăş de la Rusănĭ din ţinutul Tutoveĭ; au început a se porecli Baghicĭ de vr'o 15 anĭ. Acesta'ĭ Neculaĭ fiiul spataruluĭ Costantin Matfeŭ ce au fost vechiŭ logofăt a mitropolituluĭ Veniamin, feciorul unuĭ preot Mateiŭ din Roman. Iar fiiul său Neculaĭ s'au poreclit Baghicĭ, s'au făcut şi agă la Domnul Mihaĭ Sturḑa. Dar şi-au vêndut şi moşiea ce'şĭ făcuse la Rusenĭ.

BUTUCEA. Moldovan, rădicăturĭ

nouă, Grigorie Butucea au fost logofăt la Isprăvniciea Fălciu, acolo s'au însurat cu o fată a slugeruluĭ Pavăl Tulbure, ce era vătav de Fălciu a vorniculuĭ Șarban Negel. În vremea Domnuluĭ Ioan Sturdza s'au făcut sameș la Fălciu, l'au făcut și stolnic. Iar Mihaĭ vodă Sturdza l'au făcut Agă.

BENCOVICI. Sârb, pe la 1810. Având tată meu în posesie moșiea Băhnariĭ din ținutul Vasluiu au venit acolo un Constantin Bincovicĭ goĭ ca vaĭ de el, s'au tocmit slugă la Angheluță, ce era crâșmar la ratoșul de la gura Muntenilor, unde au slujit câțĭ-va anĭ, și maĭ în urmă s'au făcut tovarăș cu Angheluță, și s'au însurat cu o fată a unuĭ Ioniță Buzdugan, dascăl bisăriceĭ din Bahnarĭ, și maĭ apoĭ cu Angheluță s'au mutat în Vasluiŭ în vremea revoluțieĭ greceștĭ la 1821, s'au proclamat sudit și ofițer rusesc și în tovărășie cu Angheluță au luat în posesie de la Logofeteasa Măriuța Ghica, moșiea Vasluiuluĭ și au ținut'o păn pe la 1829, când lipindu-se pe lângă gheneralul Mircovicĭ viță-prezident, l'au întrebuințat în felurĭ de cercetărĭ ca cinovnic rusăsc, păn la 1834

când s'au rânduit Domn Mihaĭ Sturza, şi pe la 1837 fiind Logofătul Aleco Ghica ministru din lăuntru l'au rânduit polițmaistru la Galațĭ, şi l'au şi boerit cu rangul de serdar. Avea un fecior Enache, l'au dat în miliție, şi s'au făcut ofițer. Femeea dintăĭ s'au spânḍurat în eşitcarea caselor luĭ din Vasluĭ, de cindă că el era îngurluit cu altă femee. De vr'o treĭ anĭ s'au însurat al doilea cu Catinca, fata comisoaeĭ Zoița Hurmuzăchioae fiica agăĭ Toader Carp, ce fusese măritată cu un polcovnic rusăsc Otenberg şi rămăsese văduvă cu câțĭ va copiĭ şi cu moşiea ei Drăgeştiĭ de la ținutul Vasluiuluĭ, ce o are zăstre de la părințĭ.

BORCILĂ. Moldovan, răḍăş de la ținutul Eşiĭ, mazil vechiŭ. Din eĭ s'au rădicat la boerie doĭ frațĭ, unul stolnicul Ioan, şi altul pitarul Ilie, în domniea luĭ Ioan vodă Sturḍa.

BANTĂŞ. Moldovan, mazil vechiŭ şi boerinaş din Basarabiea, din eĭ au fost şi neguțitorĭ marĭ în Iaşĭ, din cariĭ Toma Bantăş în domniea luĭ Ioan vodă s'au făcut paharnic, şi Constantin Bantăş de la Roman, la Ioan vodă, s'aŭ făcut iar paharnic.

BONCIU. Sârb. Un Vasile Bonciu fiind vătav şi logofăt a vornicului Tudurache Hagi-Maşu, ce s'au poreclit Gheca, în vremea Domnului Mihai Sturza l'au făcut paharnic.

BRĂILESCU. Români din Valahiea, veniţi în Moldova din Basarabiea, în domniea lui Mihai vodă Sturda, au fost tovarăş la posesie cu un Neculai Privileghiu, grec, ce ţinea poştele ţării, şi prin mijlocirea aceluia s'au boerit, unul căminar şi un frate a aceluia Efrim clucer. Precum mi-au spus clucerul Efrim sunt drepţi români, din neamul Brăiloiu, şi bunicu său s'au dus în Basarabiea de holteiŭ şi s'au însurat cu o moldovancă de peste Nistru.

BÂRLĂDESCU. Moldovan, mazil vechiŭ de la ţinutul Bacău, rădicat la boerie de Mihai vodă Sturda.

BALOMIR. Neamţ. Unul au fost staroste de sudeţi nemţeşti la Fălticeni, păn pe la **1827**, şi nepotul aceluia zugrav de potrete în Iaşi. Mihai vodă Sturza i'au boerit.

BALAŞINOVICI. Moldovan rusnăcit din Bucovina, venit pe la **1846** în Moldova, vechil la moşiea Plopana a

grecescului maior Iordache Voinescu, care fiind consul grecesc în Iaşi au mijlocit la Domnul Mihai Sturḑa de i-au făcut pe vechilul moşiei căminar.

BARAGINĂ. Din Basarabiea venit în domniea lui Mihai vodă Sturḑa, un Scarlat Baragină au slujit la sf. Spiridon ca revizor şi s'au făcut paharnic.

BUŞILĂ. Moldovan, răḑăş vechiŭ, mazil, din acest neam au rădicat la boerie Mihai vodă Sturḑa, pe un Aleco Buşilă făcându-l serdar.

BERCAR. Moldovan, mocan foarte bogat au fost, şi având numai un fecior anume Ioan, în vremea Domnului Ioan Sturḑa, viind din Besarabiea, şi cumpărând de veci moşiile Brăneştii şi Puţănaea de la Covurluiŭ s'au făcut şi căminar, dar apoi şi-au perdut starea rămâind sarac.

BUDAC. Drept moldovan, de la ţinutul Dorohoiului. Pe vremea Domnului Ştefan cel mare au fost din boerii mari, după vremi au căḑut, acum s'au redicat unul la boerie, dar ca om prost vrând a se arăta că'i străin, rus, sau leah, nu'i este ruşine obrazului, din Budac şi-au ḑis Budachevici.

BRAUN. Neamț. Încă în vremea Domnuluĭ Calimah au fost venit un Braun inginer, s'au așeḑat la Roman, avea mulțĭ copiĭ, i-au învățat pe toțĭ meșteșugul seu, aciia, uniĭ botezațĭ în credința noastră, alțiĭ nu s'au însurat aice. După întroducerea reglementuluĭ s'au rânduit toțĭ ingineri a Statuluĭ și i-au boerit Mihai vodă Sturḑa.

BUTĂ. Moldovan, și vechiŭ neam de boer, încă din vremea domnuluĭ Alexandru cel bun, maĭ în urmă au căḑut din întâmplare la mazilie, și pe vremea Domnuluĭ Scarlat Calimah un Ioniță Butâ, fiind de casa Logofătuluĭ Constantin Balș Ciuntu s'au făcut stolnic; au murit rămâinduĭ numaĭ o fată. Maĭ sunt însă din neamul acesta mazilĭ la ținutul Neamț.

BURGHELE. Moldovan, vechiŭ mazil și răḑăș de la ținutul Vasluiŭ și Tutova. Din acest neam s'au rădicat la boerie încă în vremea Domnuluĭ Alexandrù Moruz; Constantin Burghele făcându'l pitar. La Domnul Calimah aflându-se diiac de visterie l'au făcut serdar și apoi căminar; iar Ioan vodă Sturḑa l'au făcut spatar; atunce au maĭ făcut boerĭ

şi pe alţĭ Burgheleştĭ din ţinutul Vasluiŭ şi Roman, dar mulţĭ sunt priviligheţĭ şi mazilĭ.

BOU. Moldovan vechiŭ şi mare neam de boer, din întâmplărĭ căḑuse pău la mazilĭ. Pe vremea Domnuluĭ Calimah se afla în târgul Bârladuluĭ un bătrân Sandu Bou, care avea doĭ feciorĭ Gheorghe şi Antohi, dar săracĭ. Gheorghe în vremea Domnuluĭ Ioan Sturḑa s'au făcut serdar, iar Antohi însurându-se la Ştefăneştĭ cu o fată a paharniculuĭ Apostu, s'au îmbogăţit, s'au făcut medelnicer, şi la Domnul Mihaĭ Sturḑa s'au făcut spatar; amândoĭ fraţiĭ au murit, şi'mĭ pare că le-au remas numaĭ fete.

BOGHIAN. Moldovan rusnăcit din Bucovina; din proştĭ s'au rădicat Iordache fiind logofăt la Mitropolie şi în vremea Domnului Calimah s'au făcut stolnic; iar la Ioan vodă Sturḑa căminar, în urmă au nebunit şi au murit săracul, dar iau remas feciorĭ.

BERZA. Moldovan, răḑăş, mazil de la ţinutul Tecucĭ în vremea luĭ Ioan vodă Sturḑa un Iancu Berza s'au făcut clucer.

BOGONOS. Moldovan, doi din acest neam şi amândoĭ Ioanĭ, slujind pe

la boeri, din proşti, s'au rădicat şi ei la boerie, făcându-se paharnici în domniea lui Ioan vodă Sturḑa. Aveau amândoi case în Iaşi, unul în Muntenimea de mijloc aproape de sf. Neculai, şi altul în uliţa Păcurarii şi aceluia drépta poreclă i-au fost Savin.

BĂNULESCU. Muntean din ţara Romănească, pe la 1802 fiind vornic Todiraşc Balş Bozianu, tatăl Logofătului Lupu, staroste la Putna, au luat un fecior în casă, pe un Ioniţă Bănulescu de la Munteni, şi după ce aŭ eşit din Stărostie, s'aŭ făcut vel agă în Iaşi; pe acel Bănulescu l'aŭ făcut Căpitan de Darabani, şi l'aŭ însurat cu o fată a văduvei Smaranda Anizoi, fiica unui sluger Sandu Budescu ce era de casa Bălşască, mai în urmă l'aŭ făcut şi Sameş la Hotin, şi făcênd doue fete şi un băet Neculai, aŭ murit şi el şi ea, şi au remas copiii mici fără stare, iaŭ crescut bunicăsa, şi iaŭ ţinut biata bătrână păn la 1827 când aŭ murit. Băetul după înfiinţarea miliţiei neavând altă nădejdie aŭ întrat în miliţie şi în urmă în comanda pojărnicească unde până acum aŭ ajuns căpitan.

BĂIDACU. Moldovan, ciubotar cu meserie de la Chişinău din Basarabia, cumnat cu un Chiril călugăr grec, care au fost şi diacon în Mitropolie. Apoĭ făcându-ĭ Mitropolitul Veniamin Arhimandrit, iaŭ dat schitul Hîrşova din ţinutul Vasluiuluĭ. In urmă aŭ luat şi mănăstirea Sf. Ioan din Iaşĭ de la Beilic, şi apoĭ aŭ adus pe cumnatul seŭ acesta din Basarab'a, şi lepădându'ĭ bedreagul ciubotărieĭ, iau dat moşia Deleştiĭ unde peste 20 anĭ şăzând s'aŭ înstărit bine; iaŭ maĭ cumparat călugărul de vecĭ pe numele luĭ şi moşia Grieştiĭ, ce aŭ fost a luĭ Vasile Carp, şi la domnul Mihaĭ Sturza s'aŭ făcut şi boer Sardaru Niţică Băidacu.

BOUREANU. Moldovan, răzăş de la Boureniĭ, ţinutul Neamţuluĭ, rîdicat la boerie în domnia luĭ Mihaĭ Vodă Sturza.

BUIUCLIU. Arman şi de naţie şi de religie, neguţitor de vite şi tutungiŭ, dar fiind bine înstăriţĭ, domnul Mihaĭ Sturza, pe de o parte să'şi umplă lădile de fer cu metal, şi pe de alta maĭ mult să defaime nobleţa ţăreĭ, i-aŭ rîdicat la boerie, dându-le rangul de comis şi căminar, mijlocind maĭ ales

și Logofătul Iorgu Ghica pentru că-ĭ imposesiese moșiile dumisale.

BOJINCA. Romîn din Ardeal, venit în Moldova pe la 1830, și fiind legist după întroducerea reglementuluĭ, și înființarea Academieĭ aŭ fost profesor de legĭ. In urmă aŭ intrat Iurisconsult la departamentul dreptățeĭ, și Mihaĭ Vodă Sturḑa l'aŭ rîdicat la boerie până la ban.

BAROȚI. Italian, venit în țară, întăĭ doctorul Șarl, pe vremea domnieĭ luĭ Mihaĭ Vodă Suțu și tocmaĭ pe la 1840, în vrâstă peste 70 anĭ despărțind pe Zamfira fata paharniculuĭ Iordache Milo din Focșanĭ, de barbatul eĭ, paharnicul Stefan Elefteriu, aŭ luat'o, cu care aŭ făcut două fete și doi băețĭ, în urmă pe la 1829 aŭ maĭ venit și un Camil tot Baroți, iar nu și doctor, și Mihaĭ Sturḑa Vodă l'aŭ pus lucrător în Postelnicie, aŭ fost și cenzor, și l'aŭ rîdicat la boerie cu rangul de spătar.

BUCȘINESCU. Român din țara Românească, boer vechiŭ de acolo, întăĭ aŭ venit Iordache Bucșinescu, faimosul scriitor pe vremea sa, iubit de domn și de toțĭ boerii, carele aŭ fost multă vre-

me logofăt de visterie, saŭ precum se ḑice acu director. In domnia luĭ Scârlat Vodă Calimach s'aŭ făcut spătar; la Mihai Sturḑa vornic în Divan. In urmă pe la 1810 aŭ venit Costache Bucşinescu carele s'aŭ însurat aice, cu Catrina sora vorniculuĭ Iordachĭ Drăghicĭ, aŭ fost de maĭ multe orĭ ispravnic. La Scârlat Vodă Calimach s'aŭ făcut căminar; la Ion Vodă Sturḑa Agă, la Mihaĭ Sturḑa fiiul săŭ Vasile s'aŭ făcut agă.

BUHNILĂ. Moldovan, mazil de la ţinutul Tutoveĭ. La 1824 fiind postelnic mare, vornicul Ioan Grecianu, un Vasile Buhnilă, mazil scutit a Greceanuluĭ, prin mijlocirea Stăpânusăŭ s'aŭ făcut Stolnic, ear la Mihaĭ Vodă Sturḑa, Ion Buhnilă fiul aceluĭa s'aŭ făcut ban cu prilejul alegereĭ de deputat la 1846.

BARBOVSCHI. Român din Ardeal dintre care aŭ stătut şi Episcop de Huşĭ şi Roman, Arhiereul Gherasim carele s'aŭ sevârşit din viaţă la 1826.

BENDELA. Moldovan din Bucovina, doctor în Iaşĭ, l'aŭ ridicat la boerie Mihaĭ Vodă Sturḑa.

BABIC. Arman şi cu naţia şi cu re-

ligia, un Serafim Babic locantier saŭ maĭ moldoveneşte bucatar în Iaşĭ, pentru că aŭ făcut stare cu locanta luĭ, şi mergea de mînca la el şi bezadelele luĭ Mihaĭ Vodă Sturza, şi postelnicul Petru Asachĭ, factorul domnuluĭ, l'aŭ facut boer Sardar.

BASTACHI. Putoare şi pacat grecesc, pripăşit un Temistocli pocitură grecească în domnia lüĭ Hagi Grigorie Ghica, şi pentru că au cumparat moşia Moara Grecilor de vecĭ de la mişelul de vornic Dumitrache Miclescu, l'aŭ făcut şi boer agă, spre paguba visterieĭ, în loc să'l fi pus la bir.

V

VÂRNAV. Moldovenĭ vechĭ peste 120 de anĭ, râdicaţĭ la boerie, dar nicĭ o dată n'a fost la maĭ înalte ranguri de cât până la Spatar. Ioan Vodă Sturdza aŭ rîdicat pe câţĭ-va din acest neam până la postelnic; iar Mihaĭ Vodă maĭ galantom iaŭ rîdicat la vornicĭ marĭ.

VEISA. Moldovan vechiŭ, mazil, răzăş de la ţinutul Vasluiuluĭ, s'au rîdi-

cat la boerie din acest neam Constantin Veisa în vremea domnului Mihaĭ Suțu la 1793, ear la domnul Alexandru Moruz s'aŭ făcut medelnicer. Feciorii aceluia în vremea domnului Scarlat Calimach: Costin, Vasile și Iacovachi s'au făcut Sardarĭ, la Mihaĭ vodă Suțu volintiriu, s'aŭ făcut Costin paharnic, Ioan vodă Sturda pe Vasile l'aŭ făcut spatar; ear galantomul Mihaĭ vodă Sturza pe Vasile și Iacovachi iaŭ făcut postelnicĭ marĭ, iaŭ avut deputațĭ la Adunarea obștească și iaŭ întrebuințat necurmat în slujbe, candidațĭ și cilenurĭ în domnescul divan și la cel de apel. Iacovachi aŭ fost multă vreme și director la departamentul dreptățeĭ și epitrop sf. Spiridon. Vasile aŭ fost și prezident la divanul de Apel, în care aŭ și murit de holeră la 1848; toțĭ însă nu s'aŭ însurat rămăind holteĭ bătrînĭ. Alt Veisa boerit n'aŭ maĭ fost, de cât Mihaĭ carele s'aŭ poreclit de pe mamă fiind soră cu medelnicerul Constantin Veisa. Iară tată-seŭ aŭ fost Sandu Isbașa, dascal la biserica Prapadoamneĭ Paraschiva din Iașĭ, care-ĭ Mitocul mănăstireĭ Varaticul, și acest

Mihaĭ aŭ fost agă, s'aŭ însurat şi aŭ avut treĭ feciori şi treĭ fete.

VENTURA. Grec, napaste, venit Moldoveĭ cu Mihaĭ vodă Suţu la 1793; un Grigore Ventura, brahar saŭ plăcintar, cine ştie ce aŭ fost în Ţarigrad, că aice l'aŭ făcut postelnic mare, şi s'aŭ însurat cu o Păşcănească, şi aŭ rămas bele ţăriĭ ca mulţĭ alţĭ de asemine; ce din pacatele noastre şi a boerilor moldovenĭ, nedumeririĭ, iaŭ pripăşit, roĭ prinşĭ cu cururile fetelor lor, pentru împarteşĭ foloase, ca să'şĭ împlinească nelegiuitele voinţĭ prin gineriĭ, cumnaţiĭ şi cuscriĭ grecĭ cătră domniĭ ce era tot Grecĭ.

VOINESCU. Grec, venit în Moldova un Anastase Grecul cu domnul Alexandru Mavrocordat, şi luând o fată de moldovan boer ce se poreclea Mucu; din acela a eşit un Ioan Anastasie ce aŭ fost vel visternic; din acela s'aŭ născut 3 feciorĭ, unul Veniamin călugăr; unul Jignicerul Gheorghe, din care s'aŭ născut arhimandritul Iosaf, banul Todiraşc, Ionichie călugăr, Dimitrache ce s'aŭ turcit şi Catrina; s'aŭ rîdicat la boerie însă păn pe la serdar, şi avênd moşia Voineştiĭ de lîngă Iaşĭ, zestre; bu-

nul lor Anastasie s'aŭ poreclit din gura oamenilor Voinescu. Eĭ însă toţĭ iscălea Anastasie, până acum în domnia luĭ Mihaĭ vodă Sturḑa, când feciorĭĭ serdaruluĭ Alexandru, fiul postelniculuĭ Ştefan, făcându-se agĭ amândoĭ Costachi şi Iorgu, s'aŭ lăsat a se maĭ iscăli Anastasie ci Voinescu, şi ca acuia şi veriĭ lor fiiĭ banuluĭ Todiraşcu, Grigorie şi Petrachi, cum şi Iordachi aŭ fost trimes încă la 1818 de moşul săŭ arhimandritul Iosaf Frumuşanu la Hio în Grecia spre învăţătură, şi cu tulburarea Grecilor de la 1821, au întrat în oastea grecească de unde aŭ venit pe la 1840 Maior şi consul grecesc, poreclit Voinescu, şi s'au însurat cu Smaranda fata luĭ Aga Gheorghe Negruţi, dându-ĭ zestre moşiea Plopana. Aceştia sunt verĭ şi cu soţia mea Efrosina fata banuluĭ Toma Stamatin de pe maică-sa, ce aŭ fost soră cu Voineştiĭ bătrînĭ şi cu arhimandritul Iosaf. Safta ce aŭ ţinut'o sluigerul Ştefan Vărgolicĭ şi Ancuţa ce au ţinut'o întâĭ un boerănaş Iliescu de la ţinutul Bacăuluĭ, şi al doile un grec cu care au născut pe maiorul grecesc.

VARLAAM. Moldovenĭ de la ţinutul

Botoșanĭ, de vr'o 80 anĭ rîdicat la boerie; dar dreapta lor poreclă este Bostan, însă rușinîndu-se de ea s'aŭ poreclit așa. Cu toate că în țară maĭ cunoscuțĭ sunt Manoleștiĭ de pe numele bunuluĭ lor.

VIDRAȘCU. Moldovenĭ, două neamurĭ. Unul de la Putna, răzăș de Boteștĭ, rădicațĭ la boerie, întăĭ banul Dumitrache s'aŭ făcut medelnicer, la domnul Scarlat Calimach și fratesăŭ Danu zapciŭ de ocol; tatăl lor însă aŭ fost birnic și vornicul satuluĭ Boteștiĭ Toader Vidrașc medelnicer, acela în vremea domnieĭ Ioan Sturza s'aŭ făcut ban; fiiĭ săĭ în domnia luĭ Mihaĭ Sturza s'aŭ făcut Costache ban, Pascal comis și Alecu paharnic, fiiĭ luĭ Danu: Dimitrache paharnic și Iordache sardar la Ioan vodă. Un neam Vidrășcescu sînt răzășĭ de la Coloneștĭ ținutul Tecucĭ, din care Vasile feciorul mazilulůĭ Anghelache Vidrașc la domnul Mihaĭ Suțu 820 s'aŭ făcut jignicer fiind vatav la Ciorăștĭ, și la domnul Ioan Sturza medelnicer.

VÂRGOLICI. Moldovenĭ vechĭ, mazilĭ și răzășĭ de la ținutul Tutoveĭ s'au ridicat la boerie; întăĭ serdarul Constantin Vârgolicĭ fiind de casa logofă-

tuluĭ Neculaĭ Roset Roznovanu bătrânul, şi pitarul Ştefan ce era vătav la Stânca Roznovanuluĭ, şi luase femeie o Voinească soră cu arhimandritul Iosaf. Maĭ în urmă în domnia luĭ Scarlat Calimach s'aŭ rîdicat la boerie banul Necula Vârgolicĭ de la ţinutul Dorohoĭ, şi serdarul Toma de la Putua în domnia luĭ Ioan Sturza fiind logofăt la cumnatul meŭ spatarul Vasile Andrieş din Focşanĭ.

VIZANTI. Grecĭ, maĭ multe neamurĭ, şi un neam şi turc, s'aŭ poreclit însuşĭ el aşa, fiind veniţĭ de la Vizantia din Constantinopol. Un neam din aceştia am avut nenorocire a se rudi şi cu mine, luând un comisu Costache Vizanti ce-ĭ la Galaţĭ pe o nepoată de vară a doua a mea, fata comisuluĭ Anghelache Climente din Botoşanĭ.—Iar aceĭ coborîtorĭ din turc urmează aşa: Un turc fecior de paşă, din Ţarigrad aŭ fost venit aice cu domnul Calimach. Dar fiind un berbant nu s'aŭ maĭ înturnat; trăind cu o ţiitoare, făcându-se resvrătire grecească la 1821, el s'aŭ dus în Basarabia, acolo s'aŭ botezat cu numele Panaite şi s'aŭ însurat cu o jidaucă

botezată cu care venind în Moldova aŭ ţinut moşii în posesie la ţinutul Tutovei, s-aŭ făcut clucer, au murit şi el şi ea, şi le-au remas un băet şi o fată.

VRAGHIE. Moldovenĭ, răzăşĭ vechĭ, mazilĭ, uniĭ la ţinutul Fălciuluĭ, iar alţiĭ la Tutova şi Vasluĭ. Din eĭ în vremea domnuluĭ Ioan vodă Sturḑa serdarul Ioniţă şi slugerul Petrachi fiind slugĭ la spatarul Ioniţă Duca, s'aŭ boerit, şi în vremea luĭ Mihaĭ vodă Sturḑa, Ioan fiind logofeţel la Logofeţie, Safta Strătulătoae l'aŭ făcut serdar, ear la Mihaĭ vodă comis, ceialalţĭ însă sînt tot mazilĭ, ba uniĭ aŭ întrat şi în bir.

VIŞAN. Moldovan din tîrgul Bârladuluĭ, acest neam aŭ început aşa: un Tanasă ficiorul luĭ Vişan Ciubotaru, învăţînd carte s'aŭ lipit pe lîngă isprăvnicie scriitor; băetul aŭ fost cuminte, aŭ strâns ce aŭ câştigat, s'aŭ însurat, aŭ luat o fată a unuĭ Iconomu Ioan ce era protopop la Bârlad, şi in domnia luĭ Scarlat vodă Calimach s'aŭ făcut serdar, au murit tânăr şi iaŭ rămas doĭ băeţĭ, din care unul Ioan, la Mihaĭ vodă Sturḑa s'au făcut paharnic.

VÂRLĂNESCU. Moldovan, mazil, ră-

zăş din ţinutul Tecucĭ. unul Constantin Varlam fiind slugă la logofătul Conachi, maĭ in urmă şi logofăt al caseĭ, s'aŭ insurat, aŭ luat o fată a medelnicerului Abaza, şi la Ion vodă Sturda s'aŭ făcut paharnic, şi din Varlam s'aŭ numit Vârlănescu.

VOLCINSCHI. Moldovan, de la ţinutul Cernăuţuluĭ, după luarea Bucovineĭ de nemţĭ, aŭ rămas din neamul acesta şi in Moldova la Herţa, mazilĭ vechĭ, dar rîdicat la boerie preste 100 de anĭ.

VELE. Sîrb vechiŭ venit în Moldova, neguţitor in tîrgul Neamţuluĭ. Din neamul acesta un unchiŭ al meŭ Scarlat Danu fratele maicămea şi-aŭ luat femee cu care aŭ făcut pe paharnicul Stefan Danu, şi un frate a mătuşimeĭ aceea Costache fiind logofăt la unchiul meŭ spatariu Ienache Danu în vremea luĭ Ioan vodă Sturza s'aŭ făcut paharnic.

VUCENIC. Corcitură grecească şi nemţască de la Braşov, venit în Moldova pe vremea domnieĭ luĭ Scarlat Calimach, neguţitor in Roman. Un Iani Lipţeanu Vucenic care avînd ţiitoare o nemţoaică bucătăriţă, aŭ făcut copiĭ şi în urmă s'aŭ cununat cu ea. Apoĭ

eşi mofluz, s'aŭ făcut vatav la Hălăuceştĭ, moşia vornicului Alecu Baluş Lungu, şi in vremea luĭ Mihaĭ vodă Sturza l'aŭ făcut clucer. O fată a luĭ aŭ luat'o spatarul Grigorie Hermeziu, ear feciorul săŭ este inginer al statuluĭ şi boerit de domnul Mihaĭ.

VUCETICI. Din Basarabia venit, în domnia luĭ Mihaĭ Sturza, un băet bun scriitor s'aŭ lipit lîngă isprăvnicia Tecuciuluĭ, in urmă aŭ intrat la judecătorie unde aŭ fost şi director şi s'au şi boerit.

VIŞU. Veniţĭ din Basarabia. Doĭ băeţĭ, unul s'aŭ curtenit la vornicul Stefan Catargiu Dobreanu, şi altul pe lîngă căminarul Zagură şi l'aŭ inscris in cinovnicia Divanuluĭ de Apel; şi în urmă amîndoĭ s'aŭ boerit de domnul Mihaĭ Sturḑa făcîndu-ĭ şătrarĭ.

VERGHI. Grec, venit incă in domniea luĭ Scarlat vodă, aŭ fost vătav la mănăstirea Berzunţu in ţinutul Bacăŭ, unde prin ostenelele luĭ şi ajutorul stăpînăsăŭ arhimandritul Macarie, ce era egumen, aŭ făcut un fecior Iancu, care după moartea luĭ Macarie aŭ fost scriitor la Isprăvnicie, şi s'aŭ insurat cu o

greacă fata unuĭ ban Hartular, ear grec napaste bieteĭ Moldove, care avînd fecior pe un Iorgu, casnic a domnuluĭ Mihaĭ Sturza, l'aŭ făcut paharnic şi giudecător la Bacăŭ, maĭ in urmă şi spatar.

VELISARIE. Grec venit pe vremea domnieĭ luĭ Alexandru Moruz, s'aŭ insurat la Bacău, cu fată de neguţitor moldovan, aŭ fost polcovnic la Agie in Iaşĭ; un fecior al aceluia Petrachi in domnia luĭ Ioan vodă s'aŭ făcut stolnic.

VERESCU. Moldovan de la ţinutul Botoşaniĭ, din satul Vereştiĭ, pentru că un Toader Verescu ştia puţină carte, şi era cumnat cu paharnicul Seulescu, l'aŭ făcut profesor in domnia luĭ Mihaĭ vodă, şi l'au făcut şi medelnicer.

VASILIU. Grecĭ, bulgarĭ, sârbĭ, şi mulţĭ şi din Moldovenĭ, cariĭ din prostime s'au rădicat, ca să'şĭ pieardă obârşiea neamuluĭ de unde au eşit, ruşinându-se cu adevăratele porecle, s'aŭ poreclit însuşĭ de pe numele părinţilor. De maĭ nainte, din moldovenĭ, ştiu că se ghiduşe Vasilindu-se, numaĭ un serdar Constantin, care la Mihaĭ vodă Sturḑa s'aŭ făcut Spatar şi frate său jâcnicerul Coste de la Galaţĭ, feciorul unuĭ

Vasile Ciorpacu, vornicu Mihalache de la Râpĭ cariĭ rămâindu-le mulţĭ banĭ de la nişte turcĭ ce găzduia la tatăl lor, pe care în războiul ruso-austriecesc cu turciĭ la 1789, i'aŭ ucis eĭ gazdele, şi fiind oamenĭ cu minte, şi-au cumpărat multe binale şi viĭ în Galaţĭ, şi moşiĭ două, Cotrosu şi Chiraftenii, şi Costea fiind maĭ mare, la Domnul Alexandru Moruz s'au şi boerit şi ştiind şi greceşte s'au poreclit ca greciĭ Vasiliu; au întrat în tovărăşiea ocnelor, aŭ fost şi camaraş de ocnă, şi având numaĭ un fecior, Iancu, l'au învăţat greceşte şi franţuzeşte, pe la 1809 sau 810 unchiŭ meŭ vornicul Ioan Tăutu fiind paharnic, spăriet de averea Costeĭ, aŭ luat pe Iancu ginere şi l'aŭ făcut sameş la Hotin. La 812 după pacea încheetă între ruşĭ şi turcĭ, rămâind Basarabia rusască au remas şi Iancu Vasiliu acolo, unde şi tatăseŭ jicnicerul Costea se afla încurcat cu nişte contracturĭ împărăteştĭ, pe la 1815 saŭ 16 făcându-se din împărăteasca poruncă cercetare tuturor nobililor din Basarabia, se vede că cu Vasiliu nu le mergea tréba bine, au scris unchiu meu Tăutuluĭ ca să

le trimeată o mărturie de aice de noblesă, şi aşa bietul bătrân Tăutu, iau făcut un act de la divan, întărit şi de Domn, că sunt din neamul boerilor Fălcoenĭ din ţara românească, fără să pomenească de Ciorpacu vornic. Acolo apoĭ mergându-le rău, şi perdând toţĭ baniĭ, pe la **1827**, au trecut ĭarăşĭ în Moldova, că aice avea acareturile din Galaţĭ, moşia Cotrosu de la Galaţi, viĭ la Odobeştĭ, şi părţĭ de moşiĭ în Lipova şi Tuleştĭ, zăstre, de la Tăutu. Pe la 1829 au murit jignicerul Costea. Iancu întăiŭ şi-au vândut toate binalele şi viile din Galaţĭ, s'aŭ aşeḑat la Lipova, apoĭ au vândut viile de zăstre de la Odobeştĭ, după aceea partea din Tuleştĭ. Nu tărḑiu şi moşia Cotrosu. S'au făcut căminar în domnia luĭ Mihaĭ vodă Sturḑa, şi fecioru său Aleco ce era boteḑat şi crescut de logofătul Aleco Ghica, s'aŭ făcut comis. Cel maĭ mic Neculaĭ slugerul şi apoĭ au murit pe la **1845**, şi după vr'o treĭ anĭ şi cucona luĭ, amândoĭ bătuţĭ de fiiul lor Neculaĭ, Fratele Costeĭ având numaĭ un fecior, după ce'l însurase c'o greacă şi i-au mâncat mulţime de avere, au murit băetu

fără să'ĭ rămâe copiĭ, au murit şi spatarul Costea rămâindu-ĭ numaĭ două fete, şi precum averea au fost câştigată cu nelegiuirĭ s'au stâns şi eĭ şi averea lor, că de şi sunt cuconaşii căminarului Iancu care îmi sunt veri al doilea de pe muma lor, dar amândoĭ au numaĭ fete, şi sunt nişte oamenĭ prea de nimică, maĭ ales Neculaĭ, să ferească Dumneḑeu şi pe ţiganĭ a avea aşa feciorĭ.

Maĭ ştiu un Vasiliu ce se numea aşa de pe tatăsău un Dumitrache ce era logofăt la vornicul Neculaĭ Hrisoverghi; la Domnul Calimah s'au făcut serdar, iar la Domnul Ioan Sturḑa ban, au fost şi ispravnic la Suceava.

Se maĭ Vasileşte un moldovan Tudurache, feciorul unuĭ Iconomu Vasile, din Mitropolie. Băetul acesta au fost scriitor la sămeşia mitropolieĭ pe la 1837, maĭ în urmă s'au însurat, l'aŭ făcut serdar şi apoĭ şi spatar. Are stare bună, făcută în mitropolie, şi'au cumpărat şi moşie de vecĭ.

Maĭ este un Vasiliu la Focşanĭ, Ioan feciorul unuĭ Vasile croitorul, au fost cavaf, şi Mihaĭ vodă l'aŭ făcut sluger, spre paguba visterieĭ şi împovorarea ce-

lorlalți dajnici, pentru că avea puține parale cu care în vremea acelui Domn, mulți de aceștia au câștigat nobleță.

VULUȚĂ. Corcitură grecească păstrănicer, au slujit în departamentul dreptățeĭ. Un băet Aleco Vuluță, și Mihai vodă Sturḑa l'au făcut comis mare, iar Grigore vodă Nebunu, l'aŭ făcut spatar și cilen în divanul de apel.

VĂLEANU. Doĭ frațĭ, Enache și Sava, feciorii luĭ Sava Ciobanu din satul Văleniĭ ținutul Neamțu. Grigore vodă Ghica pe cel întâĭ l'aŭ făcut căminar și pe cel din urmă pitar. Sunt Moldovenĭ, tatăl lor a fost cioban la căminariul Gavril Eni.

VICLIMESCU. Jidov boteḑat, dascal de limba jidovească, slugă în casă la Domnul Mihaĭ Sturḑa, care l'au și bocrit.

VALI. Putoare grecească, păcat și năpaste țăreĭ, pripășit din vremea Domnuluĭ Mihaĭ Sturḑa la o pocitură tot grecească căminarul Angheli, ce era posesor moșieĭ Blăgeștiĭ din ținutul Bacău, pe care prin ajutorul boerilor Ghiculeștĭ au ținut'o multă vreme cu prea mic preț, au făcut mulțime de banĭ, și fiind un tălhar stărp, au lăsat clironom pe

acest Vali şi pe un altul Iancu Vasiliu, ce fusese marcheriŭ la un biliart în Iaşĭ şi'l slujise câţĭ-va anĭ pe ţapul acela, şi prin bezede Neculaĭ Suţu s'au făcut amândoĭ Spatarĭ.

VAE. Putoare grecească, păcat şi năpaste ţăriĭ, pripăşiţĭ în Moldova doĭ fraţĭ Hristea şi Gheorghi, de meseriea lor grădinarĭ, pe la 1836 fiind posesori la Călienĭ, un serdar Paraschiv Vasiliu de cuiănie Bulgar, au pripăşit la Călienĭ pe aceştĭ grecĭ, pe unul crâşmar în sat şi pe altul la pod peste Siret. După doĭ anĭ au luat eĭ orânḑile şi podu, şi maĭ mulţĭ anĭ ţinêndu-le au luat apoĭ posesiĭ de moşiĭ şi făcând stare, Hristea au cumpărat de vecĭ moşia Boţăştiĭ de la ţinutul Tutoveĭ, şi blăstămatul de Grigorie vodă Ghica, înpuşcat, l'au făcut paharnic şi pe celalalt serdar.

G

GHICA. Două neamurĭ, cel întăiŭ arnăut, coborâtoriŭ din bezăde Dumitrache Ghica, fiiul luĭ Grigorie vodă pe care l'au tăet turciĭ, pentru că au dat

Bucovina nemţilor. Sunt nişte săracĭ, trăesc cu milosteniea. Iar cel al doilea carii sunt marĭ şi puternicĭ, din carii este şi înălţimea sa Domnul Grigorie Ghica, ce astădĭ şede pe scaunul domnieĭ. Acesta'ĭ drept Sulgilolu, şi fiindcă după tăerea Domnuluĭ Ghica au venit Domn Constantin Moruz, care era cumnat cu Ghica şi Doamna luĭ Moruz fata Sulgilolului şi'şĭ adusese fraţĭ şi verĭ câţiva din Ţarigrad la chivernisală aice. Moruz ca să răzbune moartea cumnatuluĭ săŭ au închis pe mulţĭ boerĭ din cari pe vornicul Bogdan şi spatarul Ioniţă Cuza, i'au şi tăet; uniĭ aŭ fugit la Hanu tătărăsc în Crâm; între boeriĭ ce avea închişĭ, era şi un Cantacuzin Deleanu carile avea numaĭ o fată Măriuţa văduvă tânără. Înfricoşându'l şi pe acela cu sabiea, ca să scape, au primit ginere pe Costache Sulgilolu ce era tânăr holteiŭ, frate cu Doamna tiranuluĭ Moruz, şi i'au dat porecla tăetuluĭ Ghica, şi l'au făcut hatman; acela au fost şi logofăt mare la domniea luĭ Alexandru Moruz şi maĭ de multe orĭ hatman. Acesta au născut pe răposatul visternic Dumitrache Ghica, pe logofătul Aleco Ghica, tatul măriei

sale Domnuluĭ Grigorie Ghica, şi pe logofătul Iorgu Ghica care încă trăeşte; tot atunce au remas în Moldova şi Dimitrache Ghica care au fost vornic, tatăl logofătuluĭ Grigorie Ghica şi alt Sulgilol tot poreclit Ghica, care au avut fecior pe Dumitrache Ghica vornic, din care este vornicul Aleco Ghica Chefal şi fraţiĭ săĭ.

GHEUCA. Moldovan vechiu şi mare neam, au fost vornicĭ şi visternicĭ, abia se maĭ cunosc acum între boerĭ. Ioan vodă Sturḑa aŭ fost făcut pe un Vasile Gheuca agă, şi pe un Ioan ban, dar nicĭ unul n'au avut feciorĭ. Maĭ sunt şi cu ranguri de boeri mici, dar cei mai mulţĭ sunt priviligheţi şi mazili.

GANE. Două neamuri. Cei mai vechi cari sunt aproape de 200 ani, rădicaţi la boerie, sunt la Iaşi şi în ţinutul Suceviĭ, iar celalalt la Tutova au fost un Pascal Ganea mazil. În vremea Domnuluĭ Calimah s'aŭ făcut vornic de Poartă, iar Ioan vodă l'aŭ făcut stolnic, are un fecior Iordache, bun bărbat, Mihai Sturḑa l'aŭ făcut serdar. S'au însurat, au luat fata spatarului Dumitrache Ganea.

GHERGHEL. Moldoveni vechĭ, ma-

zili din ţinutul Dorohoiŭ, am văḑut mai mulţi Gherghelești într'o condică a visteriei de la Domnul Mihai Suţu din 1793 cu pecete domnească, trecuţi în dajdia mazilească, care condică am cetit'o pe la 1826 și la 1827 când au ars palatul domnesc, nu știu aŭ ars și condica aceea cu mai multe hărtiĭ ce s'aŭ perdut, saŭ aŭ furat'o cineva și o ţine ascunsă. La boeriĭ aŭ început a se rădica de la Domnul Ipsilant pe la 1800. La Domnul Calimah s'aŭ făcut Costache Gherghel paharnic, Stefanache căminar, și la Ion vodă, cel întăi ban și celalalt spatar, Enacache ban, și toţi feciorii lui Stefanache comiși, iar Mihai vodă pe Ilie Gherghel l'au făcut postelnic, și pe Mihalache feciorul banului Costache, spatar.

GOROVEI. Moldovan vechiŭ, mazil de la ţinutu Romanului în domnia lui Alexandru Moruz unul din acest neam au fost credincerĭŭ, în curte la Domnul Calimah; un Toderașc Gorovei s'au făcut serdar, și la Ioan vodă, căminar, și doi feciori a credincerului Gorovei tot la Ioan vodă Sturḑa, Gheorghe s'aŭ făcut căminar și Ion serdar.

GHELEMĔ. Grec, din vremea domniei lui Alexandru Ipsilant; venit aice s'a însurat la Dorohoiŭ şi i-au remas trei feciori, comisul Ioan, spatarul Dumitrache, şi Iordache . . . . boeriţi de Mihai vodă.

GALER. Moldovan, mazil, vechiŭ răḑăş, de la ţinutul Tecucĭ, rădicaţi din eĭ unii la boerie în domnica luĭ Mihaĭ vodă Sturza.

GÂLCĂ. Moldovan, răḑăş de la ţinutul Tutoveĭ, uniĭ din eĭ fiind neguţitorĭ înstăriţĭ în târgul Bârladuluĭ în domnia luĭ Ioan Sturḑa, s'aŭ rădicat la boeria stolnic şi medelnicer.

GHILŢU. Moldovan, răḑăş de la ţinutul Tecuciuluĭ, rădicaţĭ uniĭ din eĭ la boerie în domnia luĭ Ioan Sturḑa din priviligiaţĭ.

GHIBĂNESCU. Moldovan, ţaran din Iaşĭ, era în Tataraşĭ un păscar ce aducea cu căruţa peşte de vênḑare şi striga: „haĭ la ghiban, ghiban proaspăt"; l'aŭ poreclit oamenii Ghiban, un fecior a luĭ învăţând carte aŭ slujit câţĭ va anĭ în departamentul dreptăţeĭ cinovnic, şi Mihaĭ vodă l'aŭ boerit rădicându'l până la comis, că era factor a logofătuluĭ To-

deraşcu Sturḑa, şi s'aŭ poreclit Ghibănescu.

GOCIU. Moldovan, mazil, vechiu rădăş de la Horincea, din ţinutul Covurluiuluĭ, rădicat la boerie, un polcovnicel Gheoghe Gociu în domnia luĭ Scarlat Calimah, şi la **1821** l'aŭ tăet tălharii de greci volintirĭ la satul Epurenii în ţinutul Fălciuluĭ, unde eu îl rânduisem din poronca luĭ Iusuf paşa de la Ibraila, ispravnic, şi i'aŭ remas un fecior cu numele Gheorghi, nevrâsnic; aŭ venit în Iaşĭ la paşa, după întrarea Turcilor în ţară, l'am înfăţoşat paşăĭ şi spre mângâere i'aŭ dat dreptate să fie şi el serdar ca tată-seu, şi aŭ fost serdar pănă în domnia luĭ Mihaĭ Sturḑa şi s'aŭ tăcut ban.

GÂŢĂ. Moldovan, răḑăş de la Zmulţĭ, ţinutul Galaţiĭ. Un Iosăp Gâţă şi frate-săŭ Costantin s'aŭ mutat la târgu Panciuluĭ în ţinutul Putneĭ, deschiḑênd dugheni, băcălie şi crâşme şi s'au aşeḑat la ruptele visteriei. În domnia luĭ Ioan vodă Sturḑa Iosăp s'aŭ făcut serdar, iar la Mihaĭ vodă feciorii săĭ Costantin şi Tudurache comişĭ, ba şi Ión feciorul luĭ Costantin care era patentar

s'aŭ făcut boer, iar în domnia luĭ Hagi Grigorie Ghica, Constantin s'aŭ făcut spatar.

GRECIANU. Moldovan, poreclit aşa pentru că au venit de la Greceni, un Costantin Greceanu ce au fost acolo căpitan, şi aŭ luat o fată din Movileştĭ, atunce pe când se poreclea Movileştiĭ, Adam; şi de pe fata aceea a luĭ Adam au moşia Diocheţiĭ din ţinutul Galaţi, şi din acel căpitan Costantin Greceanu s'aŭ puedit tot neamul boerilor Greceni în vr'o 120 anĭ. Aŭ maĭ eşit din nou acum un Greceanu. ce aŭ fost actor la teatru în Iaşi, l'aŭ boerit şi pe el domnul Mihaĭ Sturda; de neam este moldovan, dar de unde şi cine este ei ştie; că de la întroducerea reglementuluĭ atâta s'au înmulţit şleahta, tocmaĭ ca ciupercile după o ploae caldă.

GHIŢESCU. Rusnac din Bucovina, veniţi în Moldova de pe la 1806, aŭ fost posesorĭ de moşiĭ, şi Ioan Ghiţescu fiind de casa logofătuluĭ C. Balş Ciuntu, posesoruĭ moşieĭ Darabaniĭ, în domnia luĭ Scarlat Calimah, s'aŭ făcut serdar şi la Ioan vodă Sturda ban. Acesta'mĭ este şi cumnat, cucoana sa cu a mea sunt

vere primare, iar ceialalţi Ghiţăşti s'aŭ boerit unii la Ioan vodă şi alţiĭ la Mihaĭ vodă.

GAGE. Moldovan din Bucovina, venit la 1822, Ioan Gage aŭ fost logofăt la Hatmanul Gheorghe Brăescu, cu care mergând la Galaţĭ s'aŭ însurat acolo cu o fată a spatarului Costantin Vasiliu, şi Domnul Mihaĭ Sturḑa l'aŭ făcut serdar.

GONCESCU. Moldovan din Bucovina. Un arhimandrit Teodorit ce era dechiu la mănăstirea Slatina au adus pe frate-său Neculai, l'au avut tovarăş căutător de moşiĭ, şi în domnia luĭ Mihaĭ Sturḑa l'au făcut serdar, l'aŭ înstărit bine, i'au cumparat casă în Iaşi, viĭ la Miroslava, dar cu aşeḑarea'ĭ la Folticenĭ.

GOESCU. Moldovan, de loc din satul Goeştiĭ, aŭ fost vătav acolo, şi în vremea Domnuluĭ Mihaĭ Sturḑa prin mijlocirea stăpânu-său bezăde Iorgu Suţu fiind postelnic mare l'aŭ făcut căminar.

GÂRDEA. Moldovan, răḑăş de la ţinutul Fălciu. Un Maftei Gârdea fiind vatav la moşia Gugeştiĭ a vorniculuĭ Neculaĭ Dimache, acum a gineri-său vornicul Toderiţă Baş, l'aŭ făcut medelnicer în domnia luĭ Ioan vodă Sturḑa.

GALIN. Moldovan din Bucovina. Un Iordache Galin fiind cumnat de soră mitropolitului Meleti încă când era episcop la Huşĭ, l'aŭ făcut serdar în domnia luĭ Calimah. Un Enache Galin nepot aceluia fiind slugă la Mihaĭ vodă Sturḑa, pe când era boer, după ce s'aŭ domnit l'aŭ făcut şatrar, putea să'l facă maĭ mult, dar au eşit un mişăl şi beţiv.

GĂLUŞCĂ. Moldovan, mazil, vechĭ răḑăşĭ de la ţinutul Fălciu şi Vasluiŭ; unul din acest neam Toader, slujind în visterie, în domnia luĭ Alexandru Moruz s'aŭ făcut stolnic. I'aŭ remas doĭ feciorĭ Costache serdar şi Grigorie paharnic; maĭ sunt Găluşceştĭ, dar se poreclesc Cărăcaş.

GHERGHESCU. Moldovan, mazil, răḑăş de la ţinutul Tutovei. Un Gheorghe Gherghescu fiind slugă la vornicul Ion Greceanu, în domnia luĭ Ioan Sturḑa, aflându-se Greceanu postelnic mare, l'aŭ făcut stolnic.

GAFENCU. Moldovan, peste 100 anĭ de când este rădicat la boerie, dar aceştĭ ce acum sunt boerĭ şi se numesc Gafencu, sunt feciorĭ de preot şi din alte stărĭ.

GORGOS. Moldovan, slugă a caseĭ logofătuluĭ Dimitrache Sturḑa şi vătavul Ioniță Gorgos fiind şi posesor la Giosănĭ ținutul Bacău, au făcut stare mare; în vremea Domnuluĭ Ioan Sturḑa s'au făcut serdar, iar la Mihaĭ vodă, întăĭ comis şi apoi spatar, şi un fecior al seu iar au boerit şi pe un frate sau văr. De loc sunt țeranĭ de la Roznov.

GHEORGHIADE. Grecĭ, doi frațĭ, Costantin ce s'aŭ făcut paharnic, la Domnul Calimah, și Tanasă polcovnicel în vremea aceluĭ Domn, venițĭ s'aŭ statornicit la târgu Pietreĭ și din aceia au eșit maĭ multe ede şi eḑĭ, carĭ toțĭ s'au boerit la Domnul Mihaĭ Sturḑa. şi pe lângă aceea și alțĭ corciturĭ greceşti se maĭ poreclesc aşa.

GHEORGHIU. Grecĭ, sârbi și bulgarĭ, tot năpăști țăreĭ, venițĭ și oploșițĭ de boerĭ, sprijinițĭ, pușĭ în slujbe, însurațĭ și boerițĭ, și pe lângă acei străinĭ mulțĭ și din moldovenĭ din stările de jos, în vremea Domnuluĭ Mihai Sturḑa rădicându-se la boerie şi-aŭ tăgăduit adevăratele porecle strămoşăștĭ ca să nu li să poată nimeri obârșica neamuluĭ de care din prostie să rușinează, și-au

înființat ca grecii porecla de pe numele părinților.

GRIGORIADI. Grec, un Iordache gramatic a Doamnei lui Scarlat Calimah, pe la 1818 s'aŭ însurat cu o fată a vornicului Iordache Roset Pribăscu, și l'aŭ făcut spatar, au remas aice; Domnul Mihai Sturda în multe rânduri l'au avut rînduit cilen la divanul apelativ și prezident la criminal, și l'aŭ făcut postelnic, întăi să iscălea Grigoriu, de la o vreme și-au dat în adevărata teapă de iadi, și să iscălește Grigoriadi că'i din iadă născut. Feciorii săi avêndu'i la Paris la invățătură, după venirea de acolo s'au poreclit Romalos și așa se iscălesc acum. Mai sunt și alți greci, unii boeriți alții neboeriți împământeniți aice cu asemenea poreclă, precum este și Constantin Grigoriadi de la Galați, ginerile spatarului Mihalache Holban.

GURIȚĂ. Numai unul a fost cu așa poreclă, scos cirac de vornicul Dumitrache Ghica care avea moșia Călienii, și pentru multele slujbe ce i-au făcut de au cuprins Șărbăneștii toți de la rădăși în vremea Domnului Calimah l'aŭ făcut ban, dar aŭ murit și i-au remas

numai un fecior Aleco care au fost în miliţie şi judecător la Dorohoiŭ şi l'aŭ făcut Mihaĭ vodă comis; au avut şi o fată pe care întăi o luase un serdar Ioan Vârnav de la Floreşti, din ţinutul Tecuci şi l'au lepădat după ce i-au mâncat toată starea, apoĭ mult văduvind au luat'o serdarul Costache Caracaş de la Vasluiŭ, şi au lepădat'o.

GRIGORIU. De aceştia sunt mulţĭ, Grecĭ. Bulgarĭ, Sârbĭ, Arnăuţĭ ba şi Moldovenĭ, proştĭ fără giudecată, că fiind din stările de gios, rădicaţĭ la boerie, le-aŭ fost ruşine cu strămoşeştele lor moldoveneştĭ porecle, şi ca să nu li se nimerească obârşiea neamuluĭ, nu s'au ruşinat a'şĭ face porecle greceştĭ, stricate din numele părinţilor curenĭ. Din Moldovenĭ, cu asemene greşală cunosc pe căminarul Ioniţă Grigoriu şi pe fraţiĭ săĭ, paharnicul Iordachi şi paharnicul Costachi de la Fălticenĭ, aceştia din locul lor sunt din satul Vadul-Roşeăĭ, de la ţinutul Putneĭ, fecior luĭ Grigorie, ce au fost multă vreme vornic satuluĭ, şi fiind ţaran instărit şi-au invăţat băeţiĭ carte. Şi pe la 1802 fiind vornic Iordachi Drăghicĭ, sameş la Putna, vor-

nicul Grigorie i-au dat pe Ioniță slugă in casă, şi au slujit pe Drăghicĭ păn pe la 1813, până când fiind că Drăghicĭ au fost şi sameş de agie, și la zidirea Curțeĭ Domneştĭ, în vemea luĭ Moruz, țiitor de socotelĭ, intrebuință pe Ioniță şi ca logofăt la scris. La 1813 insurându-se Ioniță, și Drăghicĭ fiind sameș de visterie, au mijlocit și l'au rânduit sameş la Suceava, unde s'au şi aşazat, şi in multe rândurĭ au fost sameş, și pe la 1818 s'au făcut eluceriŭ, domnul Ioan Sturza l'aŭ făcut căminar, iar Mihaĭ vodă spatar. Doĭ feciorĭ aĭ săĭ, Grigorie vodă Ghica, pe unuĭ l'aŭ rânduit prezident la Suceava, și pe unul prezident la giudecătoria de Iași. Maĭ sunt doĭ frațĭ Grigoriĭ, unul Stefanache comis si muhurdar a măriei sale domnuluĭ Ghica, și spatarul Vasile sameş la Putna. Aceştia sînt feciorii unuĭ Grigorie Arnăutul ce au slujit multă vreme pe logofătul Costache Ghica, și insurându-se l'aŭ rânduit vatav la Țibucanĭ, și maĭ pe urmă la Vasluĭ unde aŭ fost până la răsvrătirea Grecilor anul 1821. După ce s'aŭ făcut domn Ioan Sturza încuscrindu-se

cu visternicul Dumitrache Ghica, aŭ mijlocit la domn, de aŭ rânduit pe Grigorie Arnăutu portar-başa, in care slujbă aŭ fost vr'o patru anĭ, şi l'aŭ făcut stolnic, şi aŭ intrat in clasa boerilor ţereĭ.

GHENADIU. Grec, încă înainte de anul 1812 aflându-se egumen la mănăstirea Precista din Târgul Ocneĭ, un arhimandrit Meletie aŭ venit la el un nepot al seŭ Manole Ghenadiu şi aŭ şezut pe lângă dânsu mulţĭ ani. Pe la 1813 saŭ 1814 s'aŭ însurat cu Elisaviţa fata unuĭ Pitar Dumitrachi Cozoni, din Târgul Ocneĭ, şi la domnul Calimach s'aŭ făcut boer pitar. Caimacamul Vogoride în 1822 l'aŭ făcut paharnic, ear Mihaĭ vodă Sturdza l'aŭ făcut ban, prin mijlocirea logofătuluĭ Costachi Mavrocordat; acesta aŭ scos un fecior Costache Ghenadiu carele aŭ fost şi cilen la judecătoria de Boroşanĭ.

GUSTEA. Grec venit în vremea domnuluĭ Calimach, neguţitor bacal în hanu Turcesc. Cu prilejul resvrătireĭ greceştĭ de la 1821 aŭ mofluzit, şi un fecior al seŭ Costache, întâĭ la isprăvnicia de Iasĭ, în urmă la departament slujind,

s'aŭ rîdicat de domnul Mihaĭ Sturza la rangul de căminar. Acum domnul Ghica l'aŭ făcut ban. Un alt frate a luĭ fiind profesor earăşĭ s'au rîdicat la boerie.

GOLIAF. Armenĭ şi de naţie şi de de credinţă, neguţitorĭ, din Botoşanĭ, pentru că sunt instăriţĭ şi-aŭ varsat şi eĭ din metalul lor în lăḑile domnuluĭ Mihaĭ Sturḑa, agiutând la umplerea lor, iaŭ făcut boerĭ, ca şi maĭ mult să impileze ţara şi să măscărească noblesa Moldoveĭ.

GHINDAR. Moldovan, răzăş de la Crucea de Sus, ţinutul Putneĭ. Un Enache Ghindar om destul de vrednic s'aŭ rîdicat dintr'acest neam; aŭ fost multă vreme zapciŭ şi privighitor de ocol; şi aŭ făcut stăricică şi la 1847 s'aŭ făcut boer.

GOEAN. Moldovan din Bucovina rîdicat la boerie la 1846.

GAVRILAŞ. Moldovan de la ţinutul Hârlăuluĭ, rîdicat la boerie pe la 1826.

GROSU. Moldovan de la ţinutul Iaşiĭ, ridicat la boerie pe la 1826. Un slugerul Lupu.

GĂLESCU. Moldovan, răzăş de la

ţinutul Tecuci, râdicat la boerie de Mihaĭ vodă Sturḑa.

GRIGORAŞ. Moldovan, aŭ fost un scriitor Grigoraş, fecior unuĭ Neculai din starea de gios; acesta aŭ fost multă vreme sameş la ţinutul Iaşiĭ, aŭ fost însurat cu fata unuĭ Şandu Bou din Bârlad, aŭ fost şi în Visterie multă vreme, unde slujind treptat s'aŭ boerit, până ce în domnia luĭ Ioan Sturḑa s'aŭ ridicat la spatar. Fiul acestuia aga Costache, iarăşĭ intăĭ în visterie slujind s'aŭ făcut căminar, în urmă aŭ întrat în miliţie, aŭ ajuns până la polcovnic, şi pentru o greşală l'aŭ degradat la 1846. Domnul Mihaĭ Sturza apoĭ milostivindu-se la 1848 l'aŭ făcut agă.

GORE. Moldovan din Besarabia. Un Climent Gore prin mijloacele ce aŭ avut s'aŭ făcut serdar şi un Gheorghe slujind în miliţie soldat, apoĭ unter ofiţer, după eşirea din slujbă l'aŭ făcut şetrar, şi acum se află poliţar la Târgul Petreĭ.

GOGA. Moldovan. Bacal din Bacăŭ, râdicat la boerie un Dumitru bacal de Grigorie Ghica la sfârşitul domnieĭ.

D

DONICI. Moldovan, figurează între boerĭ aproape de 200 anĭ, aŭ fost și logofăt mare.

DANU. Român din țara Românească, preste 300 anĭ, venit în Moldova. Un Danu visternic, carele cumnățindu-se cu Șerpe postelnicul, au avut moșiĭ între altele Opstopcaniĭ și Bârleștiĭ, din ținutul Neamțuluĭ, de pe femeie, și partea din Odobeștĭ, Pățeștĭ și Mirceștĭ de la ținutul Putneĭ, aŭ fost tot boerĭ și maĭ marĭ și maĭ micĭ. Iar de la o vreme aŭ căḑut la mazilĭ, până la bunul meŭ Toader Danu, tatăl maiceĭ mele, carele luând pe Maria, fata luĭ Simionel Tăutul, soră vorniculuĭ Ioan Tăutul, s'aŭ făcut vornic de Vrancea, și fiiĭ săĭ cel maĭ mare, unchiul meŭ Enache Danu, treptat aŭ ajuns până la spatar, și fiiĭ săĭ veriĭ meĭ, Dimitrache postelnic și Mihăiță spatar. Iar ceilalțĭ treĭ unchĭ aĭ meĭ și frațĭ cu spatarul Enache Scârlat, aŭ fost postelnicel a Curțeĭ, și un fiu al seŭ Stefan paharnicul, Ilie Danu aŭ fost căpitan de roșce, și însu-

rându-se cu o muere răzășiță din neamul Bușelescu aŭ făcut un fecior Vasile, cari-ĭ la Coșeștĭ, și Dimitrache fiind un berbant, ca și frateseŭ Iane, după ce aŭ perdut ce aŭ avut părințesc, s'aŭ însurat și el cu o răzășiță la Olteneștĭ, în ținutul Fălciuluĭ, și aŭ făcut un fecior Ioan care-ĭ un mișel, dar văr primar cu mine, și cu postelnicul Dimitrache Danu.

DUCA. Două neamurĭ moldovenĭ drepțĭ, și răzășĭ de la ținutul Tutoveĭ, mazilĭ, ceĭ adevarațĭ Duculeștĭ sunt și pără acu, uniĭ mazilĭ și uniĭ privilighețĭ. Iar aceĭ neadevărațĭ, de la domnul Scârlat Calimach, s'aŭ rîdicat la boerie. Intăĭ banul Pavăl Duca de la Bârlad, fiind ginere vestituluĭ scriitor slugerul Șerban Botescul, s'aŭ făcut sluger, apoĭ paharnic, și la domnul Ioan Sturḑa ban, și spatarul Ioniță văr cu banul Pavăl, fiind logofăt a caseĭ spataruluĭ Petrachi Cazimir, în vremea domnieĭ luĭ Calimach, luând pe fata căminaruluĭ Dumitrachi Florea din Iașĭ, s'aŭ făcut stolnic. Caimacamul Vogoride la 1821 l'aŭ făcut ban și Ioan vodă Sturḑa spatar, și pe un frate al săŭ Gheorghe l'aŭ

făcut căminar. Unul din fiiĭ banuluĭ Pavăl, Dimitrache fiind maĭ bun, Mihaĭ vodă Sturḑa l'aŭ făcut serdar, şi Grigorie vodă Ghica prin mijlocirea surorei măriei sale cucoana Elencu Şubin, fiind cilen la judecătoria de Vasluĭ l'aŭ făcut ban şi apoĭ spatar; din spatarul Ioniţă aŭ remas numaĭ un fecior Costache carele aŭ fost aghiotant la domnul Mihaĭ Sturza şi Maior. Insă dreaptă porecla acestora este Cărăuşu, răzăş din satul Corodu şi Duculescu de pe bunica lor ce aŭ fost din neamu Duculescu, au maĭ fost şi un Vasile Duca în târgul Bârladuluĭ, văr al doilea cu aceĭ doĭ; şi la domnul Mihaĭ Suţu la 1820 s'aŭ făcut jignicer din a cărue fiĭ sunt majorul Ioan Duca de la Galaţĭ, şi căpitanul Costache Duca din Lipova, însă şi aceştia tot Cărăuşu.

DARIE. Grecĭ, dar maĭ vechi de 150 de anĭ în Moldova. Maĭ s'aŭ stâns; aŭ ramas numaĭ vornicul Iordache Darie la ţinutul Neamţu şi fără fecior.

DONE. Român, din ţara românească, venit în Moldova un armaş Done. în vremea domnuluĭ Moruz 1804. e-aŭ remas doĭ feciorĭ, unul are un clironom

ear unul acel mai, bogat, carele s'aŭ făcut şi vornic la Mihai vodă Sturḑa, n'are urmaşi.

DRAGOŞ. Moldovan de la Botoşani, feciorul unui Iconomu Ilie şi un fecior al săŭ Ienache, curtenit la casele boerilor Catargiŭ şi vornicul Alecu Calimach, la domnul Ioan Sturḑa s'aŭ făcut căminar, iar la Mihai vodă Sturḑa s'aŭ făcut spatar.

DRĂGHICI. Patru neamuri, unul cel de mai înainte râdicat la boerie şi anume urmaşii vornicului Iordache Drăghici sunt corcitură de arman cu jidov, adecă Neculai Drăgici aŭ fost arman şi femeea lui jidaucă, botezaţi, aŭ fost başi-bulubaşă la hătmănie, pe vremea domnului Constantin Moruz, în hătmănia logofătului Costache Ghica, carele aŭ luat slugă în casă pe vornicul Iordachi Drăghici fiul bulubaşei şi fiind deştept şi cu bune talente s'aŭ înaintit treptat păn pe la 1814, când domnul Calimach l'aŭ făcut ban, mai în urmă spatar; şi Ioan vodă St rza vornic mare şi cel întăi al săŭ ministru. Atuncea s'aŭ boerit pe doi fraţi ce avea: Neculai spatar, Constantin comis, dar aŭ murit

amândoĭ holteĭ bătrînĭ. Şi pe feciorii seĭ cel maĭ mare Manolachi postelnic şi Costache agă. Acest vornic Drăghicĭ ştiind că în familia Cantacuzinilor din ţara românească aŭ fost un spatar Drăghicĭ, prin influenţa sa şi îndatoririle ce făcuse boerilor Filipeştĭ de acolo, cu cari Manolachi să şi rudea, aga Costache Bucşenescu cumnatul de soră a luĭ Drăghicĭ aŭ ştiut a'şĭ mijloci o diplomă din ţara românească, că este coborîtor din acel spatar Drăghicĭ, şi prin urmare Cantacuzin. Dar las că eŭ am apucat pe tată-săŭ, de şi poate bătrân, dar vorbea tot răŭ moldoveneşte şi se cunoştea că-ĭ arman. Şi despre spatarul Drăghicĭ Cantacuzin m'am încredinţat în Bucureştĭ de la maĭ mulţĭ boerĭ, şi chiar de la banul Costache Cantacuzin că aŭ fost sterp.

Cel al doilea neam ce se poreclesc Drăghicĭ sînt agiĭ Vasile şi Grigorie şi spatariu Iancu, dreptĭ moldovenĭ de la satul Lişca din ţinutul Dorohoiuluĭ, fiiĭ unuĭ Drăghicĭ ce era dascal la biserica de acolo. Pe maica lor am văḑut'o şi eŭ în satul acela la 1828, măritată al doile cu un beţiv ce era jitar. Râdica-

rea lor urmează așa: murind tatăl lor, și măritându-se măsa cu bețivul acela, băeții cei mai mari Vasile și Grigorie aŭ fugit de a casă la Botoșani. Vasile aŭ găsit pe un vătav al casei vornicului Alecu Calimach anume Toader Tănăsachi, și s'aŭ supus slugă la acela, cu care aŭ venit în Iași la casa vornicului Calimach, pe atuncea având Calimach fiŭ pe Csenofont, pentru a căruia învățătură ținea Dascali în casă și franțuz și grec. Băetul Vasile în toate zilele neporoncit mergea în odăile dascalilor, le mătura, le da de spalat, și le ștergea ciubotele. Aceia luându-l la dragoste cunoscându'i talentele și vrând să-i răsplătească slujba, de o dată drept șagă iaŭ dat lecții, mai în urmă apoi vădindu-l că sporește și înștiințindu-se și boerul Calimach, aŭ poroncit să-l învețe, și aŭ învățat bine, apoi l'aŭ dat scriitor vatavului de curte acela Tanasachi unde aŭ fost până la 1822, când după revoluția grecească viind oștile turcești, urmând nevoe de scriitori în vistirie, că eram numai patru adecă: spătariu Dimitrachi Codreanu, eŭ, un serdar Toader Carp de la Bârlad, și Spa-

tariu Manolachi Gavril, acum la Dorohoĭ. Intr'o ḑi ducându-mă la Muzur Emeni ce ave conacu în casa luĭ Calimach, am văḑut pe Vasile scriind în odaia vatavuluĭ, şi l'am şi îndemnat de aŭ mers cu mine la curte, l'am pus la scris, s'aŭ trecut în catastivul diecilor de visterie, unde aŭ slujit până la 1840. Domnul Ioan Sturḑa l'aŭ făcut serdar, iar domnul Mihaĭ Sturḑa, ban, spatar şi agă.—Fratesăŭ Grigori aŭ nemerit la un neguţitor în Botoşanĭ, aŭ slujit acolo până la 1825 când l'aŭ tras Vasile în Iaşĭ, l'aŭ dat scriitor la serdarul Stefan Brânză sameş de Putna, de acolo la 1827 aŭ venit înapoĭ, şi l'aŭ dat la casa poştelor, unde aŭ fost până la întroducerea reglementuluĭ când aŭ trecut şef în vistirie, şi acolo înaintinduse până la ban, s'aŭ însurat cu fata unuĭ străin neguţitor bogat din Huşĭ, ce prin mijlocirea averiĭ să boerisă, şi s'aŭ făcut şi el agă. Aceştia amândoĭ aŭ tras lângă eĭ şi pe Iancu cel maĭ mic frate, şi la domnul Mihail Sturḑa s'aŭ făcut şi acesta spătar; iar acum la domnul Grigori Ghica agă.

Cel al treilea Drăghicĭ de la ţinutul Ro-

man, adecă Dumitru, ţaran de la Ajudu Vechiŭ, aŭ fost slugă în casă la căpitanul Zamă, după a căruia moarte s'aŭ suit în patu stăpână-sa Fersaiia, cu care aŭ trăit maĭ mulţĭ anĭ până i s'aŭ rădicat feciorii, şi făcând stăricică aŭ început a cumpăra de pe la răzăşĭ, cuprinzând toată moşia Giurgenĭ, apoĭ s'au lipit când de Catargiu, logofătu Iordachi, şi când de logofătul Alecu Ghica, până l'aŭ făcut treptat boer până la agă.

Şi cel al patrule şi maĭ proaspăt neam de boer Drăghicĭ, este început de la Marinciŭ Drăghicĭ bulgar, carele ştiind scrie moldoveneşte aŭ făcut o vreme advocatlâcurĭ micĭ, aŭ ţinut orăndile la târguşorul Docolina, s'aŭ făcut cunoscut vorniculuĭ Nicu Mavrocordat, carile pe la **1846** aŭ mijlocit şi l'aŭ făcut sluger.

DOCAN. Moldovan, răzăş, de la satul Docanii, ţinutul Tutoveĭ, mazilĭ şi birnicĭ. Un Panaite Docan, aŭ luat pe fata vorniculuĭ de poartă Liga de la Horincea; la domnul Calimach s'aŭ făcut polcovnicel; maĭ în urmă medelnicer; şi fiind omul om şi spiculant, aŭ făcut stare, aŭ rămas văduv cu câţi-va co-

pii; şi aŭ luat al doilea o fată a căminaruluĭ Neculaĭ Cuza, şi la domnul Mihaĭ Suţu 1820 s'aŭ făcut căminarĭ, şi aŭ murit rămâindu-ĭ şi alţĭ 3 feciorĭ cu fata Cuzeĭ şi anume Aga Neculaĭ, Gheorghe şi Ioan. Unul din acest neam de răzăşĭ de la Docanĭ, Pavăl ce aŭ fost mazil, însurându-se la satul Dragomireştiĭ tot ţinutul Tutova, aŭ făcut fecior pe Vasile Docan, cari fiind slugă la căminariu Gheorghe Bogdan şi deşteptându-se la domnul Calimach, s'aŭ făcut clucer. Şi s'aŭ însurat cu o fată a agăĭ Grigorie Plitos; el era serdar şi vătav de Curte la logofătul Grigoraş Sturḑa. La domnu Ioan Sturḑa s'aŭ făcut paharnic, şi aŭ murit rămâindu-ĭ doĭ feciorĭ Grigori şi Neculaĭ.

DERECLIU. Năpaste grecească şi aceasta bieteĭ Moldove. Venit cu domnul Moruz la 1802 un aga Derecliu care aŭ rămas aice, şi având feciorĭ şi fete, pe o fată a luĭ Safta, aŭ luat'o comisul Răducanu Buzdugan.

DIAMANDOPULO. Tot păcat grecesc pe biata Moldovă, pripăşit din domnia luĭ Ioan vodă Sturḑa. Un caengiŭ Coste pe care l'aŭ făcut spătar şi is-

pravnic la Tecucĭ, şi Mihaĭ Sturḑa l'aŭ făcut postelnic, şi pe un cărd de puĭ a luĭ iaŭ boerit pentru că-ĭ făcea multe spionlâcurĭ.

DORMUZ. Iarăşĭ napaste grecească. Venit în Moldova un Chiriac, carile însurându-se cu o fată Tufască din ţinutul Vasluiu au rodit pe Tuchidide; tatul săŭ s'aŭ făcut căminar la domnul Calimach **1816**, iar fiul săŭ la domnul Ioan Sturza.

DIMITRESCU. Dreptĭ moldovenĭ din tîrgu Suceveĭ din Bucovina. Dreapta lor poreclă este Bandraburu din starea neguţitorească. Un Dumitru Bandraburu pe care l'am apucat şi eŭ au avut 4 ficiorĭ: Lefter, Neculaĭ, Mihalachi şi Enacachi, după luarea Bucovineĭ de Nemţĭ, Mihalachi aŭ întrat în şcoală, aŭ sfîrşit cursu şi maĭ ales teologiea şi aŭ venit în Moldova aŭ întrat slugă la marele Iacob mitropolitu, de cătră carile s'aŭ călugărit numindu-l Meletie, şi l'aŭ şi hirotonisit diacon. La moartea acelui mitropolit, el aflându-se arhidiacon aŭ făcut un cuvînt atîta de înalt şi pătrunzător, în cât şi domnul Moruz şi boerii aŭ plâns; cuvântul acela aŭ silit

pe domn și pe boerĭ a'l rădica la scaunul episcopieĭ Hușuluĭ, unde aŭ păstrat'o până la 1826; când trecând din viață episcopul de Roman Gherasim, acesta aŭ pășit acolo, și aŭ șăzut pe scaunul Romanuluĭ până la . . .; atuncea alegându-l obșteasca Adunare de mitropolit în locul mitropolituluĭ Veniamin Costache, ce se demisionase, s'aŭ suit pe scaunul mitropolieĭ. Acest bărbat îndată după suirea sa la vrednicia de episcop al Hușuluĭ ș'aŭ adus la sine pe părințĭ și frațĭ. Iaŭ ajutat, iaŭ înstărit, aŭ mijlocit la domn de i-aŭ boerit, și întâĭ la domnul Calimach pe Lefter și Ienacache iaŭ făcut paharnicĭ și pe Neculaĭ serdar. La domnul Ioan Sturḑa pe ceĭ doĭ, spatarĭ, și celalalt ban. La domnu Mihaĭ Sturḑa pe Neculaĭ agă, că ceilalțĭ frațĭ murise, de cât pe feciorii lor iaŭ făcut spatarĭ.

DIMITRIU. Maĭ mulțĭ, dar nu toțĭ un neam; mulțĭ sunt grecĭ, sârbĭ și bulgarĭ, dar și moldovenĭ, însă aceia fiind și oamenĭ proști și de starea de jos tăgăduindu-șĭ adevăratele moldoveneștĭ porecle de sine s'au poreclit de pe numele părinților, ca să nu li se poată

nimeri obârşia din care opincă aŭ eşit, precum şi un băcal din Focşanĭ, Hagi Pavăl făcându-se serdar s'aŭ numit Dumitriu.

DIMITRIIADI. Pocituri greceştĭ, pentru păcatele şi osânda noastră, pripăşiţi în ţară, nu mai de mult de cât din domnia luĭ Mihai vodă Sturḑa, carele pentru nesaţiul de bani, aŭ pripăşit multe pociturĭ de acestea şi i-aŭ şi boerit.

DOBROVICI. Bulgari, neguţitorĭ bacali, avea băcălie in Hanul Turcesc din Iaşi, poreclindu-se în limba slavonă după numele lui Dobrea abagerul tatăl băcalului Dobrovicĭ, a căruia fiĭ, după întroducerea reglementuluĭ prin mijlocirea de ruşfet, aŭ întrat în canţelariile din Iaşi, şi s'aŭ înaintat în ranguri păn la Spatar.

DEMOPULU. Iarăşi putoare grecească, neguţitori din Galaţi, rădicaţi la boerie cu ranguri de căminar de domnul Mihaĭ Sturḑa, pentru mai multă împovorare ţăriĭ, a sa înputernicire, a avea glasuri în alegerea diputaţilor şi a noblesei moldovene, defăimare, de şi a ei parte făcea şi însuşi el ca Moldovan.

DABIJA. Moldovan, veche familie

boerească din care aŭ stătut și pe scaunul domniei Evstratie vodă Dabija, dar din el curgători nu sunt, că nici aŭ avut feciorĭ, de cât numai o fată. Din neamul acesta sunt și în Rosia unde li s'au dat titlu de cneaz.

DODEȘCU. Moldovan, răḑăș de la Cerțăștĭ, ținutul Tutoveĭ, dreapta lor poreclă este Duda, precum se numesc aceĭ ce încă sunt mazilĭ și birnicĭ, din cariĭ un Petrache Duda, în vremea domnuluĭ Ioan Sturḑa s'au făcut serdar, și după întroducerea reglementuluĭ ce i s'aŭ părut nu știu, pe Duda l'au prefăcut în Dodescu, ca să prepue ceĭ ce nu știu, că ar fi din familia boerilor Dudeștĭ din țara românească.

DĂNULEȚU. Moldovan de la Focșanĭ, unde un Enache Dănulețu aŭ fost multă vreme scriitor la stărostiea Putneĭ, și având un fecior Grigorie, după întroducerea reglementuluĭ aŭ întrat scriitor la judecătoria de acolo; maĭ în urmă vânḑând căsuța părintească ce avea în Focșaniĭ Valahieĭ, cu agiutorul banilor luațĭ pe căsuță s'au făcut derector la judecătoria de Vasluiŭ și apoĭ și serdar în domnia bunului Mihai Sturza.

DERESCU. Grec, fecior luĭ Hagi Ioniță, rachier de la Curtea veche, din Bucureşti, venit în domnia luĭ Mihaĭ vodă Sturḑa, şi fiind frate cu femeea luĭ aga Stoianovicĭ l'aŭ rădicat în clasul boerilor cu rang de serdar.

DAVID. Moldovan, de la ţinutul Neamţuluĭ, de mic, un Manolache aŭ slujit în casă pe Domnul Ioan Sturḑa, şi după ce s'au făcut Domn, pe acest Manolache David l'au făcut căminar şi camaraş al doilea. După eşirea Sturḑăĭ din domnie s'aŭ însurat cu o fată a banuluĭ Costantin Leondari, şi lepădându'l aceea, aŭ luat o ţărancă de la Ghergheşti, ţinutul Tutoveĭ, pe tiapăşĭ.

DIMA. Bulgar corcit cu moldovancă din clasul neguţitoresc de rând, aŭ slujit un Simion feciorul Dimeĭ în visterie şi Mihaĭ vodă l'aŭ făcut stolnic.

DIMACHE. Grec, de vr'o 70 anĭ venit în Moldova, doi din acest neam aŭ fost şi vornicĭ marĭ, Manolache şi fiiu său Neculaĭ, din care aŭ remas numaĭ trei fete, din care una aŭ luat'o de al doilea vornicul Toderiţă Balş, pe una Lascarache fiul vornicului Lascar Bog-

dan şi pe una Docan, fiul căminaruluĭ Panaite Docan.

DRAGHINICI. Moldovan rusnăcit din Bucovina, venit în domnia luĭ Mihaĭ vodă Sturḍa, aŭ fost profesor şi l'aŭ făcut stolnic. Dar iĭ un mişăl şi beţiv, însă boer.

DOSPINESCU. Moldovan, mazil vechiŭ de la ţinutul Neamţuluĭ, rădicat la boerie în vremea Domnuluĭ Mihaĭ Sturḍa, cu prilejul slujbeĭ sale.

DROSU. Bulgar, neguţitor bogasier, Costantin Drosu s'aŭ însurat în Târgu Frumos, cu o fată a unuĭ căpitan Constantin Bejan, şi eşise mofluz pe la 1820. La 1822, după întrarea oştilor turceştĭ în ţară, rânduindu-mă Sali paşa ca să merg cu Iociuz aga Delibaşa cu 1000 Turcĭ la ţinuturile de sus, să aşez ispravnicĭ şi câte un agă turc cu ostenĭ la fie-care ţinut pentru paza de volintirĭ. Am mers spre Târgu Frumos şi mi-aŭ eşit înainte toţĭ târgoveţiĭ câţĭ eraŭ rămaşĭ la Podul Iloaei, unde pe atunce era numai poşta şi o crâşmă şi hanul cel mare a hatmanului Costantin Paladi netencuit încă. Şi din toţĭ târgoveţiĭ ce am văḍut am ales mai cu chip şi cu

ştiinţă de puţină carte a scrie şi a ceti pe Costantin Drosu, şi pe un Neculai Manta vătavul de la Brăeştĭ şi i'am şi rânduit ispravnicĭ pe amândoĭ la ţinutul Cârligăturei, şi sameş pe un Filip Bejan, cumnat Drosuluĭ ce era scriitor la Isprăvnicie. Le am dat cărţĭ de isprăvnicie şi de sămeşie iscălite de mine şi de Iociuz aga; le-am dat şi pe un Osman Baeractar cu 80 turci, şi am trecut la Hârlău. Aceştia au fost ispravnicĭ amândoĭ vr'o 6 luni, şi s'aŭ schimbat după ce s'aŭ maĭ adunat boerĭ în ţară din bejănie, şi li s'aŭ dat ranguri de serdari de caimacamul Vogoride. Acest Drosu având maĭ mulţi băeţĭ au dat pe cel maĭ mare, Iancu, la mine, dar fiind un rău de'l şi învăţasem bine a scrie n'am putut a'l scoate om, şi s'aŭ ticăloşit şi aŭ murit. Pe un al do lea fecior Neculaĭ, l'aŭ dat la vornicul Lascar Paşcanu, şi fiind şi norocit aŭ eşit om de frunte, aŭ făcut stare bună, s'aŭ făcut agă la Mihaĭ vodă Sturḑa, şi'aŭ cumpărat şi moşie de vecĭ Iţăştiĭ din ţinutul Tutova, de la cneazu Alexandru Cantacuzin cu 22000 galbenĭ, aŭ agiu-

tat şi pe alt frate al său Costache şi aŭ mijlocit de s'au boerit şi acela.

DEDIU. Moldovenĭ, şalgăĭ de-a Ocneĭ, un Ioniţă Dediu, în vremea Domnuluĭ Ioan Sturḑa fiind cunoscut vorniculuĭ Costantin Aslan s'aŭ făcut poruşnic, iar un fecior al său Costache la Domnul Grigorie Ghica Hagiu, s'aŭ făcut paharnic.

DOHATCU. Răzăş, mazil de la ţinutul Dorohoiŭ, în domnia luĭ Grigorie Ghica s'aŭ făcut boer.

DIMCEA. Român din ţara românească, mitropolitul Veniamin încă pe la 1806 au adus pe bătrânul Dimcea de la Bucureştĭ, pisalt în mitropolie, la Domnul Calimah l'aŭ făcut clucer. Domnul Ioan Sturḑa şi cunoscându'l, şi după mijlocirea mitropolituluĭ l'aŭ făcut paharnic, şi pe fiul seu Nicu ce era şi el bun pisalt l'aŭ făcut serdar, aŭ avut maĭ mulţĭ copiĭ dar aŭ murit toţi fără urmaşĭ rămâind numaĭ acel ce este maior.

DIACONOVICI. Moldovan din Bucovina, fecior de diacon, aŭ venit doctor în Folticenĭ şi domnul Mihaĭ Sturḑa vădênd ţara săracă de boerĭ, l'aŭ făcut boeriŭ.

DODAN. Moldovenĭ, mazilĭ şi răzăşĭ de la ţinutul Tutovei, sunt însă mulţĭ şi birnicĭ. Unchiul meu postelnicul Ioan Jora aŭ avut doĭ băeţĭ în casă, fraţi amândoĭ, Gavril şi Costantin, i'aŭ crescut de micĭ, i'aŭ învăţat carte şi aŭ mijlocit la Domnul Ioan Sturḑa de i'aŭ boerit, pe Gavril serdar şi pe Costantin sluger.

DONOS. Moldovan, ţeran de la ţinutul Eşiĭ, dar bravo luĭ că nu şi'aŭ grecit nicĭ şi'aŭ rusit numele tatăluĭ săŭ, a badilui Donos prisăcariŭ, nu şi'aŭ zis nicĭ Donisache, nicĭ Donosiu, nicĭ Donosievicĭ, orĭ Donosov.

DESILĂ. Pocitură grecească, venit în Moldova încă în domnia luĭ Alexandru Moruz pe la 1805, un Spiru, care fiind un minciunos şi ghiduş să pripăşise la Vasluĭ pe lângă vornicu Vasile Miclescu, la 1818 rânduindu-se pe Miclescu staroste la Putna l'aŭ luat acolo ca logofăt. Acolo s'aŭ însurat Spiru cu o Catincă fata unuĭ popa Neagu din Valahia, şi prin aceasta aŭ rămas în Moldova, dar era un mişel; la Domnul Mihaĭ Şturḑa s'aŭ făcut pitar, şi aŭ murit; i-au rămas vr'o treĭ patru ezĭ,

din care unul ce'i la judecătoria Vasluiului şăf de masă, la Domnul Hagi Grigorie Ghica s'aŭ făcut boer.

DODEN. Franţuz şi cu naţia şi cu religia, nebunul domn Grigorie Ghica, care numai pentru osînda şi defăimarea ţerei au domnit, aŭ adus la 1856 scârba aceasta franţuzască ce să rudea cu ţiiţoarea luĭ, şi ca mai mult în faţa lumei să defaime pe moldovenĭ, că nu învrednicesc a fi inspectori închisorilor de tălharĭ, l'aŭ rânduit pe acesta mai mare inspector.

DĂSCĂLESCU. Românĭ de la târgul Râmnicului Sarat, din ţara Românească, din clasul de jos a lăcuitorilor, cu meserie cojocari, aŭ fost mai mulţĭ fraţĭ feciorĭ a unui dascal de biserică din satul Sălcioara acel judeţ, după ce aŭ învăţat cojocăria, unul din ei acel mai mare cu numele Scarlat aŭ ramas în Râmnic la stăpânul care'l învăţase meşteşugul, şi ca să nu'l supere zapciiĭ şi starostele bresleĭ la dări, s'aŭ supus scutelnic la paharnicul Asanache Robescu de acolo din Râmnic, şi pentru scuteală lucra cojocăria trebuincioasă în casă; acesta având totdeauna întrare în

casa Robescului, și fiind flăcău tânăr, curat la față și obraznic, s'aŭ îngurluit cu o nepoată de vară a Robescului, fată săracă fără părinți, ce o luase în casă Robescu ca unchiŭ și om bogat ca să o mărite el, și au fugit în raiaua Ibrăileĭ unde s'aŭ cununat și au trăit acolo vr'o șapte anĭ până au murit paharnicul Robescu, și apoĭ aŭ venit înapoĭ la părinții și frații luĭ în Sălcioară, de care după câtăva vreme aflând cucoana Măriuța văduva paharnicuĭ Robescu s'aŭ milostivit, audind mai ales de ticăloșia în care era nepoatăsa, au trimes de i'aŭ adus în Râmnic, i'aŭ ertat, i'aŭ dăruit o dugheană și 1000 de lei și o hliză de moșie ce avea nepoată-sa aceea de la părinții eĭ, și mai în urmă, pe băeții lor i'aŭ dat tot bătrâna Robească la învățătură de carte, învățându'i românește și grecește, și după ce s'aŭ făcut mai mari i'aŭ dat pe la canțeleria isprăvniciei de Budău, de acolo cel mai mare Stefanache îngurluindu-se cu un turc de la Silistra ce era beșleagă in Buzău pe la 1820 s'aŭ dus cu turcul la Silistra, unde ținând loc de femee turcului, au vrut a'l scoate cirac și l'aŭ

dat gramatic la capichihaia a domnuluĭ din Bucureştĭ ce era în Silistra, şi în locul luĭ aŭ chemat pe frate săŭ Costache. La 1821 urmând revoluţia grecească, murind şi capichihaiaua ţăriĭ româneştĭ, aŭ ramas în locul aceluia Tudurache sîn Gheca Hagi Maş, bulgar din olatul Silistreĭ ce era dragoman a luĭ capichihaie, acesta ca să îndatoreze pe Mehmet, paşa Silistreĭ, spre a'l statornici în capichihailâc, i'aŭ prezintat pe amândoĭ băeţiĭ Dăscăleştĭ, dintre care găsind maĭ de plăcere pe cel maĭ mare, să vede că cel maĭ mic era mai hrentuit, că suferise maĭ multă clacă turcéscă nu l'aŭ întrebuinţat multă vreme, ce îndată ce s'aŭ hotărât trimiterea hatmanuluĭ Stefanache Vogoride caimacam la Moldova, l'au dat caimacamuluĭ ca să'l chivernisască, şi l'au făcut vtori visternic. şi maĭ târdiu l'aŭ rânduit staroste la Putna. unde făcând tovărăşie cu un Efrim Haimolu arman, şi un Gheorghe Gheca Grec, ce avea parale, aŭ luat de la ocârmuire moşiile Moruzăştĭ în posesie, şi a mănăstireĭ Mera, cu preţ foarte mic, şi aşa în tovărăşie cu aceia, maĭ multă vreme ţiind acele moşiĭ şi altele

s'aŭ înstărit, şi-aŭ cumpărat o moară la Gârle, nişte dughenĭ şi un han în Focşanĭ, şi s'aŭ însurat cu Elenca fata unuĭ paharnic Matache Neculescu de la Râmnic, şi pe de-o parte el cu feliurĭ de speculaţiĭ, pe de alta ea cu marfa eĭ, care o da la orĭ care o întreba fără alegere de arman, sârb, italian, rus, păn aŭ pus mâna şi pe logofătul Aleco Balş, ce era staroste la 1831, de la carele maĭ mult de 5000 galbenĭ, folosindu-se, aŭ lăsat'o şi apoĭ aŭ tras în loc pe un grec Costache Filalite, pe care păn astădĭ îl are dajnicul lor, şi cu acest chip bine înstărindu-se aŭ mijlocit la comisia aleasă din sinul obşteştiĭ adunărĭ în anul 1831, ce aŭ cercetat şi aŭ regularisit condica de toate boeriile făcute păn la 23 april 1828, de Domnul Ioan Sturdza când s'aŭ descăunat, prin întrarea oştilor rusăştĭ în ţară, şi l'aŭ trecut în condică cu rang de comis, dat de Ioan vodă, făr să fi fost aşa, şi în domnia luĭ Mihaĭ vodă Sturdza s'aŭ făcut spatar; iar fratele cel maĭ mare Stefanache îndatorind maĭ mult pe paşa, la venirea domnilor pământenĭ din Ţarigrad, fiind că după împregiurărĭ nu li s'aŭ putut

da semnile Domniei în Țarigrad, s'aŭ hotărât a le primi în Silistra de la Seraschierul Mehmet pașa. Atunce pașa aŭ trimes pe Stefanache la Grigore Ghica domnul țării românești, ca să'i dea o boerie mare, și să'l eie cu el în Bucureștĭ, să'l facă cirac. Domnul Ghica fiind maĭ dârz și nu fricos ca Domnul Ioan Sturza al nostru, l'aŭ făcut sluger și l'aŭ înturnat la pașa cu răspuns, că precum măria sa bine știe că țara'ĭ săracă și prădată de greci și turcĭ, nu'l poate chivernisi; nimică n'aŭ zis pașa, și l'aŭ trimes la bătrânul nostru Ioan vodă, acela îndată l'aŭ făcut căminar și l'aŭ și primit în curtezănii săĭ, l'aŭ adus la Iașĭ, l'aŭ ținut în curte la Căuș cu edecliiĭ vre un an maĭ bine, fără nici, o îndatorire de slujbă, apoĭ l'aŭ rânduit ispravnic la Tecucĭ; pe acea vreme având postelnicul Asanache Danu din Focșanĭ numai o fată și avere multă o logodise cu cumnatul meŭ spatarul Gavril Stamatin, carele fireşte fiind și capchiu și nătâng, și-aŭ luat de samă că Asanache Danu să'ĭ dea în stăpânire toată averea înainte, aceasta supărându'l pe Asanache au stricat logodna, și precât

se înțelege, norocul lui curgolea Dăscălescu. aŭ mijlocit prostia lui Stamatin, că dindată l'aŭ luat pe Stefan Dăscălescu acela ginere, carele s'aŭ și mulțămit cu cât aŭ vrut Asanache a'i pune zestre în izvod, și aŭ făcut ca un om cuminte, supunându-se la toate caprițiile și a femeei și a socrului, că s'aŭ înstărit bine foarte, în cât nicĭ să crede că au visat macar vr'o dată. In vremea Domnuluĭ Mihaĭ Sturda l'aŭ făcut prezident judecătorieĭ de Putna și l'aŭ făcut și spatar, ba încă și pe Dumitrache feciorul acestuĭ Dăscălescu l'aŭ făcut paharnic; după eĭ aŭ venit în Focșanĭ și un frate a tatăluĭ lor anume Moscu Cojocar Dăscălescu drept moș lor, dar vădându-se eĭ boeri și bogațĭ, li era rușine a'l numi moș, ci om a lor. Are și acesta feciorĭ. pe unul din eĭ cu numele Ilie care'ĭ mai mare l'aŭ așădat scriitor în judecătorie.

DlA. Greo, maĭ mult de 100 anĭ venit, și rădicat la boerie făcându-se pământean prin însurarea cu o fată Catargiască de pe care au luat moșiea Răstoaca de la ținutul Putneĭ, care acum este a caseĭ frateluĭ meŭ banu Neculaĭ

Sion, Pochiĭ Dieĭ de la ținutul Tutoveĭ, ce sunt acum a postelnicului Iordache Grigoriu, și alțĭ moșie în Basarabia. Aproape însă este a se stânge acest neam, că numaĭ aga Alecu Dia aŭ maĭ ramas, și acela'ĭ stărp.

DOBRANIȘ. Moldovan, un polcovnicel Neculaĭ Dobraniș aŭ fost vătav a vornicului Aleco Calimah la Stobozia Zorleniĭ, care la Domnul Ioan Sturḑa s'aŭ făcut medelnicer, și i'aŭ ramas doi feciorĭ, medelnicerul Cozma și slugerul Stefan din Vasluiŭ.

E

EPURE. Moldovan, mazil de la ținutul Tutoveĭ; un Vasile Epure fiind de casa agăĭ Costantin Sturḑa Bărlădeanu. în vremea Domnuluĭ Ioan Sturḑa s'aŭ făcut stolnic.

ENE. Moldovan de la ținutul Neamțului, rădicat la boerie mai mult de 80 ani, aŭ fost din ceĭ bătrânĭ oameni cunoscuțĭ, precum căminarul Gavril Ene de la Văleni, căruia i-aŭ remas bună stare, dar numai fete. Căminarul Mano-

iache de la David, acesta aŭ avut trei feciori şi trei fete, dar din nenorocire toţĭ feciorii aŭ eşit răĭ, pe cel mai mare Dumitrache l'aŭ tăet turcii în Roman la 1822. Fetele iar i'aŭ fost nenorocite. Au mai fost un căminar Dimitrache la Dorohoĭ iar fără feciorĭ. Au maĭ fost un sluger Iordache în târgul Petrei se poreclea şi acela Eni, dar nu era adevărat din linie bărbătească: aceluia i'au rămas feciorĭ, unul este căminar făcut de Mihaĭ vodă.

ELEFTER. Năpaste grecească şi acesta Moldoveĭ, venit în domnia luĭ Mihai vodă şi rădicat la boerie.

EMANOIL. Iarăşĭ năpaste grecească bieteĭ Moldove, doi sunt cu această poreclă, amândoĭ grecĭ dar nu rudenii, unul Anastasă Manoli venit din vremea Domnuluĭ Calimah, boerit atunce căminar, Ioan vodă Sturdza l'aŭ făcut comis. iar Mihai vodă spatar. Celalalt Anghel. venit în domnia lui Mihai vodă neguţitor aŭ eşit mofluz, l'aŭ făcut apoĭ Domnul tovarăş la pităriile Eşului, şi pentru că l'aŭ slujit cu credinţă, şi-aŭ hrănit câţi-va anĭ norodul cu pâine, ce nicĭ o dată s'aŭ maĭ văḑut aşa proastă,

l'aŭ făcut căminar, şi iar s'aŭ declarat mofluz de aŭ sărăcit pe mulţime de oamenĭ. După suirea Domnului Grigore Ghica pe scaunul domnieĭ, l'aŭ făcut ispravnic de curte.

EVSTATIU. Şi acesta poznă grecească, venit în ţară şi pripăşit un Gheorghe Grecu carele în domnia luĭ Mihaĭ vodă s'aŭ făcut stolnic.

EVSTATIADI. Iarăşĭ bele grecească, venit în ţară cu meseria de dascal; un Ioan Dascalu l'aŭ pripăşit pe la 1812 postelnicul Grigore Codreanu fiind el şi cămăraş la Ocnă, apoi l'aŭ tocmit dascal de i'aŭ învăţat copiiĭ, şi s'aŭ însurat cu o fată a pitaruluĭ Dimitrache Cozoni din târgul Ocneĭ, şi în domnia luĭ Mihai vodă fiind cumnat cu vornicul Alexandri aŭ mijlocit la Domn şi l'aŭ făcut stolnic.

ENESCU. Corcitură grecească poreclit de pe numele tătâne săŭ Eni plăcintarul, şi rădicat la boerie de Domnul Mihai Sturda.

ENGLEZI. Grec de la Corfu, rădicat la boerie de Domnul Mihaĭ vodă, făr a face oare care slujbe, de cât pentru că aŭ dat banĭ.

EMINOVICI. Sârb, pripăşit în ţară după întroducerea reglementuluĭ, şi rădicat la boerie de Mihai vodă.

ELIAD. Grec corcit, tot de Mihai vodă, rădicat la boerie.

ECSARHU. Greci, caiceiĭ, veniţĭ în Moldova la 1835 cu un moş a lor arhimandrit, Ecsarh mănăstirilor sf. Mormânt, le-aŭ dat în posesie fără banĭ câteva moşiĭ, aŭ făcut mare stare, din tr'aciea un Hristodor s'aŭ însurat cu sora căminarului Iordache Străjescu, s'au făcut spatar, aŭ cumpărat de vecĭ moşia Schinenii din ţinutul Bacău a luĭ bezăde Neculaĭ Suţu la 1852; au cumpărat cu 21000 galbenĭ şi moşia Călienii de la ţinutul Putneĭ, a vorniculuĭ Aleco Ghica Chefal.

ERACLIDE. Păcat şi putoare grecească, bele şi năpaste Moldoveĭ, o pocitură de grec Gheorghe Eraclide, cu meserie dascal, venit în vremea Domnului Scarlat Calimah s'aŭ pripăşit în Roman, s'aŭ însorat cu o fată a unui iarăşĭ grec, ce era grădinar la episcopie cu care au fătat câţĭ va ḑi; pe vremea Domnului Mihai Sturḑa făcând ceva capital din posesiĭ de moşiĭ şi-aŭ cumpărat boerie, apoi murind, Grigorie

vodă Ghica și cu vornicul Grigorie Cuza fiind ministru bisericesc, i'aŭ trimes ezii cu cheltueala statuluĭ la Paris, ca niște oameni de nimică, de unde aducându-ĭ butuc de carte, capchiĭ de învățătură, pe cel mai mare Costandin l'aŭ făcut profesor, și nu târḑiu cilen la judecătoria Bacăuluĭ, și degrabă preḑident și spatar, de care căpchiind vătuiul, s'au făcut de sine vechil țăriĭ, publicând o broșură intitulată „Dorințele țăriĭ Moldoviĭ".

J

JORA. Vechĭ neam boeresc, veniți din țara leșască, aŭ fost boerĭ marĭ, mulțĭ din acest neam logofețĭ marĭ, vornicĭ, hatmanĭ, de la o vreme scăzuse. Apoĭ de la domnu Calimach iarășĭ s'aŭ rădicat. Dumitrachi Jora de la Târgul Frumos, aŭ fost vornic de politie; fiul săŭ Iancu s'aŭ făcut spatar, și la Ioan vodă postelnic. Unchiul meŭ, vărul tatăluĭ meŭ, Ioan Jora de la Bârlad, la Scârlat vodă Calimach spatar, la Ioan vodă Sturḑa postelnic, și aŭ morit toțĭ. Aproape este a se stânge

acest neam, că aŭ rămas numaĭ un Mihăiţă feciorŭ postelnicululuĭ Iancu Jora.

JIAN. Român de peste Olt din ţara Românească, aŭ venit un Costache Jian cu domnul Calimach la **1812**; credincer în curte, pe care l'aŭ făcut stolnic, s'aŭ însurat şi aŭ rămas aice. Aŭ venit şi Ioniţă fratele aceluia, s'aŭ însurat şi el aicea, şi s'aŭ făcut serdar la Ioan vodă Sturḑa.

JORĂSCU. Moldovan, ţaran din satul Brătila, ţinutul Bacăuluĭ, răzăş de acolo din carii serdaru Ioan Jorăscu fiind om vrednic, şi vatav la moşia Caraclăŭ a vorniculuĭ Sandu Crupenschi; în domnia luĭ Scărlat vodă Calimach s'aŭ făcut polcovnicel, la Mihaĭ vodă Suţu şatrar şi la Ioan vodă Sturḑa serdar. Doĭ fiiĭ aŭ avut, pe Constantin l'aŭ făcut comis şi pe cel maĭ mic Iordache serdar.

JURGEA. Grec, venit peste **70** anĭ, însurat cu o Costăchească, de pe care încă aŭ moşia Negrileştĭ de la ţinutul Tutoveĭ; acel grec aŭ agiuns până la spătar. Fiul aceluĭ Iordachi căminar, carile aŭ avut fiŭ pe Iancu; acesta luând pe fata visterniculuĭ Petrache Stur-

ḑa pe la **1826** l'aŭ făcut vornic de politic.

JAN. Moldovenĭ, aŭ fost un paharnic Ioniță Jan, în Iașĭ, aŭ avut doĭ feciorĭ Costache și Neculaĭ, au slujit în visterie și la Ioan Vodă Sturḑa s'aŭ boerit și eĭ, unul paharnic și altu serdar; paharnicul Costache s'aŭ însurat la Hârlăŭ, și aŭ murit rămăindu-ĭ numaĭ o fată; serdaru Neculaĭ aŭ murit holteĭ. — Maĭ era un Ioan ce se poreclea Jan, fecior de țaran prisăcarĭ, slujise pe la boeriĭ grecĭ aĭ domnuluĭ Calimach, și pentru că știa puțin franțuzește și'l chema Ion îșĭ zicea Jan, l'aŭ făcut Greciĭ stăpâniĭ luĭ medelnicer; de'ĭ vor fi rămas copiĭ nu știu.

JOIMIR, moldovan, dintre birnicĭ, un Mihalache Joimir la **1856** s'aŭ rădicat la boerie de hagi Grigorie Ghica vodă.

Z

ZDROBICI. Moldovan, răzăș de la Răcătăŭ din ținutul Tecucĭ, boierenașĭ vechiŭ; se rudesc cu maĭ mulțĭ boeri.

ZOTA. Moldovan, mazil vechiŭ şi răzăşĭ de la ţinutu Vasluĭ, Tutova şi Tecuci, sînt şi în Bucovina. Din eĭ s'aŭ rîdicat la boerie de prin vremea domnuluĭ Scarlat Calimach pitarul Gheorghi Zota. La domnul Ioan Sturḑa, paharnicul Toader Zota; din ceĭ din Bucovina un doctor Zota viind la Iaşĭ aŭ luat o fată a vorniculuĭ Alecu Paşcanu.

ZALAR. Moldovan, răzăş de la ţinutul Putneĭ, mazil vechĭ; un Toader Zalar ce era vatav la vornicul Bucşinescu, în vremea domnuluĭ Ioan Sturḑa, s'aŭ făcut paharnic. Iar domnul Mihaĭ Sturḑa pe Ioan Zalar ce era priveghitor la ocolul Gârlilor, pentru că ĭ'aŭ dat 400 galbenĭ l'aŭ făcut comis.

ZAHAROPULO. Putoare grecească, venit ca doctor pripăşit aice, şi râdicat la boerie de domnu Mihaĭ Sturḑa.

ZAGURĂ. Grec de la Zagura, pripăşit în Basarabia pe la 1830, aŭ venit din aceia corciţĭ în Basarabia Iordachi şi Iancu fraţĭ. Şi după introducerea reglementuluĭ, boeriĭ noştri iaŭ înrolat între amploianţĭ, pe Iordachi şef de secţie în divanul ţăriĭ de jos, şi pe Iancu

director la judecătoria Iașilor; în urmă și in altele; și iaŭ și boerit.

ZOIA. Grec, năpaste Moldoveĭ, venit de vr'o 60 de anĭ, neguțitorĭ, a avut și han în Iașĭ, care și astăzĭ se numește hanu Zoe. Maĭ în urmă aŭ fost vameș la Focșanĭ, unde s'aŭ și statornicit și aŭ murit. Iaŭ rămas un fecior Dumitrachi care aŭ fost sameș pe la 1810 la Putna, la 1812 la Tecucĭ și la 1816 la Bacăŭ, unde aŭ și murit. Iaŭ rămas un fecior Costache, care s'aŭ boerit de Mihaĭ vodă Sturdza. Maĭ este și alt Zoia paharnicul Pandelachi tot din acest neam.

ZISU. Iarăși bele grecească, cu nume de doctoru Dimitrie, venit în domnia luĭ Mihaĭ Sturdza, ca doctor, și l'aŭ rădicat la boerie. Cine știe ce meserie va fi avut în țara luĭ orĭ mahal, braharĭ saŭ plăcintarĭ va fi fost, și la noĭ boer comis.

ZOSIMA. Grec, Neculaĭ neguțitorĭ, tot de Mihaĭ vodă pipășit în țară și încă și boerit cu rangul de căminar.

ZOADI. Grec, halvagiu cu meseria și Neculaĭ cu numele, venit supt domnia luĭ Mihaĭ Sturdza, și pentru că aŭ avut banĭ l'aŭ boerit căminar.

ZAMARIE. Grec, un Necula, plăcintar, din țara luĭ, pripășit aicė supt domniea luĭ Mihaĭ Sturḑa, carele l'aŭ și boerit serdar.

ZAHARIE. Moldovan, venit din Basarabia, aŭ fost prin cancelariile instanțelor judecătoreștĭ, maĭ în urmă și director la giudecătoriea de Galațĭ și s'aŭ boerit.

I

ISTRATI. Moldovan, răzăș de la Șerbeștĭ, ce se numesc aĭ luĭ Istrati, din ținutul Neamțuluĭ, vechĭ mazilĭ, maĭ întăĭ s'aŭ rîdicat la boerie pe la 1814. paharnicul Gavril Istrate, făcându-se stolnic, și apoĭ pe la 1816 Ioniță frate-săŭ iarășĭ stolnic, și vărul lor Constantin, fiind vatav de curte la visternicul Iordachi Rosnovanu, iarăşĭ stolnic, și maĭ în urmă în domnia luĭ Mihaĭ vodă Suțu, fiind visternic Neculaĭ Rosnovanu l'aŭ făcut paharnic, iar Gavril Istrati, la Ioan vodă Sturḑa s'aŭ făcut paharnic. Paharnicul Gavril aŭ avut treĭ feciorĭ, aŭ eșit toțĭ bunĭ, cel maĭ mre Iancu s'aŭ râdicat la ban, și aŭ cumparat moșie de vecĭ Că-

limăneştiĭ, la ținutul Tutoveĭ; cel al doilea Manolachi s'aŭ călugărit de mitropolitul Veniamin, carele mult iubindul l'aŭ făcut arhidiacon, și după dimisionare, ducăndu-se la mănăstirea Slatina, acolo l'aŭ făcut arhimandrit, dându-ĭ și egumenia aceĭ mănăstirĭ, care aŭ ținut'o pănă la 1851, când adunarea boerilor l'aŭ ales episcop de Huşĭ; cel al treile Neculaĭ, aŭ fost sameș Naziriei țiganilor statuluĭ, și având un geniŭ deosebit, aŭ giucat multe role în domnia luĭ Mihaĭ Sturda, fiind șpion a consuluĭ rusăsc și a domnuluĭ, l'aŭ făcut căminar, în urmă prezident al giudecătorieĭ de Iașĭ, apoĭ la 1848, după tulburarea ce a urmat între domn și boerĭ, l'aŭ făcut cilen în divanul apelativ și spatar. Stolniculuĭ Ioniță iaŭ rămas un fecior Ioan, iarăşĭ bun, și boerit şi acela de domnul Mihaĭ; iar paharnicul Constantin având un fecior Iordachi, aŭ eșit răŭ și bețiv și cu mâna lungă.

ILASCICU. Moldovan din Bucovina, venit aice la 1824, doctor bun, vestit în Iași, și domnul Mihaĭ Sturda l'aŭ boerit.

IDIERUL. Grec, neguţitor în Iaşĭ, din carele aŭ eşit maĭ mulţĭ ezi. şi corcindu-se întăĭ unul Petrachi din neamul acesta. prin mijlocirea domniţilor surorĭ a doamneĭ, cărora mama acestuia le făcea alifiĭ şi dresurĭ de obraz, fiind prea meşteră, aŭ întrat scriitor în visterie în domnia luĭ Scarlat Calimach, aŭ slujit şi s'aŭ făcut sluger, la Ioan vodă Sturḑa paharnic şi la Mihaĭ Sturḑa comis; la **1829** Mihalachi ce era gramatic şi calfă în dugheana luĭ Spartali. aŭ întrat în canţileria divanuluĭ împlinitor pomojnic la masa frateluĭ meŭ spatarul Antohĭ Sion, şi la **1831** rădicând pe fratemeŭ la Bucureştĭ şi pe mine în pricinile reglementuluĭ, aŭ remas el împlinitor, şi după întroducerea reglementuluĭ l'aŭ făcut şef de secţie în departamentul din năuntru, şi aŭ tras stolnacealnic la secţia sa pe frate săŭ Panaite, şi domnul Mihaĭ iaŭ râdicat până la spatar.

ICONOMU. Sunt maĭ mulţĭ cu aceste porecle, dar nu toţĭ o familie, fiind feciorĭ de preoţĭ iconomĭ, uniĭ şi grecĭ, ba şi bulgarĭ, dar la boeriĭ nicĭ uniĭ nu sunt maĭ de mult rădicaţĭ de cât cel

mai vechĭ spatarul Iordachi ce'şĭ zice şi Racliş, fecior de Iconom din Botoşanĭ, la domnul Calimach 1817 s'aŭ făcut sluger, la domnul Ioan Sturḑa căminar, şi la Mihai Sturḑa spatar; ear toţĭ celalţĭ sunt boeriţĭ maĭ puţinĭ de Ioan vodă, şi ceĭ maĭ mulţĭ de Mihaĭ Sturḑa, ca să'şĭ aibă maĭ multe glasurĭ în alegerea deputaţilor.

IOAN. De aceştia sunt prea mulţĭ, însă nu toţi o familie, că fiind rîdicaţĭ la boerie din proştĭ, ş'aŭ părăsit poreclile părinţeştĭ, ruşinânduse de ele, ca nişte oamenĭ de nimică. Mulţĭ din Ioaniĭ aceştia sunt şi grecĭ, bulgarĭ şi Sârbĭ, boeriţĭ de Mihaĭ vodă, şi pentru banĭ şi pentru a'şĭ avea glasurĭ in alegerile deputaţilor.

IONESCU. Moldovenĭ, maĭ mulţĭ fără a se rudi uniĭ cu alţiĭ, întâĭ această poreclire ş'aŭ înfiinţat'o Ioan Ionescu, carele acum se află în Ţarigrad profesor de agronomie, şi derector în academiea aceia, şi un frate al săŭ, fecior unuĭ Iconomu Ioan, preot din Roman, ce l'aŭ avut după bejenie la 1821 şi arhidiacon, episcopul de Roman Gherasim, aceştia învăţând în academiea din Iaşi, s'aŭ pore-

clit eĭ însușĭ Ionescu, după eĭ s'aŭ îndemnat și alțĭ feciorĭ de Ioanĭ, care fiind din proștĭ, și însușĭ proștĭ fără judecată, s'aŭ roșinat de poreclele păriuțeștĭ, ca și cum s'ar înjosi cu ele; și maĭ mult s'ar nobila cu Ionescu, pe lângă boeriile la carĭ i'aŭ râdicat Mihaĭ vodă Sturḑa.

IVAN. Moldovenĭ. Aceștia sunt doĭ, poreclindu-se cu nume rusăsc, unul serdaru Vasile și altu șatrariu Costache; însă nu sunt nicĭ cum rudeniĭ, dreptĭ feciorĭ de țaran, boerițĭ de domnul Mihaĭ Sturḑa. Cel întâĭ aŭ fost slugă la episcopul de Roman Veniamin Roset și vatav la Doljeștĭ, pe când era egumen acolo, și'ĭ netezea fimeia, cu care prilej înstărindu-se Ivan al meŭ, s'aŭ făcut sărdar; iar cel al doilea aflânduse de casa postelniculuĭ Grigori Crupenschi Tololoĭ, la 1847, fiind Tololoĭ ispravnic la Vasluĭ cu prilejul alegereĭ deputatuluĭ, ca să covărșască glasurile noastre, să se poată alege pe aga Gheorghe Racoviță, în noaptea spre alegere între maĭ mulțĭ cărora s'aŭ dat decretul de boerie, de care avea multe visternicul Lascarache Pașcanu, ce înadins era tri-

mes de cumnatu-săŭ Domnul Mihaĭ Sturḍa, l'aŭ boerit şi pe acela de şi-ĭ un beţiv şi foarte sarac.

ISĂCESCU. Moldovenĭ de la satul Hocenii, ţinutul Fălciului, întăĭ s'aŭ rîdicat la boerie paharnicul Iordache şi frate-săŭ stolnicul Vasile, fiiĭ Iconomuluĭ Iene, din Huşĭ, cu prilejul că Potlogea-a ce era vară cu Ioan vodă Sturḍa, având nişte fete în casă, pe una aŭ luat'o Iordache Isăcescu ce era slugă în casă la visternicul Iordache Roznovanu, şi l'aŭ făcut paharnic şi sameş la Putna, şi pe frate săŭ stolnic. In urmă un văr a lor Grigorie, slugă din casa vorniculuĭ Grigorie Ghica, luând iar o fată de acele, l'aŭ făcut paharnic. In domnia luĭ Mihaĭ Sturḍa, un Mihaĭ iarăşĭ văr de pe mamă cu aciea, fiind căpitan de slujitorĭ la Vasluĭ, şi privighitorĭ la ocolul mijloculuĭ, s'aŭ făcut clucerĭ; însă dreapta porecla acestuia este Buzincu.

IVANOVICI. Sîrb, casap cu meseria. Domnul Mihaĭ Sturza l'aŭ râdicat la boerie.

IZMIRLIU. Grec, neguţitoraşĭ, venit de mult, însurat cu moldovancă, fată de neguţitor, aŭ avùt un fecior; acesta slu-

jind în visterie, s'aŭ îngurluit cu o fată slută a medelnicerului Neculai Jora de la Pădurenĭ din ţinutul Romanuluĭ, pe care aŭ şi luat'o. Domnul Mihaĭ Sturza l'aŭ rădicat la boerie, şi acum se află şef de secţie în visterie.

IORGA. Bulgar, venit de mult în Moldova cu neguţitorie, s'aŭ însurat la Botoşanĭ, aŭ făcut doĭ fic orĭ Costake şi Iancu. Cel întăĭ un berbant şiret şi fără caracter, este advocat şi favorit a domnuluĭ Ghica, cel al 2-lea scriitor la secţia jalobelor pe care acum domnul Grigori Ghica l-aŭ rădicat la boerie.

IOZĂFESCU. Moldovan, fiĭ a oare care Iosep, şi ruşinânduse ca proştiĭ de porecla tătâni-săŭ, s-aŭ poreclit de pe numele săŭ şi s-au rădicat la boerie de domnul Mihaĭ Sturza.

IFRIM. Moldovan, răzăşĭ de la Nicoreştĭ, ţinutul Tecuciuluĭ. Un Constantin Ifrim fiind pristav viilor Vorniculuĭ Neculaĭ Hrisoverghi de acolo, la 1827 prin mijlocirea visterniculuĭ Petrache Sturza, el s'aŭ făcut stolnic. şi fiul săŭ Pantazi medelniceriŭ.

IGNAT. Bulgar, abager din Focşenĭ. Un ficior a aceluia Hagi Andrei po-

reclit de pe numele tătâne-seu Ignat. La 1842 fiind eu președinte eforiei de acolo, ducându-mă la Iași cu închierea sămilor, l'am lăsat pe acest Hagi Andreĭ vechil în locul meŭ; fiind om prea de ispravă și diștept, iam dat atestat că aŭ împlinit datoria sa cu cinste, și fiind prieten cu postelnicu Costache Pantazolu, socru visternicului Lascarachi Pașcanu s'aŭ dus cu aceala la Iași, și prin mijlocirea Pașcanuluĭ l'aŭ făcut Mihaĭ Vodă medelnicer.

IOSAPESCU. Moldovenĭ rădicațĭ din țaranĭ. Doĭ aŭ fost cu această poreclă: cel întăĭ un Gheorghe ficiorul luĭ Iosub Gârneață răzășĭ de Bereasa din ținutul Vasluiuluĭ, aŭ fost de mic slugă la Logofătul Conache, încă pe când era comis, tânăr ispravnic și hotarnic, și știind Conache ingineria învățase și pe Gârneață, și'l scosese cirac, apoĭ însurânduse cu o văduvă Tufască, s'aŭ făcut serdar la Scârlat Vodă; aŭ avut numaĭ o fată pe care aŭ luat'o spatariu Iancu Gheorghiu, ficior luĭ Lupu Gheorghiu grecu, neguțitorașĭ din Bârlad. Iar cel al 2-lea este țeran din satul Gâdinții ținutul Romanuluĭ, ficior luĭ Io-

sip Scutariul. carile învățând carte aŭ întrat scriitoriŭ la isprăvnicia de Roman: în urmă șef la masa criminală, unde de la tălharĭ făcând parale, la domnul Grigori Ghica s'aŭ cumpărat boerie, lepădând cu totul cața și fluerul tătăne seŭ, cu care mulțĭ anĭ aŭ păstorit oile Vornicului Bogdan.

K

KANTACUZIN. Grecĭ din Țarigrad. Unul din această familie Dumitrașcu aŭ fost și domn, însă din acela prăsilă n-aŭ rămas aice, acia sunt la țara romănească. Aceștĭ de la noĭ sunt coborâtorĭ din Toma Vornicul și Iordache postelnicul, veniţĭ cu Duca Vodă. Și din aciia uniĭ să poreclesc Pășcăneștĭ, și uniĭ Veleanu și uniĭ numaĭ Canta. Din Deleanu numaĭ rămăsese la noĭ, că fiind doĭ frați, acel a căruia a fost moșia Deleniĭ n'aŭ avut ficiorĭ, ce numaĭ fată pe Măriuța ce aŭ luat'o logofătul Costache Ghica; celalalt frate al săŭ visternicul Mateiŭ s-aŭ dus în Rusia și nepoţiĭ luĭ după ce aŭ perdut tot ce aŭ avut acolo, aŭ venit aice ca supușĭ

Ruseştĭ şi Cnejĭ; şi pre cât văd aŭ să rămâe numaĭ cu Cnejiea, că numai cu Bălţăteştiĭ şi cu Grozeştiĭ aŭ rămas până acum, şi este nedejde ale vinde şi pe acelea fără zăbavă, că's pre vrednicĭ la perdut, fiind foarte practicĭ în toate desfrânările ce ruinează stările strămoşeştĭ. Şi cred că Dumnedeŭ aŭ hotărât să răsplătească asupririle şi răpirile făcute de bunul şi străbunul lor, cariĭ având mare influenţă la domniĭ grecĭ şi foarte lacomĭ şi netemătorĭ de Dumnezeŭ fiind, îndată ce prin cumpărare saŭ danie lua vre o moşie, sau parte de moşie, apoĭ în silă şi putere îşĭ întindea acea moşie în lung şi în lat, peste 5 şi 6 moşiĭ megieşe cu el. Ducea hotarnicĭ oamenĭ de a lor, pune hotară unde voea eĭ, lua hotarnică de la hotarniciĭ acia şi le întărea cu hrisoave domneştĭ. In cât atâtea moşiĭ făcuse că Mateĭ Deleanu când s'aŭ dus în Rusia, mi-aŭ spus tată-meŭ, că aŭ purces de la moşia Sabia din ţinutul Suceveĭ, şi până aŭ trecut Nistru tot pe moşiile luĭ aŭ mers. Şi negreşit că răsplătirea Dumnezeiască este asupra nepoţilor şi strănepoţilor lor. Unul din ficioriĭ luĭ

Matei Deleanu Cneazul Gheorghe venise aice la 1821, cu Ipsilant ca să sfărâme împărăţia turcească din Ţarigrad pe păreri deşărte şi speranţe de nebuni, că fiind de la familia Cantacuzin din care aŭ stătut împarat în Ţarigrad, l'ar face pe mişelul împarat. Dar abia aŭ scapat dela Târgovişte cu vro 300 de volintiri, şi viind la Focşanĭ aŭ ars târgu, apoĭ fugărindu'l Schender Aga ce era cu turcĭ acolo, în mănăstirea sfântuluĭ Ioan din Munteni, unde venisem şi eŭ atuncea de la Brăila: aŭ apucat pe Milcov în Vrancea. De acolo l-aŭ luat pe fugă iconomul Şărban cu Vrâncenii şi prinḍênd 16 tâlharĭ de aĭ luĭ vii, şi 27 morţĭ, aŭ dat peste Haloş la mănăstirea Caşinuluĭ, şi de acolo aŭ mers la Iaşĭ, aŭ slobozit proclamaţiĭ tipărite în ţară, dar apropiinduse turciĭ de Iaşĭ, aŭ fugit peste Prut, lăsând ocârmuirea luĭ Pendideca. Aceştĭ Cânteştĭ toţĭ aŭ fost lacomĭ de pildă arăt aceasta nu pentru falǎ, ce din jele şi durere. — Bunică-mea muma tătâni-meŭ fiind soră cu Safta Păşcăniţa, muma Logofătuluĭ Iordache Paşcanul, vară primară cu Logofătul Ioniţă Canta ce-ĭ

zice Ciubiică, bunul vornicului Iancu, vornicul Alecu și spătariŭ Elisăĭ și Cneazu Costache Butelcă. acel ce n-are ce mânca. Din nenorocire la 1757 prădând tatariĭ ţara de jos, bunul meŭ medelnicerŭ Toader Sion fiind pe al 4-lea an însurat, îndată ce aŭ aflat că aŭ intrat pe Racova tatariĭ, s'aŭ luat 84 oamenĭ aĭ săĭ armaţĭ, aŭ eșit înaintea lor, s'aŭ bătut, i-aŭ înfrânt și i-aŭ gonit până în valea Hanuluĭ, pe moșia Vasluiuluĭ. Acolo găsind un poghiaz maĭ mare de tatarĭ cu sultanul Gintimir carele șede pe ghizdelele fântânei l-aŭ și împușcat; și de atuncĭ se numește valea aceia a Hanuluĭ. Tatariĭ fiind peste 2000 aŭ și năvălit asupra bieţilor Moldovenĭ, care de și destul de bărbătește s'aŭ luptat, dar 71 ce rămăsese până acolo cu bunu meŭ, n'aŭ putut opri navala a maĭ mulţĭ de 2000 miĭ, și aŭ fost nevoiţĭ a face retiradă până la marginea moșieĭ Poineștiĭ din jos, unde stând în loc și bătându-se aŭ rămas numaĭ 9, pe carĭ plinĭ de răni prindându-ĭ viĭ cu bunul meŭ. De viĭ i-aŭ și ars acolo în loc pe pod, și de atuncea să numește podul luĭ Sion și până astăzi, și este

hotar între Poeneşti şi Golăşăi. — Din toţi oamenii ce aŭ fost în războiul acela cu bunul meŭ, aŭ scapat numai 2, unul Luca ce era holteĭ şi l-am apucat şi eŭ, tot holteiŭ bătrân, păn pe la 1819; şi unul Sârghiuţă care alergând la Coşăşti aŭ dat ştire bunică-mea, dar pripind tatarii, abia bunică-mea aŭ scapat încă disculţă cu vr'o două ţigance de aŭ fugit la codru, rămăind copiiĭ in casă, adecă: moşul Constantin, moşul Ionichi călugăr şi tată-meŭ, ce era numaĭ de 40 zile, aŭ prădat tătarii tot, aŭ ars casa, biserica, tot satu, şi aŭ luat pe tată-meŭ cu fraţiĭ lui şi i-aŭ dus la Crâm, de unde tocmai după 7 ani iaŭ scos, de şi pe ceilalţĭ robĭ ce se luase din ţară, s'aŭ adus până la 2 anĭ.

Iar pe copiiĭ aceştia de şi eraŭ nepoţi tălharilor Kânteşti, care eraŭ cei mai puternici în ţară. Dar până nu le-aŭ dat bunică-mea moşia Ceplenița Păşcanului, cu toţi ţiganii de acolo, şi moşia Răcăciunii de la Bacăŭ, cu ţiganii de acolo, lui Ioniţă Canta Cubeică, numai o purta cu minciuni, şi nici un pas făcea pentru scoaterea copiilor. Iar după ce le-aŭ dat

moşiile, aŭ trimes jalobă la Poartă de unde viind Ceauş împărătesc, aŭ mers cu bunica la hanul la Crâm, şi aŭ luat pe tată meŭ şi pe fraţii sei şi iaŭ adus.

Maĭ sunt şi alţĭ Kânteşti coborâtorĭ din Constantin Canta postelnic, ce-ĭ zice Ciobanu; acela aŭ venit de vr'o 100 de anĭ, şi neavênd moşiĭ, aŭ amăgit pe călugăriĭ de la Rîşca, de aŭ făcut clopotniţa mănăstireĭ, şi iaŭ dat moşia Horodniceniĭ din ţinutul Suceviĭ. Din acela este logofătul Neculai Canta şi fraţiĭ seĭ spătariu Iordache şi spatariŭ Ioniţă cari aŭ murit, dar le-aŭ ramas ficiorĭ şi maĭ multe fete.

KATARGIU. Moldovenĭ, răzăşĭ de Crucea de sus, de Modruzăştĭ, Păţăştĭ, şi Iţăştĭ de la ţinutul Putneĭ, curgătorĭ din Toader Catargiu şi Sanda Catargioae din satul Cruce, rădicaţi la boeriĭ aproape de 200 anĭ, iar la boeriĭ maĭ marĭ de vr'o 160 anĭ, rădicându-se întăĭ Ilie Catargiu la logofeţia cea mare.

KOSTACHE. Moldovenĭ, şi cei maĭ din vechĭ boerĭ, însă dreapta lor poreclă este Boldur, iar Costache se poreclesc de pe spatarul Costache Boldur, ce s'aŭ făcut preot din împregiurările arătate la litera B.

KRUPENSCHI. Moldovenĭ, dar după scrierea Domnuluĭ Dimitrie Cantemir, sunt leşĭ, rădicaţĭ la boerie peste 200 anĭ, înse păn la Ioan vodă Sturḑa n'aŭ fost la maĭ marĭ ranguri de cât până la spatarĭ, iar de atuncea pentru că se rudea cu Domnul, de şi toţĭ eraŭ nătărăĭ, dar aŭ făcut din eĭ şi vornicĭ.

KOGĂLNICEANU. Moldovan de pe Cogălnicu din Basarabia, rădicat la boerie Costantin Kogălniceanu de vr'o 70 anĭ fiind clucer, asemenea şi feciorul aceluia iarăşĭ clucerĭ, iar nepotul său Ilie făcându-se serdar şi căminar la Scarlat vodă Calimah, prin mijlocirea domniţeĭ Marghioaleĭ muma luĭ Mihaĭ vodă Sturḑa, pentru căl însurase cu o fată din casa eĭ, Ioan vodă Sturḑa tot prin acea mijlocire l'aŭ făcut spatar şi agă şi logofăt de visterie, iar Mihaĭ vodă pentru căĭ şi neteḑise femeea când era în casa mâne-sa, şi acum el îl pezevenche şi'ĭ spunea şi minciunĭ, şi'ĭ botezase şi pe feciorul cel maĭ mare pe Mihalache după ce feliurĭ de agiutorurĭ i'aŭ făcut, după ce nicĭ o ḑi fără slujbă n'aŭ fost în 15 anĭ, ce aŭ domnit l'aŭ făcut postelnic, maĭ în urmă vornic mare şi pe fiul său

Mihalache aghiotant domnesc şi maior; Kogălniceenĭ sunt mulţĭ şi astădĭ mazilĭ ba unii şi în bir, pe la ţinutul Fălciu, Vasluiŭ şi Tutova. La ţinutul Fălciu la satul Râpile, unde şi acum are o răzeşie, boierul Kogălniceanu tatăl bunuluĭ seŭ Andreĭ Kogălniceanu, aŭ fost vornic satuluĭ, şi strănepotul aceluia acum aŭ ajuns Vornic mare a toată ţara, negreşit voinţa luĭ Dumnezeŭ.

KARP. Moldovan. Răzeşĭ, mazilĭ de la ţinutul Vasluiuluĭ, râdicat la boerie, întăiŭ un Gheorghie Karp, care aŭ ajuns până la ban, de când sunt peste 80 anĭ; din acela se trag Kărpeştiĭ de la Iaşĭ. Iar ceilalţĭ Kărpeşti ce maĭ sunt la ţinutul Vasluiuluĭ, precum spătarul Grigoraş, este ficior căpitanuluĭ Dimitrie Karp, şi râdicat la boierie de Ioan Vodă Sturza, făcêndu'l sărdar. Pe Mateiŭ Karp iarăşĭ sardar, tot fecior de privilighet fiind; iar Mihaiŭ Vodă pe Grigoraş l'aŭ făcut spatar, şi pe un văr al. seŭ Toaderĭ, căminar, şi pe aciĭ din Iaşĭ tot agĭ şi postelnicĭ marĭ.

KODREANU. Moldoveni. Două neamurĭ, unul la Iaşĭ, cariĭ sunt rîdicaţĭ la boierie de însuşĭ eĭ, adecă postelnicul

Grigorie Kodreanu, şi frate-seŭ spatarul Dimitrachi, dar sunt vechĭ mazilĭ şi căpitanĭ, rezeşi de la Boţeşti, ţinutul Fălciului; aceĭ de la Bêrlad, sunt maĭ din vechĭ aproape de 100 anĭ râdicaţĭ la boierie, se maĭ poreclesc de Kodrenĭ şi nişte ficiorĭ a unuĭ preut din Iaşĭ, Stefănachi şi Tudurachi, cariĭ însurat la tîrgul Ocneĭ, dară nu sunt adevăraţĭ. Kodreanu rudenie acelor din Iaşĭ este comisul Grigoraş de la Galaţĭ, ficior căpitanuluĭ Gavril, ce aŭ fost văr al doilea cu Kodreni Ieşenĭ.

KOROI. Moldovan. Răzeşĭ de la ţinutul Tutoveĭ, din satul Coroeşti, mazilĭ vechĭ şi boerănaşĭ. Din aciea spatarul Vasile Koroi slujind în curtea domnească la Mihai Vodă Suţu bătrânul, s'aŭ făcut pitar, aŭ luat pe fata unuĭ cluce. Neculai Cerchez din Iaşĭ, ce era bogat. La Scarlat Vodă Calimah saŭ făcut păharnic. La Ion Vodă Sturza spatar, iar la Mihai Vodă Sturza, fiul seŭ Ioniţă s'aŭ făcut întăiŭ spatar şi apoi postelnic. Saŭ maĭ boerit şi alţĭ verĭ a lor de la Coroeşti, ficiorĭ postelnicelului Ioniţă ce şede în Coroeşti.

Maĭ este şi la Bacăŭ banu Manolache,

văr cu aceĭ de la Iaşĭ, bogat destul şi numaĭ două fete aŭ avut, pe cea din tăĭ aŭ ţinut'o postelnicul Mateĭ Milo şi aŭ murit: pe această maĭ mică aŭ furat'o din pensionul luĭ Sachete, Panaite Docan. Acesta este ficior şatrarului Lupu Coroi, carele fiind slugă în casă la bezede Ioniţă Cantemir de la Valea Sacă, la moartea luĭ bezede, iaŭ luat toată averea mişcătoare şi s'aŭ însurat la Tămaş cu o fată a Ciuteĭ, de pe care are moşiea aceea.

KORNEA. Bulgar, neguţitor din Iaşĭ, venit peste 80 anĭ, saŭ însurat aice, aŭ luat fata unuĭ Slănină, răzăş de Cărniceni, de la ţinutul Iaşiĭ. Nepoţiĭ aceluia banuluĭ Ianache, şi spatarul Sava, spatarul Neculai şi paharnicul Costache, învăţând carte aŭ întrat în visterie, banul Ienache, şi spatarul Sava unde slujind până pe la 1813 scriitor, atuncĭ Enache ducêndu-se cu slujba vădrărituluĭ la Nicoreştĭ, unde fiind ispravnic de Tecucĭ paharnicul Constantin Terechiul, ce ţine pe văduva pitaruluĭ Ştefan Cărăcaş, muma sărdaruluĭ Costachi Cărăcaş, de la Buhăeştĭ şi a băneseĭ Rucsanda Kornea, s'aŭ logodit cu fata Ti-

richioaei, adecă Ruxanda şi s'aŭ cunu-
nat. Şi mijlocind Tirichiul l'aŭ făcut sameş la Tecuci, unde Cornioae avênd moşie de zestre s'aŭ şi aşăzat acolo, şi aŭ tras lângă sine pe fraţiĭ ceĭ doĭ maĭ mici Nicolai şi Costachi, întrebuinţându'ĭ şi în cancilerie şi în alte slujbe şi tovărăşiĭ pe afară.

La 1815 saŭ 1816 s'aŭ însurat şi Sava Korne cu o fată a unei Idieriţă, ce avea întrare la Doamna lui Kalimah, cu dresurile de obraz de care era prea meşteră şi făcea pentru Doamnă şi Domniţe, şi prin mijlocirile ei, aŭ făcut pe Sava sardar, şi iaŭ dat şi made adecă secţie, precum se zice acum, în Visterie şi tot în socoteala zestrei, aceia aŭ făcut şi pe Enache sardar. După revoluţia grecească din 1821, rânduindu-se Domn Ioan Sturza, pe sardarul Enachi, l'aŭ făcut Ispravnic şi pe la 1824, şi ban; în domnia lui Mihai Sturza, Dimitrachi fiul banului Korne, fiind în canţelaria Departamentului Dreptăţei scriitor, şi postelnicul Pogor Director, l'aŭ făcut stolnacealnic, mai în urmă şi şef. Băietul fiind deştept şi cu bune purtări, aŭ ştiut a câştiga dragostea celor după

vreme nacialnici ai sei, ba și a Domnului, şi treptat de la șatrar începênd a se înălța în ranguri, aŭ ajuns până la Agă, și l'aŭ făcut și Director acelui Departament, și iaŭ dat și rangul de Postelnic, și după influința ce căpătase la Domn, aŭ mijlocit slujbe și ranguri şi moşilor seĭ; pe sardariul Sava l'aŭ făcut spatar, pe Neculai spatar și Costachi paharnic. După rânduirea la domnie a Domnului Grigorie Ghica, l'aŭ depărtat pe Postelnicu Korne din directoratul Dreptățeĭ, dar nu tărziŭ l'aŭ rânduit cilen în Divanul Apelativ, de unde însuşĭ aŭ dat dimisie.

KUCIUREANU. Moldovan, reḑeş mazil, boierănaş, de la ținutul Dorohoiul, ducênduse unul din tinerii neamuluĭ acesta, în staturile Europeĭ, la învățăturĭ, și învățând medicina, aŭ venit pe la 1837 doctor, s'aŭ aşezat în Iaşĭ, maĭ în urmă s'aŭ însurat cu o fată a postelniculuĭ Tufescu. Mihai Vodă l'aŭ râdicat la boierie, dându'ĭ rangul de Postelnic, și făcêndu'l și protomedicŭ.

KANANĂU. Moldoveni vechi, mazilĭ, de la ținutul Botoşanii, precum se dovedeşte şi din actul de Unire a Moldo-

venilor din 8 Noemvrie . . . în contra Grecilor, unde sunt iscăliţĭ câţiva Kananăi mazilĭ. La boierie s'aŭ râdicat de vre-o 90 anĭ, şi fiind înstăriţĭ s'aŭ încuscrit cu Sturzeştiĭ, şi alte familiĭ de cele mai puternice, aŭ ajuns până la spătar. Iar Ioan Vodă Sturza, pe Iancu Kananău, l'aŭ făcut postelnic, pe Grigorie de la satul Corochieştiĭ, ţinutul Dorohoiului, agă, şi pe Costachi, care şede în Iaşĭ, şi ave casele unde acum este criminalul, în uliţa Păcurarilor, l'aŭ făcut iar postelnic, de şi era un om foarte prost, şi pe Costantin Kananăŭ, ce şede la Dolhasca, ţinutul Sucevei, l'aŭ făcut ban, macar că era şi prost, şi beţiv. Iar Mihai Vodă Sturza, pe doĭ ficiorĭ a postelniculuĭ Iancu, fără a fi în slujbĭ, Şerban şi Iorgu, iaŭ făcut agĭ; asemene şi pe doĭ feciorĭ a banuluĭ Costantin.

KUZA. Moldoveni, mazilĭ vechĭ, de la ţinutul Hotinuluĭ, din Basarabia, şi rezeşĭ de Schineni; pe la 7200, după dovada ce am găsit în documentele moşiĭ Băloşeştiĭ Voinescului, de la ţinunutul Vasluiului, care jumătate sunt a soţieĭ mele Efrosina şi jumătate a vărului seu Grigorie, fiul banuluĭ Toader

Voinescu. Pe la 7200, un Toderaşcu Kuza, aŭ luat pe Safta fata slugerului Toader Jora, fiul Angelinei Joroaei, ce aŭ fost fata vornicului Eremia Băisan, ce s'aŭ făcut clucéré; din acel Kuza s'aŭ născut un alt Toderaşc, ce aŭ ajuns până la spatar. In urmă unii din ei s'aŭ încuscrit cu vornicul Stefan Bou, şi cu Kănteştii, dar mai sus nu s'aŭ înălţat cu rangurile pană la spatar. Ioniţă Kuza pe care l'aŭ tăiet Costantin Vodă Moruz, şi iaŭ rămas trei ficiori: Neculai, Arghirie şi Gheorghie. Neculai s'aŭ râdicat până la căminar, şi aŭ murit, lăsind trei ficiori Gheorghie, Ioan şi Grigorie, şi două fete, pe una aŭ luat'o spatarul Dimitrachi Bondre, şi pe alta căminarul Panaite Docan. Georgie şi Ioan, în Domnia lui Scarlat Calimah, pentru că Ioan luasă o greacă din curte, s'aŭ făcut spatar, iar la Ioan Vodă Sturza postelnic, şi Grigorie comis şi spatar. Arghiri şi Georgi unchii acestora, aŭ fost întăi postelnicei, la Alexandru Vodă Moruz, s'aŭ făcut pitari, şi căminari; la Scărlat Vodă ban. şi spatari, iar Georgi şi postelnic; şi Iordachi fiul spatarului Arghiri, s'aŭ făcut

comis, pentru că luasă o greacă fata unui grec nebun, ce se numea Dibolu. La Ioan Vodă Sturza, pentru că şi postelnicul Georgi fusese în Ţarigrad cu Domnul, şi ceilalţi boierĭ ce aŭ fost trimişĭ de ţară la **1822**, după tulburarea Grecilor, Arghire s'aŭ făcut postelnic, fiul seŭ agă, iar Gheorghie vornic în Divan, şi aŭ mijlocit şi pentru nepoţiĭ seĭ, aceĭ trei de iaŭ râdicat la rangurile ce am arătat, şi iaŭ rânduit şi Ispravnici. — Mai sunt Kuzeştĭ la Sofrăneşti; ţinutul Vasluiuluĭ, mai saraci; maĭ sunt şi prin alte sate rezeşĭ, uniĭ privilighеţi, uniĭ mazilĭ; din aciia unul Costantin învăţând meşteşugul şlicărieĭ, s'aŭ aşezat în Iaşĭ în mahalaua Feredeilor, şi dugheana de lucrat şlice, o avea în uliţa Sft. Gheorghie, poreclită a lui Lozonschi, care aŭ dat'o zestre fiică-sa Prohira, ce o ţine căminarul Neculai Măcărescu; şi şlicaruluĭ Costantin Kuza iaŭ rămas şi ficiorĭ, pe cari iaŭ boierit Mihai Vodă; şi toţĭ aciia sunt coborâtorĭ din clucerul Todiraşcŭ Kuza, şi sunt un neam cu Kuzeştiĭ.

KOSTIN. Moldoveni vechi boerĭ,

peste 200 ani, aŭ stătut din această familie : logofeţi mari, vornicĭ şi hatmani, şi vestitul cronicar al Moldoveĭ logofătul Miron Kostin, pe care nevinovat, l'aŭ tăet domnul Constantin Kantimir. De vr'o 100 de ani, aŭ căzut la ranguri mai mici şi aŭ sărăcit foarte. In domnia lui Ioan Sturza, Vasilie fiul clucerului Mateĭ Kostin s'a făcut căminar, şi la Mihai Vodă spatar; fratele acestuia Iordache paharnic, la Ioan Vodă, dar deprindênd beţia s'aŭ ticăloşit. Mai sunt şi alţiĭ din neamul acesta cu ranguri mai micĭ; este şi la Bârlad doctorul Kostin râdicat la spătărie de domnul Mihaĭ.

KANTEMIR. Tatar, coborâtoriŭ din Demir Sultan, ce aŭ venit aice de la Krâm în domnia luĭ Stefan Vodă' cel mare, s'aŭ botezat cu numele Dragoş ; aŭ fost din această familie şi 3 domnĭ: Konstantin Vodă şi fiĭ săĭ, Antioh şi Dimitrie, acel faimos istoriograf, care la 1711 aŭ lăsat domnia şi s'aŭ dus în Rusia cu Petru cel mare, împaratul Ruşilor, pentru causa ştiută, de unde nu s'aŭ mai înturnat nicĭ el nici fiiĭ luĭ. De cât un Beḑede Ioniţă fiul domnu-

luĭ Antioh, holteiŭ bătrân, aŭ venit din Ţarigrad şi aŭ petrecut la moşia Valea Sacă, din ţinutul Bacăuluĭ, ce aŭ fost Kantimirească, şi după moartea ĭ aŭ luat'o Logofătul Constantin Palade clironomie cu dreptăţile maică sa, ce era fată a domnuluĭ Kantemir, a căruia aŭ fost şi moşiea Ciorăştiĭ, de la ţinutul Tutoveĭ, unde este şi îngropată doamna luĭ Constantin Vodă, în biserica ce aŭ fost făcută de el acolo, şi care aŭ stătut până pe la anul 1848; când după ce această moşie prin vânzare de către Luţica strănepoata logofătuluĭ Palade, trecênd în proprietatea vorniculuĭ Dumitrache Mavrocordat, ce este corcitură grecească, aŭ răsipit'o până şi temelia şi cu materialul acela, a anticeĭ aceĭ biserici, aŭ făcut grajdiu la velniţă. Din acel Demir Sultan să coboară şi familia Sionească, din care sunt şi eŭ, despre care documenturile ce aŭ mai ramas şi aŭ ajuns în păstrarea mea, dovedesc precum la litera S unde urmează a mă trece voiŭ arata pe larg. Din familia Kantimirească aŭ fost un secretar la Aghenţia Nemţăscă în Iaşi, pe vremea domnuluĭ Scarlat Kalimah şi până la domnul Ioan

Sturza, anume Ioan Kantemir de loc din Bucovina, unde am auzit că mai sunt Kantimireşti; din acela am vădut un ficior al său doctor ce să aşezase în Focşani, un tânăr pre plăcut şi vrednic de laudă, şi în purtări şi în ştiinţă doctorească. Dar moartea l'aŭ secerat prea timpuriŭ. La el am vădut multe manuscripte istorice despre ţara noastră şi familia Kantimirească, ce să vor fi făcut nu ştiŭ, că la moarte'ĭ nu m'am tâmplat în Focşani. Poate că vor fi la frate-săŭ, ce'mĭ spunea el că era la Galaţĭ, tot doctor, dacă nu să vor fi perdut. Am maĭ vădut un Kantimiresc cu numile Gligoraş şi lăcuinţă în satul Ivinceştiĭ, de la ţinutul Putneĭ, om sarac răzăş de acolo, ave două pământurĭ de moşie, şi din documentele ce mi-aŭ arătat, m'am încredinţat că este drept Kantemir; am maĭ cunoscut şi la ţinutul Tutoveĭ un Kantemir, privighitor la ocolul Pereschivuluĭ, dar nu ştiŭ cu încredinţare de este adevarat acela orĭ nu; pe acesta l'aŭ rădicat larangul de . . . . Mihaĭ Vodă Sturza. Să mai titluesc şi alţiĭ cu această familie, dar nu cred să fie adevăraţĭ.

KOZMIȚA. Moldovenĭ răzăşĭ, de la Oltineştĭ ținutu Fălciŭ, unde am cunoscut încă de pe vremea domnuluĭ Mihai Suțu anul 1820, pe un Petrache Kozmița căpitan la poşta Cordeniĭ. Acesta aŭ avut câțĭ-va ficiorĭ, din care pe Gheorghe şi Petrache, aŭ mijlocit de i-aŭ dat în cancilaria isprăvniciei, pe la 1825 saŭ 1826 fiind sameş Aga Grigore Butucea, unde aŭ stătut pănă la întroducerea reglementuluĭ, şi au întrat în cancelaria judecătorieĭ stolnacialnic; de acolo după vre-un an aŭ mers la Iaşĭ, aŭ întrat scriitor al divanuluĭ de apel, aŭ mai fost advocațĭ, apoĭ Gheorghe aŭ întrat secretar la comitetul sănătățeĭ, unde s'aŭ înaintat cu rangul pănă la ban, şĭ aŭ murit. Petrache aŭ fost ajuns protocolist în divan, dar făcênd multe jafurĭ şi în sfârşit şi plastografisând nişte hotărârĭ, dovedindu-se l'aŭ departat şi l'aŭ şi publicat. In timpul însă cât aŭ fost protocolist în divan, s'aŭ fost făcut sardar, şi s'aŭ însurat cu fata unuĭ neguțitor de la târgu Petreĭ, bogat anume Ionică Hagiu, carele mai în urmă aŭ cumparat de veci moşia Brănişteniĭ din ținutul Neamțuluĭ, de la logofiteasa

Safta Strătulat, şi Mihai Vodă din patentar l'aŭ făcut sulger. El Kozmiţa acesta după ce s'aŭ vădut dat afară din slujbă, aŭ luat în posesie moşia Ruginoasa, de la logofătul Costache Sturza, şi necinstit şi viclean fiind, aŭ amăgit pe un Asan baeractar, turc, de vr'o 50 miĭ leĭ, şi pe logofătul Sturza de un câştiŭ, şi s'aŭ declarat falit, precum l'aŭ şi publicat. După aceia pe la 1846, Bezede Grigorie v tel, fiul Domnuluĭ Mihai, om fără suflet, crud, nemilostiv, şi jacaş foarte, avênd trebuinţă de oamenĭ potrivițĭ în sentimente cu el, pe lângă agiĭ Dumitrache Strat, Dumitrache Stan, sardarul Costache Roată, aŭ găsit şi pe mofluzul şi plastograful acesta Petrache, pe care l'aŭ însărcinat cu interesele sale din Iaşĭ, şi scriitoriŭ corespondenţiilor, şi altor blăstămăţiĭ a sale, cu care mulţămindu-se l'aŭ făcut întâi spatariŭ, apoĭ agă. Şi după coborârea tătâni-seŭ de pe scaunul Domnieĭ, l'aŭ lasat vechil în pricinile sale din ţară.

KALIMAH. Moldoveni drepţĭ, ţeranĭ rezeşĭ, de la Dorna şi Câmpu-Lung, din ţinutul Suceveĭ, unde Ioan Vodă

Theodor Kalimah, aŭ fost născut; aŭ mai avut doĭ fraţĭ Thoader şi Gheorghe carele s'aŭ călugărit numindu-se Gavril, şi două surori; dreapta lor poreclă era Kalmâş. Ioan Vodă aŭ fost multă vreme panţir la vornicia Câmpuluĭ-Lung, de acolo aŭ fugit cu femeia şi copiiĭ la Crăulenĭ, şi s'aŭ făcut acolo panţir a căpităniei din Crăuleni, şi aŭ slujit mulţĭ ani acolo, avênd plecare şi înlesnire, aŭ învaţat leşăşte şi tătărăşte bine a scrie, şi a vorbi, şi fiind omŭ cuminte l'aŭ făcut Kihaie, şi de multe orĭ în lipsa căpitanuluĭ, îl lăsa ţiitor loculuĭ. După ce aŭ maĭ îmbătrânit, aŭ slăbit, şi simţindu-se că scie carte bună, s'aŭ disgustat de a sluji cu armele, aŭ eşit din slujbă, aŭ venit la Iaşi cu jalobă cerênd iertare de bir, pe care aŭ şi căpătat'o la 1740. — In acea vreme fiind lipsă de dascal leşesc la scoala domniască, din Sf. Neculai, l'aŭ recomenduit căpitanul Ioniţă Sion, fratele bunuluĭ meŭ medelnicerul Thoader Sion, ce'l cunoştea de când fusese el căpitan de Krăuleni, şi l'aŭ şi aşezat dascal de limba leşască, în Sf. Neculai; acolo au învăţat el aproape de şepte anĭ, învăţându'şĭ şi pe

fiiĭ seĭ Grigorie şi Alexandru, ba încă şi însuşĭ aŭ învăţat greceşte. La 1747 viind cu a treia domnie Grigorie Ghica, aŭ îndatorit pe dascalul Ioan din Sf. Neculaĭ să'ĭ înveţe leşăşte pe bezedelele sale Mateiŭ şi Scarlat. Dar scurtă fiindu'ĭ domnia prea puţin, n'aŭ apucat a învăţa, că sosind mazilia Ghicăi, aŭ cătat a se porni la Ţarigrad, însă ca să nu rămâe bezedelele fără învăţătura limbeĭ leşăştĭ, de care avea trebuinţă, pe atuncĭ a o cunoasce, maĭ alesŭ aceĭ ce spera a fi dragomanĭ marĭ la Poartă, că pe atuncea Crăia Poloniei în Ţarigrad, ţinea rangul de astăzĭ a Rusieĭ, aŭ măgulit pe dascal să meargă cu el, la Ţarigrad, carele s'aŭ şi primit, şi ducêndu-se acolo, aŭ învăţat şi pe bezedelele Ghicăi, şi pe a Mavrocordaţilor; şi la 1753, rânduindu-se Domn pe ucenicul seŭ bezede Matei, ce era dragoman; pe dascalul Ioan l'aŭ rânduit Poarta Dragoman Mare, în locul lui bezede Mateiŭ, şi aŭ ţinut acea slujbă păn la 1758, când după multă încredere ce căpătasă la Poartă, l'aŭ rânduit pe el Domn în Moldova, în locul uceniculuĭ seŭ Scarlat Ghica, şi în lo-

cul seŭ, Dragoman Mare s'aŭ rânduit pe fiul seŭ Grigore. Acest Domn, când s'aŭ învrednicit acesteĭ înalte trepte, era în vrâstă de 67 anĭ; şi în treĭ anĭ cât aŭ domnit, aŭ ocărmuit ţara cu mare înţelepciune şi blândeţă; îndată după venirea sa, aŭ trimes înadinşĭ boierĭ cu fiul seŭ Alexandru, la Crâm, cu rugăminte la Hanul, de aŭ slobozit pe toţĭ Moldoveniĭ, ce robisă în toamna anuluĭ trecut. Pe frate-seŭ Toader, şi pe cumnaţiĭ seĭ, preutul Hasnaş, şi Strătulat monahu, cariĭ venisă la el, după ce se înştiinţase de domnia fratelui lor, iaŭ scos din bir, le-au dat cărţĭ domneştĭ de ertare, şi iaŭ aşezat în rânduiala neamurilor nesupuse dărilor, şi pe preutul Hasnaş l'aŭ rânduit protopop de Câmpu-Lung, iar pe călugărul Gavril ce era la mănăstirea Putneĭ, l'aŭ făcut Mitropolit, că era şi vrednic de acea treaptă, fiind şi bine învăţat şi cu bună viaţă. — Şi domnind treĭ anĭ aŭ trimis pe fiul săŭ Alexandru cu rugăminte la Poartă, ca să'ĭ râdice sarcina Domnieĭ că nu o mai poate purta de bătrâneţe, şi primindu'ĭ Poarta cererea, spre mulţumirea credincioaseĭ sale slujbe, l'aŭ

mazilit, iaŭ dat titlu de Beĭlerbeiŭ, de care nimene altul s'aŭ maĭ învrednicit, şi în locuĭ aŭ rânduit Domnŭ pe fiul seu Grigorie, şi pe bezede Alexandru Dragoman Mare în locul luĭ Grigorie Vodă Kalimah. Din Thoader Kalimah, fratele luĭ Ioan Vodă, pe carele nepotul săŭ, Domnul Grigorie după suirea sa pe scaun, l'aŭ boerit dându'ĭ rangul de mare Jignicer, aŭ fost coborâtor Vornicul Alecu Kalimah.

Pe fiul jigniceruluĭ Toader, Ioniţă Calmâşul, Domnu Alexandru Kalimah fiindu'ĭ văr primare, l'aŭ făcut paharnic. Din surorile Domnuluĭ Ioan, din preuteasa protopopuluĭ Hasnaş, sunt coborâtorĭ Hăsnăşeştiĭ, ce sunt acum boierĭ. Iar din a luĭ Ştrătulat monacu, este boierul Ştrătulat, pentru care la locul seŭ se va arăta. Iată minune şi milă a celuĭ prea puternic Dumnezeu!

KAŢIKI. Românĭ, din ţara Româniască, de vr'o 70 anĭ mai bine, aŭ venit în Iaşĭ, Constantin Kaţichi, s'aŭ însurat, s'aŭ statornicit acolo, s'aŭ boierit întăiŭ şatrar, apoĭ la 1801, s'aŭ făcut stolnic, aŭ avut treĭ ficiorĭ: Sandulachi, Costachi şi Iorgu, aŭ slujit toţĭ

în visterie, aŭ fost toțĭ bunĭ bărbațĭ, s'aŭ boierit ajungând cel întăiŭ păn la spatar, în vremea Domnului Ioan Sturza, ş'aŭ murit, rămăindu'ĭ trei ficiorĭ, iarăşĭ tustreĭ buni; cel al doilea, păn la agă, tot la Domnul Ioan, şi aŭ murit, rămăind iar treĭ ficiorĭ, şi tot bunĭ; cel al treilea în vremea domnuluĭ Suțu, s'aŭ făcut căminar, şi cu prilejul bejăniei de la 1821, fugind în Basarabia, nu s'aŭ mai înturnat.

KRÎSTEA. Moldovenĭ şi vechi boierĭ, de la ținutul Suceveĭ, cu luarea Bucovineĭ de Nemți, uniĭ aŭ remas cu moşiile lor acolo, unde li s'aŭ şi dat titlu de baron. Aceĭ din Moldova tot între boierĭ aŭ fost şi sunt, dar sunt mai serăcuțĭ, de cât aceĭ din Bucovina. Se mai titlueşte cu această familie spatarul Pavalachi Krâstea, de la Bacău. Dar acela'ĭ grec; venit în Moldova de micŭ cu frate-seŭ dascalul Naum, şi intrând slugă la visternicu Petrachi Sturza, încă pe la 1818; mai în urmă l'aŭ făcut logofăt a caseĭ, şi făcând ceva parale cu Isprăvniciile stăpânuluĭ seŭ, şi în urmă cu visternicia, de la 1822, 1823 şi păn la 1824, când l'aŭ şi boierit, făcându'l

sardar; s'aŭ însurat cu fata unui medelnicerul Dimitrachi Candiano, de la Ketriş, ţinutul Bacăuluĭ, şi apoĭ pe la 1827 s'aŭ făcut căminar. Iar în vremea domnuluĭ Mihai Sturza, la 1848 l'aŭ făcut spatar, şi l'aŭ rânduit şi Ispravnic la Bacău.

KORODIANU. Moldovan, rezeş dela Corodeşti, ţinutul Tutovei, din carii un Toader Corodian, întrând vatav la vornicul Ioan Greceanu, la moşia Simila, ş'aŭ vândut rezeşia ce ave, şi ş'aŭ făcut casă în târgul Bârladuluĭ, după ce s'aŭ suit la domnie Ioan Vodă Sturza, şi Greceanu fiind postelnic mare, ş'aŭ făcut pe vatavul seŭ, acela stolnic, carele avênd numaĭ un ficior Manolachi, l'aŭ dat slugă în casă la Greceanu; aŭ mai fost scriitor la Isprăvnicie şi la judecătoria din Bârlad, pe când vornicul Neculai Greceanu era Ispravnic şi prezident. Apoĭ întrând Greceanu la Divan cilen, Manolachi Corodeanu aŭ întrat scriitor la visterie, unde aŭ ajuns acum şef, şi Domnu Mihai l'aŭ râdicat la boierie până la ban.

KEŞCU. Moldoveni şi vechĭ boerĭ, aŭ fost un stolnic Ioan Keşcu, ce aŭ

avut moşia Svoriştea, de la ţinutul Sucevei, şi la 1813 schimbând'o cu Moruzeştii, aŭ luat alte moşii în Basarabia şi aŭ trecut acolo.

KODRESCU. Moldoveni, de la ţinutul Tutovei, din proşti rădicat la boerie de Domnul Mihai Sturza. Comisul Costache Kodrescu, ştiu eu, că pe la 1820 era slugă in casă la caminarul Gheorghiţă Stoinescul, ce era sameşi la Tutova, şi măsa baba Maria, era femeie în casă la vornicul Ioan Greceanu. Pe căminarul Manolache Codrescu, care aŭ fost şi cilen la judecătoria de Iaşi, nu l'am cunoscut mai din'ainte de cât pe la 1835 saŭ 1836, pe când era scriitor, apoi vechil la epitropia hatmanului Costantin Palade, de unde, ca toţi acei ce au făcut parte în acea epitropie, s'aŭ înstărit şi el, ca dintr'o avere ce era de jaf, lăsată în dispoziţia logofătului Konache, a vornicului Iordache Bălşucă, ce era un nebun şi mofluz, şi a stolnicului Ioniţă Coroi, carele au şi clironomisit două moşii, şi mulţime de ţigani de a lui Palade, şi s'aŭ făcut şi postelnic mare.

KEBACU. Moldovan, răzeşi birnic din

satul Zmulţiĭ, ţinutul Galaţii, la domnul Ioan Sturza, s'aŭ făcut postelnicel, şi fiind vechil a răzeşilor, în pricinele de judecăţĭ, s'aŭ întărit; şi la Domnul Mihai Sturza, s'aŭ făcut clucer Costin Kebacu.

KALIMAN. Bulgar, din Focşani, unde aŭ fost un Trifan Tiutiune, iară pentru că era gros, îĭ zicea oameniĭ pe muntenie, burtă croitoru, aŭ luat o fată Elinca a unuĭ preot Neagu din Focşaniĭ, Valahieĭ, care aŭ avut 4 fete toate frumoase; acel Trifan, cu Ilinca fata popeĭ, aŭ făcut o fată Mărioara şi un băet Ghiţă. Murind Trifan văduva luĭ aŭ întrat femee în casă la spatarul Sandulache Stamatin, unchiul soţieĭ mele. Spatarul Sandulache aŭ dat'o surorisa postelniceasa Mărioara luĭ Iancu Cananău încă pe la 1825, unde slujind căt-va, pănă s'aŭ rădicat fiică-sa Mărioara fată mare, care fiind frumoasă aŭ îndrăgit'o vornicul Iordache Pruncu ci era pe atuncea văduv şi facând'o îngreunată saŭ măniet Cănănoaia şi aŭ dat'o afară cu mamă, cu tot; aŭ luat'o Pruncu la Bacău, unde era ispravnic, şi aŭ ţinut'o ţiitoare pănă pe la 1842, şi pe măsa femee în casă, şi

pe băet slugă, pe care l'aŭ învățat carte, până s'aŭ înființat Academia, și apoĭ l'aŭ dat în Academie, acolo aŭ învățat și franțuzește și grecește. Și l'aŭ dat epitropia învățăturilor la cancelaria eĭ, unde după câți-va anĭ, aŭ ajuns secretar, și s'aŭ făcut în tovărășie cu postelnicul Gheorghe Asache, ce era referendar școalelor, și contractier îndestulăriĭ băeților, ce ave șederea în Academie, din care aŭ câștigat banĭ. L'aŭ boerit întăĭ sluger, apoĭ sărdar, și mai în urmă căminar. Apoi a deschis și dugheană de cărți în uliță, în tovărășie cu un franțuz Pedru, și mai pe urmă aŭ luat în antrepriză școala de Arte. După tulburarea de la 1848, între boerĭ, și domnul Mihai Sturza, făcând pe pruncul Agă de Iași; acest Ghiță Burtă ce se titluește Căliman, aŭ fost întrebuințat în spionlâcurĭ, și pentru credincioasa lui slujbă, l'aŭ făcut spatar. Caliman să titluește de pe un Manolaki Călimănescu, din satul Căliman, ce era scriitor la Stărostiea Putnei, pe la 1829 când eu eram Staroste, și acela era cumnat de soră Ilincăi, mamei lui Ghiță, carele murind nu iaŭ rămas copiĭ, dar

nici avere, şi Ghiţă Burtă, ruşinându-se cu bulgăreasca poreclă a tătâni-seu, aŭ furat porecla cumnatuluĭ mâni-sa, şi aŭ maĭ Franţuzit'o făcênd'o şi scurtând'o în Kăliman.

KORBAN. Moldovenĭ, două neamuri, unul la Nicoreşti ţinutul Tecuciŭ, şi altul la Cotul-Vameşuluĭ, ţinutul Romanuluĭ; moldoveni, ţerani birnici. Intăiŭ pe la 1824 s'aŭ ridicat la boerie un Anton Korban, ce'ĭ dice şi Bîţă, de la Nicoreştĭ, având o parte de moşie pe lângă visternicul Petrache Sturza aŭ dat'o, şi l'aŭ făcul paharnic. — Acel de la ţinutul Romanuluĭ Kiriac Korban, birnicŭ a satuluĭ, fraţiĭ luĭ şi acum sunt în bir. El aŭ fost ficior boeresc a moşieĭ, ştiind puţină carte, l'aŭ făcut vătav; apoĭ strângĕnd puţine parale, şi mai împrumutând la un Naum băcal, aŭ luat o moşie în posesie de unde bine eşind, şi mult folosindu-se, aŭ luat în posesie moşia Şcheia a vorniculuĭ Costăchel Sturza, cu condiţie de l'aŭ şi boerit, făcêndul Stolnic. Apoi mai în urmă s'aŭ făcut ban, tot la Domnul Mihai Sturza.

KIRIAC. Sunt trei neamurĭ, din care

numai unul este moldovenesc, adecă postelnicelu Toader, frate-seŭ Costache şi banul Ioradchi, moşul lor ce'şŭ ḑicŭ şi Scobihorn, şi sunt râdicaţĭ la boerie, de vre-o 70 ani. Iar Neculai Kiriac de la Vasluĭ, ce este făcut ban de Mihai Vodă, acela'ĭ bulgar neguţitor ficior unuĭ Kiriac, precupeţu hagiu din Vasluĭ, şi până a se boeri, să iscălea Neculai Hagiolu, şi acel al treilea Grigorie Kiriacu, râdicat acum la boerie cu rangu de pitar, de Domnul Grigorie Ghica, nu ştiu ce mâncare va fi, că din Kiriecii cunoscuţĭ nu este; se vede că'ĭ ficior a vre-unui Kiriac, om prost.

KAZIMIR. Moldovan, răzăşŭ de la Oncescĭ, ţinutul Sucevei; râdicarea lor la boerie, aŭ urmat aşa: doĭ fraţi Panaite şi Petrachi Kazimir, de copiĭ, i'aŭ dat părinţiĭ lor, slugi la Visternicul Iordachi Balş, acel ce aŭ fost puternicŭ, pe vremea Domnuluĭ Moruz. Acel boeriu ca toţĭ boeriĭ bătrâni, de pe atunce, el încă cu osebire fiind iubitor de omenire, şi cu plecare a cresce copiĭ de boierănaşĭ săraci, a'ĭ învăţa, şi aĭ pune în linie cu boeriĭ, iaŭ învăţat, i'aŭ avut logofeţĭ aĭ casei, i'aŭ aşezat

în Visterie, iau întrebuinţat în maĭ multe slujbe, precum era pe atuncea: vădrărit, goştină, şi desetină; iaŭ însurat, iaŭ înstărit şi iaŭ boerit, râdicându'ĭ el până la paharnic, apoi murind bătrânul boer la 1809, ei aŭ remas în bună poziţie, în cât ei eraŭ în stare a ajuta pe alţiĭ. — La 1812, venind domnŭ Scarlat Kalimah, s'aŭ făcut Spatar Panaite, s'aŭ desfăcut de aice şi aŭ trecut în Basarabia, cu frate său Gheorghi, lăsând pe ficiorul seu Iordachi Kazimir, aice carele în domnia aceia s'aŭ făcut Căminar; iar Petrachi au remas aice, aŭ avut trei ficiorĭ, pe Răducanul carele atunce la Scărlat Vodă, l'aŭ făcut Căminar. La Ioan Vodă Sturza, s'aŭ făcut Spatar, şi la Mihai Vodă Postelnic. Pe Costachi, carele la Ioan Vodă s'aŭ făcut Căminar, şi însurându-se cu fata lui Manolachi Kalmuţchi, s'aŭ dus cu totul în Basarabia; şi pe Toader carele după întroducerea Reglementului întrând în miliţie, aŭ fost şi Adiutant domnescŭ şi s'aŭ făcut maior. Aceştĭ bătrâni Kazimireşti, încă pe când era logofeţĭ a caseĭ lui Balş, aŭ tras lângă ei şi pe fraţiĭ lor

Gheorghie şi Ioan. Lui Ioan destule ajutoruri iaŭ făcut, dar fiind mişel şi beţiv, n'aŭ putut a se înainta mai mult de cât sameş la Roman, şi l'aŭ făcut şi sărdariŭ, aŭ ramas şi aceluia feciorĭ, şi avênd eĭ rămasă de la părinţĭ moşioara Onceştiĭ, acea de la Suceava, şi-o soră Safta, aŭ dat'o toată surori-sa şi aŭ măritat'o cu Grigorie Codreanu, acel ce acum este postelnic. Casă aŭ avut mare în Iaşi, care să văd şi astăzi; a lui Panaite Kazimir sunt acele din uliţa Goliei, cumparate de logofătul Alecu Ghica, tatăl domnului Grigore Ghica, pe care înălţimea sa le-aŭ făcut institut de naştere şi de moşit. Casele spătaruluĭ Petrache Kazimir, sunt acele în care acum este Academia, însă numai cele despre apus, căcĭ cele despre răsărit, aŭ fost a cumnatuluĭ săŭ sărdariul Alexandru Voinescu, şi amêndouă cumpărându-se de Stat, saŭ unit prin arcul ce stă faţă.

KARACAŞ. Moldoveni, răzăşĭ, şi vechi mazilĭ, de la ţinutul Vasluiuluĭ, din care de vr'o 60 ani saŭ râdicat la boerie, Pitariul Stefan Karacaş, şi alt Ştefan iar pitar, din unul aŭ ramas fe-

cior numai sardariul Costache Karacaş, de la Buhăeştĭ, şi soră-sa Băneasa Ruxanda Cornea. Iar din celalalt aŭ ramas numai fete, din care sunt mama comisuluĭ Ioan Racoviţă, mama postelnicesei Pogoroaeĭ, şi polcovniceasa Rusasca Smaranda Filatova, soacra doctorului Lafare de la Bârlad. Mai sunt mulţĭ Cărăcăşăştĭ, dar toţĭ sunt mazilĭ şi priviligheţĭ. Aŭ mai fost un ban, unu Manolache Karacaş la Oboroceni, ţinutul Romanuluĭ, căruia iaŭ rămas numai 2 fete, dar n'aŭ fost neam cu aceştia.

KICUŞ. Moldovenĭ, rezeşi, de la ţinutul Tutovei, şi vechĭ mazili, rădicaţĭ la boerie, întâĭ în domnia lui Scârlat Vodă Călimah, Gheorghe Kicuş ce aŭ fost căpitan la Odobeşti, făcêndu-se atunce slugeriŭ, iar la Ioan Vodă Sturza, s'aŭ făcut comis. Tatăl sărdaruluĭ Mihalache Kicuş, de la Galaţĭ, la domnul Calimah, s'aŭ făcut iar slugeriŭ, ş'au şi murit. Şi la domnul Ioan Sturza, căpitanul Vasile Kicuş de la Bêrlad, s'aŭ făcut cluceriŭ, şi murind, i-aŭ rămas numai 2 fete.

KORBU. Moldovenĭ, de la ţinutul Vasluiului, rezăş de Focşasca, tatăl a-

cestora de acum, cărora le zic şi Andrieş, de pe numele bunuluĭ lor, s'aŭ râdicat la boerie, de domnul Ioan Sturza, pe la 1826. Mai este la Putna un şatrarĭ Gheorghie Korbu, ce aŭ fost scriitoriŭ şi la judecătoria de Vasluiŭ, şi la Focşani. Acela'ĭ bulgar, din Basarabia, venit pe la 1832. Acum este vechil, în pricini de judecăţĭ, a mănăstireĭ Miera; iară domnu Ghica l'aŭ făcut cilen, la judecătoriea Putneĭ, şi căminar.

KOTESCU. Român, din ţara românească, de la satul Koteştiĭ, ţinutul Slam-Râmnicu. Un Chiriţă Kotescu, îngurlu-indu-se cu Anica fata Zoi vameş, au luat'o, au trecut în Moldova, s'aŭ aşazat în Focşani de vr o 50 anĭ; la domnul Calimah 1815, s'aŭ făcut medelniceriŭ, la domnul Ioan Sturza, căminar, şi la 1829 au murit la Iaşĭ, în obahta Rusască. Iaŭ rămas 2 fete nenorocite, şi un baet Nicu, care vênzênd o moşioară ce iaŭ fost rămas de la tatăl seŭ, în ţara românească, s'aŭ făcut sărdariŭ, şi cilen, la judecătoriea Putneĭ, la 1847, iar la 1848 s'aŭ făcut spătariŭ. Acum domnul Ghica Vodă l'aŭ rânduit pe dumnealuĭ spătariul, sameş la Putna, şi mai în urmă ispravnic la Tecuci.

KURT. Moldoveni, două neamurĭ, unul la ținutul Dorohoiŭ, la Hilișăul lui Kurt, rădicat la boerie de pe la 1816. Altul de la ținutul Putnei, din târgu Focșaniĭ, unde și este în mahalaua Orbeniĭ, biserica lui Kurt, cu hramul Sfinților Arhangheli, făcută de vr'o 80 anĭ, de un căpitanul Mihalache Kurt; din neamul acesta încă în resboiul Rușilor cu Turciĭ, supt împărăției Ecaterinei ceĭ Marĭ, s'aŭ dus în armia rusască, un Gavril Kurt, frate cu tatăl sardaruluĭ Mihalache Kurt, holteiul cel bătrân, și bogat, din Iașĭ, și s'aŭ făcut polcovnic; și iau dat o moșie în guvernia Odesei care se numește Kurtobca; altul nu mai este din neamul acesta, de cât numai holteiu acela, sardariŭ Mihalache, care pe la 1825, s'aŭ boierit, fiind sameș de hătmănie.

KORBEȘ. Moldovan, de la ținutul Romanul, unde au fost un Lupu Corbiș, vatav, la aga Iordache Ciornei, și avênd un ficior, au întrat scriitor la isprăvnicie, s'aŭ ales un bun jacaș, au făcut stăricică, s'aŭ însurat, și domnul Mihai Sturza, l'aŭ făcut boeriŭ. Și pentru puține parale ce i-au varsat, și a-

cesta în lăzile sale, cele de fier, și pentru a să înmulți glasurile în alegerea deputaților.

KORVIN. Acesta au fost un băet străin, scriitor la judecătoriea de Iași, în urmă au trecut la judecătoria de Vasluiŭ, unde s'aŭ și însurat, au fost stolnacialnic, apoĭ şi director, în care au murit, rămăindu'ĭ vr'o 4, 5 copiĭ. Din toțĭ amploiațiĭ ce iam cunoscut, în partea decanicească, acesta au fost cel mai cinstit. După poreclă trebue să fie român, şi de va fi fost drept Korvin, este vechiŭ, şi mare neam, din care aŭ stătut, şi vestitul eroŭ, Ioan Korvin, și fiul aceluia Matieș, ce au fost crai Ungarieĭ. — L'am întrebat de multe orĭ, şi mi-aŭ respuns că nu ştie nicĭ de ce nație este, nicĭ din care altă familie; de cât că rămăind micŭ de tată, aşa au apucat numind oameniĭ, pe tată-seŭ Korvin, și că nicĭ neamurĭ de pe tată nu are.

KALAPOD. Moldovan, rezăș, de la ținutul Vasluiuluĭ. Un Gheorghie Kalapod, aŭ fost scriitor la isprăvnicie, și la 1847, cu prilejul trebuințeĭ de glasul ce ave ocărmuirea, pentru alegerea

deputatuluĭ, l'aŭ făcut medelnicer, de'ĭ şi un de frunte beţiv, şi mare jacaş.

KLIMINTE. Moldovenĭ, de la ţinutul Vasluiuluĭ, rădicaţĭ la boerie de la domnul Alexandru Moruz. Un pitar Kliminte, căruia iaŭ rămas numai un ficior Vasile carele la domnul Ioan Sturza, s'aŭ făcut căminar. Asăminea şi un văr al seŭ Anghelachi Climinte, ce au fost sameş la Botoşănĭ, tot la domnul acela s'aŭ făcut comis, şi iaŭ ramas un ficior Scârlat, carele la domnul Sturza, de au şi slujit, dar fiind fără stare, abie l'au făcut pitariŭ; când ficiorĭĭ de crâşmarĭ, şi de casapĭ, s'aŭ făcut comişĭ. Acum domnul Ghica, l'aŭ făcut sărdariŭ.

KLIMESCU. Moldovan răzăş, de la Klimeştĭ, ţinutul Neamţu, râdicat acum la boerie de domnuĭ Mihai Sturza.

KRĂCIUNESCU. Bulgar, ficiorul unuĭ Krăciun, râdicat la boerie din clasa neguţitorilor, tot de domnul Mihai Sturza.

KORJESCU. Moldovan, un Iancu Korjescu ficior de preut, de la biserica sfântuluĭ Ioan Botezătoriu, din Iaşi, fiind scriitor şi la stărostia Putneĭ, şi în departamentul din lăuntru, Mihai Vodă

l'aŭ făcut cluceri, apoi mai slujind şi la divanul de Apel, l'aŭ făcut stolnic.

KARAIMAN. Moldovan, de la ţinutul Botoşănii, boerit de domnul Mihai Sturza. Aŭ mai fost un medelniceriŭ Neculai Karaiman boerit de Scârlat Vodă Calimah, dar aŭ murit, şi iaŭ ramas numai fete.

KĂLIMĂNESCU. Moldovan, răzăş de la ţinutul Eşii, râdicat la boerie de domnul Ioan Sturza.

KÂMPANU. Român, din Transilvania, doctor de filosofie şi de alte înalte ştiinţe, adus de ocârmuire după înfiinţarea Academiei, la care aŭ fost profesor şi inspector. Bărbat prea învaţat şi de ispravă, cu numele, Petru Kâmpanu, l'aŭ râdicat la rangul de comis, de şi precum altora, lui se cuvine mai mult. Dar aşa precum în nenorocita noastră ţară, numai începuturi să fac, şi numai să proectează acele ce privesc la fericirea obştească. Asăminea şi Academiei iaŭ ramas numai numele, şi să mărgini în profesori de aciia ce în alte ţări luminate, n'ar merita nici pedagogi. Să depărtă pe Kâmpeanu de la îndatorirea pentru care fu adus.

KOPCEA. Român, din ţara românească din satul Slobozia, ţinutul Slam-Râmnic, venit de vro 50 anĭ. Răducanu Kopce, pe la 1825 luând o fată a unuĭ căpitan Mihălucă, din târgu Ocniĭ, prin mijlocirea vornicului Constantin Aslan, l'aŭ făcut paharnic, ca zăstref eteĭ. Că făcênd un ficior Iorgu, aŭ ramas văduv, şi nu s'aŭ mai însurat. De şi sermanul aŭ fost din părinţi saraci, şi fără învăţătură, dar s'aŭ îngrijit mult pentru fiul său, al învaţa şi aĭ face avere. — Fiul său însă s'aŭ ales un soiŭ rău; după ce şi mai înainte în multe rânduri defăima pe născătorul său, şi'ĭ suduia crucile, ameninţându'l şi cu pistolul, şi cu farfuriile de pe masă, aĭ sparge capul. Care o dată chiar şi în fiinţa me, s'aŭ întâmplat în casă la sardarul Mihalache Kurt în Iaşi, unde era la gazdă, şi eram şi eu poftit la masă, şi tată său nu s'aŭ îndurat a rădica mâna asupra ticălosului fiŭ, ce s'aŭ pornit a plânge ca muerile; apoĭ am sărit eu, iam dat două palme, am poroncit slugilor să'l lege să'l trimită la Agie, şi aşa s'aŭ domolit de ş'aŭ cerut ertare. Paharnicul Răducanul în urmă aŭ mijlocit la dom-

nul Mihai de l'aŭ făcut sărdariŭ, şi acum în domnia aceasta la 1850, l'aŭ făcut şi candidat la judecătoria Putnei, acolo unde le este locuinţa, şi fără voia tătâni-seŭ s'aŭ însurat, după care mişelul de părinte iaŭ dat cu izvod de zăstre răuluĭ aceluĭ fiŭ, toată averea sa. Şi blăstămatul spre mulţămire cu muere cu tot, mai mult, şi în toate zilele ocărând pe părintele şi făcătorul său de bine, de multe ori şi bătêndu'l, păn ce în anul trecut 1851, chiar în vinerea sfintelor patimi, l'aŭ isgonit din casa lui; şi de ruşine mişelul părinte s'aŭ suit cu aşternutul său în căruţă şi s'aŭ dus la via sa, unde în căruţă aŭ făcut paştile. Cred că Dumneḑeŭ îĭ va face răsplătire nemulţămitoruluĭ fiŭ.

KALMUŢKI. Moldoveni, cunoscuţi din vechi între boerănaşĭ, după poreclă trebue să fie leşĭ; am cunoscut pe doĭ Kalmuţcheşti fraţĭ, Gheorghe şi Manolache, în Basarabia, însă fără ranguri, dar bine înstăriţĭ. Manolache aŭ avut moşie şi în Moldova Bulbucaniĭ, la ţinutul Eşiĭ, şi dugheniĭ în Iaşi, în uliţa mare, la colţul respinteniĭ, de unde să începe uliţa Păcurarului, de la vale de

casele ce au fost făcute de vornicul Neculai Hrisoverghi, şi în dreptul caselor ce au fost a polcovnicului Manolache Balş, iar acum a logofătului Lupu Balş.

KOZMULICI. Moldovan, de la ţinutul Sucevei, rădicat la boerie de domnul Ioan Vodă Sturza.

KIRU. Moldovenĭ, rezeşĭ, de la ţinutul Tutoveĭ, pe vremea domnuluĭ Scârlat Kalimah, treĭ Kireşti fraţi, fiind în târgul Bêrladuluĭ, Vasile, Iancu şĭ Hăliuţă, ficiorĭ de preut, neguţitorĭ de vite, şi ţiitorĭ de căsăpie. Ceĭ doĭ dintăĭ, fiind şi mai înstăriţĭ, pe la 1818, cu prilejul că slujise în paza şi curăţirea de molima ciumeĭ, ce urmase, iaŭ râdicat domnul la boerie, dându-le rangul de slugerĭ. Iar la domnul Mihai Sturza, s'au mai boerit şi din fiiĭ lor, cu ranguri mai mari.

KASIIAN. Moldoveni, au slujit în cancelariĭ, au fost şi în divanul de apel, şi în domnia lui Mihai Vodă Sturza, l'au rădicat la boerie. Porecla sa însă nu este vre-o familie mai veche, ce drept numele tătâni-seu.

KARPIS. Moldovan, samănă a fi din Basarabia, venit pe la 1838. Dimitra-

che Karpis slugă, şi în urmă vatav de curte, la logofătul Costache Sturza, şi la 1842 fiind ministru stăpânu-său, l'aŭ făcut revizor a Departamentului, şi sărdariŭ. Din ce familie va fi, nu ştiŭ; ştiŭ însă că'i om de caracter, şi merită a fi boeriŭ.

KOCE. Moldovenĭ, nobili din Bucovina, unul din eĭ Dumitrache este venit aice de pe la 1819, şi aŭ fost şi în slujbă, iar ceilalţĭ sunt veniţĭ după introducerea reglementuluĭ, şi s'aŭ râdicat la boerie de domnul Mihai Sturza.

KRACTE. Moldovenĭ, însă tot corciţĭ din vechĭ cu grec, din loc din Iaşi, râdicaţi la boerie de domnul Mihai Sturza.

KONAKI. Grec, dar preste 160 anĭ venit şi încuscrit cu mai multe din familiile cele mari, aŭ fost şi eĭ râdicaţĭ până la vornicĭ marĭ; iar acest din urmă Konachi cu numile Costachi, care aŭ fost şi mădularĭ la comitatul înfiinţat în Bucureşti, în anul 1830, pentru organizarea reglementuluĭ, fiind un scriitor bun, om de duh mare, şi cu mare avere, au stătut şi logofăt mare a dreptăţeĭ, după întroducerea reglementuluĭ, şi mai înainte de multe orĭ vornic, în

divan. Acesta la bătrâneţă însurându-se cu Smaranda, din neamul Donicesc, văduva agăi Petrache Negrea, au născut numaĭ o fată; şi cu toată înţelepciunea lui, au făcut o nebunie, mai mare de cât el, şi toată averea sa, că ş'aŭ măritat fata cu un bulgar, Neculai Vogoride, ficior lui Stefan Vogoride, domn de Samos, cariĭ cel mai de frunte desfrânat, din toţĭ desfrânaţiĭ, carile în vre-o 4 ani, de când au murit vestitul logofăt Konachi, atâta au râsâpit averea, în cât după ce pre cât se ştie, de la socru seŭ au ramas banĭ gata şi în sineturĭ, peste 100 miĭ galbenĭ, venit pe an, aproape de 30 miĭ galbenĭ, au cheltuit tot, şi este şi dator peste 80 miĭ galbenĭ; au vândut şi vr'o treĭ moşiĭ, până acum, din cele mai micĭ. Speranţă este că păn să vor împlini 10 ani, de la mormîntarea strîngătoruluĭ Konachi, să va mormînta cu toată averea agonisită şi strânsă de el. Adevărat este proverbul bătrân: Că baniĭ strângătoruluĭ, întră în mâna cheltuitoruluĭ. Cu câtă economie, cu câtă sgârcenie, Konachi au adăvăsit colosala sa avere, şi cu ce ne bagare de samă udri na glava îĭ dă cu

picioru. Konachi nu se îndura nicĭ să mânânce bine, nicĭ să poarte bine. Iar acesta vădându-se ca găina în gramada cu găunțe, cu amândouă mânile răsâpeşte, cu cărţile, cu curvile şi cu tot felul de blăstămăţiĭ. In acest Konachi s'au sfârşit neamul Konăchesc, parte bărbătească.

KLOPOŢEL. Moldovan, de la Hârlăŭ, râdicat la boierie de domnul Mihai Sturza.

KASU. Moldovan, un Enuţă fiind multă vreme slugă la mitropolitul Veniamin, l'aŭ făcut logofăt, mai în urmă şi sameş a mitropolieĭ, şi în vremea domnului Călimah, însurându-se cu fata unui spiţer Angheli grec, l'aŭ făcut medelniceriŭ, pe la 1818. La domnul Ioan Sturza paharnic, iar domnul Mihai pentru că ave casă aproape de curtea domnuluĭ, şi'ĭ făcea pezevenclâc, cu mai multe muerĭ, ce i le aducea în casă la el, unde vine domnul de le întâlne, l'aŭ făcut spatar, şi agă; au boerit şi pe fiul seŭ; ĭaŭ dat şi moşie Corbasca de la ţinutul Tecuciului, a mitropolieĭ, cu hrisov, să o stăpânească în toată viaţa sa.

KRACALI. Moldovan, răzăş, de la

ţinutul Botoşănii, boerănaş, dar la boerie râdicat, de domnul Mihai Vodă Sturza.

KARDAŞ. Bulgar, de la Fălciu, un Gavril Kardaş, fiind târgul Fălciiului a vornicului Şerban Negel Costachi, au întrat de mic slugă în casă la Negel. In urmă l'aŭ făcut vatav la Scobâlţenĭ. Un ficior aceluia, fiind în cancelerie la judecătoria de Iaşi, apoi la Putna, unde s'aŭ şi însurat cu o fată a căpitanuluĭ Toader Frunză, s'aŭ şi boerit, la domnul Mihai Sturza.

KASNĂŞ. Moldovan, ţaran, de la Rosnov, ţinutul Neamţului, de unde de mic rezleţêndu-se un Stan Kasnăş, au slujit pe la boerĭ în Iaşĭ. Acolo îngurluindu-se cu o văduvă bătrână Safta, a unuĭ neguţitor, care avênd vr'o 600 sau 700 galbeni, s'au cununat cu ea. Ş'au luat în posesie partea de moşie, a lui Docan, din Dragomireşti, unde mai luând pe 20 ani, o parte a răzăşilor Silioneşti, s'au statornicit acolo, şi plătea capitaţie cu patentă, de posesor, până la 1847; când cu prilejul alegerei deputatuluĭ la Tutova, l'au făcut pitar.

KĂPRESCU. Moldovan, mazil de la ţinutul Botoşăniĭ, râdicat la boerie de domnul Mihail Sturza.

KAMPENESCU. Jidov botezat, din Iaşĭ, au slujit pe la boerĭ. In domnia lui Mihai Vodă făcându-se paj la curte, un Dumitrache Kâmpenescu, s'au făcut stolnic.

KRISTESCU. Bulgarĭ, pe vremea domnuluĭ Moruz, viind un beiliciŭ cu strângerea oilor, ce să lua de Mumbaia din ţară, pentru Ţarigrad. Fiind bogat au luat o fată băşătească, de la ţinutul Botoşănii, ce ave moşia Cristeştiĭ, zăstre a eĭ, şi s'au făcut pitariŭ. Porecla lui era Karamfil; au făcut un ficior Iordache şi o fată Zoiţa; au murit părinţiĭ lor, şi iau crescut moşul lor, comisul Iordache Başotă. In vremea domnuluĭ Ioan Sturza, pe fată pentru că ave zestre mare, au luat'o hatmanul Alecu Aslan, nepotul domnuluĭ. Şi pe băet l'au luat ginere, logofătul Alecu Mavrocordat, pentru că nu'ĭ da mâna să'şĭ ia ginere deopotrivă cu neamul săŭ, şi l'au făcut spatariŭ. La domnul Mihai Sturza, pentru că Mavrocordat era văr primare cu domnul, şi prin urmare Karamfil, nepot domnuluĭ, l'au făcut vornic. Cilen în divanul domnesc, apoĭ şi prezident la divanul de apel. Şi fiind că mai erau Karamfili: aga Vasilie şi slugeriu Ghe-

orghie, ş'aŭ lepadat porecla părinţască, şi s'au poreclit Kristescu, de pe moşie, ca să nu se prepue că'ĭ rudă cu ciocoiĭ, crezêndu-se acum că'ĭ boier mare, şi nicĭ să'l cunoască că'ĭ Bulgar.

KASTROIAN. Bulgari, băcali, dajnicĭ patentarĭ, din Vaslui, pentru că doĭ fraţĭ ce sunt, fiind nepoţĭ de soră lui Neculai sin hagi Kiriac, ce l'au făcut Mihai Vodă Sturza, ban, pentru că'ĭ bogat. Iau boierit şi pe eĭ, dându-le rangul de sărdarĭ; iar Grigori Ghica, pe unul l'au făcut spatariŭ, şi pe altul comis.

KOTAESCU. Moldovan, ţăran din Vaşlui; au fost un Kotae ce era pe la 1813 chihae de panţirĭ, la isprăvnicie, dar om vrednic şi deştept, au murit de mult; iau ramas doi ficiorĭ, acel mai mare, ce au fost drept a lui Kotae, s'au ales un ticălos şi beţiv. Cel mai mic, ce l'a făcut măsa cu un neguţitor turc Mehmet Hagiolu Iazagi, şi'l chiamă Ioan, aŭ eşit om detreabă, aŭ fost mai de mult scriitor la isprăvnicie, apoĭ aŭ deschis băcălie, pe care şi acum o ţine, şi câştigând căpital, aŭ făcut negoţ de pâne cu Galaţiĭ, ba încă la 1849 aŭ mers

şi singur cu o sumă de chile la Ţarigrad. In anul 1848, aŭ cumparat şi el un decret de slugeriŭ, de la domnul Mihai, şi aŭ intrat în clasa boerilor, dar băcălia nu o lasă, şi din Kotae s'aŭ făcut Kotăescu.

KÂZLARIU. Bulgarĭ, neguţitorĭ patentarĭ din Iaşi, în domnia lui Mihai Vodă Sturza, s'aŭ râdicat la boerie cu rangul de stolnic, Mihalache ficiorul Kâzlaruluĭ.

KULICI. Bulgarĭ, de la Huşi, neguţitorĭ; un Alecu ficior aceluia, slujind întăi la Alecu Baiardi inginer, apoĭ întrând scriitor la cancelaria ce ave la Săbăoani, bezede Grigore Sturza, l'aŭ făcut pitariŭ. După venirea domnului Ghica, aŭ întrat la departamentul din lăuntrul scriitoriŭ, şi acum l'aŭ făcut înălţimea sa paharnic.

KOSTINESCU. Arnăutŭ, venit cu domnul Moruz un Kostea Arnăutul, şi la ducerea domnuluĭ aŭ ramas aicea. Aŭ slujit până la 1809, la visternicul Iordache Balş, apoĭ la logofătul Constantin Balş ciuntul, şi însurându-se s'aŭ lasat de slujbă, şi aŭ luat un han cu grădină peste drum de cerdacul lui

Freuț, unde în dâmb despre Nicolina aŭ făcut un chioșc de lemn care și astăzĭ stă, și scrânciob, și toțĭ grecii edeclii și căpitanii de Arnăuțĭ de la curtea domnului Kalimah, și toate curvile din Iași, se aduna acolo de petrecea.— Acel Kostea arnăutu aŭ făcut un ficior Alecu, carele intrând la școala publică, aŭ învațat carte, apoi la Academie, și de acolo cu cheltueala epitropiei școalelor, l'aŭ trimes în Germania vre-o doĭ ani, de aŭ învațat ingineria și arhitectura. De unde întorcêndu-se l'aŭ pus profesor de arhitectură la Academie, și arhitect al statului. Apoĭ dând plan că amêndouă casele de Academie, ar fi mai frumos a să uni printr'un arc, s'aŭ încuviințat de ocârmuire, și s'aŭ hotărât a să face prin antrepriză. S'aŭ făcut tot de domnul Kostinescu antreprenor. Aŭ luat peste 4000 galbeni, pentru un lucru ce se pute face cu 1500 galbenĭ, prin gospodărească iconomie. Și cu prisosul peste ce aŭ cheltuit cu arcul, ș'aŭ făcut case la Copoŭ, mari boereștĭ, le-aŭ gătit mai întâĭ de cât arcul. Și apoĭ la urmă zicênd că s'aŭ înșalat cu antrepriza și nu'ĭ ajung banĭ, i s'aŭ mai dat încă o mie galbenĭ,

așa precum cu galantomie fie cine dă din lucrul străin. Și pe lângă 2 lefi mari ce lua de la ocârmuire de profesor Academiei, și de arhitect al statului, ca pre un om ce cu credință aŭ slujit în neînvățătura elevilor, și în arhitectură, numai puțin și in antrepriza arcului. și pe lângă aceasta ca fiiu de pezevenchĭ vechĭ ce pe toțĭ birbanțiĭ și haitele Iașului aŭ slujit, l'aŭ râdicat domnul Mihail Sturza și la boerie, cu rangul de paharnic.

KARAMFIL. Neguțitorĭ, din Iași, corcitură bulgărească cu moldovan. Vasile Karamfil aŭ fost întâĭ gramatic la dugheana lui Ganea. După moartea căruia s'aŭ dus in Basarabia logofăt la pitarul Teodosie de la Teleneștĭ, de unde pe la 1826 viind aŭ fost logofăt la vornicul Neculai Dimachi și fiind stăpânu-săŭ, pe la 1827 vornic de aprozĭ, l'aŭ făcut sameș vorniciei. In urmă în multe rândurĭ fiind când vătav la agie, când sameș la vornicie. In domnia lui Mihai Vodă, l'aŭ rânduit sameș de agie, și l'au făcut paharnic. La 1842, făcêndu-se ministru din lăuntru logofătul Costache Sturza, într'o sară întunecoasă trecênd pe uliță și negăsind fanarele a-

prinse aŭ întrebat cine'ĭ antreprenorul luminărei orașuluĭ, și spunêndu'ĭ că este Karamfil, și cu adevărat că era Karamfil; însă altul un slugeriu Gheorghe, ce fusese slugă la visternicul Alecu Sturza. A doua zi după amează trecênd ministru la curte, s'aŭ abătut la agie, au poroncit să'ĭ cheme pe Karamfil, aŭ și eșit Vasile Karamfil Sameș. Din dată suduindu'l și tălhărindu'l cum de nu aprinde fanarele l'aŭ și pălmuit. Karamfil s'aŭ jăluit domnului că nevinovat, ministru l'aŭ bătut. Așa domnul ca să'l împace, și să îndrepteze și greșala ministruluĭ, l'aŭ făcut ban; iar la 1848 agă; pe fiul său Iorgu pitar. Iar domnul Grigore Ghica, pe băetul agăi Karamfil ce este scriitor în departament, l'aŭ făcut acum paharnic.

KONCIOTE. Bulgarĭ, din vremea domnuluĭ Kalimah, pripășițĭ în Moldova 2 frațĭ: unul Toma și altul Iordache, aŭ fost căpitanĭ de poștă și căpitanĭ de târg, unul la Bârlad și altul la Bacău. Domnul Mihai Sturza pe Toma l'aŭ făcut sardariŭ, pe Iordache paharnic, și mai la urmă ban.

KARAMANLÂU. Karamanlâu, ve-

nit de vro 40 ani, neguţitori bacali şi hangii în Roman. Din aciea unul Neculai, mutându-se la târgul Vasluiului, de unde era femeia, s'aŭ desfăcut de băcălie, şi au uneltit negoţuri mici din picioare. La domnul Mihai Sturza, s'au făcut sardariŭ, ficiorul său au întrat în miliţie, iuncăr ca fiiŭ de nobil şi s'aŭ făcut şi el ofiţer.

KOZONI. Grec, venit de copil un Dumitrachi Kozoni, cu domnia lui Constantin Moruz; mazilindu-se domnul, au trecut slugă la boerul Roset, ce'i zice baston, tatăl logofetesei Anica Roznovăniţa, la moşiea Bogdăneştii, de la ţinutul Bacăului, şi s'au însurat cu Antiţa fata unui Spridon, ce era gramatic ocnelor, şi s'au şi boerit, pe la 1784, facêndu-se pitariŭ. Acesta au avut 3 ficiori, şi 5 fete; cel mai mare ficior Mihalachi, ducêndu-se volintir cu Ipsilant la anul 1821, au pierit la Tîrgovişte. Enacachi în domnia lui Mihai Sturza, s'au făcut comis, iar Costachi după ce în rând au fost sameş 9 ani la Vaslui, şi l'a făcut paharnic, din slujbă au eşit fără doi bani. L'au lasat şi femeea cu două fete de gât. Fetele pitarului Du-

mitrachi toate s'au măritat, pe cea d'întăiŭ Mărioara, pe la 1811, au luat'o frate-meŭ spatariul Antohi Sion; pe cea adoua Elisaveta, un grec banu Manoli Ghenadiu; pe a treia vornicu Vasile Alexandri; şi pe a patra un dascal grec Ioan, ce s'au făcut stolnic; pe a cincea paharnicul Iordachi Popovici, de la Bacău, şi pitarul Kozoni, plin de zile, au murit, tot pitariŭ, în anul trecut 1850.

KOTCU. Grec fanariot, cu domnul Călimah au fost venit un spatariŭ Neculai Kotcu, un grec foarte capchiu şi nebun, au fost din pacate Ispravnic la Bacău, Galaţi şi Neamţ, şi s'au dus înapoi. Dar fiind că socru nebunuluĭ acela, alt grec ca şi el, mai înainte venind cu o domnie la Moldova, cumpărase moşiea Bereştiĭ, de la ţinutul Putneĭ, de vecĭ. Pe la 1834, au venit la moşie un ficior a nebunuluĭ Kotcu Iorgu, cu o soră şi mai nebună de căt tatăseu, şi nu s'au mai dus la plăcintăriea din Ţarigrad, ci încă Mihai Vodă neavând de lucru, l'au şi boierit, dându'ĭ rangul de agă.

KOCOTĂ. Grec, de pe la 1802 venit în Moldova, s'au însurat cu o soră

a vorniculuĭ Ilie Kogălniceanu, au fost tot vameş la Botoşani; Mihai Vodă pe acel vameş Ioan Kocotă l'au făcut paharnic, şi pe un ficior a lui, Costachi căminariŭ.

KRITICOS. Grec croitor, venit în Moldova, în vremea domnieĭ lui Constantin Moruz, s'aŭ însurat în Iaşi cu o Marie fata unui bogasier. aŭ făcut ficior pe spătariul Tudurachi Kriticos. Acest Tudurachi, aŭ învaţat carte, iar nu meşteşugul tătâni-săŭ, aŭ fost logofăt pe la isprăvnicie păn pe la 1815, când vornicul Petrachi Mavroeni, iar năpaste grecească, venit la 1812, cu domnia lui Călimah, aŭ luat pe Ruxanda fata logofătului Grigoraş Sturza, ce o ţinuse hatmanul Iordache Balş şi se despărţise; s'aŭ făcut spatariŭ şi ispravnic la Suceava, s'aŭ lipit lângă acel grec şi s'aŭ dus acolo, şi tot de Mavroenĭ s'aŭ ţinut până la venirea lui Ipsilanti cu volintiriĭ Greci. După rânduirea domnuluĭ Ioan Sturza, mama lui Kriticos, aŭ întrat babă în casă a domniţeĭ, pe la 1825 măritându-se domniţa cu Grigoriţă Ghica, ce acum este domn, atunce l'aŭ făcut hatman pe ginere; şi baba

Maria rugând pe domniţa pentru fiul săŭ, aŭ mijlocit de l'aŭ făcut vătav de hătmănie, şi s'aŭ şi însurat cu o fată a slugeruluĭ Neculai Păun, de la Galata, şi l'aŭ făcut căminariu. Murindu'ĭ femeea şi întroducêndu-se reglementul la înfiinţarea miliţieĭ, aŭ intrat în miliţie, şi ca căminariu l'aŭ primit căpitan; aŭ slujit păn pe la 1836, şi aŭ eşit din miliţie şi l'aŭ făcut spatariŭ. Şi pe la 1842 îngurluindu-se cu o fată pătimaşă, a spătaruluĭ Petrachi Kazimir, aŭ furat'o, s'aŭ cununat şi până acum trăeşte cu ea şi are şi copiĭ.

KAPŞA. Două neamurĭ, unul este moldovan, din care sunt, sardariul Ioniţă, Paharnicu Vasile, râdicaţĭ la boerie de Domnul Ioan Sturza, şi spatarul Gheorghe, boerit de Domnul Mihai; iar celalaltŭ, este grec coborâtor din Neculi Kapşa, grec neguţitor, a căruia fiu Iordachi slujind la hatmanul Constantinică Palade, şi împreună ducêndu-se la Ţarigrad, aŭ mers şi în surgunlâc la Bolu cu stăpânul săŭ. De unde venind aŭ slujit după venirea ruşilor de la 1828 scriitorŭ în divanul împlinitoriŭ. Iar după înfiinţarea reglementuluĭ s'aŭ

rânduit la Carantina Galaţuluĭ, unde l'aŭ boerit Ban.

KARAMELA. Napaste grecească, cu meserie doctor, un Ioseb pripăşit în ţară, ba încă râdicat şi la boerie cu rangu de spatariŭ de domnul Mihai Sturza, părându-i-se că nu'ĭ ajung boeriĭ câţĭ din dajniciĭ moldoveni, aŭ rădicat la boerie.

KORIEADE. Tot napaste grecească, un Rizu pentru pacatele şi maĭ multă împilarea noastră, pripăşit şi rădicat la boerie de domnul Mihai Sturza, dându'i rangul de spatariu că'ĭ doctor.

KISOLU. De aseminea osândă şi batjocură a ţăreĭ, şi a nobleţeĭ moldovene, grec pripăşit şi boerit de Mihai Vodă.

KRASA. Grec neguţitor, un Gherasim venit povoară ţăreĭ, pripăşit de domnul Mihai, şi pentru batjocora nobleţeĭ moldovene, l'aŭ râdicat şi la boerie cu rangu de comis.

KALINO. Grec, pripăşit în ţară de pe la 1815, boerit de Scarlat Vodă Kalimah, aŭ murit, dar i-a ramas vr-o doi feciorĭ, pe care ĭaŭ boerit Mihai Vodă Sturza, ca nu cumva, să se stingă o aşa scumpă pentru Moldova familie plăcintărească.

KRINA. Grec, cu numele Neculai, cu meserie brahari, venit pe la 1836 în Galaţi, şi făcênd capital, vĕḑênd că boeriele la noĭ să vând ca la eĭ maslinele, ş'aŭ cumparat un decret de boerie, ca nu cumva făcând brahă ră să'l bată poliţmaistru, şi să'ĭ şi ḑică Arhondas megas Kaminaris.

KANAKI. Grec, cu numele de Sava, tot belea încurcată în spatele ţereĭ, ca scaiul în lâna oeĭ, pripăşit aicea după întroducerea reglementuluĭ, cu neguţitorie făcênd capital, ş'au cumpărat şi el decretul de boerie, sardariŭ, de vreme ce la noĭ au ajuns a se vinde nobleţa, ear nu a se da după merite pe vechea legiuire a ţăreĭ.

KONDOPULU. Grec, venit pe la 1831, şi pripăşit aice un plăcintariŭ, Gheorghie Kondopulu, şi vĕḑind că nobleţa şi rangurile, la noĭ se vând pe bani, şi eftine ca nicĭ într'o parte a lumeĭ, ş'aŭ cumparat pe la 1845 şi el un decret de căminariŭ.

KUGINO. Greco-italian, un Marcus Kugino, neguţitoriŭ, venit în Galaţĭ pe la 1836, cu speculă de păne, ş'au cumparat şi el, de la Mihai Vodă Sturza la 1842, un decret de căminariŭ.

KOCRI. Grec, cu numele Dumitrachi, venit cu domniea lui Caliomah la 1812, şi avênd postelnicu Dumitrachi Iamandi, atunce sluger, o soră fată slută şi bătrână, au dat'o păcatului acel de grec, şi l'au pripăşit şi pe acela năpaste şi trântor ţărei, dându'i şi jumătate din moşiea Epurenii, de la Huşi, zestre; scârba acea grecească au făcut cu sluta un pui de iadă, pe care Mihai Vodă Sturza la 1848, l'aŭ făcut spatariŭ, tatăl seŭ au fost paharnic.

KUCULE. Grec, venit pe la 1832, neguţitoriŭ de pâne, la Galaţi, un Neculai Kucule, şi la 1842, ş'aŭ cumparat şi el un decret de paharnic, de la Mihai Vodă, ca să fie şi apărat de bir, şi de bice, şi să'i şi zică la cafine Arhon paharniţe.

KIRIAZI. Grec, un şiret, şi fără caracteriŭ, hoţ favorit, gramatic cu numele Dumitrachi, a postelnicului grecu Costachi Plaghino, prin a căruia mijlocire domnul Mihai pe la 1847, l'au făcut sardariŭ.

KLEANTE. Grecu, acesta a venit pe vremea domnului Kalimah, un şiret de frunte cu numele Kleante Gheorghiade,

au luat, nu'mĭ aduc bine aminte pe văduva lui Miler berariŭ, sau o fată a bierăriţeĭ, şi era advocat altor şireţĭ; din vremea volintirilor, nu l'am mai văzut. Femeea lui au întrat în casă la domnul Mihai Sturza, şi în socoteala haculuĭ eĭ, au cerut de au boierit pe fiul seŭ Petrachi cu rangul de sardariŭ, mai mulţămit fiind măria sa a feşteli nobleţa, şi a calca drepturile eĭ, de cât a fi scos din pungă 40 păn la 50 galbini, să plătească simbria femeeĭ.

KALIARHI. Grec, un Grigore Kaliarhi venit cu domnia lui Costantin Moruz, edicliu în curte, au luat iarăşĭ greacă, pe sora pitariuluĭ Dumitrache Cozone, s'aŭ făcut sardariŭ, au remas aice, ş'au făcut casă în Iaşĭ, la Beilic, au avut mulţĭ ficiorĭ, şi două fete, dar toţĭ nenorociţĭ; au remas numai doi ficiori Iancu stolnic, şi Costachi slugeriŭ, făcut de Mihai Vodă, dar holteĭ bătrânĭ, şi o soră fată mare bătrână.

KINEZU. Grec, venit în domnia lui Alexandru Ipsilant la 1801, însurat cu greaca lui şi cu copiĭ treĭ; cel mai mare Dumitrachi, care la Scarlat Vodă, s'aŭ făcut slugeriŭ, şi a murit, pe vremea volintiri-

lor; al doilea Mihalachi, care la Ioan Vodă s'aŭ făcut paharnic, şi cel al treilea Alecu care încă trăeşte, holteiŭ bătrân, şi Mihai Vodă, pentru că aŭ slujit în visterie, l'aŭ făcut sardariŭ.

KAKI. Grec, un banu Neculai Kachi, aŭ venit pe la 1793, cu Mihai Vodă Suţu, s'aŭ însurat aice, aŭ luat femee rădăşită din Rogojeni, de la ţinutul Galaţiĭ; s'aŭ făcut parcalab la Galaţi, şi ca grec viclean şi sprijinit de Domnu, aŭ mai tras ce i se cade de la răzeşĭ, aŭ mai cumparat şi aŭ cuprins jumatate Rogojenii, aŭ murit. I-a ramas mai mulţĭ feciorĭ, din care am cunoscut pe Iorgu şi Costachi, că aŭ fost în visterie, în vremea domnuluĭ Kalimah, dar aŭ ramas şi datori la logofătul Costachi Kanta Paşcanu, şi i-a luat moşia din Rogojenĭ. — Apoĭ Paşcanu, ca Paşcan aŭ cuprins toţĭ Rogojeniĭ.

KONDREA. Bulgari, un Anastasă bacal, ca să scăpe de darea patenteĭ ş'aŭ cumparat un decret de sărdărie, de la telaliĭ domnuluĭ Mihai Sturza.

KAMBANO. Greco-bulgari, din treapta neguţitorilor, rădicat la boerie în anul 1852, cu rangul de stolnic, de dom-

nul Grigorie Vodă Ghica.

KALINOVSKI. Bulgari, bacal cu meseria, poreclită pe lehie, din adevăratul nume al tătâne-său Kălin Abageriu, numele acestuĭ boerit este Ioan, carele ş'aŭ cumparat, un decret de sardariŭ de la telaliĭ domnuluĭ Mihai, iar la Grigore Ghica, s'aŭ făcut spatariŭ.

KISILEV. Rus corciŭ, venit la 1829, aŭ fost talmaci la poliţia Iaşuluĭ, după întroducerea reglementuluĭ, l'aŭ făcut revizor la departamentul dreptăţeĭ, şi pe la 1836, l'aŭ făcut căminariŭ, apoĭ depărtându'l din slujbă, s'aŭ însurat cu o fată a unuĭ Andricu grec, croitoriu, cel adusese din Ţarigrad Ioan Vodă, şi'l făcuse terzibaş al curţeĭ, iar Mihai Vodă l'aŭ făcut comis, pe la 1848, pe Kisilev l'aŭ făcut ban.

KIRILOVICI. Bulgari, un Kălin sîn Kirilă croitoriŭ, bacal, făcênd ceva capitalaş, şi vădênd că darea patenteĭ pe fie-care sfert să încarcă, pentru că mulţĭ din patentarĭ pe toată 'ḑiua să boerea, uniĭ murea, şi alţiĭ fugea, aŭ hotărât să peardă din capital una sută cincĭ-ḑecĭ galbini, şi aşa cu aceia ş'aŭ cumparat un decret de sărdărie, şi acum ḑice

bogdaproste domnuluĭ Mihai, că pe lângă că aŭ scapat de bir, apoĭ s'aŭ făcut şi cucon, nu numai el, ce încă şi copiiĭ şi băcăliţa luĭ se numeşte cuconiţa Mărcuţa, şi sfătuit de telalul ce i-aŭ vêndut decretu, ş'aŭ rusnicit porecla, ca să nu i să poată nimerĭ obârşia neamului.

KUPARENCU. Sciu că pe la 1825, pe când s'aŭ isvodit întăi droşte de birje în Iaşi, era un droşcariŭ Mihai Kuparencu lipovan. Am vădut treĭ boerĭ cu această poreclă, unul Ilie Sardariŭ, al doilea Simion stolnic făcuţĭ de Mihai Vodă, şi al treilea Costache cluceriŭ, făcut acum în 1852, de Grigore Vodă, şi cred că boeriĭ aceştia după poreclă sunt fiĭ de lipovan, a droşcariuluĭ Mihai, că pănă acum altă aseminea familie prin Moldova n'am audit.

KIRNISKI. Moldovan, din Iaşĭ, Vasile Kirnischi din mahalaua Tataraşiĭ, fiind pe vremea domnuluĭ Ioan Vodă Sturza, portariŭ la mânăstirea Golia. Cuviosul egumen de acolo, vădênd pe portăriţă frumoasă, în părinţeştĭ sfătuirĭ dohovniceştĭ, au deprins'o la grăunţe, şi avênd un băet ca de zece anĭ, cu numele Grigorie, l'au luat părintele în casă, l'au

învăţat carte, mai în urmă l'au întrebuinţat şi ca scriitoriŭ, iau dat prilej de câştigat banĭ, au făcut străricică, s'au însurat, l'au mai întrebuinţat în advocatlîcurĭ, l'au trimes prin Basarabia, cu feliurĭ de trebuinţĭ a mănăstireĭ, iau dat mai eftin, şi poate şi fără banĭ, în posesie o moşioară, îmĭ pare Valea Satuluĭ, de la ţinutul Vasluiuluĭ, şi fiind băetul deştept, au ştiut a se folosi de prilej, şi schimbându'şĭ părinteasca poreclă în leşască, ca să nu i se poată nimeri obêrşiea neamuluĭ, de unde'ĭ purces, în domniea lui Mihai Vodă Sturza, ş'au cumparat şi un decret de sardariŭ.

KEDRINO. Grec, neguţitoraş, venit de pe la 1819, s'au însurat în Iaşĭ, avea băcălie. Un ficior aceluia, anume Vasile, după întroducerea reglementuluĭ, ştiind a scrie, şi fiind cunoscut banuluĭ Chirica, l'au recomenduit de l'au trecut în statul divanuluĭ de apel, scriitoriŭ. Mai pe urmă au trecut la divanul domnesc, s'au însurat, au luat o fată a unuĭ panarnic, Stefan Raclis, vechiŭ logofăt a divanuluĭ, şi s'au făcut sardariŭ pe la 1840.

KOSTINOV. Moldovan, un Toader,

ficior lui Constantin casapu, din Iaşĭ, la domnu Mihai Sturza, s'au făcut pitariŭ, şi la domnul Ghica în 1852, medelniceriŭ. Şi ca să nu se nimerească trunchiul de la care căsăpie au eşit, şi s'aŭ înalţat la boierie, numele tătânisăŭ şi l'au format în poreclă rusască, ca să creadă proştiĭ că'ĭ rus.

KOSTANTINOV. Moldovan, un Neculai băcal, ficior luĭ Constantin bărbierul, avênd ceva căpitalaş, ş'au cumparat de la domnul Mihai Sturza, decret de sărdărie. Şi ca să nu i să poată nimeri obârşiea, din care lighean, şi de la care bărbierie au izvorât, această nobilă familie, a Moldoveĭ, ş'au format rusasca poreclă, din numile tătâni-săŭ.

KOBÓLSKI. Leah, un Anton Kobolschi, maistru de velniţă, în domniea lui Mihai Vodă Sturza, ş'au cumpărat un decret de sărdariŭ.

KOMARNISKI. Leah de Podolia, pe vremea domnuluĭ Ioan Sturza, vindea mere cu căruţa, pe uliţă, apoĭ au întrat cinovnic la canceleria consulatuluĭ rusăsc. Domnul Kiril Komarnischi ce îndatoririĭ va fi făcut domnuluĭ Ghica Voevod, nu ştiŭ, că acum în anul 1852,

l'am văzut publicat în foaea sătească cu No. 16, că l'au cinstit cu rangul de spătariŭ.

KOLESCU. Bulgarĭ, negustorĭ, un Vasile, ficior lui Hagi Kole din Iașĭ, rămăindu'ĭ stare de la tatăl săŭ, ș'au cumpărat un decret de sărdariŭ, de la telalĭ domnuluĭ Sturza, pe la 1843. Și din Hagi Kole ș'au format poreclă muntenească, Kolescu.

KONSTANTIN. Bulgarĭ, din Galațĭ, pitarĭ; un Petre, ficior lui Constantin Grădinariŭ, de la Vadu-Unguruluĭ; ș'au cumpărat și el un decret de sărdariŭ, pe la anul 1847.

KĂLINESCU. Bulgarĭ, de la Tecucĭ, ficior lui Kălin abageriŭ, pe la 1846, ș'au cumpărat și el un decret de paharnic, acest Iordachi sîn Kălin.

KRÂMLÂU. Arman, și cu nația, și cu religiunea, negutitoriŭ din Focșanĭ, un Karabet Krâmlâu, avênd în posesie moșia Bilieștiĭ, de la Putna, a lui Vogoride, domnul de Samos, socrul domnuluĭ Mihai Sturza, l'au făcut pe el paharnic, și pe un ficior al săŭ Manuc, sărdariŭ, de au mai sporit cu 150 galbenĭ, prețul pe an a moșieĭ.

KONTOVICI. Grec, venit cu domnul Alexandru Moruz la 1792; un Enache ce aŭ fost ftori-comis a curţiĭ, apoĭ însurânduse cu o fată Tiţa a văduveĭ Smaranda Alcăzoae, din Iaşi, aŭ luat moşiele Hanguluĭ în posesie, de la Domniţa Ralu Calimah, şi acolo sărăcind aŭ murit şi el şi ea, şi aŭ ramas patru băeţĭ: Mihalachi, Constantin, Alecu şi Neculaĭ. Ceĭ doĭ din tăiŭ s'aŭ dus volintirĭ cu Ipsilant la *1821*, şi s'aŭ prăpădit. Alecu au murit, Neculai aŭ slujit la vornicul Stefănică Roset, l'au avut logofăt, băetu aŭ fost cuminte, şi ş'aŭ făcut străricică, s'aŭ însurat, aŭ fost şi comisariŭ în Iaşi, în urmă şi cilen la Eforie, şi s'aŭ boerit. Aŭ avut şi o soră care îndrăginduse în vremea domnului Ioan Sturza, cu Ilie Gherghel, şi ruşinându-o prin amăgirĭ, că o va lua, s'aŭ împuşcat singură.

KRĂESCU. Moldoveni, două neamurĭ, amândoĭ răzeşi; ceĭ mai întăi rădicaţĭ la boerie, sunt de la ţinutul Tecuciuluĭ. Un Strătulat Crăescu, vechiŭ vatav la Ţigăneştĭ, a logofătuluĭ Conachi, la 1826 s'aŭ făcut Medelniceriŭ. Ear aceĭ de la ţinutul Romanuluĭ, de la Sa-

tul Crăescii, sunt râdicaţi la domnul Mihai Sturza, că avênd răzăşie cu vornicu Neculai Milo, li-aŭ dat Milului şi ia făcut boerĭ.

KALISTRU. Udri na-glava tucanu bulgariŭ, pripăşit la ţinutul Sucevei; un Cristodor, cu meserie posesor, la domnul Grigore Ghica, s'aŭ făcut stolnic.

KĂPRESCU. Moldovenĭ, răzeşĭ de la ţinutul Dorohoiului, rădicat la boerie de Mihai Vodă Sturza.

KLUCEVICI. Jidan botezat, cu meserie lăcătuş, de la ţinutul Sucevei, găsind prilej a să rădica la boerie, ş'aŭ format poreclă sârbească, de pe meşteşugul părintesc, care era a face cheĭ.

KALOS. Grecĭ, arnăuţi, de la Ioanina, cu meserie tăbăcariŭ, aŭ venit pe vremea domnieĭ luĭ Ioan Vodă Sturza, doĭ fraţĭ Ianachi şi Apostol, ş'aŭ făcut fabrică de tabac, la satul Pănceştiĭ, din ţinutul Putneĭ, pe care multă vreme întrebuinţind'o, după ce aŭ făcut capital mare, aŭ luat moşiĭ mănăstireştĭ în posesie, şi în domnia lui Grigore Vodă, împuşcatul, ş'aŭ cumparat decreturĭ de boerie, de la vornicul Costachi Negrea, ce era ministru, şi de o minte cu Grigore Vodă.

KĂLIN. Două neamurĭ, unul la Iașĭ și altul în Vasluĭ, din neguțitoriŭ rădicat la boerie, de Grigore Ghica nebunu, ce s'aŭ și împușcat; acel din Vasluĭ este Panaite bacalu cluceriŭ.

KODRINESCU. El se ḑice, că'ĭ Moldovan, dar din urmare'ĭ, nu cred, acesta'ĭ din proștĭ, un Vasile slugă de mic la un egumen grec, anume Paisie, de la mănăstirea Ocneĭ, ce era frate cu un alt grec viclean, căminariu Costea Polieni. Călugărul acela învățase pe băet meseria călugărilor grecĭ, și a turcilor, adecă de'l ave în loc de femee. După ce s'aŭ făcut flăcău mare, l'aŭ însurat cu o fată de boeranaș de acolo, când l'aŭ vestit călugărul, că este fiu de suflet, și l'aŭ înḑestrat bine cu toată averea luĭ, l'aŭ făcut și boeriŭ paharnic, la Mihai Vodă Sturza, și începuse călugărul ai învața și femeea la grăunțe călugăreștĭ, și găsêndu'l varvarul fiiu pe blagoslovitul săŭ părinte, punênd șeaua pe norăsa, pe de o parte, părându'ĭ răŭ că l'aŭ părăsit, iar pe de alta că'ĭ nărăvește femeea, avênd toată averea călugăruluĭ în mână, și mai ales găsindu-se atunce și scos din egume-

nie, şădênd în casa fiiu-său, l'aŭ dat afară, şi nu să scie ce s'aŭ mai făcut tată-seŭ acela.

L

LAMBRINO. Grec, de vro 90 ani, venit după ce s'aŭ corcit în ţara românească, s'aŭ însurat aice un Iordachi Lambrino, care luând moşie de zăstre, s'aŭ împământenit, s'aŭ boerit, ş'aŭ fost tot boeriŭ, dar la ranguri mai mari s'aŭ rădicat de la Scărlat Vodă Calimah.

LAMBRIOR. Moldovan, de la ţinutul Sucevei, din clasa de jos a locuitorilor; un Dimitrie Lambrior în vremea domnului Mihai Sturza, ş'aŭ cumparat un decret de pitărie.

LAZU. Moldoveni, două neamuri; cel întăiŭ vechiŭ neam, şi de multă vreme rădicat la boerie, încuscrit cu mai multe din familiele cele mari, precum aŭ fost postelnicul Costachi, carele era ginere logofătului Neculai Rosnovanu, şi cumnat cu Ioan Vodă Sturza, dar din a sa necumpănire aŭ perdut toată starea, şi i-aŭ ramas copiii saraci, din care unu este şi postelnicul Telimah Lazu. Cei al doilea sunt veniţi din Ba-

sarabia, după 1823, oamenĭ proşti țaranĭ; dreapta poreclă le este Sacară, şi sciind carte aŭ întrat slugi pe la boerĭ, aceştia aŭ fost patru frațĭ, toțĭ şirețĭ fără caracter şi obraznicĭ. Cel mai mare Costachi, tăvălindu-se multă vreme prin Iaşi, aŭ luat meseria de advocat, s'aŭ îngurluit cu văduva unuĭ Petrea Bacalu, ce'ĭ rămăsese mare avere şi hanul acel mare din Iaşi, din respintinea Academieĭ, ş'aŭ lepadat femeea luĭ, ş'aŭ luat băcălița; aŭ mijlocit apoĭ prin comisiea epitropicească, şi prin sfatul familieĭ, de aŭ osebit destrea văduveĭ, ş'aŭ vêndut hanul, ca acaret supus întâmplărilor, l'au cumparat calicul acela, pe numele lui, cu baniĭ orfanilor bacaluluĭ, şi mai fără preț. Ş'au cumparat şi un decret de sardariŭ, de la domnul Mihai Sturza. Cel al doilea Dumitrachi, nimerind la satul Huşănii, ținutul Vasluiŭ, s'au îngurluit cu o răzăşiță, din neamul Mircesc, au luat'o s'au făcut privighitoriŭ, şi la catagrafia din anul 1839, l'au aşezat la dajdia de ruptaş. El ca viclean, pusăse mâna pe documenturile răzăşilor, au vêndut lui Bezede Neculai Suțu, două sute fălci

de pământ, din Stângacii de jos, cu preț mic, de l'au scos din dare, și l'au făcut și sardariŭ; au strigat, au protestat în destul răzășii, asupra vênzărei pământuluĭ lor, dar n'au fost nime care se'ĭ poată audi. Ia murit femeea, ș'au făcut un testament minciunos, din partea moartei. Iarăși l'au protestat frații eĭ, dar iarăși, n'au fost auziți, au ramas rezășii în locul eĭ; și s'au însurat al doilea cu o fată a unuĭ Costantin Sofroni, sulgerit de Mihai Vodă. La el s'au oploșit și doĭ frațĭ a lui, Alecu, și Vasile; cel întăiŭ a murit, ear celalalt s'au însurat acolo, în Hușenĭ, cu o fată a unuĭ Alexandru Mircea, și s'au făcut și el rezăș.

LEON. Greci, treĭ neamurĭ, și nerudițĭ uniĭ, cu alțiĭ, cel întăiŭ venit aice un paharnic Grigoraș Leon, au fost în multe slujbe. Din acela au remas fiiŭ seŭ Iordachi, care pe la domnul Calimah 1817, s'au făcut spatariŭ, și fiiĭ aceluia Iacovachi, la Mihai Vodă, s'au făcut postelnic, și cilen în divan, și Grigorie aghiotant domnesc, și maior; ear cel al doilea, un Dumitrachi Leon, au fost logofăt, la Logofătu Iordachi Ca-

targiu, la 1824, când era vel-Visternic, pe acesta l'au făcut ftorĭ-Visternic, şi însurându-se cu văduva banuluĭ Dumitrachi Vasiliu, s'au aşazat la Tecucĭ, unde aŭ fost şi cilen la judecătorie, şi la domnul Mihai Sturza, s'au făcut şi sardariŭ; ear cel al treilea, Nastasachi Leon, slujând în divanul domnesc, din ficior de negustoriŭ, s'au râdicat boieriŭ.

LUCA. Grecĭ, venit cu domnia lui Constantin Vodă Moruz, un dascal Luca, care fiind şi pravilist, l'au făcut ban în divan, s'au însurat şi el, în ţară aice, ş'au rămas năpaste bieteĭ Moldove.

Au avut doĭ ficiorĭ, Ioan şi Toma; cel întăiŭ s'au însurat, aŭ luat o Miclească, şi au ajuns în domnia lui Ioan Vodă Sturza, vornic mare; cel al doilea, au fost ispravnic, şi spatariŭ, şi au murit holteiŭ.

LUPU. Patru neamurĭ Moldovene, cel mai vechiŭ, rădicat la boierie, sunt aceĭ de la Putna, adecă Costachi Lupu, acum spatariŭ, cu ficioriĭ seĭ, a cărora râdicare urmează aşa: Lupu, bunul lui Costachi, ficior de mazil, şi rezăş, fiind slugă în casă la cluceriul Stamatin Movilă, s'au îngurluit cu o fată a stăpânu-

său, și au fugit cu ea. După moartea lui Stamatin, ficiorii lui au ertat pe soru-sa și iau dat și o parte de moșie de la Florești, ținutul Tecuciuluĭ, și l'au făcut și mazil. Acel Lupu aŭ avut fecior pe Ioniță Lupu, caréle la domnul Calimah, s'aŭ făcut șatrariu, iar la domnul Ioan Sturza Paharnic. Fiul aceluĭ Costachi, tot atuncea s'aŭ făcut și el paharnic; iar la Domnul Mihai, făcêndu-se judecătoriŭ la Putna, de și nu scie mai mult decât un boŭ, dar pentru că un ficior a luĭ era șef în logofeție, l'aŭ făcut ban, și pentru că era pezevenchiŭ nepoateĭ sale Catinca, ce o ținea Căminarul Bontăș, și să despărțise, și multă vreme aŭ șăzut în casa Lupuluĭ, unde se întâlnea cu vornicul Pruncu, spre răsplătirea slujbeĭ, aŭ mijlocit Pruncu, la domnul Mihai și l'au făcut și spatariŭ; fiul său Iancu pentru că aŭ luat pe fata lui Aga Costachi Tomazichi, derectorul curțeĭ domnuluĭ Mihaiŭ, l'aŭ făcut spatar; iar Dumitrachi Agă, pentru că aŭ fost șef în logofeție, prin urmare s'aŭ rădicat la ranguri mari. — Alt neam Lupăscu tot la Focșăni, curgătoriŭ din Lupu Cocĭorvă, bir-

nic din satul Jorăştiĭ, ţinutul Putneĭ, carele avênd ficiorĭ pe Hagi Iordachi Lupu, acela fiind om cuminte, harnic, s'au aşazat în Focşanĭ, au deschis băcălie, au făcut capital, ş'au făcut multe binale, au cumpărat viĭ. La 1834 s'au dus la Ierusalim, s'au făcut hagiŭ, şi la 1847, ş'au cumparat şi el un decret de boieriŭ pitariŭ. Cel al treilea neam, Lupescu, este în Iaşĭ, unde au fost un Iordachi Lupu, sluga vornicuiuĭ Iordachi Drăghici, pe carele pe la 1826, l'au făcut medelniceriŭ, şi vatav la Lunganĭ. Aceluia iau ramas ficiori, din care unul învăţând la Academie, au fost profesor la şcoala publică din târguşor, şi din Lupu ş'au făcut porecla Luponi. Acum domnul Grigorie Ghica, l'au rânduit ciлen, la judecătoriea de Roman. Al patrulea neam Lupescu, tot din Iaşĭ, fiiĭ unuĭ medelniceriŭ, Iancu Lupu, din mahalaua sfîntuluĭ Andrei, carele au fost slugă la vornicul Dracache Roset, Baston.

LUPAŞCU. Moldovenĭ, treĭ neamurĭ. Ceĭ de la Bacău maḑilĭ vechĭ, răzăşĭ de la Jevreni; în vremea domnuluĭ Calimah, Ioniţă Lupaşcu fiind slugă în casă la visternicul Iordache Rosnovanu, s'aŭ

însurat cu o fată din casă, l'aŭ făcut clucerĭŭ şi sameş la Bacău; la domnul Ioan Sturza paharnic, şi la Mihai Vodă spatariŭ şi prezident. Moşul acestuia căpitanul Gheorghe Lupaşcu, la Ioan Vodă, s'aŭ făcut sardariŭ, şi fiiĭ lui Manolachi, Costachi şi Iordachi pentru că eraŭ de casa logofătului Dimitrie Sturza, şi îndemnători la alegerea deputatuluĭ de Bacău, acel cel cerea domnul, i-a făcut pe toţĭ comişĭ. — Al doilea neam Lupăsceşcu sunt de la Galaţĭ, unde aŭ fost un ftori comis Ioniţă, acela aŭ avut doi feciorĭ: Constantin carele la domnul Ioan Sturza, s'aŭ făcut medelnicer şi s'aŭ aşazat la satul Popezeniĭ ţinutul Tutoveĭ, şi Dumitrachi fiind director la judecătoria de Galaţĭ, s'aŭ făcut sardariŭ; şi al treilea un Vasile Lupaşcu din Iaşi, aŭ fost unter oficier în miliţie, l'aŭ făcut Mihai Vodă şatrariŭ.

LEONDARI. Moldovan, de loc din Iaşi, aŭ fost Constantin Leondari multă vreme logofăt de taină în divan, domnul Moruz pe la 1805, l'aŭ făcut slugeriŭ; domnul Calimah paharnic, şi domnul Mihai Suţu la 1821 ban, aŭ avut femee o fată a unuĭ şatrariŭ Sandu

Loghinescu, de la Bacău, de pe care are moşie la Ulminiş; aŭ avut mai multe fete şi doĭ feciorĭ, din care Costachi la Mihai Vodă Sturza, fiind 9 anĭ sameş la Putna, din care aŭ eşit calic, l'aŭ făcut comis.

LIPAN. Moldoveni, răzeşĭ din Vrancea, un Neculai Lipan, însurându-se cu o fată a unui rezeş, de la Clipiceştĭ, Ţifeştĭ, Pudurenĭ, şi Copăceştĭ, au avut treĭ ficiorĭ, Ioniţă, Iordachi şi Gheorghe. Din aceştiea Ioniţă întrând slugă, la visternicul Sandulachi Sturza, de casa căruia era stolnicul Şarban Perieţanu, cumnat de vară primară, maiceĭ mele, om cu mare avere, şi numaĭ o fată ave, dar să vede că era şi prost, sau varvar, că în silă s'a măritat fata, cu acel Ioniţă Lipan, şi a făcut pe postelnicul Costachi Lipan, numaĭ că biata femee simţitoare fiind, au şi murit. Pe băet l'au crescut bunică-sa, stolniceasa, după ce au murit bătrâna, l'aŭ luat maică mea. Acesta la domnul Calimah, s'au făcut sardariŭ; la Ioan Vodă Sturza, spatariŭ; ear la Mihai Vodă postelnic. Şi fiul seŭ Iorgu, fiind prezident la Putna, şi ispravnic de Iaşi, în 1848, l'au făcut postelnic. Pe Gheorghe moşul

postelnicului Costachi, prin mijlocirea nepotu-seŭ, domnul Ioan Sturza, l'au făcut căminar. Pe Neculai, fiul căpitanuluĭ Iordachi, văr primare cu postelnicul Costachi, tot Mihai Vodă l'aŭ făcut comis, şi Enachi frate vitreg postelniculuĭ Costachi, la Ioan Vodă s'a făcut căminariŭ, şi eată o familie boerească nouă şi răpede râdicată la înalte ranguri, aŭ sporit în ţară. — Pentru fericirea eĭ, saŭ pentru a ei impilare.

LEANCA. Moldovan, de la ţinutul Suceveĭ, unde căpitanul Ioan Leancă multă vreme aŭ fost zapciŭ la ocolul Munteluĭ. Un fecior a aceluia cu numele Ioan, domnul Mihai Vodă l'aŭ făcut comis mare, ear pe altul Ioan sardariŭ.

LECA. Moldovan, două neamurĭ, ceĭ de la Tecuciŭ, sunt feciorii lui Gheorghe Leca, răzăşĭ de la Buciumi, ţinutul Bacăului, ficiorul unuĭ popa Leca; aŭ mers la Tecuciŭ la 1824, cu Aga Lascarachi Costachi, ce se însurase atuncĭ cu fata vorniculuĭ Iordachi Răşcanu, şi'l făcuse ispravnic, şi Leca acela era logofăt. Lascarachi şedea în casele stolnicului Enachi Negură, carele murise, şi'i rămăsese văduva cu două

fete şi un băet, s'aŭ îngurluit cu Mărioara, fata cea maĭ mare a Neguroaeĭ, ş'aŭ luat'o. Apoĭ el fiind om deştept, şi femeea lui avênd bună zestre, au sporit, s'au făcut şi paharnic, pe la 1827, şi sameş acolo; rânduindu-se domnul Mihai Vodă, ear l'aŭ rânduit sameş, dar au murit, ia ramas treĭ ficiorĭ şi o fată. Epitropia lor iaŭ trimes la Paris. — Al doilea neam Leca, la 1829, au venit din Basarabia, de loc este din satul Coşniţa, de peste Nistru, cinovnic la cancelaria vice-Preşedintuluĭ Rusăsc. După întroducerea reglementuluĭ, aŭ trecut în statul departamentuluĭ dreptăţeĭ, unde aŭ fost revizor, şi domnul Mihai Sturza l'aŭ făcut ban, şi aŭ eşit din slujbă, s'aŭ alăturat pe lângă răposatul aga Scârlat Donici, la Fereştĭ, carele fiind foarte prost, acolo aŭ făcut un căpitalaş, şi s'aŭ aşazat în Vasluiŭ. La 1851, murind directorul judecătorieĭ, Dumitrachi Corvin, s'aŭ însurat acest ban Leca, cu femeea luĭ Corvin, şi acum la 1852 Mart, domnul Ghica l'aŭ rânduit cilen la judecătoriea Vasluiuluĭ.

LIVESCU. Moldovenĭ, de la ţinutul Bacău. Un Lupu ficior preotuluĭ Livescu,

din satul Dealul noŭ, slujând la un vlădică Grigorie Irinipoleos, în domnia lui Scarlat Calimah, aŭ mijlocit la domn şi l'aŭ făcut şatrariŭ, şi în domnia lui Mihai Vodă Sturza, la 1848 ficiorul aceluia Ioan, fiind vechil al vornicului Pruncu, l'aŭ făcut slugeriŭ. Aseminea şi doi ficiori a preutului Ioan Livescu, din Bacău, unul Vasile şi altul Constantin, tot la domnul Mihai, s'aŭ râdicat la boerie.

LEFLER. Doctor, dintist, cu numele Iosef, cu naţie neamţ, şi religie papistaş, venit pe la 1830, şi făcut comis de Mihai Vodă.

LĂZĂRESCU. Moldovan, Dumitrachi ficioru luĭ Lazăr Obadă, de la ţinutul Bacău, aŭ învăţat în şcoala publică de acolo, apoi aŭ trecut la Academie. Şi sfârşind învăţătura, l'aŭ făcut profesor la o şcoală din Căpitalie, şi Mihai Vodă l'aŭ făcut medelniceriŭ şi s'au însurat cu o fată a răposatuluĭ comis Răducanu Buzdugan. Domnuĭ Ghica Voevod pentru că Buzdugan era de casa măriei sale, l'aŭ rânduit director la institutul de fete.

LIGA. Moldovan, răzăş de la Miluş-

tenĭ, de pe Horincea, din ținutul Covurluĭ; unul din acest neam, în domnia lui Scarlat Vodă Calimah, s'aŭ făcut vornic de poartă; aŭ avut doĭ feciorĭ Ioan și Gheorghe. Cel întăiŭ s'aŭ însurat, fiind logofăt la isprăvnicia Tutoveĭ, cu fata iconomuluĭ Ioan din târgu Bârlad, și i-aŭ dat ḑestre jumătate din partea sa de moșie ce ave la Pogoneștĭ, în gura Tutoveĭ, și pe la 1819, s'au făcut medelniceriŭ, și la Ioan Vodă 1827 căminariŭ; iar cel al doilea la 1825, luând o fată din casa Potlogeseĭ, ce era vară cu Ioan Vodă, drept ḑestre, l'au făcut paharnic și sameș la Fălciŭ.

LANGA. Român din Ardeal, un Ioan Lungu, pe la 1812, fugind din Transilvania, din lipsa pâneĭ, cu mai mulțĭ de a lor, aŭ nimerit la satul Domneștiĭ, din ținutul Putneĭ, unde statornicindu-se, au și intrat în bir. Acel Ioan Lungu, au luat crâșma de la drumul mare a Domneștilor, ș'aŭ făcut câțĭva tovarăși, și prăda și prin prejur și mai pe departe. Pe vremea luĭ Ioan Voda Sturza, s'aŭ descoperit, și să hotărâse al spânzura, dar mijlocind spătă-

reasa Elenco Răzoae, stăpâna moşieĭ, i-a scapat viaţa, dându'l la ocnă pe doĭ ani. Şi pe feciorul luĭ ce se numeşte Diţu, l'aŭ făcut polcovnicel. Scăpând Lungu de la Ocnă, iarăşĭ aŭ luat meseria veche, adecă şi crâşmăria şi hoţia. — La 1829 aflândumă eŭ staroste de Putna, l'am descoperit, l'am prins, l'am ţinut vr-o treĭ lunĭ la gros, pe toată săptămâna schingiuindu'l bine, şi după toate stăruinţele Răzoaeĭ, după ce l'am slăbit bine cu bătăile şi foamea, l'am trimes la criminal, de unde fără zabavă, l'aŭ scos Răzoae, dar viind a casă n-aŭ trăit mult, ş'aŭ murit scăpând lumea de un hoţ. — Insă locul luĭ l'aŭ împlinit ficiorul săŭ Diţu, carele făcêndu'şĭ tovarăşĭ pe nişte ţarani tot din Domneşti, ficioriĭ preotuluĭ Sofronie, cumnaţĭ cu dânsul, şi pe alţiĭ; aŭ făcut multă vreme prădăciunĭ şi la drumurĭ şi de vite. Strângênd câte o cireadă de boi şi vaci, le îngrăşa în luncele Domneştilor, şi cumnatul lor, Polcovnicelul Diţu, să făcea neguţitoriŭ mare, şi le duce în Transilvania, le vindea, şi de acolo aducea caĭ bunĭ, şi îĭ vindea aice. S'aŭ descoperit şi banda aceasta. Dar fiind

domnul Dițu ocrotit de vornicul Prunc u, ce era și posesor Domneștilor, și staroste de Putna, poate că împărția câștigul, precum lumea vorbea; el n'aŭ fost suparat, și numai Sofiăneștii cumnații luĭ, aŭ fost dați în criminal și la Ocnă. Și pe Dițu, ca mai mult să'ĭ dea lustru în lume, l'aŭ făcut sardariŭ, și din Lungu, ș'aŭ pus porecla Langa. Că era un Costachi Langa privighitoriŭ la Zăbrăuțĭ, un cuconaș a dumisale sardariuluĭ aŭ întrat în miliție, și de și este un bun bețiv, dar s'aŭ făcut ofițeriŭ.

LAZARAKI. Moldovan, din Iașĭ; Vasile Lazarachi, au fost slugă, mai în urmă logofăt, la vornicul Alecu Iancu-Leu, ficior a unui căpitan Lazăr, îngarluindu-se cu văduva polcovniceasa Soroceanu, muma agăĭ Alecu Soroceanu, s'au cununat cu ea; au întrat în visterie, au slujit vr'o doĭ anĭ, și l'au departat; au mai fost pe la alțĭ boierĭ logofăt, domnul Mihai Sturza. întrebuințându'l în oare care șpionlâcurĭ, l'au făcut cilen la judecătoriea de Iașĭ, și paharnic.

LENȚU. Grec, un Neculai Lențu, venit cu domnul Alexandru Moruz, au fost

ispravnic la Tecuciu, s'au însurat cu o fată a unuĭ casap, de acolo, s'au așazat în Nicoreștĭ, s'au făcut ban; iaŭ ramas un ficior Vasile care la domnul Mihai Sturza, s'aŭ făcut boeriŭ.

LUCHI. Grec, iarășĭ năpaste remas țăreĭ, din domniea lui Moruz; un Costachi, ficior aceluĭ Luchi, la domnul Mihai Sturza, s'au făcut stolnic, ear acum la 1852, făcêndu-se comandiriŭ de pojarnicĭ, la Roman, l'au făcut parucic.

LIBOBRAT. Lipovan, era un căpitan Lazăr cinovnic, la consulatul Rusăsc, din Iașĭ, ficiorul aceluia au intrat în miliție, s'au făcut ofițeriŭ, ear domnul Grigorie Ghica, l'aŭ făcut maior și comandir, a toată artileria Moldoveĭ.

LECAKI. Grec, năpaste Moldoveĭ, pripășită în țară de domnul Mihai Vodă Sturza, cu numele Neculai, cu meserie negutitoriŭ de pâne, și l'aŭ și boierit cu rangul de paharnic.

LAZAREVICI. Bulgariŭ, bacal din Bêrlad, făcênd căpital, ș'aŭ cumparat decret de stolnic, de la telaliĭ domnuluĭ Mihai Sturza.

LAFARI. Italian, cu religiea papistaș, cu meseria doctor, medic, și cu

numele Neculai, venit pe la 1823, s'aŭ aşazat la târgu Bêrladuluĭ; este un doctor bun, au făcut mare stare, şi cu doctoriea, şi cu speculaţiĭ. S'aŭ însurat, aŭ luat fata polcovnicului Rusesc, Smaranda Fiilatova, ş'au cumparat moşie de vecĭ, şi decret de spatariŭ, de la domnul Mihai Sturza.

LOZÓNSKI. Leşĭ vechĭ, veniţĭ în Moldova, şi îmăzăşiţĭ la satul Ghigoeştiĭ, din ţinutul Neamţuluĭ, mazili vechĭ, unul Iordachi, din acest neam, fiind logofăt a caseĭ logofătuluĭ Grigoraş Sturza, s'aŭ înstărit, s'aŭ statornicit, în Iaşĭ, s'aŭ însurat, dar n'aŭ avut copiĭ, de cât cu o ţigancă roabă a sa, aŭ făcut doi copiĭ, din care unul s'aŭ poreclit Codreanu, şi de şi le-aŭ lasat ceva stare, dar fiind nişte răĭ, s'aŭ perdut. Acel Lozonschi, aŭ fost boeriŭ paharnic, aŭ făcut în tovărăşie cu tatăl-meŭ Biserica Sfîntul Gheorghe Lozonschi, din Iaşĭ, pe locul seŭ, unde'şi avea şi casele acolo, unde acum sunt casele lui Grigorie Docan, şi grajdiurile lui Mihai Vodă Sturza. La Ghigoeştĭ mai sunt Lozonscheşti, din neamul paharniculuĭ, din care unul la Grigorie Ghica, s'aŭ şi boierit.

LEONIDE. Grec, Iordachi aŭ venit cu Scârlat Vodă Călimah, edicliŭ în curte, la 1812. Aŭ fost cibucci-başa, s'aŭ însurat, aŭ luat pe Anica fata şatrariluĭ Manole, de la Nicoreştĭ, şi l'aŭ făcut stolnic. In domniea lui Mihai Vodă, l'aŭ rânduit cilen, la judecătoriea de Tecuciŭ, şi ca să sporească glasurĭ la alegerea deputatuluĭ de acolo, l'aŭ făcut şi comis.

LALOPULU. Grec, neguţitor, venit la Galaţĭ, pe la 1837, Mihai Vodă, pe grecul acela Gheorghe, l'aŭ făcut întăiŭ sardariŭ, şi cilen la tribunalul de comerciŭ. Apoĭ ş'aŭ cumparat în urmă decret de comis, ca să nu fie mai mic la rang, de cât alţiĭ aseminea luĭ. Porecla luĭ îl dovedeşte că e ficior de dascal, din ţara luĭ, că turceşte dascalul de biserică se numeşte *Lala* şi *Pulu* greceşte fiul, s'aŭ precum s'aŭ obicnuit la noĭ a se scrie *sin* cutare.

LOGADI. Grec, pacat şi bele grecească, ticăloaseĭ Moldove. In domnica lui Ioan Vodă Sturza, pe la 1825, aŭ venit treĭ scârbe de aceste, cu porecla aceasta. Unul Dumitrachi, care se cam rudea cu cumnata me Frăsina Schina, soţia frăţine-meŭ, paharnicululuĭ Ioniţă; acela era

neguţitoraş, în tovărăşie cu un alt caţaun, adusese şalurĭ şi altă marfă turcească, apoĭ s'aŭ dus la Bucureştĭ. Remănând aice ceĭlalţĭ doĭ, unul earăşĭ Dumitrachi şi altul Alecu. Ne avênd nicĭ un capital, număra podelele pe uliţă, că le era ruşine să'şĭ îmbrăţoşeze meseriea plăcintărieĭ, ce o cunoştea prea bine. Răsbindu'ĭ nevoia, cel mai mare Alecu, s'aŭ făcut dascal de limba grecească, învaţa copiĭ pe la casă; celalalt s'aŭ tocmit dascal la frate-meŭ paharnicul Ioniţă, ş'aŭ mers la ţară, de ia învaţat copiiĭ. După suirea luĭ Mihai Vodă Sturza la domnie, pentru că făcea haz de grecĭ, l'aŭ pus la Postelnicie, lucrătoriŭ în limba grecească, şi s'aŭ şi însurat cu o fată de suflet ce ave, vornicul Iordachi Bucşănescu, şi l'aŭ făcut boieriŭ comis.

LARI. Iarăşĭ putoare grecească, napaste ţăreĭ, venit neguţitoriŭ la Galaţĭ. Aŭ ţinut moşiĭ în posesie, şi făcând stare din spinarea beţilor moldovenĭ, pe la 1846, un Mihail Lari ş'aŭ cumparat decret de paharnic, de la telaliĭ domnuluĭ Mihai Sturza. Vai de biata ţară, şi ruşine pentru boeriĭ moldovenĭ punêndu-se în linie cu eĭ, şi toţĭ plăcin-

tariĭ şi braharii greceştĭ, grădinarii bulgăreştĭ şi porcariĭ sârbeştĭ.

LAZAR. Moldovan, un Alecu fiul vătavuluĭ Lazăr de la Rădiana, din ţinutul Bacăuluĭ, de mic slujind în casă la vornicul Dracache Rosct Baston. La 1827 fiind vel vist. Dumitrachi Ghica, l'aŭ făcut pe Alecu vatav de visterie, şi l'aŭ şi boerit cu rangul de sardariŭ.

LEFTER. Bulgariŭ, făclier din Iaşi, un ficior a aceluia cu numele Neculai, nu sciŭ prin ce mijloace, în domnia măriei sale Grigore Ghica Vodă, la luna Fevruarie anul 1852, s'aŭ rădicat la rangul de sardariŭ.

M

MOVILĂ. Din cele mai vechĭ familiĭ moldoveneştĭ, încă din vremea domnuluĭ Ştefan cel mare. Din această familie pe lângă că aŭ fost mulţĭ logofeţĭ mari, vornici şi hatmani, dar aŭ şădut şi pe scaunul domnieĭ cinci domni, cariĭ aŭ făcut şi aŭ îndăştrat multe mănăstirĭ. Şi tot aŭ ramas o familie din cele mai bogate ale ţăreĭ. Din nestatornicia vremelor şi felurite împrejurărĭ

de vr-o sută patru-ḑecĭ anĭ în coace, aŭ început a scăde şi din treaptă şi din avere. Ba încă de la Adam Movilă, ḑiditoriul mănăstireĭ Adam, ce li s'aŭ părut feciorilor seĭ, că ş'aŭ părăsit şi porecla acea atât de slăvită şi cunoscută în toată Europa, şi s'aŭ poreclit toţĭ după numele tatăluĭ lor Adam, în curs de vr-o 60 ani, când strănepoţiĭ luĭ Adam Movilă, după pilda bunilor şi a părinţilor lor, au părăsit a se porecli şi Adam, şi de o dată dintr'o singură familie, s'aŭ despărţit în patru, ca cum n'ar fi fost dintr'aceiaşĭ familie, ce cu totul osebite şi străine. Uniĭ şi anume: comisul Gavril şi slugeriul Alexandru s'aŭ poreclit Stamatin, de pe numele tatuluĭ lor vornicul Stamatin ficiorul luĭ Vasile Adam. Cluceriul Gheorghe feciorul lui Luca Adam, s'aŭ poreclit Luca. Pitariul Constantin ficiorul lui Şarban Adam, s'aŭ poreclit Şarban după numele tatăluĭ săŭ pitariŭ Şarban. Iar Constantin ce aŭ fost căpitan mare de Covurluĭ, ficiorul lui Costea Adam, ş'aŭ luat dreaptă poreclă de Movilă. Acum mă întorc a arăta care se găsesc dreptĭ curgătorĭ din tuspatru fraţiĭ aceştia, care de şi cu gre-

șală, bătrânii lor, ș'aŭ părăsit porecla. Dar din documenturile ce am văzut, am cetit, și care să păstra la răposații banu Toma Stamatin, și spatariul Sandulache Stamatin, din Focșanĭ, sunt adevarațĭ Movileștĭ și sunt aceștiea: Din comisul Gavriil s'aŭ născut banu Toma, serdariul Neculai și slugeriul Ioan, și doŭă fete sterpe. Banu Toma, aŭ avut ficior pe spatariul Gavriil, și patru fete, din care treĭ aŭ fost stărpe, ear cea a patra și maĭ mică Frăsina, este soțiea me, și are roadă.

Sardariul Neculai aŭ avut numaĭ o fată, aŭ măritat'o cu paharnicul Mihalache Negrea, ș'aŭ născut pe spatariul Neculai Negrea.

Slugeriul Ioan aŭ avut earășĭ o fată, s'aŭ măritat cu căminarul Gheorghe Duca, ș'aŭ făcut și aceea o fată Zoița, care s'aŭ măritat cu căpitanul de miliție din Valahiea, Nicu Șonțu.

Din slugeriul Alexandru, s'aŭ născut spatariul Sandulachi, și cinci fete. Anica ce aŭ luat'o paharnicul Iordachi Milu; Safta aŭ luat'o stolnicul Ioniță Movilă, strănepot de fată căpitanuluĭ Constantin Movilă; Catinca aŭ luat'o banu Grigore

Stroescu; Marghioa'a aŭ luat'o comisul Grigoraş Tudori; şi Ilincuţa comisului Tudurachi Cerchez.— Din spatariul Sandulachi, s'aŭ născut treĭ ficiorĭ: Aga Ştefanachi, comisul Costin şi medelniceriŭ Vasile.

Din Luca Adam, aŭ fost coborâtoriŭ spatariul Constantin Luca de la satul Huşiĭ, ţinutul Suceveĭ, acela aŭ avut numaĭ două fete, una aŭ luat'o postelnicul Grigore Roset, de la Bacăŭ, şi pe alta aga Vasile Brăescu, de la Hârlăŭ.

Din pitariul Şarban aŭ fost coborâtoriŭ căminariu Gheorghe Şarban, de la Măcişeni ţinutul Covurlui. Acela aŭ avut numai patru fete, pe Anica aŭ luat'o postelnicul Gheorghe Cuza, pe Smaranda postelnicu Dumitrachi Iamandi, pe Nastasiica Aga Iordachi Manu, şi pe Mărioara, frate-meŭ Banu Neculai Sion.

Din Constantin Movilă căpitanul, carele aŭ avut numai un ficior şi mai multe fete. Din acele fete sunt: Movileştiĭ de la Galaţi cu moşul lor, stolnicul Ioniţă Movilă, Tudurieştiĭ de la Galaţĭ, ce aŭ avut moşiĭ Orleştiĭ şi Baltaţiĭ, şi boeriĭ Greceneşti toţĭ. Iar din ficiorul căpita-

nuluĭ Constantin nu este nimine în Moldova. Numaĭ unu rămăsăse şi încă de la 1774 fiind holteiŭ, s'aŭ dus în ţara românească, s'aŭ însurat acolo şi nu s'aŭ mai înturnat nicĭ el, nicĭ fic'oriĭ s'aŭ nepoţiĭ lui, unde de va fi mai esistând din urmaşiĭ luĭ nu ştiu.

Prin urmare dar drepţĭ Movileştĭ sunt numai Stamatineştiĭ, iar toţĭ aceĭ ce se poreclesc Movilă, sunt falşĭ, nefiind nicĭ moşinoae.

Şi aceştĭ Stamatineştĭ sunt în adevăr în linie bărbătească, coborâtorĭ din strălucita odinioară şi veche familie Movilească, cărora le-aŭ ramas mulţime de moşiĭ în Moldova, în Basarabia şi în Bucovina, şi le-aŭ stăpânit până la comisul Gavril şi slugerul Alexandru. Iar aciia necăutând de moşiĭ şi ţiganĭ, ce umblând după aventurĭ prin lume, căutând când vornicia Vranceĭ, când parcălăbia Galaţuluĭ, stărostia Putneĭ, şi alte de aseminea dregătoriĭ, ba încă şi răsboae, întovărăşind oştile ruseştĭ la 1774, în contra Turcilor, după care slugeriul Alexandru, socru-meŭ banu Thoma, şi slugeriul Ioan frate-seŭ, aŭ şi întrat în oştirile Ruseştĭ, aŭ mers în

Rosia, unde mulţĭ anĭ slujind şi luând cinuri ruseştĭ, apoi au venit înapoĭ, lăsându'şĭ moşiile în părăsire, şi fără a vinde una macar, le-aŭ perdut toate cu paragrafia, păstrând numai documentele fără nicĭ un folos.

MAVROCORDAT. Grecĭ, un bezede Mavrocordat însurându-se de vr'o 80 anĭ, cu fata visterniculuĭ Dumitraşcu Sturza, sora logofătuluĭ Grigoraş, tatăl domnuluĭ Mihail Sturza, aŭ remas în Moldova, ş'aŭ născut nişte bunătăţĭ de ficiorĭ, pe logofătul Costachi, şi logofătul Alecu. Pe la 1836, aŭ maĭ venit şi un alt Mavrocordat, hatmanul Alexandru, grec, fanariot, ginere domnului Alexandru Moruz, de la care avênd ȡestre moşiile Paraipani, Răduleştiĭ, Mirceştiĭ, şi Joräştiĭ de la Putna, târgul Moineştiĭ de la Bacău, şi Hărpăşăştiĭ de la Iaşi, ş'aŭ cumparat şi casă în Iaşi, şi s'aŭ statornicit în Moldova;—că eram saracĭ de boerĭ. Pe Nicu ficiorul acestuia, l'aŭ luat ginere domnul Grigorie Ghica Voevod, şi i-aŭ dat şi rangul de hatman.

MITREA. Moldoveni, de la ţinutul Tutoveĭ, vechi boeri, peste o sută 50 anĭ, sunt trecuţĭ, de când au stătut din

eĭ vornicĭ şi visternicĭ. Aŭ cădut din întâmplărĭ, şi încă mai sunt până acum paharnicul Iordachi fiul medelnicerului Vasile, şi sardarul Petrachi fiul stolnicului Gheorghe. Casandra fata aceluĭ stolnic Gheorghe Mitrea, este soţia fratelui meŭ paharnicul Costachi Sion.

MOGĂLDEA. Moldovan, rădăş şi vechiŭ madil, de la ţinutul Tutoveĭ, doĭ ficiorĭ a luĭ Tanasă Mogâldea madil, în domnia luĭ Ioan Vodă Sturza, s'aŭ făcut paharnic.

MOŢOC. Moldovan, de la ţinutul Neamţuluĭ, veche familie boerească, încă din vremea domnului Ştefan cel mare; aŭ figurat între boerĭ pe vremea domluĭ Lăpuşneanu, aŭ fost şi vornic mare, când l'aŭ şi tăet. Au cădut din împrejurările şi nestatornicia ţăreĭ noastre. In domnia luĭ Scarlat Vodă Calimah, un Thoader Moţoc s'au făcut paharnic, dar n'au avut copiĭ. Mai este un slugeriŭ Pavăl Moţoc. Sunt Moţoceştĭ mulţĭ la satul Brusturiĭ, în ţinutul Neamţuluĭ, madilĭ şi privilighețĭ, drept curgătorĭ din vornicul Moţoc.

MĂDÂRJAC. Moldovenĭ, răzeşĭ, vechĭ mazilĭ, de la ţinutul Vasluiŭ, râdi-

caţĭ la boerie, uniĭ din vremea domnuluĭ Ioan Sturza, şi alţiĭ de la domnul Mihai Sturza.

MORŢUN. Moldovenĭ, rezeşĭ şi vechĭ mazilĭ, boerănaşĭ, de la ţinutul Suceveĭ, parte din eĭ aŭ ramas în Bucovina, pe la moşiile lor. — Din eĭ întăiŭ un şatrariŭ Morţun, de la Cămărzanĭ, ţinutul Suceveĭ, s'aŭ râdicat la boierie pe la 1804, în domniea luĭ Moruz. Iar la domnul Scârlat Călimah, pe la 1817, Grigore Morţun, de la Bacăŭ, s'aŭ făcut cluceriŭ, la Mihai Vodă Suţu, s'aŭ făcut paharnic, la Ioan Vodă Sturza, pe la 1824, s'aŭ făcut comis, şi vărul săŭ Necolai paharnic, şi la Mihai Vodă Sturza, s'aŭ făcut spatariŭ şi prezident, şi fiul săŭ Alecu sardariŭ. La Ioan Vodă s'aŭ făcut şi Iordachi Morţun sardariŭ.

MARCU. Moldovan, răzăş de la Parava ţinutul Putneĭ, unde sunt mai mulţi din acest neam mazilĭ şi birnicĭ. Dintre cariĭ un Neculaĭ răsleţindu-se de acolo, şi slujînd pe la boerĭ, aŭ ajuns vameş, saŭ căpitan la Burdujănĭ; s'aŭ însurat pe acolo, aŭ făcut stăricică, şi fiind omul deştept, la Mihaĭ Vodă Sturza,

s'aŭ şi boerit cu rangul de sardariŭ, şi s'aŭ statornicit în Fălticenĭ.

MAZOIAN Moldovenĭ, din Bucovina, un Ioniţă Mazoian, văr primare cu maică mea, venind de copil, s'aŭ însurat, şi s'aŭ aşazat la târgu Burdujeniĭ, aŭ avut doĭ ficiorĭ Grigorie şi Costachi, care amândoĭ se boerise, la domnul Mihai Sturza, dar aŭ murit holteĭ, remăindu-le două surorĭ.

MÂNDRU. Moldovenĭ, de la ţinutul Hârlăuluĭ, am cunoscut pe Ioniţă Mândru, ce şedea în Iaşĭ, în mahalaua Boghiuluĭ, carele în vremea domnuluĭ Ioan Sturza, pe la 1826, s'aŭ făcut medelniceriŭ. Sunt mulţĭ cu această poreclă birnicĭ.

MOTĂŞ. Moldovan, mazil, şi rezeş, de la ţinutul Vasluiuluĭ, din cariĭ un Grigorie, pe la 1847, cu prilejul alegereĭ deputatuluĭ de ţinut, pentru obşteasca Adunare, ca să câştige domnul majoritatea glasurilor, l'aŭ făcut sardariŭ.

MACARIE. Moldovan, rezeş, din satul Crăeştiĭ, ţinutul Galaţuluĭ, un Ioan ficioru luĭ Macarie Hogaş, în domniea luĭ Mihai Vodă Sturza, fiind ginere unuĭ Cernat, de la Bârlez, cu prilejul

schimbuluĭ ce-aŭ fost făcut domnul cu Cernăteştiĭ, luând de la eĭ Bratişul, l'aŭ făcut sardariŭ.

MALCOCI. Moldovan, de la ţinutul Cârligăturei, aŭ fost slugi pe la boerĭ, din care un Ioniţă Malcoci, slujînd la logofătul Costantin Balş, ciuntul, l'aŭ făcut şatrariŭ, în vremea domnuluĭ Ioan Sturza; iar la domnul Mihai, s'aŭ mai rădicat la boerie, şi unu Neculai sardariŭ, şi alţiĭ îmĭ pare.

MARCU. Bulgariŭ din Focşani, un Stefan ficior luĭ Marcu abagieriul de lângă biserica Soboruluĭ, din Focşani, întrând în miliţie, pentru că ştiea puţină carte, l'aŭ făcut unter-ofiţeriŭ, de unde eşind, aŭ întrat în comanda de pojarnici, aŭ slujit în aceea mai multă vreme, s'aŭ făcut ofiţeriŭ. Acum în anul trecut, la 1851, l'aŭ înaintat la parucic.

MERIŞESCU. Bulgariŭ, căvaf, saŭ pantofariŭ, din Focşani, la 1822, când s'aŭ suit pe scaunul domnieĭ Ioan Vodă Sturza, în trecerea de la Silistra, prin Focşani, s'aŭ luat pe lângă Bezedelele Iorgu şi Alecu, mai mulţĭ crăişorĭ muntenĭ, şi bulgarĭ, între cariĭ aŭ fost şi unu

Dumitrachi, ce s'aŭ poreclit Merişescu, ca cum ar fi muntean, şi un frate al seŭ Nastasă, carele avea şi dugheană cavăfie, şi să desfăcuse atuncĭ de ea. Pe Dumitrachi l'aŭ făcut beceriŭ al curţeĭ, că ştiea şi meşteşugul bucătărieĭ, căcĭ fusăse stolnic la cluceriul Alecu Neculescu, de la Rîmnic; acesta aŭ fost treĭ anĭ beceriŭ, apoĭ s'aŭ însurat cu o fată din curte, şi în loc de zestre, l'aŭ făcut paharnic, şi sameş, la ţinutul Neamţuluĭ. Acesta mai are un frate la satul Grozeştiĭ, în podgoriea Odobeştiĭ, cu numele Hagi-Ivan-Fotea, şi tot Fotea este şi porecla dumisale paharniculuĭ, ear nu Merişescu.

MACĂRESCU. Treĭ neamurĭ, din care două sunt moldovenĭ, şi anume: Dumitrachi Măcărescu, carele vr'o 40 anĭ, aŭ slujit la visterie întăiŭ hêrtier, apoĭ ispravnic de copiĭ din casă, şi după întroducerea reglementuluĭ registrator, acesta în timpul tulburăreĭ greceştĭ de la 1821, fiind rânduit ispravnic la Vaslui, cu spatariul Tudurachi Criticos, i-aŭ prins greciĭ volintirĭ, i-aŭ dus la Iaşĭ, iaŭ ţinut câteva ḑile în obeḑi. Li-aŭ scos măsălele şi dinţiĭ sănătoşĭ din gură, şi

hotărâse să le tae capetele, apoĭ în ḑiua Sft. Constantin, avênd bal în curtea domnească Pendideca, ce de sine ca un talhariŭ, se suise pe scaunul domnieĭ şi luase frâele cârmuireĭ. Atuncea o curvă Marghioala Hizichioaea prietină fiind Măcărescului, s'aŭ rugat talhariuluĭ grec Pendideca, şi ca uneĭ dame ce ţinea cel întăiŭ loc în balul talharilor, i-aŭ ertat. Şi pentru că bietul Măcărescu era precum şi astăḑĭ este, nu s'aŭ mai înaintat nici la rang, peste rangul de sardariŭ cel ave, de la 1820, nicĭ în slujbă. Aseminea nici frate-săŭ ispravnicul Vasile, de cât un ficior a frăţini-săŭ anume: Neculai ajunsese şef de masa treptelor în visterie şi'l râdicase la rangul de ban. Dar aŭ murit fără urmaşi şi fără avere.

Al doilea Măcărescu este Lupu, de la ţinutul Iaşuluĭ de loc, poreclit Măcărescu de pe numele tătâni-său Lupu, care prin mijlocirea ce aŭ avut, s'aŭ făcut sardariŭ, pe la 1841.—Iar al treilea Măcărescu, este bulgariŭ, ficĭor unuĭ Marcu caldarariu, de la Cazanlîc, aŭ fost în Bucureşti, unde aŭ învaţat carte bisericească. Apoĭ aŭ trecut la Galaţi, aŭ învaţat

psaltichia și avênd glas, pe la 1824, aŭ venit la Iași, aŭ intrat cântăreţ la paraclisul din curte, și mulţămindu-se Ioan Vodă de cântarea luĭ, l'aŭ făcut căminariŭ, și s'aŭ numit Ioan Măcărescu. S'aŭ însurat în Iașĭ cu o fată Profira a unuĭ șlicariŭ Constantin Cuza.

MIHALACHI. Bulgariŭ vechiŭ, venit în Iași avea căldărărie în uliţa din dosul Sfântuluĭ Neculai, ce răspunde la poarta curţeĭ domnești, numită a Cazacilor; acel căldărariŭ fiind bogat și avênd numaĭ un ficior Mihalachi și o fată, pe ficior l'aŭ învăţat carte, l'aŭ dat în visterie și l'aŭ însurat, cu o fată a unuĭ diac vechiŭ a visterieĭ Nacu, carele ave mai multe părţi de moșie. Mihalachi aŭ sporit averea, aŭ lăţit părţile de moșie acele de zăstre, s'aŭ boerit la domnul Moruz 1805 stolnic, la 1814 căminariŭ, la 1817 ban și logofăt de visterie, saŭ precum acum director. La 1824 agă, aŭ avut doi ficiorĭ: Mihăiţă și Lascarachi; la 1827 cel întăiŭ s'aŭ făcut comis și celalalt căminariŭ. La 1840 și 1842 spatariŭ. Iar apoi la 1848, arătând osebită credinţă domnuluĭ Mihai, după tulburarea între el cu

boerii, pe Mihăiţă l'aŭ făcut vornic şi director departamentuluĭ din lăuntru, şi pe Lascarachi postelnic şi ispravnic la Fălciu şi Tutova, şi le-aŭ dat şi cavalerii Ruseşti şi Turceştĭ, şi ne-avênd altă poreclă, să poriclesc după numele tatăluĭ lor aga Mihalachi; pe sora agăi Mihalachi, fata căldărarului, aŭ luat'o căminarul Zamfirachi, carele aŭ trecut în Basarabia la **1814**; pe fetele lui aga Mihalachi, cea întăiŭ aŭ luat'o postelnicul Răducanu Cazimir, şi i-aŭ dat moşia Pueştiĭ, de la Tutova; pe a doua aŭ luat'o postelnicul Grigore Tufăscu, şi ia dat moşia Molniţa de la Herţa; pe a treia aŭ luat'o un ofiţeriŭ Iancu, ficior de bulgariŭ, a luĭ aga Constandachi Neculau, şi iau dat moşie Băloşeştiĭ zestre; rămânând pentru amândoĭ ficioriĭ, adecă vornicul Mihăiţă şi postelnicul Lascarachi, moşia Băceştiĭ de la Roman.

MARDARE. Moldoveni, ţarani, din târgul Huşiĭ, curgătorĭ din preutul Mardare Căciulă, carele aŭ avut un ficior Ioan, dascal la biserica sfăntuluĭ Dimitrie, unde şi tată-seŭ era slujitoriŭ. In vremea domnuluĭ Călimah, dascalul Ioan, s'aŭ făcut postelnicel, pentru ca să'şĭ

scutească viile de vădrărit; acel postelnicel Ioan, avea un băet Gheorghie, pe care'l dedese slugă, la Episcopul Meletie, acel ce au fost mitropolit la 1848. Băetul fiind curăţel şi cuminte, şi mai ales deprinḑênd bine a scrie, Episcopul l'aŭ dat la canceleria episcopieĭ scriitoriŭ. Şi avênd episcopul rudeniĭ sărace, de la Suceava, l'aŭ însurat încă tânăr fiind, cu o fată cam nepoată a Vlădicăĭ, şi l'aŭ făcut gramatic a episcopieĭ, ia dat şi o moşie pe câţĭ-va anĭ, de aŭ stăpânit'o, şi pe la 1827, după ce aŭ trecut la Episcopiea Romanuluĭ, l'aŭ făcut paharnic, şi pe tatăl seŭ cluceriŭ. La Mihai Vodă Sturza, apoĭ l'aŭ făcut agă, şi pe toţĭ fraţiĭ seĭ, iaŭ boerit; pe Costachi spatariŭ, pe Grigorie spatariŭ, şi pe Dumitrachi comis, cari'ĭ tot pe lângă Episcopie, aŭ făcut mari stărĭ. Norocirea Moldoveĭ, că aŭ capatat aşa magnaţĭ din popa Mardare!!

MATFEU. Moldovan din Roman, un Constantin ficior preotuluĭ Matfeu, încă pe la 1800, pe când Mitropolitul Veniamin, era episcop de Roman, aŭ fost slugă la Episcopie; trecând la Mitropolie, Epis-

copul pe Constantin, l'aŭ făcut logofăt, apoĭ maĭ tărziŭ sameş Mitropolieĭ. La domnul Calimah, întăiŭ l'aŭ făcut medelniceriŭ, mai în urmă paharnic, şi la domnul Ioan Sturza, spatariŭ, şi pe ficiorul seŭ Neculai, carele acum este agă, şi să porecleşte Baghici, l'aŭ făcut comis.

MERIACRI. Moldovenĭ, rezeşi şi vechĭ mazili, pe la mai multe ţinuturĭ: Vaslui, Tutova, şi Tecuciŭ. Unul din neamul acesta, slujind în visterie în vremea domnuluĭ Moruz, pe la 1805, s'aŭ făcut medelniceriŭ; fiul aceluia Costachi, earăşĭ în visterie slujând, la domnul Ioan Vodă Sturza, s'aŭ făcut căminariŭ. Iar la domnul Mihaïl Sturza, după ce de la întroducerea reglementuluĭ, şi până pe la 1842, aŭ fost şef în departamentul din lăuntru, l'au făcut spatariŭ, şi mai în urmă l'aŭ râdicat prezident la Botoşani.

MELEGHI. Moldovan, rezeş, de la ţinutul Iaşĭ, din Basarabia, unul au fost vornic de poartă, şi Dumitrachi fecior aceluia, întrând scriitoriu la domnescul Divan, apoĭ stolnacealnic, şef protocolist, acum şi director, l'au făcut Mihai Vodă spatariŭ.

MIRCEA. Moldovenĭ, rezeşĭ, şi vechi mazilĭ, de la ţinutul Tutova, şi Vasluiu. Un Stefan, ficioru postelnicelului Todiraşc din satul Huşeniĭ, slujând ficior în casă la brigadiriul Alecu Ghica, apoĭ vatav la o moşie Uricaniĭ, de lângă Iaşĭ, adunând ceva stare, în vremea domnuluĭ Ioan Sturza, pe la 1827, s'aŭ făcut sardariu, şi ş'au cumparat şi moşiea Iţcaniĭ, de la ţinutul Tutoveĭ, de vecĭ, de la logofătul Costachi Balş, cu 1000 galbinĭ. Pe la 1847, au cumparat de la telaliĭ domnuluĭ Mihai Sturza, două decreturi, unul de comis, pentru dânsul, şi altul de pitariu, pentru frate-seu Neculai. Amândoĭ însă sunt holteĭ bătrânĭ, au mulţĭ nepoţĭ de frate, de soră, de verĭ, la satul Huşeniĭ, ba şi veri primarĭ, postelniceĭ, şi mazılĭ.

MILICESCU. Românĭ, din ţara Românească, venit un Grigore Milicescu, în domniea domnuluĭ Călimah, la Roman, logofăt la Isprăvnicie, cu un Ispravnic grec. S'au însurat acolo, cu o fată a unui vameş Antohi, unde şi el au fost în multe rândurĭ, când vameş, când căpitan de târg, când căpitan de poştă, şi când zapciu de ocol. La domnul Ioan,

Vodă, pe la 1825, s'au făcut medelniceriŭ, prin mijlocirea Episcopuluĭ de Roman, Gherasim. La domnul Mihai Vodă, pe la 1835, s'au făcut căminariŭ, feciorii seĭ au întrat în miliţie, acel maĭ mare, acum este polcovnic, Dumitrachi comis şi Iordachi stolnic. Ferice pentru ţară, cu înmulţirea boerilor, tocmaĭ ca şi a stupilor, cu înmulţirea trântorilor.

MĂLINESCU. Două neamurĭ, unul Moldovan de la Bucovina, Iordachi Mălinescu, aŭ venit pe la 1824 inginieriŭ, aŭ hotărât multe moşiĭ cu reposatul postelnicul Ioan Jora, apoi pe la 1828, aŭ fost staroste de sudiţĭ nemţeştĭ la Botoşani; după întroducerea reglementuluĭ s'au lepadat de protecţiea nemţască, au întrat în slujbele ţăreĭ în ramul judecătoresc.

Aŭ fost cilen la judecătoria de Botoşani, şi la Fălciŭ, l'aŭ făcut căminariŭ, în urmă ban. La 1849 s'aŭ rânduit prezident la judecătoria Fălciiuluĭ. Al doilea Mălinescu este un Ghiţă, de loc de la Bârlad, ficioru unuĭ ciobotariŭ Vasile Mălin, aŭ slujit la spatarul Costachi Meriacri şi ştiind puţină carte aŭ învăţat

a scrie așa de bine și întocmai slova stăpânului său, în cât nu se poate osebi nicĭ cum, și fiind Meriacri șef în departament, l'aŭ pus scriitoriŭ, apoi avênd purtare bună și aplicare, aŭ înaintat ajungênd stolnacealnic, și domnul Mihai l'aŭ boerit, întăiŭ sardariŭ, apoĭ căminariŭ și mai la urmă ban. S'aŭ însurat cu o fată a unuĭ crâșmariŭ bogat din Iași, Rugină. Și este boeriŭ și magnat a țăreĭ.

MIȘOLU. Greci, două neamurĭ, cel întăiŭ este venit din vremea domnului Moruz, s'aŭ însurat cu o Moldovancă rădășită, de la ținutul Botoșaniĭ, aŭ avut vr'o treĭ feciorĭ, s'aŭ rădicat la boerie de domnul Mihail Vodă, pe un Manolachi l'aŭ făcut ban, și pe Neculai stolnic; al doilea este, Costachi Mișoglu, tată-seŭ au fost paharnic, grec, au șădut în târgu Frumos, dar fiind un birbant aŭ ținut vr'o tréĭ femeĭ, pe cea dintăiŭ ce era Moldovancă și femee de treabă, au lepadat'o, au perdut tot, ajunsese logofăt la isprăvnicia Tecuciuluĭ, apoi poliț-maistru la Galați, și mai la urmă și cilen la judecátoria de acolo. Mihai Vodă l'aŭ făcut căminariŭ. Cu femeea dintăiŭ are un ficior ofițer în miliție.

MAVRICHE. Grecĭ, veniţĭ aice mai aproape de 170 ani. Sunt neam de împarat a Ţarigradului, dar pre săracĭ şi mai s'au stâns acest neam.

MAVRODIN. Moldoveni, răḑeşĭ de la ţinutul Dorohoiuluĭ, un Mihalachi Mavrodin învăţând ingineria, în vremea domnului Ioan Sturza s'aŭ rădicat la boerie, făcêndu'l stolnic. Iar domnul Grigore l'aŭ făcut ban, şi pe ficiorii săĭ Manolachi căminarĭ, Alecu şi Gheorghe sardarĭ.

MAVRODIN. Grecĭ fanarioţĭ, din cei mai spurcaţi şi fără caracter, din pacatele noastre, şi mai mult pentru a me osândă. Mihai Vodă Sturza, Dumneḑeŭ să'ĭ răsplătească, au pripăşit o puturoasă scârnăvie grecească, pe un Mucos plăcintariŭ, Hatmanul Ioan Mavrodin, l'aŭ aşăzat în postelnicie lucrătoriŭ în limba turcească, tălmăcea două, mult treĭ fermane pe an, îĭ da leafă 1000 leĭ pe lună, din ştatul postelniciei, şi pentru că era cu totul calic, i-au făcut şi pensie lui câte 1000 leĭ, şi tuturor talharilor de ficiorĭ a lui, câte 500 leĭ pe lună, de la casa pensiilor; această putoare şi scârnăvie grecească au avut

patru talhari de ficiorĭ, Costachi carele la **1821**, au fost şi volintiriu de au prădat ţara, fiind aghiotant al Cneazului Gheorghe Cantacuzin. Pe acesta pentru osânda me, l'aŭ făcut judecătoriŭ la Vaslui, unde prădând pe ceĭ ce ave judecăţĭ, aŭ strâns hoţul bani, ş'au cumparat partea de moşie a spătariuluĭ Ioniţă Duca, din Lipova, de la Doaga, învecinată cu mine. Talhariul şi plăcintariul acesta, batăl mâniile luĭ Dumnezeu, şi pe el şi pe Mihai Vodă, felurite şi pe toată ḑiua supărărĭ mi-a făcut, cu sovolnică întindere peste părţile mele.

Mi-a furat fânu, mi-a răşluit pământul, mi-a furat petrele hotară. Mi-a calcat la **1846**, April 23, moşia cu tot satul lui, până şi muerile le-au râdicat cu ciomege şi cu puştĭ, când puţin de nu miau împuşcat amândoĭ băeţiĭ meĭ, Neculai şi Vasilică. In multe rândurĭ aŭ închis vitele mele, şi a locuitorilor meĭ, ţinêndu-le câte 7—8 şi 10 ḑile, flămânde şi însatate. Mi-a ucis peste 70 mascurĭ, mi-a smomit locuitoriĭ, slugĭ din ogradă, până şi ţiganiĭ robĭ aĭ meĭ. Sute de jalobe am dat Domnilor, departamentuluĭ, isprăvniciеĭ,

şi privighitorilor, şi nimeni n-aŭ simţit de suferinţele mele.

Insă de la 1843, s'au rânduit comisie pe spatariul Grigori Cuza şi ispravnicul de Vaslui. Şi ne viind rânduiţiĭ, plăcintariul au tot sporit operaţiile luĭ cele nebuneştĭ, şi eu vrênd să fiu mai cuminte decât el, am tot jăluit, şi mĭ'aŭ tot îndreptat la comisie, şi tot s'aŭ schimbat comisariĭ, în cât până acum 14 comisari s'aŭ rânduit şi n'aŭ mai venit. In scurt trebueşte un top de hârtie pentru ca să scriŭ toate suferinţele mele, şi blăstămăţiile acestuĭ brigand, şi talhariŭ, că şi paseri mi-aŭ furat. La 1851 Septemvrie în 8, mi-aŭ furat 31 curci de pe câmp, ḑicênd că iaŭ stricat ciupercele, am jăluit isprăvniciei, departamentuluĭ, ba mai în urmă şi domnuluĭ, şi iarăşĭ s'aŭ îndreptat la comisie. Pentru toate blăstămăţiile luĭ, domnul Mihai Sturza, în loc să'l înfrâneḑe, l'au făcut spatariŭ, apoĭ tocmaĭ după ce au eşit din domnie, pe când se afla în Focşani, ia dat decret de postelnic, maĭ are răul acesta şi alţĭ treĭ fraţĭ, Alecu Domnescu aghiotant şi polcovnic, Mihalachi căpitan de jandarmĭ, şi Leonida comis, toţĭ sunt nechiurzi, şuĭ, tehuĭ,

şi stricaţi, talhariul acela Costachi, megieşul meŭ, după ce au făcut vr'o 10 copii, cu o ţarancă de la Hocenĭ, ce o luasă bucătăriţă, în toamna anuluĭ 1851, s'au cununat cu dânsa. Polcovnicul Alecu, s'au cununat earăşĭ cu o unguroancă bucătăriţă a lui. Căpitanul Mihalachi cu fata luĭ Alecu cvârtalnicul, văduvă de doĭ barbaţĭ, cu copiĭ de la amândoĭ. Leonida luase întăiŭ, fata unuĭ slugeriŭ, Simion Oprişanu, de la ţinutul Tecuciuluĭ, şi vădêndu'l nebun, şi un răŭ, l'au isgonit; s'au dus la Iaşĭ, şi au luat o fată a văduveĭ paharnicului Ioan Floareş, ce'ĭ zic şi Bogonos, de la Păcurariŭ. Vaĭ de biata ţară, câţĭ ezi selbatecĭ să puezesc din patru ţapi răĭ, şi toţĭ au s'o prăde. Deie samă înaintea luĭ Dumnezeŭ Mihai Vodă Sturza, acel ce iaŭ oploşit şi iaŭ pus în slujbe şi iaŭ boerit. Să'ĭ fi lasat să lucreḑă la plăcinte şi să poarte cofile cu brahă, ear nu să'ĭ facă boerĭ pe nişte aşa răĭ şi nelegiuiţĭ.

MAVROGHENE. Grecĭ, pripăşiţĭ de logofătul Grigoraş Sturza, cu curu fiică-sa Ruxanda, că neplăcându'ĭ să trăească cu barbat moldovan şi boeriŭ cinstit, hatmanu Iordachi Balş, fiçiorul ciuntuluĭ,

l'aŭ lepadat, ş'au măritat'o cu scărnăvia grecească, Petrachi Mavroghene, un calic caicciu, ce venise cu Scârlat Vodă Călimah, l'aŭ făcut spatar pe la **1814**, şi ispravnic la Suceava, şi Mihai Sturza, fiind cumnat cu pocitura acea de om grec, l'au făcut vornic, şi l'aŭ ţinut vr'o **10** anĭ cilen în domnescul divan, unde numai de pomană i s'au dat leafa. — Şi pe Petrachi feciorul aceluia l'au făcut postelnic şi părcălab la Galaţĭ. S'au maĭ pripăşit tot în domnia luĭ Călimah încă doĭ Mavroghenĭ, postelnicul Mihalachĭ, care au luat pe Ilinca fata Manuluĭ, ce o ţinuse un boeriŭ Moldovan, şi'ĭ rămăsese moşiile, Grămeştiĭ de la Suceava şi Torceştiĭ la Tecuciŭ; şi un Neculaĭ Surdu, ce'l făcuse spatariŭ, şi Ispravnic la Tutova, care au luat pe Mărioara, sora luĭ aga Gheorghie Costachi Stoişescu, din care au remas plod corciŭ grecesc. — Pe la 1828 aŭ venit şi Bezedea Petrachi, ficiorul domnuluĭ Mavroghene, ce l'au tăet Turciĭ, şi s'aŭ pripăşit şi ţapul acela în Iaşĭ.

MANU. Greci, în domnia lui Alexandru Vodă Moruz, aŭ venit un Scârlat Manu, ce fusese logofăt mare a

Patriarhieĭ de Ţarigrad, om prea sarac şi cu mulţime de copiĭ feciorĭ şi fete, aŭ ramas în Iaşi, ne avênd la ce să duce înapoĭ, şi cu ce'şĭ hrăni ciurda de eḑĭ şi ede. Şi fiind viclean şi obraznic, ca toţĭ fanarioţiĭ, să tânguia cătră toţĭ boeriĭ, că'ĭ sarac şi are ca-ă grea, şi nu are înlesnire a îmbraca şi a hrăni copiiĭ; boeriĭ Moldovenĭ bogaţi şi darnicĭ, toţi din toate părţile îi da ş'i trimetea, care banĭ, care strae, care cumaşuri şi proviḑiĭ pentru casă. Avea patru ficiori şi patru fete, toate frumoase, şi le-aŭ măritat, pe cea maĭ mare, Smaranda aŭ luat'o Sandu Crupenschi, de la beţie, şi l'aŭ făcut ban; pe Elenca, . . . ; pe Zamfiriţa comisul Ioniţă Roset Pribisceanu: pe Soltana, Enachi Lambrino comis. Ficioriĭ fiind calicĭ, aŭ remas ne însuraţi până pe la **1816**, că nu se găsea nebunĭ cu fete să strângă atâtea cururĭ goale, şi mai ales că toţĭ eraŭ proştĭ. Atuncea doamna lui Scârlat Vodă avênd o soră fatămare grecească, tânără numai de vr'o **40** ani, domniţa Soltana negăsând din ficioriĭ de boerĭ să o eie, că era şi urâtă, aŭ dat'o lui Manolachi Manu, şi l'aŭ făcut Hatman, şi din câştigul hătmănieĭ,

ş'aŭ cumparat moşia Cucorănii. Pe vremea domniei lui Mihai Vodă, Iordachi Manu, aŭ luat pe Nastasiica fata căminariului Şărban, nepoată Jorăi, şi s'aŭ făcut comis; şi la Ioan Vodă Sturza agă. Dumitrachi al treilea frate care încă trăeşte, aŭ furat pe Prohira fata spătariului Costantin Roset, care fiind fără părinţi, şedea în casă la unchiul saŭ, vornicul Dumitrachi Beldiman, cu care au făcut un car de copii, ficiori şi fete; Ioan Vodă l'aŭ făcut agă. Iar Mihai Vodă ca cel ce ş'aŭ bătut joc şi de boerii şi de posturile ţărei, l'aŭ făcut vornic. Şi mai mult de 10 ani l'aŭ ţinut cilen în domnescul Divan, unde ne ştiind altă a face de cât a iscăli în favorul a celor ce'i da câte-ceva, şi eŭ i-am dat 1000 lei, numai de mi-am făcut majorita. Cel al patrulea frate, fiind ghebos, s'aŭ călugărit, şi din Manul acel bătrân s'aŭ puezit o mulţime de corcituri, şi toţi să socotesc pământeni, şi mari boeri, a ticăloasei Moldove.

MAVROMATE. Greco-bulgariŭ, neguţitorŭ, venit pe la 1806, s'aŭ statornicit în Botoşani, să poreclea Caraghiozu, erau doi fraţi, unul fiind bine înstărit,

s'au însurat, în domniea lui Ioan Vodă Sturza, pe la 1825, s'au făcut comis, şi ş'aŭ schimbat porecla în Mavromate, tot aceea ce vra să zică şi caraghioz turceşte, adecă ochi negri; acesta aŭ murit fără ficiori. De la frate-seŭ au ramas un ficior Fotachi, care prin ajutoriul moşu-seŭ, au învaţat carte, au întrat în miliţie unter-ofiţeriŭ, ş'aŭ ajuns până la maior. După înfiinţarea jandarmilor, aŭ întrat în polcul acela, comandiriŭ unui escadron, la Botoşani, ş'aŭ lepadat femeea, şi prin ce mijloace nu ştiŭ, s'aŭ învoit cu frate-meŭ Toader Sion, şi cu cumnată-mea, văduva frăţine-meŭ, spatariul Antohi, şi ia dat pe Marghioala fată mare, a reposatului frate, spatariul Antohi. De şi mă tâmplasăm în Iaşi, şi eŭ şi frate-meŭ paharnicul Ioniţă, şi fratele paharnicului Costachi, carele şi şede în Iaşi. Dar nici ne-aŭ întrebat nici ne-aŭ spus nimica, până pe la 20 Noemvre, când ne-aŭ poftit la logodnă. De aceea ne-am dus, dar nu ne-am amestecat întru nimica. După Crăciun s'aŭ cununat, şi l'aŭ făcut şi polcovnic, Dumnedeŭ să'i bine cuvinteze.

MALAXA. Grec, osânda ţărei, cu

Mihai Vodă Suțu. aŭ venit un pitariul Mihalachi Malaxa, c'un cârd de ficiorĭ, și pentru că baba grecului aceluia, fusese mancă luĭ Vodă, l'aŭ rânduit ispravnic la Tecuciŭ, și un fecior a lui cel mai mare Iancu, era pisalt a curțeĭ. La 1821 unindu-se domnul Suțu cu greciĭ, și făcênd revoluția acea de la 1821, aŭ cădut din scaun. Și au ramas grecu acela, fiind un sarac în Moldova, feciorul său Iancu aŭ intrat pisalt la Mitropolie, și pe la 1827, l'aŭ făcut comis. Un frate al său Panaite, aŭ fost vameș la Galațĭ, unde s'aŭ însurat cu o fată a unuĭ comis Gheorghe Costantin; alt frate a lor Alecu, aŭ luat o fată a unuĭ grec, și s'aŭ așazat la Tecuciŭ; un alt frate a lor Neculai, aŭ fost luat pe o fată Smaranda, a văduveĭ Rucsanda Rotoaie, de la Galbeni, cu care făcênd un băet Alecu, l'aŭ lepadat, și el s'aŭ dus la Grechiea. Băetul aŭ ramas la măsa, și măritându-se al doilea cu comisul Manolachi Lupașcu, aŭ dat pe băet la departamentul lucrărilor publice, și acum la Fevruar, anul acesta 1852, l'aŭ făcut sardariŭ, numindu'l Lupașcu. Mihai Vodă Sturza, pe greciĭ aceștiea, iaŭ boe-

rit, pe ceĭ doĭ dintăiŭ Iancu şi Panaite, iau făcut spatarĭ, şi pe Alecu sardariŭ, saŭ comis.

MILIDONI. Iarăşĭ putoare grecească, napaste ţăreĭ, pripăşit din domniea luĭ Mihai Vodă Sturza, Gheorghe dascal de limba grecească, la Roman, şi luând pe fata unuĭ Năstăsachi Radovici, ş'aŭ cumparat un decret de ban, de la telaliĭ domnuluĭ Sturza.

MORTOPULO. Iarăşĭ belea grecească, venit în ţară, neguţitoriŭ de pâne în Galaţĭ, unde aşăzându-se şi înstărindusă, ş'aŭ cumparat Hristea Mortopulo, şi decret de căminariŭ, de la telaliĭ domnului Mihai Sturza.

MACRI. Iarăşĭ răutăţĭ greceşti, veniţĭ cu neguţitorie, şi statornicindusă la Galaţĭ. Haralamb şi Apostu, aŭ deschis băcălie, şi înstărindu-se ş'aŭ cumparat şi eĭ decreturĭ de boeriĭ, chir Haralamb comis, şi chir Apostu căminariŭ, şi Enachi paharnic.

MEGHISTAN. Grec, căḑut napaste ţăreĭ, pe vremea domnuluĭ Călimah, un chir Gheorghe Meghistan dascal de limba grecească, s'aŭ însurat cu fata unui paharnic Apostu Ciujde, de la Ştefă-

neştĭ, şi s'aŭ făcut medelniceriŭ. La domnul Ioan Sturza, s'aŭ făcut paharnic. Un ficior a luĭ anume Neculaĭ, la domnul Mihai Vodă, s'aŭ făcut stolnic.

MAVRU. Iarăşı putoare grecească, şi bele pripăşit în ţară, un chir Dumitru Mavru, neguţitoriŭ la Galaţĭ, unde înstărindu-se, ş'aŭ cumparat decret de arhon caminaris.

MACHIDON. Iarăşĭ grecĭ, neguţitorĭ veniţĭ la Galaţĭ, statorniciţĭ acolo, şi înstărindu-se chir Hristea şi chir Gheorghe, ş'aŭ cumparat arhondia de la telaliĭ domnuluĭ Mihai Sturza, decreturĭ de căminarĭ.

MIELUŞ. Sirbo-bulgariŭ, din Huşĭ, unde un Gavril, pe vremea domnuluĭ Călimah, fiind căpitan de târg, aŭ luat pe o fată a uneĭ clucerese, Catinca Marcu rudenie cu postelnicul Grigore, şi spatariŭ Dumitrachi Codreanu, şi l'aŭ făcut polcovnic, cu carte domnească. In vremea domnuluĭ Ioan Sturza, fiind spatariu Codréanu logofăt de visterie, aŭ mijlocit şi l'aŭ făcut paharnic. Acela ave un nepot de frate anume Neculaĭ, l'aŭ aşazat în visterie, aŭ slujit vr'o doĭ anĭ şi l'aŭ depărtat. S'aŭ dus la

Piatră pe la 1829, logofăt la isprăvnicie. Acolo s'aŭ însurat cu o fată a unuĭ paharnic Costantin Gheorghiade, grec, şi s'aŭ aşazat acolo. Şi la domnul Mihai Sturza, ş'aŭ cumparat şi el ca ceĭ mulţĭ, decret de căminariŭ.

MILE. Moldovenĭ, radicaţĭ la boerie din vremea domnuluĭ Mihai Sturza, că fiind doĭ fraţĭ: Costachi şi Neculai, bine înstăriţĭ, ş'aŭ cumparat decreturĭ de boerie; Neculai de comis, şi Costachi de căminariŭ.

MANOLI. Moldovan, de la Nicoreştĭ. Un Ioniţă Manoli la domnul Călimah s'aŭ făcut şatrariŭ, aŭ avut un fecior Alecu, aŭ intrat scriitoriŭ la departamentul dreptăţeĭ, acum aŭ ajuns şef de secţie, domnul Mihai l'aŭ făcut căminariŭ.

MANOLIU. Moldovenĭ, doĭ fraţĭ: Filip şi Costachi, ficiorĭ unuĭ Manole pascariŭ, aŭ slujit pe la boerĭ, aŭ slujit prin canţileriĭ, şi la 1848 cel întăiŭ s'aŭ făcut serdariŭ, şi celalalt stolnic.

MIRONESCU. Iar maĭ drept Miron, Moldovenĭ din Stroeştĭ, ţinutul Botoşaniĭ, unul Tudurachi ce multă vreme aŭ fost vătav acolo, a lui Bezede Mavro-

cordat, pe la **1816**, după mijlocirea stăpânuseu s'aŭ făcut sardariŭ, feciorii aceluia la Domnul Ioan Sturza **1827**, fiind logofătul, Alecu Mavrocordat camaraş mare, Mihalache s'aŭ făcut căminariŭ, şi Iordachi paharnic cu pitace, nu cu caftane, precum era legea ţărei pe atuncea, unul din ei saŭ frate a lor, aŭ întrat în miliţie şi este maior saŭ căpitan.

MIHAIL ŞI MIHALUCĂ. Moldoveni, de la târgu Ocneĭ, doi fraţĭ Iordachi şi Nastasachi, feciorii sardariuluĭ Mihălucă Spiridon; cel maĭ mare Iordachi, de multă vreme este gramatic cămăreĭ ocnelor, şi la domnul Mihai Sturza, s'aŭ făcut comis; celalalt ş'aŭ cumparat şi el un decret de căminariŭ, acesta să iscăleşte Mihail, cel maĭ mare Mihălucă.

Tatăl lor la domnul Ioan Sturza, prin mijlocirea vorniculuĭ Constantin Aslan, cumnatul luĭ Vodă, carele era de loc tot din târgul Ocneĭ, s'aŭ făcut sardariŭ.

MILER. Rusnac din Bucovina, venit în Iaşĭ, în domniea luĭ Călimah, pe la **1814**, meşter de bere, aŭ făcut berărie, la Păcurarĭ, şi din feciorii, saŭ nepoţii aceluia, s'aŭ râdicat la boerie, de

cătră domnul Mihai Sturza, pe unul Dumitrachi serdariŭ, ce'ĭ logofăt în casă la vornicul Alecu Ghica Chefal.

MILBAHER. Neamţ, şi cu religiea papistaş, doctoc medic, a spitaluluĭ din Focşanĭ, şi a oraşuluĭ, la 1847, Mihai Vodă, l'aŭ făcut comis.

MUSTEAŢĂ. Moldovan, rădicat la boierie, pe la 1845, de domnul Mihai Surza. Aŭ maĭ fost un serdariŭ Dumitrachi Musteaţă, grec, venit cu domnul Călimah, la care aŭ fost caftangi-başa. El aŭ murit, şi îmĭ pare că numai fete iaŭ ramas.

MIHALOVICI. Rus, venit cu polcovnicul Pavel Şubin, un Zinovi Mihalovici, l'aŭ avut vechil la moşiea Vasluiuluĭ, şi la domnul Mihai Sturza, fiind logofătul Alecu Ghica, ministru din lăuntru, aŭ mijlocit la domnul Mihai Sturza, pe la 1845, şi l'aŭ făcut stolnic, dar nu ştie bine moldoveneşte.

MARINAKI. Bulgariŭ, din târgul Bârladuluĭ, bacal, aŭ întrat în miliţie, şi s'aŭ făcut căpitan.

MARCOVICI. Neguţitoriŭ, bacal din Iaşĭ, bulgariŭ, un Constantin Marcu, ş'aŭ cumparat de la domnul Sturza, un decret de sardariŭ.

MACAROVICI. Moldovan, corciŭ cu jidaucă, un Vasile ficior unuĭ Macari jălobariul, slujind în canţeleriea visterieĭ, pe la 1845, l'aŭ făcut sardariŭ.

MIHALCEA. Moldovan, din clasa de jos, s'aŭ rădicat la boierie, de domnul Grigorie Hagiŭ Ghica, pe unu Luca Mihalcea, de la ţinutul Dorohoiuluĭ.

MĂDARJAC. Moldovenĭ, rezeşĭ şi vechĭ boerănaşĭ, de la ţinutul Vasluiuluĭ.

MATUŞENCU. Nouă rădicătură, de a luĭ Hagi-Grigori Ghica, fostul pentru pacatele Moldoveĭ, domn ţăreĭ.

MARINO. Bulgariŭ, râdicat la boierie, un Neculai ficiorul luĭ Marin abageriŭ, de Hagi-Ghica, domnul Moldoveĭ; făcêndu'l paharnic, la anul 1856.

MIHAILIDE. Putoare grecească, năpaste şi bele ţăreĭ, ca şi cum nu eraŭ destule pocirurĭ de aceste, puşĭ între boerĭ. Maĭ râdică şi Hagi Grigore Ghica pe un Vasile la rangul de comis, acum în anul 1856.

MISÂHĂNESCU. Moldovan de loc, din satul Misihăneştiĭ, de unde pribegind, pe unde aŭ umblat şi ce-aŭ făcut el ştie, că'şĭ cumpără boerie de la fiiĭ luĭ Hagi Vodă Ghica.

MIHĂILESCU. Nouă rădicătură, de a luĭ Hagi-Vodă Ghica, din gunoaele ţăreĭ, fiĭ a oare-care Mihai Olariu saŭ crâşmariŭ, boerindu'ĭ, ş'aŭ format munteneşti porecle, de pe numele părinţilor, ca să nu să poată nimeri obărşia nobleţeĭ, de la care aŭ purces.

MAŞU. Bulgariŭ, rădicat la boerie, un Costachi Maşu, ficior de grădinariŭ, prin aga Fotino directoruluĭ postelniciei, i s'aŭ dat decret de pitariŭ, la anul 1856, de Hagi Vodă Ghica.

METACSA. Putoare grecească, pripăşit cu posesie, la ţinutul Bacău, unde s'aŭ şi însurat cu copila bietuluĭ spatariŭ Grigori Morţun, şi Hagi Vodă Ghica l'aŭ făcut medelniceriŭ la 1856.

N

NECULCEA. Moldoveni, vechi boerĭ, aŭ fost hatmani şi vornici marĭ, mai mulţĭ din această familie; aŭ ramas numai treĭ fiĭ a luĭ aga Costantin Neculcea, anume spatariul Iancu comis, Neculai şi altul mai mic, din vechĭ se porecleşte această familie şi Mutu.

NEGELU. Moldovan, şi vechiŭ bo-

eriŭ, dreapta poreclă este Costachi şi maĭ dreaptă Boldur. Să porecleşte Negel, că tatăl Mitropolituluĭ Veniamin, şi a vorniculuĭ Şarban, i a comisuluĭ Mateĭ, aŭ avut un mare negel în frunte, şi de aceea vornicul Şarban, să iscălea Negel. Şi fiiŭ seŭ postelnicul Iancu, iarăşĭ Negel.

NEGREA. Moldovenĭ, râdicaţĭ la boerie de vr'o 90 anĭ, din Negrea Apostu răzăş de Cerţîştĭ.

NECULCESCU. Moldovan, de la satul Băneasa, ţinutul Covurluiuluĭ, de unde un Neculcea Bălan, ficior de birnic, învăţând carte, s'aŭ dus la Putna, ocolaş de desetină, acolo s'aŭ însurat, cu o fată a cluceriuluĭ Ioniţă Bontăş, pe când şi el era căpitan, ş'aŭ ramas la satul Spărieţiĭ, aŭ fost zapciŭ de ocol, în multe rândurĭ. Pe la 1827, s'aŭ făcut stolnic, aŭ avut un ficior Ioan, aŭ slujit pe la isprăvnicie, şi la judecătorie, aŭ fost şi director la judecătoriea Tutoveĭ, când s'aŭ ingurluit cu o fată a agăĭ Iancu Greceanu, ce era vadană, despărţită de Iordachi Tudori, ficiorul sardariuluĭ Ilie Tudori, şi s'aŭ cununat cu ea. Şi aceea avênd banĭ de zestre,

s'aŭ făcut Ionică al meŭ cilen la judecătorie, şi s'aŭ cumpărat şi el un decret de comis, poreclindusă Neculcescu, dar dreapta poreclă îĭ este Balan.

NEGRUŢI. Moldovenĭ, rezeşĭ, de la Ireavca, ţinutul Tutoveĭ, vechĭ mazilĭ, din care unul Vasile Negruţi, însurându-se cu o fată a unuĭ Danu rădăş de la Putna, s'aŭ aşazat la satul Păţaştiĭ, din podgoria Odobeştilor, aŭ făcut patru ficiorĭ şi două fete, şi toţĭ au fost norociţĭ. Cariera lor aŭ început aşa: aproape de casa maḑilului Vasile Negruţĭ, care şi astăḑĭ stă în Păţăştĭ, avea socru-meŭ banu Thoma Stamatin viile, care le-aŭ dat ḑăstre soţieĭ mele, şi era Negruţi cunoscut luĭ Stamatin, ca megieş şi om detreabă, pe atuncea ave socru meŭ moşie Ruptura, de la ţinutul Neamţ, zestre a soacră-mea. Şi adese merge acolo unde fiind megieş cu moşia Trifeştiĭ, a logofătuluĭ Constantin Balş Ciuntu, carele în toate verile şedea acolo şi adesea mergea socru-meŭ la Balş, fiind şi cununat de logofătul Balş, şi rudenie. L'aŭ poftit să'ĭ găsască doĭ băeţĭ de boeranaş, curăţăĭ, şi cuminte. Socru-meŭ ştiind băeţiĭ luĭ Negruţĭ, iaŭ

făgăduit, şi iaŭ şi spus că sunt aşa băeţi. L'aŭ îndatorit ca de toamnă să'ĭ aducă.

Despre toamnă gătindusă socru-meŭ, să meargă la Ruptură, aŭ mers la Negruţi, iaŭ propus, l'aŭ sfătuit, şi de şi să cam îndoia Negruţi a'ĭ da, că'ĭ ave de ajutor. Dar cam fără voia lui iaŭ luat socru-meŭ, ba încă îmĭ spune, că iaŭ luat cum venisă atuncia cu caru cu cercuri de la pădure; băeţiĭ negătiţĭ, iaŭ pus în trăsură şi apoĭ Negruţoea vădênd că Stamatin purcede şi nu şuguеşte, li-a scos antereoaşele ce avea de alăgea, şi giubeluţile, şi le-aŭ dat în trăsură şi schimburĭ, şi ca copiĭ de mazil, eĭ ştieaŭ carte, iaŭ dus la Trifeşti, pe amândoĭ, pe Dinu, şi pe Gheorghe, iaŭ primit Balş, şi îndată pe Dinu l'aŭ făcut cafegiŭ, şi pe Gheorghe sofragiŭ, dar tot-odată li-a hotărât să înveţe bine a scrie, şi iaŭ dat în sama vatavuluĭ de curte, să aibă îngrijire pentru eĭ a ceti şi a scrie în toată ziua. După vr'o doĭ, treĭ anĭ, pe Dinu, l'aŭ făcut logofăt a caseĭ, şi pe Gheorghe, chilnaş. Aŭ fost Dinu vr'o ḑece anĭ, logofăt, şi l'aŭ însurat, şi pe lângă că

luasă zestre cu femeea, jumătate de moşiea Trifeştii, de la ţinutul Iaşii. Dar iaŭ dat şi Balş moşiea sa Cristeştii, pe treĭ anĭ fără banĭ, iaŭ făcut felurite a-jutoare, de l'aŭ înstărit, şi la domnul Moruz, pe la **1805**, l'aŭ făcut cluceriŭ, şi logofăt a caseĭ, în locul Dinuluĭ, aŭ făcut pe frateseŭ Gheorghe, carele apoĭ ş'aŭ adus şi pe ceĭlalţĭ doĭ fraţĭ maĭ micĭ, ce eraŭ a casă, Manolachi şi Enachi. Şi Gheorghe fiind logofăt câţĭ-va anĭ, s'aŭ însurat, aŭ luat femeie bogată, pe fata cluceriuluĭ Ilschi, ce era logofăt a visterniculuĭ Iordachi Balş, şi la **1814**, l'aŭ făcut sardariŭ, şi logofăt caseĭ; aŭ pus pe Manolachi, carele apoĭ s'aŭ dus în Basarabiea, ş'aŭ remas logofăt. Enachi pe care pe la **1818**, l'au făcut sardariŭ, la **1823** căminariŭ. Ş'au fost logofăt până au murit bătrânul Balş, apoĭ s'au însurat şi el cu fata sardariuluĭ Alexandru Voinescu, destul de bogată. Acestor Negruţeşti, logofătul Balş în toată viaţa sa le-au făcut multe şi nenumărate ajutorurĭ, avêndu'ĭ ca copiiĭ seĭ, pe lângă altele, li-au luat moşiea Prăjeştiĭ, de la ţinutul Roman, a mănăstireĭ Ocneĭ, ş'au stăpânit'o eĭ vr'o 20 anĭ, cu preţ

numai de 2000 lei, ş'au făcut mare stare. Dinu Negruţi, la Scârlat Vodă, s'au făcut paharnic, şi nu târziu după venirea lui Ioan Vodă Sturza domnul, boerind pe fiiu seu Costachi, cu rangul de căminariu, au murit. Iar fraţii sei Gheorghe ş Enachi, cumpărând mai multe moşiĭ de vecĭ, Gheorghe s'au făcut agă, şi Enachi spatariu, la Ioan Vodă, ş'au murit rămăindule mari stări. Costachi fiul paharnicului Dinu, fiind deputat a judeţuluĭ Iaşĭ, la Adunarea obştească, în vr'o două rândurĭ, l'au făcut director de visterie, agă şi apoĭ postelnic. Acum earăşĭ este director de visterie, dar stare n'are, şi nicĭ va ave, că joacă cărţile bine.

NECULAU. Maĭ mulţĭ, însă nicĭ unul moldovan, ci sîrbi, bulgari şi greci, ficiorĭ a mai multor Neculaĭ, râdicaţĭ din nou la boeriĭ de domnul Mihai Sturza, precum un Costandachi Neculau bulgariu, pentru că iau fost multă vreme posesor la Flămânḑi, l'au făcut agă. Un Iancu Neculau ce au fost în logofeţiea dreptăţeĭ lucrătoriu, l'au făcut ban. Doĭ Gheorghi Neculau, neguţitorĭ grecĭ, căminarĭ; alt Gheorghe serdariu; unu

Ioan și unu Iacovachi serdari; și alții mulți, câți au avut bani, s'aŭ putut cumpara decreturi.

NICOPOLU. Bulgariŭ, de la Nicopole, un chir Gheorghe abageriŭ, din Galați, pe la 1846, ș'aŭ cumparat decret de sardariŭ.

NEGROPONTE. Arman, venit pe la 1836, neguțitoriŭ în Galați, apoi făcênd tovărășie cu vornicul Alexandri, și cu Mihai Vodă la vămi, la poșlină, Neculai Negroponte, s'aŭ mutat la Iași, si în Galați, au ramas fiiu seŭ Antonachi, care s'aŭ făcut mofluz, de au mâncat mulțime de bani a multora; pe bătrân, l'aŭ făcut agă, și pe fecior spatariu.

NAUM. Bulgariŭ, bacal din Roman, fiind bogat, ș'aŭ cumparat și el un decret de sardariŭ, de au scapat și el și cuconașii lui de plata patentelor.

NICA. Român din Transilvania, neguțitoriŭ, brașovan din Iași, ținea și librărie pe la 1847, ș'aŭ cumparat decret de sardariŭ, și apoi s'aŭ declarat de mofluz.

NICHITACHI. Greco-bulgariŭ, tatăl dumisale sărdariul Neculai Nichitachi, era bucătariŭ la mănăstirea sfântului Ioan,

din Focşanĭ; fiiŭ seŭ au fost căpitan de poştă, la Focşanii, din Moldova, au luat pe o fată a luĭ Vasile Obreja, ce era logofăt a vorniculuĭ Pruncu, şi dând de ea spatariul Ioniţă Lăceanu, ce era camaraş de ocne, au început a o netedi, au tras'o la ocnă, pe el l'aŭ făcut revisor a ocneĭ, şi aŭ mijlocit de l'aŭ făcut sardariŭ, pe la 1848.

NEGURĂ. Moldovenĭ, mazili vechĭ, s'aŭ rădicat la boerie, întăiŭ slugeriŭ Vasile, ce şedea în Iaşĭ, în uliţa Păcurarii, pe la 1826 aŭ murit, iaŭ ramas numaĭ o fată, care aŭ luat'o sardariul Gavril Avram. Apoĭ la domnul Călimah, pe la 1818, s'aŭ rădicat la boerie, Enachi Negură de la Tecuciu, fiind cumnat de soră Negureştilor, şi mijlocind logofătul Balş ciuntul, l'aŭ făcut stolnic; şi Constantin Negură de la Huşĭ, pe la 1820, fiind cumnat de soră Chinezeştilor, s'aŭ făcut cluceriŭ. Luĭ Enachi Negură iaŭ ramas un ficior Manolachi şi două fete; iar luĭ Costantin, iarăşĭ un ficior Costachi, pe care Mihai Vodă, l'aŭ fost făcut slugeriŭ, ear acum la Fevruar 1852, s'aŭ făcut stolnic; şi o fată ce aŭ luat'o spaturiul Costachi Şendrescu.

NECULESCU. Moldovan, un Vasile, ficioru luĭ Neculai casapu din Iaşi, slujênd pe la canţilerii; din numele tătâni-seu, ş'aŭ format poreclă muntenească, ca să nu-i să poată nimeri obărşia de unde au eşit, şi ca aceĭ ce nu'l ştiu să'l creadă că'ĭ din neamul Neculescu, din ţara românească; şi pe la 1846 s'aŭ făcut sardariŭ. Am mai cunoscut pe un Ioan ficiorul luĭ Neculau şlicariu, din mahalaua feredeilor din Iaşi, ce fusese şi director, pe la 1838, la judecătoria Tutoveĭ, iscălindusă Neculescu, pe la 1840 s'au făcut slugeriŭ, dar era un grozav beţiv, şi nu ştiu ce se va fi făcut, că până mai an ţărţ tot îl vedeam, mai ales iarna, numaĭ c'un surtucel rupt, pe uliţele Iaşuluĭ şi bat mort.

NECULAIADĂ. Grec, pentru osânda noastră; un chir Gheorghe halvagiu pe la 1839, venind aŭ deschis fabrică de halva în Iaşi, în dughenele din naintea hanuluĭ luĭ Ilie Armanu, în uliţa mare, şi făcênd căpital, ş'aŭ cumparat şi el ca mulţĭ sinpatrioţĭ aĭ luĭ, unĭ decret de paharnic.

NEOFIT. Iarăşĭ bele grecească, pripăşit în ţară pe la 1840, un Costachi

Neofit neguțitoriŭ, și s'aŭ cumparat și el un decret de sardariŭ pe la 1847.

NACU. Trei neamuri. Două sunt moldoveni, iar unul corciŭ armenesc. Acel corcit este așa: în Iași pe la 1802, un arman botezându-se aŭ luat moldovancă fată de Nacu, au făcut un ficior Alecu și două fete, pe cea mai mare ce o chema Ruxanda, au luat'o stolnicul Ioniță Butà; și pe cea mai mică Profira un stolnicu Costachi Vărnavu, amândoue au fost frumoase și rele de musca. Vărnav au lasat pe Profira, încă pe la 1836, și s'aŭ dus la Țarigrad unde să audea că s'aŭ turcit, și că ar fi ajuns și Pașă, dar nu s'au și încredințat audirea; ficiorul botezatului arman, eșisă un bun scriitoriŭ, dar și un bun crăișor. S'aŭ însurat pe la 1824, au luat pe o Catincă fata unei văduve, ce era cămărășiță a doamnei Catrina, lui Ioan Vodă Sturza. Destul de ră de muscă și ea, l'aŭ făcut stolnic și sameș la Tutova. După întroducerea reglementului au fost cilen la Tutova și, la judecătoria de Bacău; aŭ murit amândoi, nu le-au ramas nici o stare de cât numai copii, câți-va ficiori și fete. Al doilea Nacu la ținutul

Romanul, un Vasile ficior de răzăş, slujând de mic la Arhimandritul Gherasim, egumenul mănăstirei Precista din Roman, pănă s'aŭ făcut mare, l'au însurat egumenul, l'aŭ înḑestrat, şi la Mihai Vodă Sturza, ş'aŭ cumparat decret de medelniceriŭ.

Iar al treilea la ţinutul Putneĭ, în târgul Odobeştiĭ, era un căpitan Ioan Nacu de sine poreclit aşa, ficior unuĭ Pavăl Blanariu, aŭ fost peste 30 ani ḑapciu de ocolul Milcovuluĭ de sus, om vrednic şi cinstit, au avut doĭ feciorĭ, unul Manolachi, care s'aŭ însurat cu o fată a unuĭ căpitan Toader Frunză, iaŭ dat zestre vr'o treĭ pământurĭ de moşie la Pădurenĭ, s'aŭ făcut privighitoriŭ la ocolul Bilieştiĭ, unde şi acum de vr'o 12 anĭ este, aŭ făcut stare, şi la 1847, ş'aŭ cumparat decret de slugeriŭ. Cel al doilea ficior Panfile, un băet pre bun au slujit în judecătoria Putneĭ. S'aŭ făcut director acolo. S'aŭ însurat cu o Casandră, fata căminariuluĭ Chiriţă Cotescu, dar după un an, aŭ murit fără să'ĭ rămâe vre'un copil.

O

OPRIŞANU. Moldovenĭ, răḑăşĭ de la ţinutul Tutoveĭ, mazili vechi, din cari Iordachi de loc de la Tunsăştĭ răḑăş. De mic aŭ slujit în casă la căminariul Gheorghe Bogdan, de la Ciocani. Maĭ în urmă l'aŭ făcut logofăt al caseĭ, pentru osebite pricinĭ s'aŭ dus Bogdan la Paris, de unde nu s'aŭ maĭ înturnat, toate moşiile le-aŭ lasat în sama luĭ Oprişanu, acesta fiind harnic şi cuminte, aŭ ştiut a se folosi de prilej. Pe la **1810**, s'aŭ făcut sameş la Tutova, s'aŭ îngurluit cu Ruxanda fata spatariuluĭ Mihalachi Cerchez, femeea paharniculuĭ Enacachi Donici, ce era ispravnic. Şi găsindu'l Donici cu femeea luĭ, de ciudă ca un mişel s'aŭ împuşcat singur, şi Oprişanu aŭ luat pe Donicioae, dar copiĭ n'aŭ făcut cu ea. La **1813** s'aŭ făcut medelniceriŭ, la **1818** paharnic, şi la **1846**, bătrân peste **70** anĭ, l'aŭ făcut Mihai Vodă spatariŭ, ş'aŭ murit fără ficiorĭ. De cât pe doĭ nepoţĭ de frate a luĭ Nedelcu şi Ioniţă, crescuţĭ de el, iaŭ înḑestrat cu câte o moşie. Nedelcu fiind maĭ deştept aŭ sporit sta-

rea şi s'aŭ făcut serdariŭ; Ioniţă poate şi nenorocit n'aŭ maĭ sporit nimica, de şi vr'o şapte anĭ aŭ fost sameş la Tutova, s'aŭ ales numaĭ cu păhărnicia.

OBELICEANU. Român, din ţara Românescă, l'aŭ adus logofătul Lupu Balş, pe la **1840**, scriitoriŭ al săŭ, făcênduse ministru l'aŭ făcut revisor şi cluceriŭ. Aŭ murit Balş, l'aŭ luat logofătul Iorgu Ghica, l'aŭ întrebuinţat la departament cât aŭ fost ministru, şi la **1847**, l'aŭ făcut căminariŭ.

OBREJA. Moldovenĭ, mazilĭ vechĭ şi răzeşĭ, de la ţinutul Tutoveĭ. Un Vasile Obreja învăţând a scrie bine, aŭ fost pe la mai multe ţinuturĭ, scriitoriŭ la isprăvnicie, până au nimerit la Bacău, unde s'au însurat cu Smaranda fata unuĭ medelniceriŭ Dumitrachi Avram, ce'ĭ ḑicea Căloiu de la Moineştĭ, şi s'au lipit de vornicul Pruncu, ce era ispravnic pe la **1827**, apoĭ pe la **1835** tot cu Pruncu, rânduindu-să staroste de Putna, au mers la Focşani unde ş'au făcut o căsuţă. Şi tâmplândusă a să cunoaşte cu spatariul Ioniţă Lăceanu, cămăraşul de Ocnă, care începênd a netezĭ pe fiică-sa, ce era măritată cu o

scărbă greceească Nechitachi, iau dat bani de s'aŭ făcut casă mare, s'au și mijlocit de iea cumparat pe la 1846, și un decret de căminariŭ. Mai sunt O-brejăştĭ rădicaţĭ la boerie tot din vremea domnuluĭ Mihai; unul Grigori la ţinutul Bacău, şi altul Constantin serdariul, ba și un băet a luĭ Vasile Obreja, Alecu este pitariŭ sau slugeriŭ.

OATU. Moldovenĭ, mazilĭ vechĭ, și răzășĭ de la ţinutul Tutoveĭ. Din care un Sandu la domnul Ipsilant, s'aŭ făcut stolnic. acela ședea în târgul Bêrladuluĭ, şi ficiorul aceluia Ioniță, fiind logofăt la Bezede Mavrocordat, pe la 1818, s'aŭ făcut earăşĭ stolnic, şi la Ioan Vodă, anul 1825, s'aŭ făcut ban, aŭ murit; iaŭ ramas vr'o doĭ ficiorĭ, din care unul, saŭ amândoĭ, aŭ intrat în miliţie, și saŭ făcut ofiţeri; s'aŭ maĭ rădicat la boerie și un Gheorghe Oatul, de la Bulbuceni, mazil, la anul 1848.

ONICESCU. Moldoveni, din târgul Adjudul, ţinutul Putneĭ, pe la 1822, căĭmacamul Vogoride, rânduind camaraş la ocnă, pe un pitariu Manoli Ghenadiu, ce'l făcuse atuncea și paharnic, am văḑut la el un logofăt Anton Oni-

cescu, care mai în urmă au fost și la isprăvniciea de Bacăŭ. Apoĭ aŭ mers în Iașĭ, după câtăva vreme, s'aŭ însurat cu o fată a unuĭ Platonov, turc botezat în Rusia, a căruĭ fată ținea și aga Hasnaș, l'aŭ pus mai tărziu director la criminal, și l'aŭ făcăt Mihai Vodă paharnic. Au avut numaĭ o fată, și fiind frumoasă, spatariul Tudurachi Vasiliu, care era sameș de Mitropolie, amorezându-se de dânsa, ș'aŭ lepadat fimeea, ș'aŭ luat'o pe aceasta cu care trăește.

Acest paharnic Anton, mai are doĭ frațĭ la Adjud, dar saracĭ, fiind niște bețivi. Maĭ are unul Iancu, ear frate la Câmpurĭ, au fost vatav la postelnicul Asanachi Danu.

ORBESCU. Român, din țara Românească, un Costachi Orbescu, pe la **1822**, cumpărênd Ocnele, unchiul meŭ, spatariul Iancu Stavăr, și cumnatu-meŭ spatariul Vasile Andrieș, au mers cu camarașiĭ din Focșanĭ, la târgul Ocneĭ, aŭ fost scriitoriŭ la camară, vr'o treĭ anĭ. Acolo s'aŭ însurat cu o fată a unuĭ logofăt Toader, ce era socru, și căminariuluĭ Spiridon, de la Comănești, și l'aŭ tras Spiridon la dânsul, l'aŭ pus căută-

toriŭ, şi cam tovarăş la Dărmăneşti. Şi fiind Dumitrachi Ghica, stăpânul Comăneştilor visternic, au mijlocit la Ioan Vodă, şi l'aŭ făcut sardariu.

ONU. Moldovan, mazil vechiŭ, şi rezeş de Oancea, de la ţinutul Covurluiuluĭ; un băet Constantin, au fost slugă chilnaş, la visternicul Petrachi Sturza, şi slujându'l cu credinţă, au făcut pe tată-seŭ vornic de poartă, şi pe dânsul medelniceriŭ, pe la anul **1826**; şi s'aŭ însurat cu o fată a sardariuluĭ Pavăl Străjescu, din Galaţĭ.

ONOSEĬ. Român din Transilvaniea, venit bejenariŭ, pe la **1812**, pentru lipsa de pâne; au nimerit la satul Ruşiĭ, luĭ Pavalaşcu, din ţinutul Tutoveĭ, care pe atuncea eraŭ a stolniceseĭ Tarsiţa Boteanca, şi'ĭ ţinea în posesie un polcovnic Gheorghe Ciulu. Din bejenariĭ aciia, doĭ flăcăoaşĭ, Vasile şi Neculai fraţĭ, ficiorĭ unuĭ Onoseĭ, ştiind carte puţină, ĭ'au luat Ciulu în casă. Acel maĭ mari Vasile, s'aŭ îngurluit cu stăpână-sa, şi tâmplându-să de muri stăpânul, s'aŭ şi cununat cu muerea luĭ, căreea rămăindu'ĭ banĭ mulţĭ, şi fără să aibă copiĭ, s'aŭ făcut voinicul Onoseĭ posesor, şi pe

frate-seŭ Neculai l'aŭ dat vătav Botencei, la gura Ezeruluĭ. Aŭ murit Ciuloaea, au ramas toată averea luĭ Vasile, şi s'aŭ însurat de al doilea cu Mariţa, fata paharniculuĭ Neculai Morţun, din Bacăŭ, ş'aŭ murit şi el, fără se'ĭ rămâe copiĭ. Neculai Onoseĭ, fratele stolniculuĭ, s'aŭ însurat cu o fată de răzăş, din Călimăneşti, unde s'aŭ aşazat şi el, pe la **1843**, s'au făcut privighitoriŭ, la ocolu Tutovei. La **1847**, în trebuinţa de glasurĭ, ce ave Domnul, pentru alegerea deputatuluĭ de Tutova, l'aŭ făcut cluceriu.

OSTVALT. Neamt, şi cu religiea papistaş, pe la anul **1817**, **1818** şi **1819**, era la visternicul Iordachi Rosnovanu, un bucătariŭ neamţ Ostvalt, ficiorul aceluia, anume Şarl, ce acum pe limba noastră, îşĭ zice Scârlat, au învaţat ingineriea, după întroducerea reglementuluĭ, s'au alcătuit ingineriu a Statuluĭ, şi pe la **1848**, l'au făcut căminariu pe fiul bucătariuluĭ, spre mai multă falā, şi cinste, a nobleţeĭ moldovene. După un drept cuvînt, aşa să cădea, că boeriĭ magnaţĭ, vroind aşĭ râde de noĭ, ceĭ maĭ micĭ, iau predstavlisit, pe toţĭ bacaliĭ şi ciubotariĭ, şi le-au picat râsul în vine.

P

PALADE. Greci, de vr'o 200 anĭ, veniţĭ şi împământeniţĭ aice, au fost râdicaţĭ la cele mai marĭ ranguri de boerie, s'au încuscrit cu cele mai marĭ familiĭ boereştĭ a ţăreĭ. Toader Palade au fost ginere domnuluĭ Constantin Cantemir, de pe care au şi avut logofătul Constantin Palade, bunul hatmanuluĭ Constantin Bogdan ce să iscălea Palade, moşiile Ciorăştiĭ unde'ĭ şi îngropată doamna luĭ Cantemir, şi valea Sacă şi Grozăştiĭ, de la Bacăŭ, târgu Ştefăneştiĭ, şi altele mai multe, a căruia avere toată s'au răsăpit. Că de la hatmanul Constantinică rămăind numai o fată Luţica, şi foarte ră de muscă fiind, n-au găsit în toată moldova, din toţĭ fecioriĭ de boerĭ, unul să o poată sătura. Au purces, au trierat toată Europa, au cercat toţĭ berbanţiĭ şi ş'au găsit pe plac, tocmaĭ în Ispania, un târtan, jidov spaniol, şi l'au luat barbat, cu carele pe la 1844 venind aice, şi numindu'l Marchiz de Bedmar, ş'au vîndut toate moşiile şi ţiganiĭ, şi s'au dus înapoĭ la praḑuicu draculuĭ. Mai sunt din familia Pălă-

dească, vornicul Iacovachi Palade, ficiorul vornicului Constantin, ce'l poreclea lumea Pălăducă, şi frate cu vornicul Ioniţă Palade; acesta au fost de treĭ orĭ însurat, întăiŭ în Basarabia cu Casuca fata căminariuluĭ Enacachi Pruncu, şi după ce aŭ făcut câţĭ-va copiĭ, fiind amândoĭ berbanţĭ, s'aŭ despărţit; ş'aŭ vândut moşiile ce-aŭ avut acolo, ş'au venit aice după moartea tătâni-săŭ, aŭ apucat apoĭ pe frate-său vornicul Ioniţă, s'au judecat şi fiind bun cruciocariu, învăţat în Basarabia, aŭ jăcuit bine pe frate-său, iaŭ luat ca clironomie părintească casele din Iaşi, şi vr'o două moşiĭ, şi înfrăţindu-se cu logofătul Thoderaşcu Sturza, aŭ mijlocit de l'au pus cilen în divanul de apel, l'aŭ făcut căminariŭ, mai apoi spatariŭ, şi s'aŭ însurat cu Marghioala văduva postelniculuĭ Iancu Jora, fata postelniculuĭ Enacachi Milu, aŭ mai făcut şi cu aceia copiĭ, şi aŭ murit. S'aŭ însurat şi de a triilea cu Anica fata logofătuluĭ Toderaşcu Balş, ce era despărţită de hatmanul Lăţăscu, şi după vre'un an l'aŭ lepadat. Acest netrebnic om vr'o **10—12** anĭ, au fost în divanul de apel şi în cel domnesc,

mulţime de banĭ aŭ luat, că'ĭ cel mai desăvârşit jacaş şi hoţ, au perdut aciea toţĭ, au vândut moşiile ce au avut, încă şi casele, numai cu cărţile şi blăstămăţiile, aŭ ramas numai cu vornicia şi cu naravul. Un ficior al săŭ Costachi, au furat de la mănăstire fata banuluĭ Neculai Vârgolicĭ, ş'aŭ fugit în Bucovina de s'aŭ cununat, fata ce era de vr'o 18 anĭ călugăriţă. Mai sunt ficioriĭ vorniculuĭ Ioniţă Palade: Toderaşcu, Manolachi şi Iancu, toţĭ au stărĭ, dar sunt proştĭ.

PRAJASCU. Moldovenĭ, vechi boerĭ, însă n-aŭ fost la rangurĭ mari râdicaţĭ. Pe la 1813 pe stolnicul Ioniţă Prăjăscu, Scarlat Vodă l'au făcut ban, şi pe la 1818 spatariul. Ioan Vodă Sturza, l'au făcut postelnic, şi pe ficiorul săŭ Răducanu agă, şi pe Iancu spatariŭ. Mihai Vodă pe Răducanu l'aŭ făcut vornic, şi pe ficiorul săŭ Gheorghi agă, şi pe frate-săŭ Iancu spatariŭ.

POGOR. Moldovan, răzăş de la satul Pogorăştiĭ, ţinutul Iaşi, un Tudurachi Pogor, slujând în casă la visternicul Alecu Balş, l'aŭ făcut logofăt a caseĭ, şi acela au adus şi pe frate-său Vasile. Tudurachi au fost multă vreme

în casa luĭ Balş, şi pe la 1806 fiind Balş, visternic, ĭ'au trecut în diecĭĭ de visterie, şi pe Tudurachi şi pe Vasile; pe la 1813, aŭ murit Tudurachi şi iaŭ clironomisit Vasile şi averea şi locul; pe la 1816, Balş aŭ trimes pe Vasile în Basarabia cu trebuinţele ce ave, de unde n-aŭ mai venit pănă pe la 1823, când aŭ venit însurat cu Zoiţa, nepoata de ficior, a unuĭ cluceriŭ Neculai Cerchez, pe care aŭ furat'o de la moşul eĭ, spatariul Vasile Coroi, când să afla în bejenie dus în Basarabia, şi fiind-că ea avea zăstre bună, acum prinsăse calicu la avere. S'aŭ făcut tovarăş cu un grec Costea Polieni, ş'aŭ luat moşiĭ în posesie de a mănăstirelor greceştĭ. S'aŭ făcut vechil la câte-va mănăstirĭ, şi pe la 1827 s'aŭ făcut şi comis, şi cu Polieni multă vreme avênd tovărăşie mai mult de 20 ani, şi fiind şi scriitoriŭ bun şi cruciocariu, învaţat din Basarabia, mai toate mănăstirile greceştĭ îl avea advocat, îĭ plătea bine, şi'ĭ ave date şi câte o moşie două eftine în posesie. Introducêndu-se reglementul, în mai multe rândurĭ, aŭ fost director a logofeţieĭ dreptăţeĭ,

pentru care Mihai Vodă, l'aŭ făcut spatariŭ, mai apoĭ agă, şi pe urmă postelnic. După suirea domnuluĭ Ghica la scaun, l'aŭ rânduit cilen în domnescul divan. In scurt prin aceste mijloace aŭ ajuns şi cu rangul şi cu starea între magnaţiĭ ţăreĭ, dar de departe să cunoaşte că'ĭ mojic.

PATRAŞCU. Moldovenĭ, de la ţinutul Suceveĭ, râdicaţĭ la boerie mai mult de şepte ḑecĭ anĭ, să poriclesc şi Izmanĭ. Aŭ căḑut acum foarte mult, şi mai s'aŭ şi stâns acest neam, mai rămăind numaĭ comisul Costachi.

PRUNCU. Armenĭ, un Ovanes Pruncu, bumbacariŭ ce purta marfă în desagĭ pe cal, cu vr'o 90 anĭ mai înainte. Adesea fiindu'ĭ purtarea pe la satul Crucea de sus, din ţinutul Putneĭ, încă până a nu fi acolo târgul Panciuluĭ, şi aflându-să acolo un răzeş Paţa, cu două fete, Ileana şi Cununa, s'aŭ îngurluit cu Cununa, şi pentru dragostea eĭ, s'aŭ botezat, ş'aŭ luat'o femee. El fiind om deştept şi cu puţin căpital, şi cu parte de moşie a femeeĭ, în Cruce, Străoaniĭ şi Muncel, şi cu viĭ, pe care încă le are, vornicul Pruncu, aŭ mai sporit. Apoĭ

s'aŭ făcut vătav la Domneştĭ, la hatmanul Costachi Razu, şi slujind acolo câţi-va anĭ, aŭ mijlocit Razu, şi l'aŭ făcut şatrariŭ. Şi acel şatrariu Ioniţă Pruncu, aŭ făcut pe căminariŭ Enachi Pruncu, care aŭ luat fata banuluĭ Iordachi Crupenschi, de la Solonţ, şi căminariu Enachi, aŭ făcut patru ficiorĭ, şi o fată: Iordachi, Panaite, Scârlat şi Alecu, şi pe Casuca ce aŭ ţinut'o vornicul Ecovachi Palade. După darea Basarabieĭ, către împărăţiea rusască, căminariŭ Pruncu s'aŭ dus în Basarabia, remăind aice numaĭ fiiul seŭ Iordachi, pe care îl luasă şi'l crescusă bunu-seŭ Crupenschi Solonţanul, care la moartea sa, iaŭ lasat luĭ toată averea. Făcêndu-se domn Ioan Vodă Sturza, s'aŭ dus Pruncu la Silistra înaintea domnuluĭ, şi l'aŭ făcut camaraş al doilea, că de pe măsa să rudea cu Crupenscheştiĭ, şi ea să rudea cu domnul, şi pentru că Pruncu era de la domnul Călimah făcut căminariŭ. Sturza după ce aŭ venit în Iaşĭ, l'aŭ făcut spatariŭ, şi l'aŭ ţinut în curte vr'o doĭ anĭ, apoĭ însurându-se cu fata postelniculuĭ Andreĭ Milu, l'aŭ făcut ispravnic la Bacăŭ, şi pe la 1827, pos-

telnic, și murindu'i femeea, aŭ luat țiitoare pe o Marghioală, fata văduvei Ilincăi, din Focșanĭ, a unuĭ bulgariŭ Trifan Burtă, ce era în case la postelnicul Iancu Cananăŭ, cu care trăind până pe la 1842, aŭ făcut treĭ băețĭ: Iorgu ce'ĭ comis, făcut de Mihaî Vodă, Dumitrachi și Costică, ș'aŭ lepadat țiitoarea, și aŭ despărțit pe femeea căminariuluĭ Scârlat Bontăș, de bărbat, ș'aŭ luat'o el, cu care aŭ mai făcut un copil Neculai. Pruncul acesta este un barbat prea vrednic, dar și foarte râsipitoriŭ, toată averea ce iaŭ ramas de la bunu-săŭ, și preste îndoit ce aŭ câștigat el cu neguțitorii, și cu slujbele, că în domnia luĭ Mihai Vodă, vr'o zece anĭ aŭ fost staroste la Putna, aŭ perdut. La 1848, după tulburarea dintre boerĭ, cu domnul, l'aŭ făcut vel agă în Iași, și iaŭ dat rangul de vornic, și cavalerie turcească, și rusască. Acum de la trecuta lună Mart, iarăși l'au rânduit staroste la Putna.

PASCU. Moldovan din Iașĭ, rădicat la boerie de la domnul Moruz. Mihalachi Pascu, la domnul Călimah, pe la 1816, l'aŭ făcut sardariŭ, și făcându-să re-

voluţia grecească de la 1821, el aŭ ramas în Iaşi, n'aŭ fugit peste graniţă, fiind saracu. Venind oştile Turceştĭ l'aŭ pus primitoriŭ de ḑaherele la magazale şi împărţitoriŭ tainaturilor la ortalele Enicereştĭ. Ioan Vodă Sturza, l'aŭ făcut ban, au fost şi ispravnic de Iaşi. Mihai Vodă Sturza, ca să'şĭ câştige majorita, la alegerea deputaţilor Iaşuluĭ, l'aŭ făcut agă, iar în anul 1848, după tulburarea boerilor în contra domnuluĭ, venind generalul Duhamel de la Rosia şi Talat Efendi de la Poartă comisariŭ, l'au făcut Vodă postelnic, de au mers cu câţĭ-va bojogari, băcalĭ şi crâşmarĭ boeriţĭ la generalul, de iaŭ aratat mulţămirĭ despre domn. Pe Neculai Pascu nepot de frate a postelnicului Mihalachi, l'au făcut spatariŭ.

PLAGHINO. Greci fanarioţĭ, la 1812, au fost venit cu domnul Calimah, un grec Dumitrachi Plaghino, aŭ fost gramatic mare, apoĭ postelnic. S'aŭ însurat cu Marghioala fata vorniculuĭ Dumitrachi Ghica, iaŭ dat zestre moşiea Mândreştiĭ de la Covurluĭ. Ioan Vodă l'aŭ făcut vornic în divan, mai pe urmă staroste la Putna, şi au murit, iaŭ ramas

câţi-va copiĭ, şi cucoana s'aŭ măritat al doilea cu spatariul Mihalachi Paşcanu. Pe la 1836, au mai venit şi altă putoare grecească, un postelnicu Costachi Plaghino, ginere domnuluĭ Alexandru Moruz, şi s'aŭ pripăşit şi acela aice, avênd moşiea Broscăuţiĭ de la Dorohoiu ḑestre, şi alte moşiĭ în ţara românească; au mai venit încă şi un frate a lui Mihalachi, cu meserie plăcintariŭ; acela au ramas la Târgu-Cuculuĭ, moşia frăţini-seŭ Costachi din ţara românească. S'aŭ umplut amândouă ţările aceste de greci, prin toate văile şi mai prin toate satele să găsesc greci.

POLIZU. Greci, blănari din Iaşi, ficiorii cărora întrând prin canţeleriĭ în domnia luĭ Mihai şi lăsându'şĭ meseria părinţilor s'aŭ făcut boeri. Dumitrachi comis, şi Costachi agă, de domnul Mihai Sturza, şi Neculai paharnic, acum la trecuta lună Fevruarie anul 1852.

PANU. Greci, neguţitori ţinea postăvărie şi marfă turcească. Panaite Panu la Iaşi, avea dugheană în uliţa mare, neguţitoriŭ fruntaş, acesta au luat pe o fată a Miclesculuĭ de la Şărbeştĭ ţinutul Vasluiuluĭ, soră cu spatariul Sandulachi

Miclescu, fiind fără de zăstre şi fără părinţi. La 1821 după venirea lui Ipsilant şi formarea volintirilor greceşti, el au fost lucrătoriŭ la Eforia volintirească, ce era în mănăstirea Treĭ-sfetitele. După fărmarea acelor talhari, au fugit şi el cu ceilalţi Efori şi greci în Basarabia, unde au şădut până la 1827, şi făcêndusă la 1826 Episcop la Huşi, pe Mitropolitul de astădi Sofroni, văr primar cu femeea luĭ, găsindu-se în mare lipsă în Basarabia, au venit drept la Huşi, gol, leşinat cu toată familia, ca vai de eĭ. Episcopul ca rudenie iaŭ îmbrăţoşat, iaŭ ajutat, iaŭ dat moşiĭ de a Episcopieĭ cu eftine posesiĭ, şi aŭ mai prins la suflet. In domniea luĭ Mihai Vodă, pe la 1843, pe Nastasache ficiorul luĭ Panaitachi, l'aŭ făcut cilen la judecătoriea Fălciiuluĭ, mai în urmă prezident, iaŭ boerit pe amândoĭ, iaŭ făcut agi. După venirea domnuluĭ Ghica la scaunul domnieĭ, pe tânărul Nastasachi, l'aŭ pus cilen în domnescul divan, şi sfădindusă în presudstvie cu vornicul Costachi Sturza, ce era preşedinte, chiar de la o pricină ce ave fratemeŭ paharnicu Ioniţă Sion, cu schitul

Hârşova, şi răzăşiĭ, aŭ ramas pricina necăutată pănă astăzĭ, aŭ dat şi prezidentul şi el dimisie, pe a luĭ aŭ primit'o domnul, ear pe a preşedinteluĭ nu. Mai sunt şi alţĭ doĭ Panu, la ţinutul Tecuciu, la satul Bogheştiĭ, tot grecĭ, ficiorĭ slugeriuluĭ Ioan Panu, ce aŭ fost ginere sărdariuluĭ Iordachi Ciutea; aŭ maĭ fost şi în Iaşĭ un Constantin Panu, iarăşĭ grec, şi iar neguţitoriŭ, şi la domnul Călimah, se făcuse medelniceriŭ, care aŭ avut un ficior Stefănachi, pe care Mihai Vodă, îl făcuse căminariu. Dar aŭ murit şi tata şi ficiorul, nu ştiŭ dacă ficioruluĭ va fi ramas copiĭ.

PANTAZOLU. Grecĭ, de la Fanar, aŭ venit cu domnul Calimah, un Costachi Pantazolu, pe care'l avea gramatic mare, şi'l făcusă postelnic; cătră sfârşitul domnieĭ, l'aŭ trimes la Ţarigrad, şi n'aŭ mai venit, că la **1821**, când s'aŭ descoperit complotul grecilor, l'aŭ tăet. Dar aŭ ramas aice o soră a luĭ, Frăsina, ce o măritasă cu spatariul Constantin Vidrea, de la Tecuciŭ, şi un frate a luĭ Alecu, foarte prost, şi beţiv, precum şi un frate a tătâni-seŭ, un paharnicu Necolai, earăşĭ prost, şi sarac,

şi cu o mulţime de copiĭ. Din acela aŭ ramas un ficior Costachi, un bun cruciocariŭ, l'aŭ făcut Mihai Vodă, prezident, la Tecuciu, şi agă, dar îĭ sarac, trăeşte cu leafa ce iea de la mănăstirea Răchitoasa, avêndu'l arbitru, alcătuit în pricinile de împresurărĭ, şi avocat pentru judecăţĭ.

PARASCHIV. Bulgariŭ, un Hagi Paraschiv, din Roman, aŭ fost crâşmariŭ în vremea domnuluĭ Moruz. La 1806, deschiḑêndu-se rezboiu între Rosiea, cu Turciea, nişte neguţitorĭ turcĭ, prietini cu Paraschiv, aŭ lasat la el toată averea lor, ş'aŭ fugit la Ibrăila, s'aŭ tâmplat de aŭ perit turciĭ, şi nu s'aŭ maĭ înturnat, ş'aŭ ramas el stăpân pe averea turcilor, pe care cu speculaţiile luĭ aŭ mai sporit'o, aŭ avut doĭ ficiorĭ: Trifan şi Alecu; pe Trifan l'aŭ însurat cu o fată a unuĭ vechiŭ neguţitoriŭ, din târgul Neamţuluĭ, şi iaŭ dat partea ce aŭ socotit din avere, aŭ luat moşiĭ marĭ în posesie, aŭ făcut negoţurĭ marĭ, şi stare mare, şi la domnul Călimah, s'aŭ făcut medelniceriŭ. La 1822 prin caimacamul Vogoride, l'aŭ rânduit ispravnic la Bacăŭ, şi l'aŭ făcut şi cămi-

nariŭ. In sfârşit aŭ sărăcit, ş'aŭ murit sarac.

Frate-seŭ Alecu pe la 1818, s'aŭ însurat, aŭ luat fata stolniculuĭ Dumitru Sacară, şi s'aŭ făcut paharnic. La 1822, s'aŭ făcut şi el ispravnic la Roman, dar au fost numaĭ vr'o 5, 6 lunĭ, şi s'aŭ apucat iarăşĭ de meseria sa a ţine moşiĭ în posesie. Cumpărasă moşie de vecĭ, la ţinutul Suceveĭ, apoĭ au vêndut'o, ş'aŭ cumparat mai la urmă părţile paharniculuĭ Vasile Docan, de la fiiŭ săŭ Grigori, din Iucseştĭ şi Băloşeştĭ, ţinutul Roman. La Mihai Vodă s'aŭ făcut spatariu, şi ficiorul său Dumitrachi sardariu, şi s'aŭ însurat şi băetul acela cu Elenca fata agăĭ, Costachi Grigoraş, ce aŭ ţinuto văru meŭ spatariu Mihăiţă Danu, ş'au lepadat'o.

PISOSCHI. Leşĭ, peste 180 anĭ veniţĭ, aŭ fost între boerănaşĭ, până pe vremea domnuluĭ Cantimir, atuncea unul din eĭ, s'aŭ făcut pitariŭ, şi tot între boeri, aŭ fost şi cu cinuri şi fără cinuri, până la domnul Călimah, când pe un Mihalachi, ce au fost sameş la Tecuciu, l'aŭ făcut paharnic, şi pe Costachi stolnic, la Ioan Vodă, Tudurachi ce i

să dice Deliboer, s'aŭ făcut serdariŭ. La Mihai Vodă pe Costachi l'aŭ făcut spatariŭ, pe ficiorul săŭ Neculai căminar şi pe Dumitrachi ficioru paharniculuĭ Mihalachi, căminariŭ. După rânduirea domnului Ghica la domnie, în anul 1849, pe căminariul Neculaĭ l'aŭ făcut ispravnic la Dorohoiŭ, nu doar că vrednicia, saŭ ne înteresateţa l'aŭ chemat la acel post, ce linguşirea la care'ĭ desăvârşit.

PAPAFILU. Grec, napaste ţăreĭ, pripăşit încă în domnia lui Moruz, un Grigore Papafil, s'au însurat cu o rudenie a Catargieştilor, s'aŭ făcut căminariŭ, la Scarlat Vodă Călimah, iaŭ ramas un ficior Iorgu, bun craiŭ şi de frunte mişel, jucătoriŭ de cărţĭ, au slujit în logofeţia dreptăţeĭ, şi fiind logofătul Ştefan Catargiu vel logofăt, l'aŭ făcut şef de secţie; şi Mihai Vodă ca să aibă majorita la alegerea deputaţilor capitalieĭ, l'aŭ făcut spatariŭ; s'au însurat cu o fată a comisuluĭ Gheorghe Ciurea de la ţinutul Vasluiuluĭ, bun jacaş, dar nu'ĭ nimica de el, suta n'o mai împlineşte, tot cu 99, să găsăşte în pungă.

PANGRATI. Moldovenĭ, mazilĭ vechi

şi răzăşĭ, de la Chilieni ţinutul Tutoveĭ, un Costin Pangrati, mazil în domnia lui Scarlat Vodă, s'aŭ făcut postelnicel, şi pe la 1819 tot de domnul Călimah s'aŭ făcut cluceriŭ; au avut treĭ ficiorĭ Costachi, Iordachi şi Grigori, iaŭ învăţat carte şi bine a scrie, aŭ fost scriitori la isprăvniciĭ pe la 1825. Costachi au mers la Iaşi, a intrat logofăt la visternicul Alecu Sturza, şi l'aŭ făcut paharnic, după vr'o doĭ anĭ stricând nişte banĭ a Sturzeĭ, au fugit în Bucovina, şi nu s'aŭ mai văḑut până la 1828, când au venit oştile Ruseştĭ, şi când iarăşĭ Alecu Sturza era visternic. După mijlocirea a multora şi chiar şi a mea, că mă iubea mult bietul visternic Alecu, l'aŭ ertat, şi l'au pus scriitoriŭ la comisia indestulărilor, au adus şi pe frate-său Iordachi, şi au fost eĭ scriitori la divanul implinitoriŭ până la 1832, când întroducêndu-să reglementul, pe Costachi l'au făcut director la divanul de Apel, şi Iordachi protocolist. Au eşit Costachi, s'aŭ făcut comis, şi în locul lui au intrat Iordachi şi s'au făcut şi el paharnic, şi au eşit din slujbă. La 1848, Costachi arătândusă credin-

cios domnului, după tulburarea boerilor, l'aŭ făcut spatariŭ şi prezident judecătoriei de Fălciŭ. Cel mai mic frate a lor, Grigori au intrat în miliţie, s'au înaintat din cin în cin până acum au ajuns maior; pe o soră a lor au luat'o serdariŭ Nedelcu Oprişanu, Costachi spatariŭ, s'aŭ însurat cu o madamă nemţoaică de cele de şandre modre, ştie să facă capele şi rochii după jurnal; iar Iordachi au luat o fată a unui sardariŭ Costin, grec de a lui Calimah, rămăşiţă ce era baş-ciohodariŭ.

PATRON. Moldovan, de la Flămânḑi, de mic crescut Vasile Patron în casa logofătului Thoader Balş Frederic, baş-boeriŭ, l'au avut logofăt şi vatav la Flămânḑi, şi pe la 1825, l'aŭ făcut paharnic.

POMANĂ. Moldoveni, răzăşi şi vechi mazili de la ţinutul Fălciiului, s'au rădicat la boerii, în vremea domnului Moruz, pe la 1804, şatrariŭ Pomană, care având doi ficiori Ioniţă şi Neculai, s'aŭ făcut sardariŭ, la Ioan Vodă Sturza 1824.

PATRAŞCANU. Moldoveni, de la ţinutul Putnei, răzăşi, să poreclesc aşa de pe numele unui Pătrăşcan căpi-

tanu, ce aŭ trăit pe la 1792, dreapta lor poreclă este Veveriță, drept coborătorĭ din Veveriță postelnicul, acel ce în domniea luĭ Alexandru Lăpușneanul, când aŭ măcelărit 47 boerĭ, aŭ scapat singur, și aŭ fost fugit în țara leșască, și Lăpușneanu acolo, prin prietinii seĭ, l'aŭ omorât, și pe jupâneasa lui Veveriță, aŭ măritat'o cu Sturza Curteanu de țară a luĭ Veveriță, și l'aŭ rădicat la boerie, în locul stăpânu-seŭ. Acel Sturza, aŭ făcut copiĭ cu Veverițoaea, și pentru ca copiiĭ luĭ, din care sunt coborâtorĭ, toțĭ boeriĭ și domniĭ Sturzăștĭ, să stăpânească toată averea luĭ Veveriță, și aciia să rămâe saracĭ, și să nu să maĭ poată vr'o dată rădica la boerie, pe lângă că toate moșiile luĭ Veveriță, cu ispisoace, Lăpușneanul le-aŭ dat Sturzeĭ. El lăsându'ĭ fără învățătură și dându'ĭ la neamurile sale, în satul Șoldeștiĭ și Ițeștiĭ, de la Putna, de unde el era de loc, și ave răzășie, unde și pănă astăzĭ în moșiile acele răzășiĭ, în spițele și împărțelele lor, aŭ bătrânul Sturza. Și prin acest chip curgătoriĭ luĭ Veveriță, aŭ luat soarta vitreguluĭ lor Sturza, au căḑut în bir, ș'aŭ părăsit

şi porecla, ş'aŭ fost toţĭ în bir, şi sunt şi acum sub porecla de Patraşcanu. Din acia pe la 1820 un băet Vasile ficior altuĭ Vasile Pătrăşcanu, din satul Moviliţa, învăţând puţină carte de la preotul Neculai fratele tatăluĭ săŭ, s'aŭ dus în Focşani, ş'aŭ intrat slugă în casă la spatariul Sandulachi Stamatin. Pe la 1823, rânduindusă Stamatin staroste de Putna, pe Vasile l'aŭ dat în canţilerie; după vr'o doi anĭ, l'aŭ rânduit ḑapciu de ocol; n-aŭ ţinut mult slujba aceia, s'aŭ tras înapoĭ la canţilerie, unde aŭ slujit până pe la 1829, şi fiind iarăşĭ Stamatin staroste, era suparat pe el, că eşisă din casa luĭ, şi l'aŭ departat. Pătrăşcanu aŭ intrat scriitoriŭ la căminariul Chiriţă Cotescu, ce era comisionar, rânduit de comisiea îndestulărilor oştilor ruseşti de primea, şi da la oşti proviziile trebuincioase, în care slujbă Chiriţă făcuse ceva nerânduele, şi l'aŭ rădicat la Iaşĭ, unde în obahtă aŭ şi murit, şi să poroncisă stăroştieĭ să încheie sămile magazalelor. Stamatin mânios pe Pătrăşcanu, hotărâsă să'l pue în heră, şi să'l trimată la Iaşĭ. Eu atuncea fiind staroste, nu m'am unit cu Stamatin, de şi'mĭ era

unchiŭ de pe femeie. Am oprit pe Pătrăşcanu, l'am aşazat tot lucrătoriŭ cum fusese la Chiriţă, şi ţiitoriŭ socotelelor, şi a magazalelor, şi a spitalurilor, că toate acestea să dedesă asupra me, şi am trimes la Iaşĭ numaĭ sămile, şi quitanţele, găsite la Chiriţă, şi bietul Pătrăşcan m'aŭ slujit cu mare credinţă, făcênd şi el ceva stăricică. După acea aŭ întrat iarăşĭ în canţileriea stărostieĭ, ş'aŭ slujît până pe la 1843, şi s'au lasat; pe la 1835, l'au făcut Mihai Vodă, pitariu. Acesta încă în vremea domnuluĭ Ioan Sturza, pe când se afla în canţilerie, au mijlocit ş'au scos din bir, pe tată-său, şi pe frate-său Neculai, şi iau făcut polcovnicei.

PLESNILĂ. Moldoveni, răzăşĭ de la Vârlez, din ţinutul Covurluiului. Pe la 1824, un Gheorghe Plesnilă ce umblasă cu mine două lunĭ cu potira în toată ţara de jos, mulţămindu-mă de vrednicia luĭ, după ce m'am înturnat la Iaşi, l'am recomenduit visterniculuĭ, ş'au mijlocit la domnul de l'au făcut medelniceriŭ, fiind până atuncea postelnicel. Iar Mihai Vodă, pe ficioriĭ luĭ iaŭ făcut unul comis şi altu paharnic.

PARCĂLABU. Moldoveni, de la ținutul Vasluiuluĭ, răzășĭ și mazilĭ. La domnul Mihai Sturza, un Dumitrachi Părcălabu sardariŭ.

PELINU. Moldoveni, de la ținutul Iași. Un Costachi Pelin de mic slujând în casă la logofătul Vasile Roset Cilibiu, mai în urmă avêndu'l vatav la moșia Coada Stănceĭ, și de curte în Iași. Pe la 1826, fiind logofăt mare, stăpânul său, au mijlocit la domnul și l'aŭ făcut căminariŭ.

PLEȘĂSCU. Moldovenĭ, mazilĭ și răzășĭ, de la ținutul Suceveĭ. Panaiti Plesăscu, fiind slugă la hatmanul Costantinică Palade, în vremea domnuluĭ Scarlat Călimah, l'au făcut căminariŭ.

PROCA. Moldoveni, din Basarabia. Neculai Proca au venit pe la 1826, au fost slugă, mai în urmă scriitoriŭ la Mitropolitul Veniamin, s'au însurat, au luat o fată a căminariuluĭ Constantin Țințu din Iași, ce-au fost blanariŭ, și la Mihai Vodă, întăiŭ s'au făcut paharnic, apoĭ la 1848 l'au făcut comis.

PALEOLOGU. Grec, neguțitor din Galațĭ, un Temoleon pe la 1847, ș'au cumparat decret de megas arhon comis.

PROFIRIU. Moldoveni, aceştia au fost doi cu această poreclă; dar rudenie nu sunt, de şi amândoi sunt din Iaşi, unul Iordachi, pe care şi ban îl făcusă Mihai Vodă, au fost fecior unei moaşă din Tataraş, Profira, făcut în flori, cu mai mulţi taţi, au fost slugă la vornicul Alecu Călimah, şi însurându-se cu o soră a agilor Drăghiceşti, carii eraŭ şefi în visterie pe la **1833**, au mijlocit cumnaţii, şi l'au făcut sameş de Iaşi, cu care s'au deschis drum de păşire cătră boerie. Celalalt Alexandru este ficioru unui Prohir, ce au fost multă vreme chelariŭ la via logăfătului Costachi Ghica. Pe acesta l'au luat slugă în casă chilnaş, logofătul Alecu Ghica, şi fiind cu bune purtări, l'au făcut vătav, apoi logofăt a casei. In domnia lui Ioan Vodă, l'au făcut sardariu şi l'au însurat cu o fată a comisului Răducanu Buzdugau, dar tot în casă l'au ţinut logofăt. La domnul Mihai pe la **1846**, fiind logofătul Ghica ministru, l'au făcut comis.

PEŢA: Grec, venit cu neguţitorie, şi găsind că aice să vînd rangurile şi nobleţa ca nici într'o parte a lumei,

Kir Mihalachi Peța, după pilda și altor patrioțî aî luî, s'aŭ cumparat și el un decret de arhon megas comis, odată cu țelebi Temoleon Paleologu.

PANDELE. Greco-bulgariŭ, la târgu-Ocna, era un neguțitoriŭ, Pandele Andreiot, surd încă de amândouă urechile, pripășit acolo de pe la 1804, acesta în multe rânduri înlesnea cu bani pe vornicul Costantin Aslan, pe când era nevoeș, și ședea acolo la târgu-Ocneî, și avea doî ficiorî: Iancu și Costachi.

Vornicu Aslan după ce aŭ venit cumnatu-seŭ Ioan Vodă Sturza domn, recunoscătoriŭ facereî de bine, aŭ mijlocit și-aŭ făcut pe chir Pandele medelniceriŭ, și pe ficioriî seî căminarî.

POPOVICI. Moldoveni, aceștiea sunt mai mulțî, dar nu sunt o singură familie, ba nicî să cunosc uniî cu alțiî. Un Costachi ficior de preot, din satul Corodu, ținutul Tutoveî, fiind slugă și logofăt la visternicul Dumitrachi Ghica, pe la 1825 l'aŭ făcut paharnic. Un Iordachi, iar Popovici, pentru că au luat o fată a unui Nastasă Enachi, bacal din Bacăŭ, ce'l făcuse Ioan Vodă Sturza căminariŭ, și vatav la Săucești, l'aŭ făcut

paharnic, şi sameş la Bacăŭ. Şi aşa câţĭ ficiorĭ de preoţĭ s'aŭ făcut boerĭ, ceĭ mai mulţĭ s'aŭ numit Popovici, fiindu-le ruşine aşĭ iscăli poreclile părinţilor lor, ca să nu li se nimerească obârşiea. Am mai văzut treĭ sardarĭ Popovici: Vasile, Iordachi şi Dumitru.

PAVLU. Grec, neguţitoriŭ de la Galaţĭ, după ce aŭ făcut stare, şi-aŭ cumparat arhondie, pe la **1846**, cu decret de căminariŭ, apoi ca arhonda ş'aŭ făcut case marĭ în Galaţĭ, şi aŭ eşit mofluz, remănând acum numaĭ ţelebi Panaiotachi Pavlu, megas caminaris.

PETRINO. Grec, neguţitoriŭ din Galaţĭ, chir Hristodor, earăşĭ după pilda celor lalţĭ patrioţĭ aĭ seĭ, ş'aŭ cumparat şi el un decret de căminariŭ, tot pe la **1846**.

PANAITE. Bulgariŭ, abageriŭ din Galaţĭ; un Gheorghe sin Panaite abageriŭ, pe la **1846**, îndemnat de repedea vênḑare a decreturilor de ranguri, ş'aŭ cumparat şi el decret de căminariŭ.

PETRIMAN. Moldovan, de la ţinutul Iaşiĭ, pe la **1846**, prin ce mijloace nu ştiŭ, domnul Mihai Sturza, l'aŭ rădicat la rangul de căminariŭ, pe un Tanasă Petriman.

PRASIN. Grec, neguţitoriŭ din Galaţĭ, maĭ înfumurat de cât ceilalţĭ patrioţĭ aĭ seĭ, ca să'ĭ întreacă, ş'aŭ cumparat tot la 1846, decret de arhon megas spataris.

PANOPUL. Grec, neguţitoriŭ, cu numele Vasile Blănariŭ, luând pe femeea unuĭ Peltechi neguţitoriŭ grec, şi iarăşĭ bogat şi blanariŭ, care cumparasă moşia Roşiecii, a luĭ Mateĭ Negel, de la Fălciu. S'au făcut şi el bogat, şi-aŭ făcut case mari în Iaşi, ş'au cumparat întăĭ decret de comis, mai în urmă au cumparat altul de spatariŭ.

PETROV. Bulgari, porecliţi de pe numele părinţilor lor, sunt mai mulţĭ poreclindusă aşa, dar nu sunt rudeniĭ. Este la Focşani un Constantin sin Petrea mumgiu birnic, fiind văr cu ţiitoarea Pruncului şi Pruncu staroste aŭ stăruit şi l'aŭ ales preşedinte Eforieĭ în vr'o treĭ patru anĭ, şi apoĭ aŭ mijlocit prin logofătul Iorgu Ghica la 1837 fiind visternic, de l'aŭ scos din bir, şi dând 200 galbinĭ, l'au făcut serdariŭ, apoĭ l'aŭ rânduit epitrop spitaluluĭ din mănăstirea Proorocu Samoil, şi pe la 1848, l'aŭ făcut căminariŭ; şi alţĭ Pe-

trovĭ câțĭ mai sunt, sunt din noŭ scoșĭ din bir, și râdicațĭ la boerie de domnul Mihai Sturza.

PETROVICI. Mai mulțĭ, și cu așa poreclă, dar neamuri nu sunt, fiind unii bulgari și alțiĭ moldovenĭ; este la Putna, un Tanasachi Petrovici moldovan, din târgu Tecuci, aŭ fost multă vreme scriitoriŭ la stărostie, acum este privighitoriŭ la Zăbrăuți, pe la 1843 l'aŭ făcut pitariŭ.

PLASTARA. Grec, înaintea revoluțieĭ greceștĭ de la 1821, era în Iași un bacal Plastara, ținea băcălie în dughenele Treĭ-sfetitelor, după sdrobirea grecilor volintiri, aŭ fugit în Basarabia și nu l'am mai vădut, de cât mai târziŭ tocmaĭ pe la 1835, au venit doĭ ficiorĭ aĭ lui, unul Alecu și altul Dumitrachi. Alecu s'au însurat cu o fată a unuĭ Marcachi grec tiutiungiu, și aŭ luat moșie în posesie. Celalalt ce mijloace va fi întrebuințat nu sciu, că pe la 1848 l'aŭ făcut căminariŭ.

POPSON. Român, coțovlah venit în Moldova, pe la 1816. Un Ioan Popson învățat bine în limba nemțască, latină și elenă, aŭ fost staroste de sudițĭ nem-

ţăştĭ la Focşanĭ, în vremea tulburărei greceştĭ de la 1821 şi 1822, aŭ ţinut şi loc de agent în Iaşi, şi după linişti re, iarăşĭ s'au dus la Focşani. Era un om foarte de haḑ, pentru care îl iubea toţĭ boeriĭ, dar era sarac; au avut numai un ficior Alecu, pe care prin rugămintele cătră domnul şi ministrul, l'aŭ făcut sardariŭ şi la 1848 căminariŭ.

PAIU. Moldovan, blănariŭ din târgul Botoşaniĭ, unde era Ioan Paiu blănariŭ cu bună stăricică, aŭ avut doĭ ficiorĭ Ioan şi Alecu, şi o fată Catinca, cea mai frumoasă femee ce putea să fie, şi c'am ră de muscă, prin trânsa s'aŭ norocit fraţiĭ eĭ, cariĭ ş'aŭ lasat meseria tătâne-său, ş'aŭ intrat în slujbi, şi la Mihai Vodă s'aŭ boerit.

POPA. Moldoveni, ficiorĭ de preot mai mulţĭ, fără să fie rudeniĭ. Iordachi Popa de la Bârlad, este ficior unuĭ preot Ion din satu Cărlomăleştiĭ, de la ţinutul Tutoveĭ, învăţând carte s'aŭ dus la Bârlad, la isprăvnicie, scriea acolo la orĭ ce'l punea, pe la 1826, luasă 5 leĭ de la satul Hârşova a fratelui meŭ paharnicul Ioniţă, fiind sameş stolnicul A lecu Nacu, m-aŭ înştiinţat frate-meŭ şi

am arătat visterniculuĭ Alecu Sturza, îndată aŭ poroncit de am trimis pe ciauşu de copiĭ din casă, cu volnicie de aŭ adus în feră şi pe sameş, şi pe logofăt; iaŭ ţinut multă vreme închişĭ, pe sameş l'aŭ scos din slujbă, pe Iordachi aŭ hotărât să'l bată la poarta curţiĭ, m'aŭ rugat şi am apucat pe visternicul de l'aŭ ertat. In locul sameşului s'aŭ rânduit pe stolnicul Costachi Iacomi, pentru care am dat eu chiḑăşie, şi pentru că Iacomi era şugubăţ şi fără stare, că mai plătise frate-meŭ spatariul Antohi 8000 leĭ, pentru dânsul, ce'ĭ mâncasă fiind sameş la Hârlăŭ, iam dat emac pe Iordachi Popa cu îndatorire ca el să primească toţĭ baniĭ, şi pe la Fevruar 1828 venind Iordachi cu semile la visterie, m'aŭ rugat să'ĭ scot un pitac de pitariŭ, saŭ de slugeriŭ, că începusă Vodă a da petace de boeriĭ, simţind că aŭ a venĭ ruşiĭ, ş'au lasat la mine 1000 leĭ, şi s'aŭ dus la Bârlad. Eŭ scieam că logofătul Alecu Mavrocordat, ce era atuncĭ cămăraş mare, avea câte-va petace, m'am dus şi iam cerut unul şi avea numai două, unul de căminariŭ, şi unul de paharnic, şi

am luat pe acel de paharnic, în care s'au dus la Vodă de-au trecut numele lui Iordachi Popa, şi l'am trecut şi în condica visteriei şi i l'am trimes. Mai este un Vasile Popa paharnicul şi mai sunt şi alţii.

PARASCHIVEŞCU. Moldovan, un Arghiri ficior Paraschivei, ce aŭ fost femee în casă la visternicul Iordachi Rosnovanu, făcut cu mai mulţi taţi, din câte slugi era în casa boeriului, au ramas şi el slugă tot în casa aceea, la cuconaş, şi mai cu samă a hatmanului Alecu Rosnovanu, pe care l'aŭ slujit până pe la 1827, când stăpânu-săŭ s'aŭ făcut hatman, şi atuncea l'aŭ făcut vatav de hătmănie şi sardariŭ, şi s'aŭ însurat, şi pentru că nu ştie cine'i tată-săŭ, ş'au format poreclă de numele mâni-sa.

PARFENI. Moldoveni, rădăşi şi mazili de la ţinutul Tutovei, din aceştia, un Vasile ce fusăse vatav a casei agăi Costantin Sturza, din Bârlad, s'au făcut sardariu la Ion Vodă. Apoi la Mihai Vodă un alt Vasile nepot aceluia, fiind vatav la hatmanul Alecu Rosnovanu, şi unul Ioan frate acestuia, s'aŭ făcut sardariŭ.

PLACHIDA. Grecĭ, năpăşti ţăreĭ noastre, ş'au părăsit maslinii şi plăcintăriile, ş'aŭ venit la noi la boerii, găsindu'şĭ şi timpul în domnia mult pomenituluĭ Domn Mihai Sturza. Doĭ cataoni, amândoĭ cu numele Alexandru şi porecla Plachida. Cel mai bogat ş'aŭ cumparat decret de spatariŭ, kir Alexandru Costantinov Plachida; şi celalalt au cumparat sărdărie şi sunt boeriile de la Moldova patriote si pamunteni.

PATLAGIANU. Bulgariŭ, aŭ fost arnăut pe la boerĭ, şi la Mihai Vodă, şi după ce s'aŭ făcut domn, arnăutul acela Gheorghi Patlagianu, s'aŭ însurat cu o rădăşiţă próstă, de la ţinutul Vasluiuluĭ, şi l'aŭ făcut serdariu, ca să nu'ĭ maĭ plătească rămăşiţa ce ave să eie din simbrie. La alegerea deputatuluĭ de Vasluĭ, venisă şi scârnăviea aceasta, trimes de domn, ca să capete majoritaoa. Dar boeriĭ, aceĭ ce-am fost contra domnuluĭ, l'am dat afară, şi mai cu samă frate-meŭ sardariul Toader Sion, şi spatariul Sandu Miclesco, aŭ vorbit multe defăimărĭ asupra luĭ Patlagianu, şi chiar a persoaneĭ domnuluĭ.

PANFILE. Moldovan, din Odobeştĭ, ţinutul Putneĭ, un Panfile Popa, din Rup-

tele visteriei, reḑeş de acolo, au avut un ficior Asanachi, care multă vreme aŭ slujit la visternicul Neculai Rosnovanu, de unde pe la **1837**, eşind au mers a casă, s'au însurat cu o fată a unei negoţitoriţă văduvă, ce ave bunişoară zestre, şi făcându-să cunoscut mie, şi omul fiind cu cuvănt şi vrednic, am mijlocit de l'aŭ rânduit vechil de privighitoriŭ, la ocolu Gârlilor, şi apoi ş'aŭ făcut el partidă de l'aŭ ales satele; după aceea l'aŭ rânduit pristav asupra viilor, ce are la Odobeşti Mihai Vodă, aŭ făcut acareturile ce sunt, şi spre răsplătire l'aŭ făcut medelniceriŭ. Aŭ fost de atuncea privighitoriŭ, pănă în anul **1851**, aŭ făcut stare mare.

PENU. Bulgariŭ, de la ţinutul Fălciŭ, un Iordachi Penu, pe la **1846**, ş'aŭ cumparat decret de sardariŭ.

PLACA. Pre cât mi s'aŭ părut din vedere, samănă a fi moldovan, dar de unde, şi din ce obarşie au isvorât, n'am putut afla, atâta ştiu că din noŭ Mihai Vodă, au rădicat la boerie pe Neculai Placa, făcêndu'l sardariŭ.

PAVLOV. Mai mulţi, unii moldoveni, alţii greci, porecliţi de pe numele pă-

rinţilor lor, ruşinându-se cu adevaratele porecle, ca să nu să nimerească din care opinci aŭ eşit, toţĭ râdicaţĭ de Mihai Vodă Sturza, la boerii, unul cu aşa poreclă, şi cu numele Grigori, pe la 1830, venind din Basarabica, leşinat şi gol, cu femeea, şi două fete marĭ, şi un băet, s'aŭ aciuat la Botoşani, pe lângă Petrachi Asachi, ce era atuncea acolo, cu şederea, că Ermioana femeea aceluĭ Pavlov, este vară cu Asăcheştiĭ; pe la 1834, l'aŭ rânduit poliţ-maistru la Focşani, şi s'aŭ aşternut pe jac, şi pe jucat cărţĭ, aŭ fost poliţmaistru mulţĭ anĭ, că'l sprijinea Asăcheştiĭ, de prada lumea, şi mişelul tot calic era, cum este şi acum, că ce capata da în cărţĭ şi la curve; pe la 1838, l'aŭ făcut cluceriŭ, la 1844, paharnic, şi tot poliţmaistru. Pe la 1842 o fată a luĭ cu numele Naghea, s'aŭ ingurluit cu Vasile ficiorul stolniculuĭ Grigori portar-başa, ce era logofăt la Prunco, şi au luat'o, l'a făcut sameş la Putna, şi paharnic, mai pe urmă comis; şi punêndu-să şi el pe jac, pe sprijinul Asăcheştilor, la 1848, l'aŭ făcut şi spatariŭ, şi aŭ fost tot sameş, până la Mart 1852, şi Pavlov au

trecut la jandarmi comandir, acolo în Focşani, şi l'au făcut la **1851** căpitan. Un alt Pavlov Iancu, ficior unuĭ grec, ce era amangiŭ la feredeul cel mare, în Iaşĭ, s'au însurat cu o Tarsiţă, fata unuĭ dascal, Gheorghe Grecu, de la târgu-Ocneĭ, şi fiind ră de muscă, au mijlocit prin muşteriiĭ eĭ, de au făcut pe barbatu-seŭ sardariŭ, revizor a visteriei, şi mai în urmă revisor a vornicieĭ bisericeşti. Mai este şi alt Pavlov, drept moldovan, şi din proşti rădicat, acela au fost in miliţie unter ofiţeriŭ, s'aŭ rădicat ofiţeriŭ, şi ingurluindu-se cu o fată a unuĭ agă Ţigara grecu, au luat'o, l'au rânduit după aceea comandir pojarnicilor din Galaţi, unde s'au făcut căpitan; apoĭ au eşit din slujba ostăşască, şi l'au rânduit cilen la judecătoriea de Galaţĭ, l'au făcut căminariŭ. După înfiinţarea jandarmilor, earăşĭ au îmbrăţoşat slujba militară, şi l'au rânduit comandir de escadron la Bêrlad, şi l'aŭ făcut maior.

PASTIA. Român, din ţara românească, întăiŭ au venit Stefan şi Dumitrachi Pastia, pe la **1807**, au întrat slugĭ în casă la visternicul Iordachi Rosnovanu, au sluijt până pe la **1814**,

şi-aŭ rânduit pe Dumitrachi sameş la Tecuciŭ, ear Stefan au ramas tot în casa Rosnovanuluĭ; pe la 1820 Dumitrachi s'aŭ făcut sardariŭ, şi au murit; la 1824, Stefan s'aŭ făcut paharnic, după eĭ aŭ mai venit şi nişte veri a lor, Mihalachi şi Dumitrachi ca să se facă şi eĭ boerĭ. Mihalachi s'aŭ linguşit pe lângă visternicul Dumitrachi Ghica, şi l'aŭ făcut paharnic, pe la 1827 l'aŭ rânduit sameş la Galaţĭ, ş'aŭ murit holtei. Dumitrachi s'aŭ fost lipit de logofătul Conachi, dar acel boer ne fiind ciraccliu, l'aŭ lasat şi s'au linguşit la logofătul Thoader Balş, baş-boeriŭ. Acela l'aŭ făcut căminariŭ, şi murind frate-săŭ la Galaţĭ, s'aŭ dus de l'aŭ clironomisit. Şi s'aŭ şi însurat acolo cu o fată din neamul Cernătesc.

PELTEKI. Grec, blanariŭ, mai mult de 40 ani, venit, un Vasile, ficiorul luĭ Peltechi blănariŭ, ştiind ruseşte, ocârmuirea l'au alcatuit profesor de limba rusască. Şi pentru slujba sa pe lângă leafă l'aŭ şi râdicat la rangul de stolnic.

PAULINI. Moldovenĭ, ficiorĭ unuĭ preot Pavel, din târgu Botoşani, aŭ învaţat la şcoala publică de acolo, aŭ trecut apoi la şcoalele din Iaşi, şi

sfârşind cursul învăţăturilor în limba moldovenească, doi fraţi, Vasile şi . . . pe la 1838, de către epitropia învăţăturilor, s'aŭ rânduit, pe Vasile profesor la şcoala din Focşani, şi pe frate-seŭ suplent; şi pe la 1841, l'au mutat în aceiaşi îndatorire la Botoşani, rânduind pe frate-său, în locul lui, la Focşani, şi pe la 1846 pe Vasile l'au făcut stolnic, şi pe celalalt slugeriŭ.

PAVLOVICI. Moldovan, ficior unuĭ Pavăl ciobotariul din Iaşi. Prin ce mijloace ficiorul ciobotaruluĭ Costachi, au căpătat rangul de stolnic, el ştie, şi logofătul Alecu Ghica, ce au fost ministru şi la pristavlisit, trebue să fi ştiut. Căcĭ pre cât am audit ar fi fost sprijinit de Elencu Sturza, cumnata logofătuluĭ Ghica.

PROCOPIU. Moldovan, ficiorul lui Procopi, casap din Botoşani. Invăţând carte au intrat la canţileria isprăvnicieĭ de acolo, apoi aŭ mers la Iaşi, au intrat la agie scriitoriŭ, de acolo la departamentul din lăuntru, şi pe la 1846 l'aŭ făcut stolnic; pe Vasile ficiorul lui Procopi, şi de pe numele tătâni-său ş'aŭ format poreclă grecească.

POPAROŞCA. Moldovan, de la ţinutul Tutovei. Un Iane ficiorul unuĭ preot Roşca, nu ştiu pentru ce isprăvi la Fevruarie 1852; i s'aŭ dat decret de şatrariŭ.

PETRO COKINO. Putoare grecească; râdicaţĭ de domnul Mihai Sturza la arhondie.

PLITOS. Moldoveni, ţarani, din satul Măcăreştiĭ, ţinutul Eşiĭ. Unde era un Grigore Plitos, ficior boeresc, acea moşie fiind a logofătuluĭ Grigoraş Sturza, la malul Prutuluĭ, obicĭnuia domniţa Marghioala a merge şi a şede în toate verile acolo, de făcea feredee în Prut, ţăranul acela era bine făcut şi'l întrebuinţa biata domniţă, precum este ştiut că era femee ră foarte de muscă, spre recunoştinţa îndatorireĭ ce'ĭ făcea adesea Pletosu, carele ave femee şi copiĭ, iaŭ luat pe băetul Grigori, ce era mai mare, l'au dat de aŭ învăţat carte, şi'l avea slugă în casă; Grigori au eşit cuminte, l'au făcut stolnic a caseĭ, apoĭ logofăt, şi l'au însurat cu o fată din casă, şi pe la 1806 l'au făcut slugeriŭ, şi din Pletosu, s'au poreclit cu poreclă grecească de Plitos. La domnul Călimah l'aŭ făcut

sardariŭ şi tot logofát a casei Sturzei au fost până au murit bătrânul logofăt Grigoraş. Făcândusă domn Mihai Vodă, tot în aceiaş îndatorire ce era la tată-său, l'aŭ avut şi el, şi l'au făcut agă.

Pe ficiorul lui Plitos, Iancu, l'au făcut aghiotant domnesc şi Maior, l'au însurat cu o fată a unui aga Ţigara grec, l'aŭ făcut ispravnic la Tecuciŭ, unde au mijlocit de l'aŭ alés şi deputat a obşteştei Adunări, şi l'au făcut postelnic.

Aga Grigori, mai avênd un frate Scâriat, l'aŭ tras iară în casa stăpânăsău, dar era foarte prost şi mişel. In domnia stăpânu-seu, l'aŭ făcut sameş la Bârlad, şi cilen la judecàtoria aceia, şi ban, apoi şi spatariŭ, iaŭ ramas aceluia un ficior saŭ doi.

PRALEA. Moldovan, de loc de la ţinutul Sucevei, unde am cunoscut pe la 1816 pe un poroşnic Ioniţă Pralea, vatav la Zamostia, pe când o ave în posesie sardariul Iordachi Canta, frate logofătului N. Canta. Acel Pralea avea un frate bine învăţat, şi era profesor la Socola, acelaşi tipărisă psaltirea în versuri.

PANAITI. Moldovan, şaugău de a

ocneĭ, un Thoader ficior lui Panaiti şaugău, la domnul hagi Grigori Ghica s'aŭ făcut pitariŭ.

PONICI. Moldovan, tot de la ţinutul Sucevei, dintre priviligheţi, tot de hagi Ghica, s'au râdicat la boerie.

PĂDURI. Moldoveni, mazili din Bucovina, în vremea domnuluĭ Ioan Sturza, pe la **1824**, au venit în Moldova treĭ fraţĭ, Ioan, Grigori şi Ilie, cu meserie spiţeri; ceĭ doĭ mai marĭ au murit, mai este unul la ţinutul Sucevei, Dumitru, carĭ la domnul hagi Grigori, s'aŭ făcut pitariŭ.

PĂUN. Moldovan, de la ţinutul Iaşi, în vremea domnuluĭ Scârlat Călimah, un Neculai Păun ce ave o vie mare şi case bune, cu toate încăperile gospodărieĭ, acolo la vie, la Galata, şi fiind epistat la lazaretul de Ciumă, de la Hlincea în **1818**, pentru buna purtare, l'aŭ făcut slugeriŭ, acela au avut mulţĭ copiĭ băeţĭ şi fete.

R

ROSET. Domnul Cantimir, în cartea sa titulată „Scrisoarea Moldoveĭ", în semneadă că ar fi greci. Boeriĭ Roseteştĭ

cu carii am avut vorbă, mi-au spus că ar fi Italienĭ, şi s'ar numi Rozet, nu Roset, într'un manuscript a lui Klînău spatariul, tălmăcit de el în vremea domnului Ştefan cel Mare, de pe alt aseminne scris latineşte, de Huru cancelariul cel mare, a lui Dragoş Vodă, că la venirea lui Dragoş, s'au făcut mare adunare în Iaşi, de toţĭ moşnenii şi bătrânii ţăreĭ, de au sfătuit despre venirea lui Dragoş, cu mai mult norod şi oamenĭ de cinste, de'ĭ vor primi au ba, şi între ceĭ adunaţĭ la acel sfat. figurează şi doĭ Ruseteştĭ. Apoi cum s'au dus acia din Moldova la Ţarigrad, de s'au grecit, şi au venit după sute de ani înapoi; oare cum s'au dus înapoi la Italia şi după atâtea veacuri au venit, nu pot înţălege alt-felin, de cât că Rusăteştii precum au venit de la Italia aice, aseminea vor fi mers şi la Ţarigrad; s'aŭ că acii de la Ţarigrad sunt Roset, precum să şi iscălesc, boerii Ruseteşti, şi'ĭ scrie şi domnul Cantemir. Şi acii ce au fost în Moldova românĭ, au fost Ruset, precum îĭ şi scrie spatariul Clânău. De vor fi şi greci, aceştĭ Roseteştĭ ce sunt boerĭ

marĭ, în ţara noastră, sunt de mult veniţĭ, că sunt trecuţĭ 200 ani, de când sunt râdicaţĭ la rangurĭ mari. Aceşti Rosăteştĭ, sunt toţĭ o familie. Insă unora după moşiĭ li s'aŭ mai dat de oameni şi osebite poreclirĭ, precum Rosnovanu, cariĭ sunt ceĭ mai bogaţĭ, Bălănescu, aceĭ de la ţinutul Neamţului, Orăşanu şi Teţcanu, aciĭ de la ţinutul Bacăuluĭ. Din ceĭ porecliţĭ Orăşanu, sunt şi vornicul Răducanachi, aga Lascarachi şi Mitică, fiiĭ hatmanuluĭ Răducanu. Au mai fost uniĭ ce li să ḑice Baston, dar s'au stâns acel neam, mai rămăind din toţĭ acia numaĭ cucoana Anica Rosnovăniţa, văduva visternicului Iordachi Rosnovanu.

RACOVIŢĂ. Moldovenĭ, boerĭ peste 180 ani râdicaţĭ la boerie, de la ţinutul Vasluiuluĭ. Din familia aceasta au fost şi domniĭ Mihail şi Constantin fiul său, a cărora urmaşĭ s'au stâns în ţara noastră, mai rămăind numai arhiereul Meletie, de la Sfîntul Spridon şi frate-său Neculai Racoviţă, în ţara Romănească, fiiĭ lui Bezede Mihăiţă; iar toţĭ ceilalţĭ Racoviţeştĭ sunt tot din aceiaş familie cu domniĭ Racoviţeştĭ;

dar sunt din spiţe lăturalnice. Şi mai ales că adevarata poreclă a Racoviţeştilor este Cehan, şi s'au poreclit Racoviţă, pentru că străbunul Racoviţeştilor bătrânĭ, într'o bejenie fiind fugită maică-sa cu el îngreonată, l'aŭ născut în fundul Racoveĭ, unde acum este moşia me, şi satul meŭ Sioneştiĭ, şi din boteḑ pentru pomenire l'aŭ numit Racoviţă.

RAZU. Grec, reiḑ de corabie, venit de vr'o 140 ani, şi din reiḑu ş'aŭ ḑis Raḑu, şi l'aŭ pripăşit în ţară logofătul Ilie Catargiu, dându'ĭ zăstre moşia Domneştiĭ.

RUSU. Moldoveni, şi vechi boeri, au fost şi logofăt mare Todiraşcu Rusu, au avut multe moşiĭ, li-aŭ perdut cu nestatornicia ţăreĭ noastre, aŭ căḑut şi ei, aŭ ramas micĭ şi mai s'aŭ stâns. Mai este Alecu Rusu, fiul lui Dinu; dar nu are bucăţĭ de moşiĭ, mai rămăsese tătâni-său o moşie la Dorna, în munte, ş'aŭ vîndut'o logofătuluĭ Konaki. Nu ştiu dacă în Basarabia nu vor mai fi din această familie.

RALET. Greci, un Dumitrachi Ralet, aŭ venit cu domnul Moruz gramatic, l'au luat ginere unchiul meŭ banul Thoma Cozma, ce au avut mulţime

de avere, şi numai o singură fată, şi l'au făcut Moruz, spatariŭ la divan. La domnul Călimah, l'aŭ făcut vornic, şi domnul Ioan Sturza logofăt de ţara de Sus; aŭ avut numai un ficior, Iancu şi două fete, dar amândouă au murit fără urmaşĭ, rămăind toată averea Iancului, care aŭ fost de multe orĭ ispravnic, agă de oraş, şi ci'en în domnescul divan. L'au făcut Mihai Vodă vornic, ş'au murit. Iaŭ ramas destui copiĭ; pe la 1819, au venit şi un Alecu Ralet, frate cu vornicul Dumitrachi, cu ficiori şi fete din Ţarigrad, s'au aşazat la Botoşani, Ioan Vodă, l'au făcut spatariŭ; iar Mihai Vodă fără să fie macar căpitan de poştă, l'aŭ făcut vornic, şi pe ficiorul său Dumitrachi prezident la Botoşani, şi agă. La 1849 domnul Ghica pe Dumitrachi acesta l'au rânduit director departamentuluĭ dreptăţeĭ, pentru că din toţĭ moldoveniĭ nu s'aŭ găsit vrednic de această îndatorire, de care numaĭ greciĭ, aŭ şi activitate şi credinţă în timpurile de acum. — Rabdare.

In urmă tot nebunul Grigori Vodă, pe acest Ralet, l'aŭ făcut vornic şi ministru bisericesc.

ROLA. Iarăş grec, încă pe la 1802 au venit un doctor grec cu numele Evstati, cu bună ştiinţă de medică. S'aŭ însurat aŭ luat o fată a unuĭ dascal Theodosi, iarăşĭ grec, dar şi acela însurat aice cu o moldovancă, de la ţinutul Dorohoiŭ, aŭ făcut mai multe fete şi un ficior Costachi; pe la 1832 aŭ murit doctoru Evstati, şi femeea luĭ, după ce ş'au măritat fetele cu ruşi, ş'aŭ vîndut casele ce avea în Iaşi, în uliţa Păcurarilor, aŭ vêndut şi o moşioară ce ave la ţinutul Dorohoiŭ, şi fiul seŭ rămăind un berbant şi cu puţine parale, din vîndarea moşieĭ, să pripăşisă pe la Botoşani, şi să ingurluisă cu femeea luĭ Ilie Gherghel. Gherghel simţind, ca un bărbat vrednic, au pus mâna pe el, l'au bătut foarte frumos, iaŭ ras capu, sprincenele şi musteţele, şi în părîngă l'aŭ trimes la gazda lui, ş'au şi trimes doctor de l'au căutat; cum s'au îndreptat, s'au dus în Basarabia, şi de acolo au venit la Iaşi, s'aŭ ingurluit cu femeea lui Costachi Voinescu, fata lui Vasile Alexandri, ş'aŭ lasat bărbatu curva, cum era de bun şi bogat, ş'aŭ lasat ca o căţă şi treĭ copiĭ, ş'aŭ fugit la tată-său.

S'aŭ despărțit și s'aŭ cununat cu curgole, și pe de o parte Alexandri, pe de alta un general Graben, cumnat Roleĭ, ce era trimes la Țarigrad, trecênd pe aice, au mijlocit la domnul Mihai Sturza, și l'aŭ făcut agă, și cilen în divan, pe lângă aceea întrebuințând și spionlâcuri către conțul rusesc, și către Mihai Vodă, juca multe role. După căderea lui Mihai Vodă, domnul Ghica, îndată ce au primit învestitura domnieĭ, precum pe Ralet la departamentul dreptățeĭ, aŭ rânduit și pe Rola la departamentul din lăuntru, director, pentru că ca corcitură grecească, avea însușire de așa post. De acolo au dat dimisie, și îndată ca pe unul din ceĭ mai cinstițĭ patrioțĭ, l'aŭ rânduit cilen la domnescul divan al țăreĭ, acolo unde spânḑura soarta tutoror acelor ce din nenorocire intra cu felurite nevoĭ, în canalul decanicescu.

RALE. Moldoveni, de la ținutul Dorohoiŭ, acolo era un serdariŭ Iordachi boerit de Ioan Vodă Sturza, îĭ ḑice oamenii și Strănicescu.

RUSO. Curlandez, doctor de medică, un Ludovic, au venit pe la 1837. Pe la 1845, au întrat doctor a spitaluluĭ,

din Sft. Spiridon, domnul Mihai Vodă, l'aŭ făcut spatariŭ.

RÂŞCANU. Moldoveni, râdicaţĭ la boerie de vr'o 140 anĭ, însă tot deauna au fost cu ranguri mai micĭ, şi în slujbe, pănă la ispravnici. După revoluţia grecescă, din 1821, fiind toţĭ boeriĭ fugiţĭ preste graniţă. Venind oştile turceştĭ, s'aŭ găsit puţini boeri, şi nevoe fiind, a să înfiinţa divan, s'aŭ adus de la Bacăŭ, pe vornicul Ioniţă Sturza, care de sărăcie, n'avusesă înlesnire să fugă, şi l'aŭ făcut logofăt mare, şi pe alţĭ boerĭ, venind atuncea şi căminariul Iordachi Râşcanu, l'aŭ făcut vornic, aŭ mers apoĭ cu logofătul Sturza, cu vornicu Ioan Tăutu, vornicu Ioan Greceanu, vornicu Gheorghe Cuza, şi hatmanu Cerchez, la Ţarigrad, şi au făcut domn pe Ioniţă Sturza, şi venind la scaun, au îmbracat cu caftane, pe toţĭ boeriĭ acia, ce'ĭ făcusă caimacamul Vogoride, între care şi Râşcanu au fost, şi au boerit după aceea Râşcanu şi pe fiiu seŭ Alecu, făcêndu'l spatariu ; ş'aŭ măritat fata cu Lascarachi Costachi şi l'aŭ făcut agă, şi ispravnic la Tecuciu, remăind neboerit, cel mai mic ficior Todiriţă. Aŭ murit

vornicu Râşcanu, şi au ramas Todiriţă cu măsa în casă; la 1846, ducêndu-să Todiriţă Râşcanu, cu frate-meŭ sardariŭ Toader Sion, şi cu căminariu Tuchidide Dormuz, cu jalobă din partea noastră, a boerilor ţinutaşĭ de Vaslui, la sfat, pentru că dedesă pe toţĭ căpătăeriĭ în bir, au vorbit cu atingere asupra miniştrilor trimişiĭ noştri, şi iau dat afară. Pe amează au şi alergat Neculai Istrati, la logofătul Iorgu Ghica, ce era Ministru, vrênd pe deoparte să se îmbuneză către el, ca spion ce era, şi pe de alta către Vaslueni, şi iaŭ spus că Vasluenii, până dimineaţă, au să aducă tot ţinutul în Iaşĭ, se calce curtea, şi se bată pe Miniştri, pe uliţă, şi că să trimată să'ĭ poftească la el, să'şĭ ceară ertăciune. Ghica cum au audit, au credut, s'au spăriet, şi în fugă s'au dus la curte, au spus domnuluĭ, şi au şi poroncit lui Alecu Aslan, ce'l făcuse cu vr'o treĭ luni mai înainte agă, ca se'ĭ privigheze, şi îndată s'au dus la sfat, au chemat pe toţĭ Miniştriĭ, au poftit şi pe consulul Rusesc, şi au închiet hotărâre, ca se'ĭ prindă, să'ĭ trimită peste Dunărea. Aslan prietin fiind cu Vasluenii, că eĭ îl

făcusă agă, după o puţină revoluţie ce făcusă, în ḑiua de 25 Ghenar acelaş an, li-au dat de ştire frate-meŭ, însă şi Tuchidide au stătut faţă, aşteptând hotărârea, ear Râşcanu fiind în gazdă la Istrati, sfătuit de el, au fugit. Au mers noaptea aga cu miliţie, au luat pe frate-meŭ, şi pe Tuchidide, şi iaŭ dus la cazarmă, şi negăsind pe Râşcanul, în ḑiuă iaŭ pornit la Galaţĭ, cu poroncă să'ĭ ţie la cazarma de acolo, până se va trimete şi pe Râşcanu. Ispravnic la Vaslui era Alecu Râşcanu, şi după poroncile slobodite, umbla însuşĭ după prinderea frăţine-seŭ; văḑênd că nu'l prinde, l'au dat afară din slujbă, şi au pus pe Grigori Crupenschi Tololoiu, cel nebun, acela armat din cap, până în picioare, şi cu două săbiĭ atârnate, una de mijloc, şi alta de gât, cu mare sirguinţă s'au sbuciumat vr'o treĭ lunĭ, şi nu l'au putut găsi, căcĭ îl păzea bine prietiniĭ. Despre toamnă văḑênd că nicĭ de cum Domnul nu'l iartă au mers la Nicu Ghica, la Comăneşti, şi prin taină au trecut în Transilvania, de acolo s'au dus la Paris, unde au şeḑut până la 1848, când înştiinţându-să de tulburarea de aice, s'au

dus la Ţarigrad; şeḑênd acolo, aice au murit măsa, şi el s'au amorezat cu o fată greacă, Penelope, a uneĭ neguţitoriţă văduvă, şi saracă, şi au adus'o la Moldova, cu măsa, cu o soră fată mare, şi un frate holteiŭ, şi mai are un frate ţelebi Toderaşcu samsariu, la Galaţĭ, s'au cununat cu ea. Aŭ făcut mare greşală, că el putea să eie o fată de boeriŭ moldovan, cu zăstre bună, îşĭ plătea datoria ce-aŭ făcut umblând treĭ ani fugariŭ, şi'ĭ rămâne moşie; nu ştiu ce sfârşit va avea, că acum l'aŭ făcut vornic de aproḑĭ. Mai sunt încă mulţĭ Râşcăneştĭ, mazilĭ şi privilighetĭ, răzeşĭ în ţinütul Vasluiŭ, Tutova, Tecuci şi Fălciu.

RADU. Treĭ neamurĭ, din care unul bulgariŭ, unul jidov botezat din Basarabia, şi unul Moldovan, mocan din satul Caşinu, ţinutul Bacăŭ, şi anume: Spatariul Iorgu şi aga Panaiti, fiiĭ postelnicului Manolachi. Acel postelnic Manolachi, aŭ fost ficioru unuĭ Radu pastramagiŭ, bulgariŭ, aŭ slujit de mic în casă la logofătul Costachi Ghica, mai în urmă aŭ fost vatav, apoĭ logofăt a caseĭ. La domnul Moruz la 1805, l'aŭ

făcut cluceriŭ, şi s'aŭ însurat cu o fată Gheuculească, ce avea moşie .... la ţinutul Cărligăturei. La domnnl Călimah 1818, s'aŭ făcut căminariŭ; la Ioan Vodă Sturza ban, şi tot la acel domn pe la 1827 agă. După întroducerea reglementuluĭ, s'aŭ ales deputat a Capitaleĭ la adunarea obştească. L'aŭ pus Mihai Vodă cilen la domnescul divan, şi l'aŭ făcut postelnic. Pre fiul său Iorgu, la Ioan Vodă, l'aŭ făcut comis; iar la Mihai Vodă, Iorgu s'aŭ făcut spatariŭ, şi Panaiti agă. Cel al doilea Radu aŭ fost venit pe la 1824, un Leonti Radu, din Basarabia, jidov botezat, l'aŭ făcut Ioan Vodă comis, şi s'aŭ însurat cu o fată a căminariuluĭ Gavril Eni, de la Văleni, ţinutul Neamţ. S'aŭ împrietenit tărtanul cu logofătul Costachi Sturza, carele după întroducerea reglementuluĭ făcêndu-se logofăt a dreptăţeĭ, aŭ făcut pe târtan prezident la Neamţ. După aceea închipuind târtanul un fel de revoluţie, ca să facă pe Costachi Sturza domn, descoperindu-să l'aŭ desţerat Mihai Vodă, pe la 1842, şi nu ştiŭ ce să va fi făcut. Iar cel al treilea Radu, este un Dumitrachi ficior proto-

poporului Radu Mânicuţă, de la Caşin, care slujind în casă la Episcopul de Roman, Gherasim, iau dat în posesie c'am fără plată, o moşie Peicanii, de la ţinutul Fălciŭ, a Episcopieĭ Romanuluĭ, şi au ţinut'o multă vreme, unde au făcut stare; la domnul Ioan Vodă, s'au făcut stolnic, şi la Mihai Vodă, comis. Dreapta poreclă îĭ este Mânicuţă, precum şi tată-seŭ, s'aŭ poreclit şi frate-seŭ Ioan Mânicuţă, ce'ĭ mai mare de cât comisu, şi trăeşte şi acum, birnic în satul Caşinuluĭ, şi'ĭ mare mocan, are vr'o treĭ turme de oi, şi'mĭ este cunoscut, am cunoscut încă şi pe tată-seŭ.

RACLIŞ. Moldoveni, de la Botoşani, acolo au fost un preot iconom, carele au avut mai mulţĭ ficiorĭ, din care Iordachi, şi Ştefanachi, slujând, cel întăiu la vornicul Calimah, şi cel al doilea la visternicul Iordachi Rosnovanu; Iordachi încă pe la 1816, însurându-să cu o fată de casa domniţeĭ Marghioala, l'aŭ făcut slugeriŭ, şi sameş; la Ioan Vodă căminariŭ, ear la Mihai Vodă, l'aŭ făcut spatariŭ. Ştefanachi holteiŭ fiind, l'aŭ făcut Rosnovanu sameş la Botoşani, apoĭ

sardariŭ. Aŭ mai fost un medelniceriŭ Racliş, ce aŭ luat o Costăchească, vară cu aga Stoişescu, şi ave parte de moşie la Patraşcani, ţinutul Tutoveĭ, acela aŭ făcut patru ficiorĭ: Iordachi, Alecu ce aŭ fost căpitan de pojarnicĭ, Costachi şi Ştefanachi, şi două fete, pe una ce aŭ luat'o Grigori Voinescu.

REIZER. Jidov, şi cu naţia şi cu religia. Un Iosef doctor fiind, domnul Mihai l'aŭ făcut sărdariŭ.

RAHTIVAN. Moldoveni, răzăşi şi mazilĭ, de la satul Hreaţca ţinutul Suceveĭ, unde am apucat şi eŭ pe bătrânul Ioniţă Rahtivan, cariĭ aŭ avut câţĭ-va ficiori pe Lupu, Grigori şi alţiĭ. Aceştia la domnul Mihai Sturza, s'aŭ rădicat la boeriĭ mari, Grigori s'aŭ făcut spatariŭ şi Lupu comis. Ce mari slujbe vor fi făcut ca să'ĭ cheme la aşa ranguri, n-am auzit.

ROMAŞCU. Moldoveni, mazili şi răzăşi de la satul Popeştiĭ, ţinutul Tutoveĭ. Ioan Vodă Sturza avênd în casă pe o Catrină, fata unuĭ preot din satul Săuceştiĭ, au măritat'o cu Gheorghe Romaşcu, ficiorul maziluluĭ Vasile, şi în loc de zastre, l'aŭ făcut pe dânsul pa-

harnic şi sameş la Tutova, şi pe tată-său stolnic; aceasta la anul 1824. Acesta, de şi fără ştiinţă de carte şi fără experinţă, dar cu prilejul sămeşieĭ şi a ajutoruluĭ ce avea de la domnu, pe lângă jacurile ce aŭ făcut în tot ţinutul, apoĭ aŭ dat foc în răzăşiĭ, din prejurul luĭ, şi în tovărăşie cu un moş al său Eni Romaşcu, ce şi pe acela în socoteala dăstreĭ acia îl făcusă stolnic. Găsind pe nişte plastografi numiţĭ Chiţiga şi Fotachi Căpăţină, aŭ făcut feluri de documente, ş'aŭ lăţit rădăşiile în mai multe moşiĭ, la ţinutul Tutoveĭ, apoĭ nemulţămindusă cu atâta, aŭ pornit proces cu mănăstirea Frumoasa, sfântul Ioan Gură de Aur, Galata şi Cetăţuia, ca să le ia moşiile, ce de sute de anĭ le aŭ de la ctitoriĭ lor. Chiar pe supt mănăstire, cerea cu nişte documente de eĭ făcute, să eie mai jumatate Eşul, de la curte la vale, până în Socola şi până la cerdacul luĭ Frenţ, peste 3000 de casă; aceasta s'aŭ dovedit plastografie, s'aŭ prins pe plastografi, s'aŭ închis la temniţă, şi s'aŭ trimes la groapa Ocneĭ pe moşu său stolnicul Eni, pe Chiţiga şi Căpăţină. Iar Gheorghe Romaşcu, aŭ

scăpat, aŭ umblat fugariŭ vr'o doĭ ani, şi venind oştile Ruseştĭ la 1828, s'aŭ schimbat ocârmuirea, şi el aŭ ramas fără pedeapsă. Cu toate aceste el însă cu documente de a luĭ Căpăţină şi a Chiţicăĭ, după întroducerea reglementuluĭ pornind procesurĭ, mulţime s'aŭ folosit, aŭ luat mulţime de pământ, şi mai ales pe la 1836, avênd şi un frate Iordachi, şi mai vrednic de cât el, şi fiind holteĭ s'aŭ încuscrit cu domnul Mihai, luând o fată a unuĭ ban Scârlat Plitos, ciocoiŭ de a domnuluĭ, l'aŭ făcut sardariŭ şi sameş Tutoveĭ, prin care aŭ căpătat iarăşĭ ajutor, ş'aŭ câştigat toate procesele, ba încă şi miĭ de sovolniciĭ aŭ săvêrşit; şi toate aŭ ramas bune şi în folosul lor.

ROATĂ. Moldovan, mazil şi răḑăş, din satul Galbeniĭ, ţinutul Neamţ; unde aŭ fost un Dinu Roată, mazil, care aŭ avut un ficior Costachi, şi patru fete toate frumoase; Costachi acesta, rămâindu'ĭ de la tată-seŭ câte-va părţi de moşiĭ, ş'aŭ măritat surorile cu cât aŭ putut, şi el aŭ slugit pe la isprăvnicie scri toriŭ. La 1830, prin logofătul Todiraşcu Balş, de acăruia casă era sar-

dariul Iordachi; iar fratele mânesa, aŭ mijlocit de l'aŭ rânduit sameş la Bacăŭ, acolo aŭ făcut multe abuzurĭ, şi fiind visternic reposatul Alecu Sturza, încredinţându-să de urmările lui, l'aŭ dat afară, şi în heră l'aŭ dus la Iaşi, unde l'aŭ ţinut cât-va închis. Scăpând din aceea, s'aŭ însurat cu sora agăĭ Alecu Soroceanu. La Mihai Vodă, pe la **1840**, s'aŭ făcut sardariŭ, pe la **1846**, mirosându-să cu Beḑedea Grigori Sturza, şi înţelegându-să de un caracter cu el, l'aŭ făcut cilen la judecătoriea de Roman, şi vechil, aĭ face moşie în Lipova, şi s'aŭ şi apucat întăiŭ de capul meŭ, mi-a luat o bucată de moşie, mi-aŭ râdicat pe toţĭ răḑăşiĭ asupră-mĭ, şi pănă astăḑĭ, sunt încurcat de blăstămăţiea, ce talhariul acesta mi-aŭ făcut, Dumnezeu să-ĭ răsplătească, căcĭ în timpul de faţă, toţĭ aceĭ cinstiţĭ, orĭ cu ce dreptăţĭ ar fi sprijiniţĭ, ĭĭ vaĭ de eĭ. Iar şireţiĭ, obraznici, peḑevenchiĭ saŭ hoţiĭ, mincinoşiĭ şi sovolniciĭ, sunt bine vĕḑuţĭ. Ascultaţĭ şi sprijiniţĭ, vai, Dumneḑeŭ numai ca a tot puternicul să'şĭ facă milă.

RIZU. Greci, două neamurĭ; cu dom-

nul Scârlat Călimah, aŭ venit un paharnic Neculai Rizu, pe care l'aŭ fost rânduit ispravnic la Hârlău, acela avea un nepot Grigori, şi era gramatic la ispravnicul de curte; s'aŭ însurat cu o moldovancă, care avea o moşioară Budeştiĭ, la ţinutul Fălciuluĭ, şi l'aŭ făcut stolnic, învăţasă bine a scrie moldoveneşte, era om deştept, dar şi desfrânat. In vremea domnuluĭ Ioan Vodă, luând boeriĭ Ghiculeştĭ poştile, l'aŭ rânduit epistat drumuluĭ mare, ş'aŭ luat şi el asupra sa, vr'o 4 poşte, şi s'aŭ ţinut de acea meserie, până pe la 1837. Celalalt Rizu, este ficior de neguţitoriŭ din Focşani, drept numele tătânisăŭ, aŭ fost Rizu, pe acesta îl chiamă Dumitrachi; pe la 1823, s'aŭ însurat cu o fată a unuĭ Thoader Vărnav, răḑeşĭ de Todireştĭ, de la ţinutul Vasluiŭ. La 1824 fiind eu hotarnic la Todireştĭ, iam ales 50 stânjenĭ partea femeeĭ luĭ; grecul viclean, ca grec, aŭ uneltit toate mijloacele, ş'aŭ făcut moşia peste 500 fălci în Todireştĭ, ş'aŭ făcut aşaḑare bună boerească, ş'aŭ făcut case în Iaşi, s'aŭ înstărit bine, şi pe la 1847, ş'aŭ cumparat şi decret de sardariŭ; are un ficior Neculai frunte de berbant.

RÂSMERIȚĂ. Moldoveni, mazili veki, și răzeși de la ținutul Neamțului; un Vasile Răsmeriță, fiind slugă de casa domnului Ioan Sturza, l'aŭ făcut paharnic.

RĂDUCĂNESCU. Moldovan din Iași, ficior lui Răducanu olariŭ, au fost slugă la . . . și câștigând, au strâns, au făcut căpital, s'aŭ însurat, au mai luat și zăstre, au cumparat dughenele lui Pavăl rachieriŭ, din Iașĭ, peste drum de poarta bisericeĭ Sfîntuluĭ Neculai, de la deal, în ulița mare, și s'au făcut și stolnic.

ROMALOS. Putori grecești, și nouă porecliri, cu domnul Scârlat Călimah, au fost venit un gramatic, Iordachi Grigoriu, pe care l'aŭ făcut căminariŭ, apoĭ pe la 1818, s'aŭ însurat cu o fată a vornicululuĭ Iordachi Roset Pribescu, și l'aŭ făcut spatariŭ, și au ramas belea și trântor Moldoveĭ. Mihai Vodă, l'aŭ făcut postelnic, și în câte-va rândurĭ l'aŭ rânduit cilen la divan, și prezident la criminal; ficioriĭ lui se poreclesc Romalos, ear el și acum Grigoriu, de când s'aŭ mai elinit, îșĭ ḑice Grigoriade. Domnul Grigori Ghica, pe un Romalos, ficior a postelniculuĭ Grigoriade, l'aŭ rânduit prezident la Tutova.

ROMĂNESCU. Moldoveni, rezeşi la Romăneşti, ţinutul Iaşi, şi vechi mazili. La boerii s'aŭ râdicat în vremea domnului Călimah; Ioan Romănescu, făcându'l stolnic, şi la Ioan Vodă, căminariŭ; şi vărul aceluia . . . . . tot atunci, s'aŭ făcut sardariŭ, iar Neculai, ficiorul serdariului Romănescu, însurându-să la Putna cu Frăsina, fata cluceriuluĭ Ioniţă Bontăş, după ce au slujit vr'o 7, 8 ani, poliţ-maistru la Bêrlad, şi director la Putna, pe la 1848, l'aŭ făcut cluceriŭ.

ROŞCULESCU. Moldovan, un Acsinte, din satul Roşcanii, avênd şi adunându'şi căpital, ş'aŭ cumparat şi el pe la 1846, decret de stolnic.

S

STURZA. Moldoveni, răzăşi, de Bătineşti şi Iţeşti, de la ţinutul Putneĭ, unde şi astăḑi în spiţele şi împărţelele răzeşilor, figurează bătrânul Sturza. Un Sturza ce au fost curtean de ţară, a lui Veveriţă postelnicul; după ce pe Veveriţă l'aŭ omorât, în ţara leşască, unde fugisă, ca să scape de măcelăria lui Alexandru Vodă Lăpuşneanu, însu-

rându'l Alexandru Vodă, cu jupăneasa lui Veveriță, pentru că el era mai deștept, și mai cu chip, între toți curtenii stăpânului seŭ, apoi l'aŭ rădicat la boerii, făcându'l postelnic; și toate moșiile lui Veveriță, cu ispisoace le-au dat lui. De atuncea această familie, s'aŭ rădicat la boerii, și până astădi, tot între boerii mari figurează, un curs mai mult de trei veacuri; și încă din această familie, la 1822, s'aŭ suit pe scaunul domniei lui Ioan Vodă, și au domnit până la 23 April 1828, și la 1834, Mihai Voevod, care au domnit până la anul 1849.

STRĂTULAT. Moldovan, de la Câmpu-Lung, din Bucovina, eșit din sora lui Ioan Vodă Călimah, ce au ținut'o un Strătulat Mocanu, carele avênd un ficior și o fată, fiind om sarac, iaŭ luat pe amêndoi copiii Mitropolitul Gavril, fratele domnului Ioan Călimah, și pe fată, aŭ măritat'o cu un Donici, din care s'aŭ născut logofătul Andronachi Donici; pe ficior l'au însurat cu fată de boeriŭ, ș'aŭ făcut pe logofătul Neculai Strătulat, pe care de mic l'au luat Mitropolitul Călimah, și l'aŭ învațat, și venind domnu Alexandru Vodă Căli-

mah, au luat pe nepotul său Neculai Strătulat în curte, l'aŭ pus logofăt al doilea, l'au făcut comis, şi l'au însurat cu Safta fată a unuĭ Ioan Cantacuzin, care ave multă avere. La domnul Moruz, s'au făcut agă şi apoi hatman. Scârlat Vodă, l'au făcut logofăt mare, şi numai un ficior iaŭ ramas, dar şi acela un mişel, au prăpădit mai toată averea, şi este nădejde s'o piardă toată.

SUŢU. Greci, precum Bezedea Dumitrachi Moruz, înturnându-mă la 23 Octombre 1837, de la Galaţĭ, m'aŭ oprit la Pechea şi ţiindu-mă cinci zile, între multe vorbe ce am avut, mi-a spus despre începutul familieĭ Suţeştĭ, şi chiar şi despre acea Moruzască, că un Constantin neguţitoraş de la Tesalonic, avênd mai multĭ copiĭ, şi un căpitalaş prea mic, cu care neputând face alt negoţ, au mers pe la 1760 în Ţarigrad, ş'aŭ cumparat patru bivoliţe, şi ş'aŭ luat cu chirie o casă la marginea Ţarigradului, în mahalaua despre drumul de pe uscat al Adrianopoleĭ, am uitat numele mahalaleĭ, că'ĭ de mult de când mi a spus Beḑedea Moruz, ş'au deschis lăptărie, făcea feliuri de iaurturĭ şi căi-

macurĭ, şi avea tocmiţĭ ficiorĭ de le purta pe uliţă, spre vîndare, şi mergênd negoţul acesta bine, au mai sporit numărul bivoliţilor, şi cu singur negoţul acesta, au căpătat şi căpital şi bun nume în Ţarigrad, vestindu-să pe la toate casele mari, lăptăria lui Başa Constantin, în cât înştiinţându-să toţĭ domniĭ şi regialurile, până şi viḑirul de lăptăria aceea, căcĭ de şi multe de aseminea era în Ţarigrad, dar nicĭ la una nu să lucra aşa curate şi gustoase lăpturile; au ajuns toate acele mai însamnate case, al tocmi cu luna, de le duce în toată ḑiua iaurturi şi căimacurĭ, de pe care au căpătat numire de la toţĭ de Baş-Sudci, adecă de mare laptariŭ, că sud in limba turcească să numeşte lapte şi sudci lăptar. Acel Constantin făcênd însemnat căpital cu negoţul său acela, ş'au cumparat apoĭ dugheană de veci, mai pe urmă şi casă la Terapia; pe ficiorul său Mihai, care învăţase carte şi grecească şi turcească, au mijlocit prin vechilul Harţil, a lui căpitan Paşa, ce era atuncea, pe care'l capatasă protector, de l'au primit în palatul lui căpitan Paşa slugă, unde vr'o treĭ anĭ între

caiccii, slujind l'aŭ numit capiolan, şi'l întrebuinţa în al trimete cu feliurĭ de îndatoriri pe la răgealuri, la chihaia beiŭ al Viḑirului şi la Ambasadorii streini, apoĭ pe la paşi de afară, şi mai la urmă l'au luat cu sine cu flota pe la marea Albă, unde l'au întrebuinţat de Dragoman; după vr'o 6—7 ani, acel căpitan Paşa, s'au făcut vizir şi îndată pe Mihai, care să porecleşte Suţu, după meseria tătâne-săŭ, l'au făcut dragoman mare, unde slujind cu toată credinţa, la 1783 l'au rânduit domn la ţara românească. Din acel domn au fost curgătoriŭ, şi Alexandru Neculai Suţu, care luând pe fata domnuluĭ Alexandru Călimah, la 1801 l'aŭ rânduit domn aice, şi la 1818 la ţara românească, unde la 1821, au murit otrăvit de greci, pentru că n-aŭ vrut să se unească cu eĭ, la revoluţia lor, şi iaŭ ramas doamna văduvă, cu 4 ficiorĭ şi o fată, fără stare. Din ficiorĭ, cel mai mare la 1819 să însurasă cu Catinca fata visterniculuĭ Costachi Paşcanu, şi'ĭ dedesă zestre, moşia Pungeştiĭ, de la ţinutul Vasluiŭ, şi Schineniĭ ţinutul Neamţuluĭ; şi îndată după moartea domnuluĭ Suţu, dându-se

pe faţă şi revoluţia grecească, au trecut doamna cu toată casa în Transilvania, unde au petrecut pre strâmtorită. Pe la 1828 după venirea oştilor Ruseştĭ, au venit Beĭzade Neculai Suţu la Iaşi, la socru-său, pentru că până atuncea nu îndrăznea să vie de pricină, că domnul Mihai Grigori Suţu, ce era domn aicĭ, de la 1819 Octombre, până la 1821, când au venit Ipsilant cu volintiriĭ, s'au fost unit cu eĭ, pentru care domnul Sturza cu arhiereiĭ şi toţĭ boeriĭ ţăreĭ, şi ca să dovedească credinţa către Poartă şi nevinovăţia ţăreĭ, la 1823 cu sfat de Obştie, au făcut un hrisov săbornicesc, cu mare blăstăm asupra a tot neamul Suţescu, şi acelor ce'ĭ vor primi în ţară; pentru că din unirea luĭ Mihai Suţu cu volintiriĭ, au adus aice marĭ ticăloşiĭ ţăreĭ, care hrisov s'au dat în pastrare la Mitropolie, acolo unde să păstra toate actele ţăreĭ, şi de acolo la dimisionarea Mitropolituluĭ Veniamin, l'aŭ furat spatariul Neculai Istrati, prin frate-său Arhidiaconul Meletie, ce acum este episcop de Huşĭ. După ce au venit Beĭzadea Neculai, au mijlocit socru-săŭ de l'aŭ rânduit

întăiŭ la comisia a 3-a reveduitoare, apoĭ cilen la sfat, în urmă postelnic; după ce s'au râdicat la domnie Mihai Vodă, iarăşĭ l'au făcut postelnic, apoi visternic şi logofăt dreptăţeĭ; mai în urmă au venit şi Beḑedea Iorgu Suţu, s'au însurat cu Marghioliţa fata vorniculuĭ Alecu Paşcanu, iaŭ dat ḑestre moşia Goeştiĭ, din ţinutul Cărligătureĭ, l'au rânduit Mihai Vodă pe la 1836, cilen la divanul apelativ, apoi postelnic, acum de la 1849 visternic, după eĭ au venit şi al treilea frate Grigori destul de sarac, s'au însurat şi acela, au luat o fată nebună, corcitură grecească, a Elencăĭ Manu, cu treĭ moşiĭ: Brăjeştiĭ la Suceava, Orottiana la Dorohoiŭ şi Torceştiĭ la Tecuciŭ; au făcut vr'o doi copiĭ şi s'aŭ despărţit, ş'aŭ murit Beḑedea acela la Pungeştĭ; au venit îndată după eĭ, şi un văr a lor Grigori Suţu, iarăşĭ ciuplichi, s'aŭ însurat, au luat pe Mavroghineasă, soacra lui Bezede Grigori, l'au făcut Mihai Vodă agă. La 1849, l'au rânduit ispravnic la Tutova la 1850, l'aŭ dus în Iaşi, şi l'au rânduit agă, au făcut şi el stare; pe la 1832 se afla în Bucureştĭ un neguţitoriŭ bogat, Baronu

Meitani, ce iaŭ părut ş'aŭ lepadat femeea şi s'au pus la cale să eie pe domniţa Suţului, care se afla încă la Braşov, cu măsa, că n'ave chip să plătească datoria, ca să vie la fraţiĭ eĭ, au plătit Meitani, au adus'o şi s'au cununat cu dânsa. După 4 sau 5 ani, au mofluçlit, ş'aŭ murit Meitani.

Aceşti Suţeşti, Bezedelele Neculai şi Iorgu, de cum au venit, şi până au căçlut Mihai Vodă, un ceas n'aŭ fost fără slujbe, şi fără lefi marĭ, şi tot felul de ajutoriŭ, le-au făcut Mihai Vodă, şi la sfârşit fiind înţeleşĭ cu Consulul Rusesc, ca spion, spre mulţămire s'aŭ unit cu boeriĭ în contra făcătoriuluĭ de bine, de l'aŭ oborât de pe scaun; prin influenţa ce au avut aceştia la acel Domn, mulţime de boerĭ au făcut din mazili, şi din neguţitorĭ patentaşĭ; mulţime de ispravnici, prezidenţĭ pe la judecătoriĭ, cilenuri şi'n divanurĭ, au făcut şi le-aŭ luat banĭ; moşia Pungeştiĭ, au lăţit'o peste îndoit, de cât au fost, prin feluri de chipuri, de pe la răzeşiĭ megieşi, şi toate apucăturile le-aŭ întărit Mihai Vodă cu hrisoave. Pe Alecu, ficiorul lui Bezede Neculai, l'aŭ făçut agă, şi cilen,

în divanul de apel, şi s'aŭ însurat cu o fată a hatmanuluĭ Iorgu Ghica, luând mulţime de zestre, şi moşia Bivolariĭ, de la ţinutul Iaşĭ, pe care acela au mai lăţit'o, peste a megieşilor, fiind un groznic râpitoriu de pământ.

Mai are un ficior Costică, acela fiind şi chior de un ochiŭ, şi de altă fire, şade mai mult la Pungeşti, şi mai în toate ḑilele, cu mulţime de puşcaşĭ, umbla după vânat. In toată domnia lui Mihai Vodă, de 15 ani, au fost Bezedea Neculai, cel mai de aproape al seŭ ministru.

Acum la domnul Grigori Ghica, amândoĭ fraţiĭ aceştia ocârmuesc şi domnia, şi ţara, făcênd ce vor. Aceştia sunt totul, şi boeriĭ moldovenĭ tocmaĭ după cum e gherbul ţăreĭ, cap de boŭ sunt toţĭ, vacĭ li-aŭ pus funie în coarne, şi'ĭ ţin greciĭ legaţĭ la pae.

SILION. Moldovenĭ, mazili vechi, răzeşi de la ţinutul Tutoveĭ, unde sunt mulţĭ mazili şi privilighiaţĭ din acest neam, pe la 7200, au fost unul din eĭ Stefan, căpitan, un ficior aceluĭ Stefan, însurându-să la ţinutul Suceveĭ, la satul Hănţeştiĭ, s'aŭ statornicit acolo, la

moşia femeeĭ lui, şi ficior, saŭ nepot aceluia, s'aŭ rădicat în domnia lui Alexandru Moruz, la boerie, făcêndu'l slugeriŭ, şi slugeriul Silion, acel de la Hănţăşti, murind de tânăr, iaŭ ramas un ficior Toderaşcu, carele pe la **1816**, însurându-să cu o fată greacă, din curtea lui Scârlat Vodă, rudenie a doamneĭ, l'aŭ făcut ftori logofăt, şi comis, la urmă spatariŭ; la **1828**, l'aŭ rânduit ocârmuirea ispravnic la Suceava. Făcêndu-să domn Mihai Vodă, l'aŭ făcut deputat a ţinutuluĭ, şi ca să'l aibă în partida sa, l'aŭ făcut postelnic, cilen la divanul domnesc şi vornic; pe ficiorul seŭ Iancu, agă şi cilen, la divanul de apel. Cu toate facerile de bine, la **1848**, s'aŭ răcoşit şi el cu ficioriĭ seĭ, asupra domnuluĭ Sturza, şi la **1849**, domnul Ghica, pe ficiorul seŭ, aga Iancu, îndată după căderea lui Mihai Vodă, l'aŭ rânddut directorvisterieĭ, i cu acest chip sa'u rădicat la boeriile cele mai înalte, a ţăreĭ, şi apoĭ nu'şĭ aducea aminte că Silioneştiĭ tot o familie cu eĭ, sutn spuză la Tutova, oamenĭ saracĭ, muncitori de pmânt să socoate că s'aŭ coborât cu hârzobu din Ceriŭ, magnat mare al ţăreĭ.

STOIANOVICI. Sirb, un Pavăl Stoianovici, pe la 1827 aŭ venit din Basarabia, trimes de domniţa Ralu Călimah, muma Cnejilor Cantacuzini, vechil căutătoriŭ averei ce avea aice în ţară, şi şedea într'un beciŭ în casele domniţeĭ, acele care acum sunt a lui, acesta făcusă cunoştinţă cu mine, cu prilejul pricinelor ce avea la visterie. La 1828 April 23, venind oştile Ruseştĭ, aveam trebuinţă să daŭ o jalobă luĭ graf Palin, ce era plenipotent în loc de domn, într'o pricină ce aveam cu Bezedea Alecu Sturza, fiul luĭ Ioan Vodă, şi pentru că trebuia a să tălmăci ruseşte, am dat'o lui Stoianovici de au tălmăcit'o. Nu după multă vreme fiind trebuinţă la comisia îndestulăreĭ oştilor de un talmaciŭ rusesc, eu cunoscênd pe Stoianovici, l'am recomenduit visterniculuĭ Alecu Sturza, şi l'aŭ şi alcătuit talmaciŭ, unde aŭ slujit până la 1830, când rânduindu-să plenipotent pe generalul Chiselevu, Stoianovici s'au desfăcut de la comisie, şi s'aŭ dus talmaciŭ în canţileria lui Chiselev, cu care au mers la Bucureştĭ, ş'aŭ slujit acolo în canţileria aceea, până la 1834, când rânduindu-

să domnii, s'aŭ desființat. In vremea ce Stoianovici, aŭ șădut în Bucureștĭ, s'aŭ însurat cu o fată a unuĭ hagi Ioniță greco-bulgariŭ, rachieriŭ de la curtea veche, care ave mai mulțĭ frațĭ. La venirea domnului Mihai Sturza la scaun, pentru că Rușiĭ avea trebuință așĭ ave spionii lor aproape de domnul, ca să le cunoască toate mișcările lor, iaŭ recomenduit Chiselevu pe acest Stoianovici, al avea lângă sine, l'au primit Mihai Vodă ca creatură rusască, și l'aŭ făcut șef secțieĭ jalbilor, din care îndatorire în toată domnia sa de 15 ani, nu l'aŭ schimbat, ba încă iau făcut feluri de ajutoare, l'aŭ făcut întăiŭ comis, apoĭ ban, mai la urmă agă, iaŭ înlesnit prilej a lua cu preț foarte jos pe mulțĭ ani în posesie mănăstirea Dobrovățul, cu toate moșiile eĭ, și alte moșiĭ. Aŭ făcut sirboteiul stare mare, au cumparat casele stăpână-sa, li-aŭ prifăcut, aŭ mai adaos acolo și alte ḑidiri precum se văd, și s'aŭ pus în linie cu boerii magnațĭ aĭ țăreĭ. La 1840 fiind eu vechil de staroste la Putna, au venit în Focșani, trecênd în jos la Serbia, doĭ frațĭ a luĭ Stoianovici, oameni proștĭ,

saraci cu opinci şi îmbracaţi cu sarice sirbeşti, pe care iam văḑut ş-am vorbit cu ei, că li-am melduit paşportul. Domnul Grigori Ghica, de şi la investitura domniei făgăduia că'l va departa din post, şi va pune un moldovan, dar ş'aŭ uitat făgada şi tot în postul acela îl ţine. Au mai adus cu el şi doi fraţi a femeei lui, ficiori a rachieriului Ioniţă şi iaŭ pus şi pe ei în slujbă, unu în miliţie şi altul civil, şi să poriclesc Derescu, de pe neamul mamei lor, carei româncă din Bucureşti, aciia mai au un frate la Bucureşti în miliţie, intrat încă din vremea lui Chiselevu, au ajuns maior, şi să numeşte Hagiopolo.

SCOBIHORN. Moldoveni, lor li se zice şi Kiriac, şi la litera K, s'au aratat împrejurările lor.

STAMATIN. Moldoveni, vechi boeri, porecliţi aşa de numele vornicului Stamatin, iar dreapta lor poreclă este Movilă, precum la litera M, am dosluşit.

SHINA. Futoare grecească, veniţi aice la 1819, cu domnia lui Mihai Vodă Suţu volintiriu. Un Iancu Shina ce era cumnat de soră domnului, şi'l făcuse postelnic, când au cumparat de veci moşia Vladnicu de la ţinutul Te-

cuciŭ. Pe la 1837 venisă volintiriŭ acela, au șădut pănă pe la 1846 și s'au dus în Țarigrad, pe ficioru său Dumitrachi Nas-mare, l'au făcut Mihai Vodă Sturza agă. Pe o vară a volintiriuluĭ aceluia Shina, numită Frăsina, au luat'o la 1820 frate-meŭ paharnicul Ioniță, și pe la 1840 au murit, rămăind 9 fete și 3 ficiorĭ.

STEGE. Neamț, și cu nația și cu religia papistaș. Un Lui, ficior unuĭ ferariŭ caretaș din Bucureștĭ, învățând medica pe la 1840, au venit aicea, s'au declarat doctor, s'aŭ însurat cu o fată a banuluĭ Mihalachi Negrea, și l'au făcut agă, domnul Mihai Sturza.

STRAT. Moldovenĭ, răzășĭ de la Chetriș ținutul Cărligătura, un Ioan Strat fiind multă vreme scutelnic a logofătuluĭ Dumitrachi Sturza, și ficior boeresc, l'au făcut vatav la Miclăușenĭ, unde mai mulțĭ anĭ vătăjind, pe la 1813 l'aŭ făcut polcovnic cu carte domnească, la 1818, făcênd țaranul stare tot prin mijlocirea stăpânu-său, s'au făcut medelniceriŭ. Iar la 1826 în domnia lui Ioan Vodă l'au făcut paharnic, acesta au avut treĭ ficiorĭ: Dumitrachi, Costachi și Mateĭ, pe tustreĭ iau dat de micĭ în

casă la logofătul Sturza slugĭ, la cuconașĭ, și iaŭ făcut chilnașĭ. Pe la 1832, pe Dumitrachi l'aŭ făcut sameș la Roman, unde s'au însurat cu o fată a păhărnicesei Maria Iurașcu, ce nu'ĭ era de obrazul luĭ, ș'au luat moșia Băhnășănii dăstre, din ținutul Bacău. La 1835 fiind Toderașcu Sturza stăpânu-său logofătul dreptățeĭ, l'au făcut cilen la judecătoria de Roman, după vr'o 4 anĭ, l'au făcut comis și prezident, și iau dat moșia Rădiu a mănăstireĭ Bărnovschi, în posesie mai fără preț, pe care au ținut'o vr'o 15 ani. La 1844 l'au făcut spatariŭ și iar prezident; apoi venind Beđede Grigori Sturza acel vestit hoț, mirosindusă și găsindusă de un caracteriŭ, l'au făcut la 1847 agă și ispravnic la Roman, și s'aŭ pus voinicu altfeliŭ pe prădat. Fratele acestuia Costachi l'au avut Todirașcu Sturza, sameș la casa pavelilor Eșuluĭ, unde mulțĭ bani strecurândusă, mulțĭ au furat și el, și l'aŭ făcut pentru acea vrednicie spatariŭ, apoi au luat în posesie moșia Păstrăvenii a Ilenuțeĭ, fata logofătuluĭ Iordachi Catargiu, văduva lui Beđede Iorgu Sturza, și ră fiind de muscă muerea aceea, s'au înhăitat cu el, și până as-

tăzi împreună trăesc, făcând și mai mare stare. Cel al 3-lea frate a lor Mateĭ, dându'l în visterie, l'aŭ făcut paharnic, apoi însurândusă cu o fată a unuĭ bulgariŭ bogat, posesor a moșieĭ Fămândiĭ, luĭ Mihai Vodă, aga Costandachi l'aŭ făcut și pe acela spatariŭ și s'aŭ înstărit și el destul.

STRĂJĂSCU. Moldovenĭ, vechi mađili și răđășĭ de la ținutul Putneĭ, rădicațĭ la boerie, întăiŭ un Pascal Străjăscu, care s'aŭ făcut și șatrariŭ la domnul Ipsilant 1800, acela au murit și iaŭ ramas două fete și un ficior Ioniță, care nu era făcut de el, ci a femeeĭ lui, făcut cu barbatul dintăiŭ Polihron băcalu, grec din Focșani, dar s'au numit Străjăscu, ș'aŭ trecut în Basarabia; nepot de frate a șatrariuluĭ Pascal, este căminariŭ Iordachi Străjăscu, de la ținutul Vasluiuluĭ, care fiind slugă a caseĭ logofătului Balș Ciuntu, și rudă cu Negruțeștĭ l'aŭ făcut căminariŭ la 1818; acesta are doi ficiorĭ Alecu și Neculai, Alecu slujăște la postelnicie și acum la Fevruar anul acesta 1852, l'aŭ făcut paharnic. Mai sunt Străjăștiĭ de la Galațĭ, acia nu sunt neam cu aceștia și

nicĭ sunt rădășĭ de Moldova. Pe la 1809, fiind banul Ioan Cârjă sameș la Galațĭ, au venit acolo un băet Pavăl și s'aŭ cerut de l'aŭ primit scriitoriŭ în canțilerie, arătându'ĭ că'ĭ de la Dubăsariŭ, ficior de preot, numindusă Străjăscu și fiind bun scriitoriŭ, după vreme, l'aŭ făcut emac a sămeșieĭ, și s'aŭ însurat pe la 1812, cu o fată Elinca a unuĭ bulgariŭ, neguțitoriŭ de acolo, ș'aŭ făcut casă și lipindusă pe lângă boeriĭ ce sé rânduia părcălabi, l'au făcut vătav de părcălăbie, au făcut stăricică și pe la 1816 s'au făcut sardariŭ, și pe la 1817 sameș. Acesta au avut mai mulțĭ copiĭ, dar fiind de mulțĭ tațĭ făcuți, toțĭ au eșit mai cu duh și mai obraznicĭ de cât crescătoriul lor sardariul Pavăl. Pe la 1834, cel mai mare ficior Mihalachi, s'au făcut sameș, și fiind logofătul Iordachi Catargiu ministru, pentru că mergênd acolo, iaŭ adus pe o soră a sa de au dismerdat'o, l'au făcut comis și pe alt frate a lui Petrachi, mai mic de cât el, l'au făcut cilen la judecătorie și sardariŭ. La 1845 s'au făcut spatariŭ, apoi la 1848 l'au făcut agă și părcălab de Galațĭ; și pe frate-seu pre-

zident, însă n'au nicĭ o stare, că și cât au avut tatăl lor au perdut cu desfrânările.

STAMATI. Mai mulțĭ să poriclesc, așa unul de pe numele părinților, alțiĭ așa vrênd, iar drept Stamati sunt: Căminariul Iordachi Stamati de la Radomireștĭ ținutul Bacăŭ, ficior șatrariuluĭ Simion, ce au fost văr primar cu Mitropolitul Iacob Stamati. Iconomul Eftimie Stamati, de la ținutul Sucevei, cu ficioriĭ seĭ, pe care iaŭ boerit la domnul Mihai Storza și Pameșcicul din Basarabia, Costachi Stamati ficior paharnicului Thoma Stamati, fratele Mitropolituluĭ Iacob. Aceștia sunt românĭ din Transilvania, venițĭ și râdicațĭ la boerie de pe la 1795. Se mai poreclesc Stamati, un Enachi, ce'ĭ de loc din satul Dineștiĭ, ținutul Vasluiului, unde are frațĭ și surorĭ acesta, și un văr al seu Chirica, fiind scriitoriŭ la divan încă de pe vremea domnuluĭ Călimah, pe la 1812, s'au ținut de acia, și pe la 1819, iaŭ făcut stolnicĭ. La 1827 Ioan Vodă iaŭ făcut bani, ca pe niște vechi logofețĭ a divanului, care au murit; iau ramas mai mulțĭ ficiori, din care Gheorghi

fiind director divanului de apel, s'aŭ făcut sardariŭ; iar Enachi tocmindusă vechil în pricinele de judecăţĭ a domnului Mihai Sturza, pentru moşie, ca să'ĭ dee simbrie mai puţină, l'aŭ făcut agă, la anul 1841. Mai porecleştisă Stamati, un Costachi sin Thoader Popa, cărămidariŭ, din târgu Bârlad, care fiind slugă în casă la postelnicul Costachi Burghelea, l'au făcut vatav la moşia Coţofăneştiĭ, de la Putna, şi însurându-să cu o fată a unuĭ Anghel crâşmariŭ grec, de la crâşma gramaticuluĭ din Focşani, au luat în posesie moşia de la Burghelea, în tovărăşie cu socru său şi alţĭ cumnaţĭ, şi de vr'o 16 ani o ţine până acum. La 1847 spre împlinirea majoritaleĭ glasurilor de alegerea deputatuluĭ Putneĭ, l'au făcut boeriu slugeriŭ.

Se mai numesc şi alţiĭ Stamati, dar nu sunt, ci toţĭ de asemine ca aceştia din noŭ râdicaţi la boerie, şi de sine Stămătiţĭ.

STAN. Român din ţara Românească. Dar precum mai mulţĭ în credinţă era ţigan a mănăstireĭ Mărgineanu, fugit de acolo de mic, un băet Iordachi, şi slujând la sardariul Neculai Stamatin, în

Focşani, până pe la **1802**, când pentru că era deştept şi învăţasă bine a scrie, l'a luat vornicul Todiraşcu Balş, ce era staroste atunci de Putna, şi mergênd la Iaşĭ, făcêndusă agă oraşuluĭ, pe Iordachi Stan, l'aŭ dat în canţileria agieĭ, şi purtânduse bine, şi la îmbrăcăminte curat, l'aŭ făcut vatav de agie şi l'aŭ şi însurat cu Anica, fata văduveĭ Smaranda Alcăzoaea, cucoană scăpătată, cu multe fete, ce era de casa Bălşeştilor, şi l'aŭ făcut polcovnic de agie. După aceea pentru că Balş avea moşia Bozieniĭ, la ţinutul Neamţuluĭ, l'aŭ rânduit sameş la Neamţ, şi acolo s'aŭ şi statornicit. Stan fiind de multe ori sameş, polcovnicelul Iordachi Stan, iar în vremea domnuluĭ Ioan Sturza, pe la **1826**, l'aŭ făcut sardariŭ; au avut doĭ ficiori: Dumitrachi şi Grigori, şi mai multe fete, însă toate nenorocite, precum şi Grigori, abătândusă la beţie, au ajuns de au fost surugiŭ, şi au murit; iar Dumitrachi fiind tot scriitoriŭ la isprăvnicie, au strâns puţine parale, s'aŭ însurat cu o fată a unuĭ grec, cu banĭ, şi cu câţi-va gineri, tot cu banĭ, s'aŭ întovărăşit cu eĭ, şi el ajutat tot-deauna fiind, de logofătul Lupu Balş, rugându'l

au mijlocit de li-aŭ luat nişte moşiĭ mănăstireştĭ la munte, unde cu heresteli, au făcut bună stare, şi au mijlocit logofătul Balş, de l'aŭ făcut ban, pe la **1841**, şi tot moşie avênd în posesie, la **1846**, luând şi Bezedea Grigori Sturza, mai multe posesiĭ la munte, s'aŭ lipit de Bezedea, şi prin influinţa hoţului aceluia, a făcut grozave nelegiuiri, au făcut o stare mare, negândită de el vr'o dată, ş'aŭ cumparat moşie de vecĭ, şi s'aŭ şi făcut agă. Sfîrşitul aşĭ dori să trăesc să il văd.

SKELET. Greci, un Gheorghe dascal de limba grecească, au venit în Iaşĭ, pe la **1816**. Ioan Vodă Sturza, nu ştiŭ după ce mijloace, l'aŭ făcut stolnic, după înfiinţarea miliţieĭ, un ficior a lui ..... au intrat în miliţie, şi în domnia lui Mihai Vodă, răpide înaintându'l, l'aŭ făcut polcovnic, şi pe un frate al lui Grigori, agă, şi altul Anton, sardariu, puindu'l în linie cu boeriĭ ceĭ mari, aĭ ţăreĭ.

SOROCEANU. Moldoveni, vechi mazili şi răzeşi, de la ţinutul Vasluiuluĭ, sunt şi în Basarabia, şi în Bucovina. S'aŭ rădicat la boerie, în vremea domnuluĭ Ioan Sturza, pe la **1828**, doĭ fraţĭ Alecu şi Grigori, făcêndu'ĭ paharnici,

cu petace, ficiorii unui polcovnicel Soroceanu, la Mihai Vodă, pentru că Alecu, încă de la 1822, au slujit în visterie, precum încă şi acum slujăşte, iaŭ făcut de odată pe amândoi comişi; apoi pe Alecu ban, la urmă spatariŭ, şi mai în urmă agă. Soroceni sunt mulţi în ţinutul Vasluiului, mazili şi priviligh iaţi, sunt şi la ţinutul Botoşanii, cunoscuţi ca boerănaşi acolo.

SIHLEANU. Bulgari, pripăşiţi şi corciţi, în ţara Romănească, unde până la 1840, au fost cunoscuţi între boerii de neam, cu locuinţa, la satul Sihlele, judeţul Slam-Râmnicul. Eraŭ doi fraţi. Iancu, şi Zamfir, şi o soră Balaşa, ce au luat'o postelnicul Mihalachi Pascu, din Iaşi. Iancu, de cum s'aŭ măritat soră-sa, pe la 1810, au trecut în Moldova, şeḑênd mai mult la cumnatu-seŭ, şi pe la 1813, s'aŭ însurat cu o fată Catinca, a medelniceriului Meriacri, din Iaşi, şi cu banii zestrei, iaŭ cumparat socru-seŭ casele din Focşani, şi viile de la Odobeşti, a căminariului Enacachi Pruncu. Pe la 1828, ş'au cumparat un petac de căminariŭ, de la postelnicul Alecu Mavrocordat. La 1832, cu înfiinţarea ju-

decătoriilor, l'a rânduit cilen la Putna. Pe la **1843**, s'aŭ dat doĭ băeţĭ, pe Alecu şi Iancu, la Iaşĭ; cel întăiŭ în postelnicie, şi celalalt în visterie. Cel de la postelnicie, pe la **1847**, s'aŭ făcut căminariŭ, şi acum la Fevruarie **1852**, ban. Cel de la visterie s'aŭ făcut sardariŭ, şi s'aŭ dus a casă; alt frate a lor mai mare, ce au şeḑut a casă, la **1847** s'aŭ făcut paharnic, şi tot atunci şi tatăl lor s'aŭ făcut spatariŭ. In urmă Grigori Vodă, pe Alecu l'aŭ făcut director postelniciei şi agă, şi pe fratele seŭ Costachi spatariŭ, şi Ştefanachi comis, şeḑênd în Focşani.

STUPU. Moldoveni, mazili vechi şi răzeşi, de la ţinutul Tecuciŭ. S'aŭ rădicat la boerie pe la **1813**, Ilie Stupu, făcêndu-să cluceriŭ, la **1817**, s'aŭ făcut medelniceriŭ, şi la **1822**, căminariŭ şi ispravnic la Tecuciŭ. Acesta făcusă mare stare, întrupasă moşia Văleniĭ, de pe Răcătăŭ, şi Ţipu, de la ţinutul Tecuciuluĭ, şi alte mai multe părţi de moşie cumpărasă, făcusă case mari, bune în târgul Tecuciŭ, multe viĭ la Nicoreşti, şi la Odobeşti; hanul şi dughene, în Tecuciŭ, şi ţigani cumparasă.

au murit la 1833, fiind încă judecătoriŭ la Tecuciŭ, iaŭ ramas treĭ ficiorĭ, Iordachi pe care încă pe la 1827, îl făcusă paharnic, Constantin şi Alecu, cariĭ pe la 1837, au murit. Pe lângă averea nemişcătoare au ramas peste 20,000 galbeni, bani, aceşti doĭ ficiorĭ toată averea în vr'o 10 anĭ, au perdut'o; s'aŭ făcut la Mihai Vodă, Iordachi ban, şi Costantin căminariŭ. Dar vaĭ de eĭ, că mai ales Iordachi, avênd şi un cârd de copiĭ, trăeşte cu milostenia.

STEFANOV. Moldovan, ficior a unuĭ Stefan, cioclu a Mitropolieĭ din Iaşĭ, la întroducerea reglementuluĭ, au întrat în canţileria departamentuluĭ dreptăţeĭ, scriitoriŭ la secţia I-ia, unde slujând, şi acum l'a boerit, întăiŭ sardariŭ, apoĭ căminariŭ, comis şi mai la urmă spatariŭ, făcêndu'l şi şef a secţieĭ I-ia.

SCÂNTEE. Moldoveni, maḑili şi răzăşĭ de la satul Ghergeştiĭ, ţinutul Tutoveĭ, un Ştefanachi, de mic intrând slugă în casă la Sturzoaea, mama spatariului Ştefanachi Sturza, şi aga Constantin Sturza din Bârlad, au slujit până au murit bătrâna, pe când el ajunsesă logofăt a bătrâneĭ, şi pentru slujba lui

iau lasat un legat, cu care făcênd el neguțitorie, l'au sporit, s'au însurat au cumparat casele stăpână-sa. S'au ținut tot de neguțitorii și de moșii în posesie, pe la 1816 s'au făcut medelniceriŭ, la 1826 paharnic, și la 1846 ban. Omul acesta au slujit mult, mai ales la 1829 în vremea oștilor Rusești și la 1848, și'i om de ispravă, are un frate Neculai maḑil la Gheorghești.

SAMURCAȘU. Grec, pe vremea domnuluĭ Călimah la 1814, au venit și s'au așaḑat de odată în Iași, s'au îngurluit cu domnița Marghioala, mama lui Mihai Vodă Sturza. Apoi din întrigile celorlalțĭ doctorĭ, s'au mutat la Botoșani, au avut mai mulțĭ ficiorĭ și fete. După ce s'au făcut domn Mihai Sturza, l'au adus la Iași, l'au făcut proto-medic, și postelnic sau vornic, pe ficiorul său Iordachi l'au făcut armaș mare și comis, cari mulțime de nerânduele au făcut. După ce s'au făcut domn Măria sa Grigori Ghica, iarășĭ îl pusese armaș, dar pentru că iar să apucasă de obicĭnuitele lui apucăturĭ, l'au dat afară.

STEREA. Greci, unul Alecu Sterea ce'șĭ ḑice acum Steriade, au venit cu

Mihai Vodă Suţu la 1819, terḑi-baş domnesc, adecă croitoriŭ. Ducândusă Suţu cu volintirii lui, croitorul acesta după liniştirea revoluţieĭ, s'au înturnat din Basarabia, şi s'au apucat de meşteşugul său pe la 1826. Apucândusă visternicul Iordachi Rosnovanu, de ḑidirea palaturilor ce sunt acum a visternicului Neculai Rosnovanu, pe acesta l'au tocmit pristav asupra lucrăreĭ aceea, după gătirea căreia, eşind aga Vasile Bosie, care era vatav, l'au pus pe el vatav de curte. Pe la 1829 surgunind ocârmuirea rusască, pe visternicul Rosnovanu şi pe Mitropolitul Grigori, a ţăreĭ româneştĭ, în Rosia, la Teraspoli, unde ḑăbăvind un an mai bine, grecul acesta, au ramas în curte, încă sub privigherea postelnicului Dumitrachi Danu, care era plenipotent a toată casa şi averea Rosnovanului. Dar grecu, ca grec tot au ciupit mult, şi în lipsa boerilor de acasă, el deschisesă partidă de cărţi cu postelnicu Danu, cu vornicul Alexandri, cu spatariul Neculai Theodor, şi alţiĭ; cu care legând prieteşug, au mijlocit prin aceia mai ales, că Alexandri era şi deputat a Adunăreĭ Obşteştĭ şi mădulariŭ

comisieĭ, ce au fost rânduită spre cercetarea boeriilor făcute cu petace de Ioan Vodă, şi l'au trecut în condica boeriilor cu rangul de căminariŭ, făcut de Ioan Vodă, fără să fi fost, ş'au ramas bun căminariŭ grecoteiŭ; pe la 1833 l'au dat Rosnovanu afară din vătăjie, dovedindu'l cu multe furăturĭ; un ficior a lui aŭ intrat în miliţie, şi s'aŭ făcut ofiţeriŭ, altul Costachi, au căpătat rangul de stolnic de la domnul Mihai, o fată au luat'o aga Costachi Grigoraş, după ce s'aŭ despărţit de fata postelniculuĭ Baldovici. Mai este un Mihalachi Sterea, grec venit pe la 1830, şi lipindusă de vornicul Lascar Paşcanu, l'au făcut vechil la moşiile sale de la ţinutul Eşiĭ, şi l'aŭ făcut căminariŭ; că nicĭ un moldovan fără milă de locuitorĭ şi în tot feliu ai munci, n-aŭ găsit să'ĭ placă ca caţaonul acesta.

SINJORJ. Moldoveni, mazili vechi, şi răzeşi, de la Ionăşeni, ţinutul Dorohoiuluĭ, s'aŭ rădicat la boerie pe la 1818, un postelnicel Toader Sinjorj, făcêndu'l domnul Călimah, medelniceriŭ, acela au avut un ficior Gheorghe, pe care Mihai Vodă, l'aŭ făcut comis, pe la 1846. şi

judecătoriŭ la Dorohoiŭ, iar Grigori Vodă l'aŭ făcut agă.

STROESCU. Moldoveni, rădicaţi la boerie peste 140 ani.

SCORŢESCU. Moldoveni, vechi mazili şi răzăşi, de la Scurţeşti, ţinutul Cârligăturei, rădicaţi la boerie, de vr'o 90 ani. Intăiŭ Toader Scorţescu, din mazil, s'aŭ făcut căpitan, ficiorii aceluia, unul au fost şatrariŭ, şi altul ftori paharnic; şi din acia apoi Nastasă Scorţăscu, s'aŭ făcut căminariŭ. Alecu ficiorul căminariului Nistor, luând pe la 1814, pe Prohira, fata vornicului Costantin Aslan, atuncea căminariŭ, după ce moşul ei fratele mâne-sa, Ioan Vodă Sturza, s'aŭ făcut domn, l'aŭ făcut hatman, fratele căminariului Nastasă, slugeriul Ioan, avênd doi ficiori: Iftimi şi Filip, s'aŭ făcut amândoi căminari. Dar Iftimi au murit holteiŭ, şi căminariul Filip este iar holteiŭ bătrân. Scorţeşti mai sunt numai copiii hatmanului Alecu Scorţescu, unul saŭ doi.

STAVĂR. Trei neamuri, două neamuri greci, şi unu moldovan, şi anume: Cei mai vechi Stăvăreşti, sunt acii de la Putn... greci, dar de o sută de ani

venit un căminariŭ Irimia, carele însurându-să cu o fată a unuĭ Cimbru paharnicu, de la ținutul Bacăŭ, ce au fost și ispravnic la Bacău, și rădăș de Nadișa, Boșoteni și alte hotare, au făcut un ficior, ce din botez s'aŭ numit Stavăr, care au fost jigniceriŭ, și s'au însurat cu o fată rădășiță de Orbeni, de la ținutul Putneĭ, acela au avut doi ficiorĭ, pe Vasile Stavăr, ce au fost stărp, și Costandin Stavăr, ce au avut doi ficiorĭ; paharnicul Neculai, ce au murit holteiŭ bătrân, și Iancu, care s'aŭ făcut sardariŭ la Scârlat Vodă Călimah și spatariŭ la 1823, la Ioan Vodă, când au fost și camaraș la Ocne. Spatariul Iancu, aŭ avut doĭ ficiorĭ și o fată, cel mai mare Ioan aŭ fost în miliție și făcêndusă prapurcic, au eșit și s'aŭ însurat, și are două fete. Neculaĭ s'au făcut căminariŭ la Mihai Vodă, și s'aŭ însurat în țara românească la târgul Râmnic, și n'are copiĭ, aceștia îmĭ sunt verĭ al doilea de pe maică mea, pentru că mama tătâne-său, au fost soră cu bunul meu Thoader Danu, pe fata spatariului Iancu au luat'o spatariul Grigori Cuza, ș'aŭ murit, fără să'ĭ rămâe copiĭ, lăsând

barbatuluĭ eĭ moşia Ghergheleu, ce aŭ avut'o zestre să o stăpânească în viaţa luĭ.

Al doilea neam Stăvărescu, au fost dintr'un grec Stavăr, venit la 1782, cu Alexandru Vodă Mavrocordat, când l'aŭ făcut slugeriŭ şi ispravnic, şi a remas aice, au fost în multe rânduri şi ispravnic şi rânduit la lucrarea cetăţilor, peste Dunărea, cu salahori moldoveni. La 1793 s'au făcut sardariŭ, iar la 1802 ban; au avut doi ficiorĭ, Iorgu, care la 1813 s'au făcut medelniceriŭ şi Mihalachi, aceştia au slujit în visterie până la 1820. După revoluţia grecească, Iorgu au fost ispravnic de Iaşi în mai multe rândurĭ, s'aŭ făcut ban la 1823 şi la 1840 iar ispravnic fiind, l'au făcut agă; omul acesta au fost vrednic, şi cinstit, din toată isprăvnicia ce au avut, au murit saracu, şi l'au îngropat cu milostenii; n'aŭ fost însurat, de cât cu o ţiitoare au făcut un băet Costachi, şi l'au făcut Mihai Vodă, cluceriŭ saŭ slugeriŭ că l'au slujit în canţileria direcţieĭ sale. Mihalachi s'aŭ însurat pe la 1825, şi s'aŭ făcut ban, aŭ făcut două fete şi el aŭ murit. Al treilea Stavăr să

poreclește un Ștefanachi ficiorul . . . . bacalu din Vasluĭ, care murind, pe femeea lui, au luat'o un sardariŭ Tudori, din Vaslui, om trecut cu vrâsta, și acesta să poreclește Stavăr, de pe porecla vitrigului său, și la Mihai Vodă s'aŭ făcut și el pitariŭ.

SECHELARI. Grec, napaste venit țăreĭ, în vremea domnului Ioan Sturza, neguțitoriŭ, un Triandaf Sechelari, și în domnia lui Mihai Vodă, luând poștile și vămile, un grec Neculai privileghiŭ, în tovărășie secretă cu domnul, pe acest Triandaf l'au pus director casei poștilor, și l'au făcut căminariŭ.

SICA. Putoare grecească, un Neculai, au venit neguțitoriŭ la Galați și făcând căpital, ș'au cumparat și el decret de căminariŭ.

SĂULESCU. Moldoveni, mațili și ădăși de Vutcani, de la ținutul Fălciuluĭ; un Gheorghi fiind slugă la Mitropolitul Veniamin la 1818, l'au trimes la școalele de la Hio, de acolo și la altele în Europa, au fost profesor la Academie, l'au făcut paharnic și mai în urmă căminariŭ, la domnul Mihai Sturza, asemenea s'au boerit și un Ne-

culai Seulescu, cu rangul de paharnic, dar nu ştiu fraţi sau veri sunt.

SFIDERSKI. Rusnac, venit pe la **1833**, un Calistrat ingineraş, pe la **1836** au intrat între inginerii Statului, rânduindu'l inginerii la ţinutul Putnei. Un om prea fără caracter, s'aŭ însurat cu fata căminariului Iordachi Stamati, de la Bacău. Pe la **1847**, l'aŭ făcut Mihai Vodă căminariŭ.

SINESCU. Moldoveni, de la ţinutul Sucevei, râdicaţi la boerie, slugeriul Iordachi Sinescu, pe la anul **1805** şi Gheorghi ficiorul aceluia la Mihai Vodă, s'aŭ făcut căminariŭ.

SACARĂ. Moldoveni, maḑili şi răḑăşi de la ţinutul Neamţ. Dumitru Sacară şi un nepot al său Ioniţă, fiind slugă la vornicul Grigori Ghica, pe Dumitru l'au făcut logofăt, şi pe Ioniţă vatav a casei, şi însurândusă Dumitru, cu o fată Mărioara a văduvei Smaranda Alcăzoae, l'au făcut sameş la ţinutul Neamţ. La Scârlat Vodă Călimah, l'au făcut cluceriŭ, şi pe la **1817** stolnic, şi în multe rânduri au fost sameş la Neamţ şi la Bacău, au avut mai mulţi ficiori şi toţi buni şi holtei au

murit înaintea bătrânilor, iau ramas numai doi ficiori, Neculai şi Dumitrachi, care este stolnic şi li-aŭ ramas şi stare bună.

Ioniţă Sacară la domnul Călimah s'aŭ făcut cluceriŭ, iar la Ioan Vodă Sturza paharnic.

SIMILAKI. Moldoveni, maḑili vechi, şi răḑăşi de la ţinutul Putneĭ, râdicaţĭ la boeriĭ peste 80 ani. Un . . . paharnic ficior aceluia Grigoraş, iarăşĭ s'au făcut paharnic la Scârlat Vodă pe la 1816 şi Ioan ficiorul paharnicului Grigoraş pe la 1825 iarăşĭ s'aŭ făcut paharnic de Ioan Vodă, mai are un frate Iancu mai mic de cât paharnicul Ioan, acela are copiĭ, iar paharnicul Ioan este sterp.

SALCEANU. Moldoveni, maḑili vechi şi răḑăşĭ de la Sălceni, ţinutul Tutovei. Aŭ fost un Ştefan Sălceanu, vătav la vornicul Dumitrachi Bogdan, carele având un ficior Manolachi s'au făcut sardariŭ la Ioan Vodă Sturza.

STRĂTILĂ. Moldoveni, maḑili vechi şi răḑăşĭ de la Ciureştĭ ţinutul Tutoveĭ. Un Cristea zugrav Strătilă, la domnul Moruz, s'au făcut jigniceriŭ la anul 1805, au avut un ficior Vasile, care la

1824, Ioan Vodă l'au făcut sardariŭ şi s'au aşaḑat la Tecuciŭ, unde au fost şi sameş.

SCÂRLET. Moldoveni, şi vechi boerı, de la ţinutul Fălciuluĭ, dintr'un neam cu Costineştii, este unul Ioan Scârlet, care pentru că'ĭ sarac, abea Mihai Vodă Sturza, l'au făcut sardariu.

STÂRCEA. Moldoveni şi vechi maḑili, şi răzeşi din Bucovina, aice au fost un Stefan Stârcea, multă vreme vatav a caseĭ logofătului Constantin Palade, şi la 1815, s'au făcut sardariu; s'au mai făcut la Mihai Vodă Sturza, un Vasile Stârcea stolnic, dar ficior, sau nepot va fi sardariuluĭ Stefan, ori belea legat de Stârcea, nu ştiu. Au mai venit din Bucovina un Gheorghi, au intrat in miliţie, s'au făcut prapurcic, şi curgolea, cum era, au luat pe Paraschiva fata lui aga Iordachi Cuza.

SPARTALI. Greci, neguţitori birnici, din Iaşi. In domnia lui Ioan Vodă Sturza, un Panaiti Spartali bogasieriu, dând marfă pe datorie la camara domnească, şi fiind camaraş mare Bezede Iorgu, fiul domnului, iau oprit baniĭ, şi l'au făcut comis, însă nu cu caftan,

precum pe atuncea era legea ţărei, a se boeri, ci cu petac domnesc; apoi un nepot de frate a lui chir Panaiti, anume Tudurachi, învăţând carte moldoveniască, după introducerea reglementului, au intrat in canţileria isprăvniciei Eşului, după aceia in visterie, şi s'au boerit la domnul Mihai Sturza.

SVANŢIC. Român din Ardeal, cu meseria neguţitoriu de porci, din Braşov, venind cu negoţul seu pe la Focşani, s'au însurat cu o fată a lui Ioan Popson, ce era staroste de sudeţi austrieceşti, şi socru-seŭ fiind un cabaz, ave cunoştinţă cu mulţi din boerii mari, ş'au mijlocit la 1848. după tulburări între boeri, cu domnul Mihai Sturza, cînd era ministru din lăuntru, logofătul Alecu Balş, de l'au făcut sardariu, pe domnul porcariu.

SOTIROVICI. Bulgariŭ, un Sotir ce au fost alai-ceauş la domnul Mihai Suţu, după fuga domnului, la 1821 au ramas în Moldova. S'au însurat cu o soră a lui Neculai Hagiolo, acum ban din Vaslui, au făcut vr'o doi trei ficiori, unul ş'au cumparat decret de boerie, altul au intrat în miliţie iuncăr, ca cum ar fi nobil moldovan a ţărei.

STIHI. Moldoveni, răzăşi de la ţinutul Botoşanii, întăiŭ s'au râdicat la boerie un Gheorghi Stihi din Botoşani, făcêndusă cluceriŭ la 1827.

STAVRAT. Grec, napaste Moldovei, pripăşit în ţară în domnia lui Mihai Vodă Sturza, şi îndemnat de eftinătatea rangurilor, ş'aŭ cumparat un Ioan chir Stavrat decret de arhondas megas serdar.

SÂNGER. Moldovan, de la satul Singerii ţinutul Botoşani, un Costachi ficior lui Gheorghi a Acsiniei, birnic de acolo, fugind de la casa tătâne-săŭ întăiu la Botoşani, au slujit la stolnicul Costachi Ciulei, apoi la logofătul Alecu Mavrocordat, şi deprindêndusă a scrie, au intrat scriitoriŭ la un grec posesor, şi căpătând bani, ş'aŭ cumparat decret de sardariŭ pe la 1848.

SOLESCU. Moldovan, de loc din satul Soleştii ţinutul Vasluiŭ. Un Nastasă, au fost slugă în casă la postelnicul Iordachi Roset, şi fiind cuminte, ş'aŭ strâns leafa şi alt ce-aŭ mai putut agonisi, şi la 1848 ş'au cumparat decret de sardariŭ, numindusă Nastasă Solescu.

SOFIAN. Moldovan, un Neculai ficior unei Sofia, născut în dudăe cu mai

mulţĭ taţĭ, ş'au înfiinţat poreclă de pe numele maică-sa, de cât ca să nu să poată nimeri că e ficior de curvă, ş'au grecit porecla dicêndu'şĭ Sofiano, şi slujind pe la boerĭ, au strâns parale şi pe la 1846, ş'au cumparat un decret de stolnic.

SOFIICU. Moldovan, rădăşĭ de pe la ţinutul Hârlăuluĭ, în vremea domnului Ioan Sturza, pe la 1826, un Ioniţă Sofiicu, s'au făcut medelniceriŭ.

SAMSONOV. Rus, un Pavăl Samsonov, au fost cinovnic la consulatul Rusăsc în Iaşi, apoi advocat în pricini a sudeţilor la Consulat, mai în urmă au luat în tovărăşie de la postelnicul Vasile Pogor un proces, ce ave la Petresburg, cu fiiĭ visterniculuĭ Alecu Balş, pentru socotelele lui Tudurachi Pogor, cu casa aceea, din vremea ce fusese logofăt a caseĭ lui Balş, toate însă şiriclicuri, dar pentru că şi visternicul Balş, şi Tudurachi Pogor, eraŭ morţĭ, aŭ mai murit, în urmă şi Costachi Balş, fiul visternicului Balş, au câştigat procesul de o sumă însemnătoare. Pe acest rus Măria sa domnul Grigori Ghica, fără să fi făcut vr'o slujbă Moldoveĭ,

l'au făcut de o dată spătariŭ, la 24 Fevruar 1852, că nu era de ajuns boerĭ în ţară.

SĂCĂRESCU. Moldovan, răzăş de la satul Săcăreştiĭ, un Ioan slujind pe la boerĭ, apoi în canţileriĭ. Domnul Mihai Sturza l'au râdicat la boerie cu rangul de şatrariŭ, iar măria sa domnul Ghica la 1852, l'aŭ făcut medelniceriŭ.

SIRIACU. Pocetură grecească, pripăşit la târgul Bârladuluĭ, încă pe la 1814, un dăscălaş grec Neculai, acesta au avut treĭ ficiorĭ, Panaiti, Grigori şi Gheorghi. Pe toţĭ talhariĭ aceştia, vornicul Alecu Sturza Bârlădeanu, fiul spătăreseĭ Săfticăi, pentru că tată-lor era de casa Sturzoaeĭ, iau pus în canţileria isprăvniciei, unde Sturza de vr'o ḑece orĭ au fost ispravnic, de şi toţĭ eraŭ bunĭ desbrăcătorĭ, dar protectorul lor iaŭ protejat ca să'ĭ înstărească, creḑênd că'şĭ face pomană a îmbogăţĭ nişte talhari, prin desbrăcarea moldovenilor, ba încă au mijlocit la domnul Mihai Sturza de iaŭ şi boerit, pe ceĭ doi mai mari, iar Gheorghi cel mai mic intrând ciuovnic la departamentul lucrărilor publice, unde bine jăfuind pe locuitoriĭ ce erau rânduiţĭ în lucrarea şoseleĭor din Iaşi, spre

răsplătirea unei aşa vreduicii, domnul Grigori Ghica la 24 Fevruar 1852, l'aŭ făcut sardariŭ, spre a se îndeletnici pe viitoriŭ mai bine a jăfui.

SPRINCEANĂ. Moldovan, un Gheorghi ficior de birnic din satul Pomârla, slugă în casă la hatmanul Anastasă Başotă, ministru lucrărilor publice, carele întrebuinţându'l în zapcilâcul lucrărei şoselelor de Iaşi, la 24 Fevruar 1852, l'au făcut stolnic.

SAVA. Moldoveni, răzăşi din Bucovina, unde au şi titlu de Fon.

SILUI. Putoare grecească, cu meserie caicciu venit pe la 1839, au uneltit neguţitoria, câştigând capital, chir Ioachim, ş'aŭ cumparat decret de megas arhon paharnicus.

SCORPAN. Rusnaci, veniţi în Moldova pe la 1830, slugi, pe la boeri, au fost Ioan şi Constantin, după întroducerea reglementuluĭ, au intrat prin canţileriile judecătoriilor, din Iaşi, mai apoĭ la divanul de apel, şi Mihai Vodă Sturza, eftin fiind la boerii, pe Ioan l'aŭ făcut paharnic, şi pe Constantin sardariŭ.

SCURTU. Moldovan, un Costachi ficior de lăcuitoriŭ birnic, din satul Scurta,

ţinutul Putneĭ, de mic răzleţindu-să de la părinţiĭ luĭ, şi slujind pe la boeri, au învaţat carte, au fost vatav pe la moşiĭ, făcênd căpital, au luat moşiĭ în posesie, au câştigat averi, şi pe la 1848, ş'aŭ cumparat decret de căminariŭ, poreclindu-să Scurte.

SÎRMOS. Greco-bulgariŭ, venit în Moldova la 1829, un Ioan Sirmos, fiind vatav la moşia Pungeştiĭ, a luĭ Bezede Neculai Suţu, la 1842, l'aŭ facut cluceriŭ.

STEPLEANU. Bulgariu, neguţitoriŭ, un Vasile Petrovici casap, din Iaşĭ, la Fevruarie 1852, s'aŭ făcut slugeriŭ.

STOENESCU. Mai mulţĭ, uniĭ români din Valahia, alţiĭ bulgari. Intăiŭ s'aŭ aratat cu aşa poreclă ftreĭ raţĭ: Gheorghiţă, Răducanu, şi Vasile, români, buni scriitori, au fost tustreĭ de casa agăĭ Petrachi Negrea; Gheorghiţă, au fost pe la 1817, sameş la Tutova, s'aŭ însurat cu Marghioala, fata medelnicerului Abaza, de la Milişcani, ţinutul Tecuciului. In domnia luĭ Ioan Vodă Sturza, s'aŭ făcut căminariŭ, au fost sameş la Tecuciŭ. După înfiinţarea judecătoriilor, fiind că pe văduva Negre, o luasă logofătul Costachi Conachi, ce au fost logofăt

mare, la întroducerea reglementuluĭ l'aŭ rânduit cilen la judecătoria Tecuciuluĭ, unde au şi murit, rămăindu'ĭ mai mulţĭ copiĭ; ceĭlalţĭ fraţi a lui au murit holteĭ; se mai poreclesc şi alţiĭ acum Stoineşti, însă toţĭ sunt bulgari, porecliţĭ de pe numele Stoian a părinţilor lor.

STEFĂNESCU. Moldoveni, proaspete rădicături, din clasa de jos a lăcuitorilor, să poreclesc de pe numele Stefan, a părinţilor lor, precum un cluceriŭ Mihăiţă Stefănescu de la Tutova, ficior lui Stefan blanariŭ, din Bârlad, au fost cinovnic la isprăvnicie, şi desbrăcênd pe lăcuitori, s'aŭ făcut cluceriŭ, pe la 1844.

STEFĂNIU. Mai mulţĭ, uniĭ greci, şi alţiĭ moldoveni, porecliţĭ de pe numele părinţilor, toţĭ însă rădicaţi la boeriĭ de Mihai Vodă Sturza, şi pentru interesul de bani, ce li s'aŭ luat şi pentru a ave glasuri în alegerile deputaţilor ţinutaşĭ, dintre aceştia cu aşa grecească poreclă este şi cluceriul Dinică Stefăniu, din Focşani, acesta'ĭ ficior unui Stefan Bratul, din satul Cliticeştiĭ, care au slujit mulţĭ anĭ argat, vezeteŭ şi chelariu la socrumeŭ banul Toma Stamatin, şi îngurluindusă cu Catrina, ce au fost mancă so-

ţieĭ mele şi dadacă, au luat'o, cu care au născut pe dumnealui cluceriŭ, pe care după ce m'am însurat eŭ, mi l'aŭ adus măsa, şi de şi era prost şi uricios de mic, dar pentru hatârul mânisa, l'am luat în casă, l'am crescut, l'am învaţat carte, au fost blând şi cu minte, ce i s'aŭ părut însă, după vr'o treĭ ani, au fugit, tată-seŭ de şi era un beţiv, dar l'aŭ legat şi mi l'aŭ adus înapoĭ, şi n'aŭ mai fugit, făcându-să mai mare şi cunoscêndu'ĭ talentele, l'am dat la canţileria stărostieĭ Putnei, unde în toate zilele merge la slujbă, dar şederea îĭ era tot în casa me, pănă au murit şi tată-seŭ, când fiind holteiŭ, iam dat voe a să aşaza în casa părinţască, ca să nu se ruineze. Prin bunele purtări ş'aŭ capatat dragostea nacealnilor seĭ, pe la 1841 găsindu'şĭ o fată de neguţitoriŭ, cu zestre bunişoară, mi-a propus că ar voi a se însura, iam încuviinţat, au luat fata aceea, l'aŭ cununat vornicu Iorgu Razu, ce era staroste de Putna, şi deputat Adunăreĭ, şi au mijlocit la domnul Mihai Sturza, de l'aŭ făcut şi cluceriŭ. Pe la 1843, au născut o fată, iam botezat'o eu, şi iam dăruit un locuşor de

crâşmă în Focşani, lângă mănăstirea proorocul Samoil; mai în urmă simţindusă cu căpital, au avut dorinţa se'şĭ facă case bune la şose, în mahalaua boerească. M'aŭ rugat să'ĭ daŭ un loc de casă de care aveam câteva în Focşani, vădêndu'ĭ plecările, şi bunele purtări, iam dat un loc din cele mai de frunte, şi mai mult în dar, plătindumi'l numai cu 2000 leĭ, de şi avem muşteriĭ cu 200 galbeni, şi ş'aŭ făcut nişte case prea bune şi de gust, îl iubesc că are cunoştinţă.

SIMINOVICI. Arman, şi de naţie şi de religie, neguţitoriŭ zaraf din Focşani; un Bogdan Siminovici la 1847, ş'au cumparat cu 150 galbeni, decret de slugeriŭ.

SOFRONI. Moldovan, ficiorul lui Sofroni grădinariŭ din satul Criveştiĭ, ţinutul Cărligăturei, a hatmanuluĭ Gheorghe Buhuş, de mic l'au luat în casă hatmanul Buhuş, l'au învăţat carte, l'au făcut chilnaş şi cibucciu, au slujit până au murit stăpânul său ; apoi s'au însurat cu o fată din casă tot din Criveşti, de loc. Fiiĭ stăpânului seu, aga Mateĭ şi aga Dumitrachi, iau înḑestrat pe amândoĭ cu 200 galbeni, şi iau luat în posesie

moşia Cursăştiĭ de la ţinutul Vasluiului, a mănăstireĭ Frumoasa, cu 40 galbeni pe an, pe care şi acum o ţine de vr'o 20 ani, mai sporindu'ĭ însă din vreme în vreme preţul, mai ales după moartea şi a lui Mateĭ Buhuş, l'au făcut şi polcovnicel cu cartea domnului Ioan Sturza. Acolo la Cursăştĭ, au făcut bun căpital, şi pe lângă posesie au întins şi negoţ de pâne cu Galaţiĭ; s'au înstărit bine şi la 1846 ş'au cumparat şi decret de slugeriŭ.

SEVASTOS. Greci, din vechĭ pripăşiţĭ în Moldova, au luat fete de răzăşĭ, au fost la Putna un slugeriŭ Todiraşcu, dar au murit fără ficiorĭ, rămăindu'ĭ numai o fată Catinca, ce au luat'o aga Mihai Veisa, un văr a aceluia, au fost medelniceriŭ, care au avut doi ficiorĭ, unul din acia s'au însurat spre Botoşani, iar unul serdariŭ Alecu slujând multă vreme în casă la visternicul Alecu Balş, fiind în mare dragoste şi credinţă. Insă din'tâmplare împuşcând un ţigan bucătariŭ, au căḑut în mare ură, au fost silit a fugi în Basarabia, de acolo viind înapoi pe la 1820, au şăḑut cât-va dosit în casa maică-mea,

după tulburarea grecească din 1821. Pe la 1823 l'au însurat maică-mea cu o nepoată de soră, ce o ţine în casă, Catinca fiica lui Ilie Frunzeti, iau luat în posesie de la stăpânire moşia Toporeştiĭ din ţinutul Vasluiuluĭ, a mănăstireĭ Floreştiĭ, iau dat ḑestre 2000 leĭ, şi un plug de boi, şi câte-va vaci şi parte din averea părinţilor eĭ. Pe la 1826 s'au făcut sardariŭ, acum la April 1852 au murit în sărăcie, rămăind vară-mea sermana fără nicĭ o stare, cu o fată mare şi un băet Iancu prea bun.

SEVASTOPULO. Grec pripăşit, spurcăciune grecească, de visternicul Dumitrachi Ghica, l'au avut vatav pe la 1826 la Hărpăşăştĭ; din plăcintarul acela s'au născut un Iancu, carele îmbrăţoşân dmeseria de advocat, pănă la 1850 când murind postelnicul Costachi Racoviţă, iau furat din hârtiĭ un sinet de 3000 galbeni, a logofătuluĭ Costachi Sturza, şi dându'l Sturzeĭ tocmai atuncĭ când era şi ministru din lăuntru şi a dreptăţeĭ, spre mulţămire l'au făcut vel armaş.

SUIULGIU. Bulgariŭ, meşter de ciş-

mele, un Dumitrachi Cismigiu din Iaşi, Ioan Vodă Sturza pe la 1827, după ce au gătit casa apelor de la Golia şi havuḑurile, l'au făcut slugeriŭ, şi Mihai Vodă Sturza, pe un Hristea Neculau cişmigiu din Focşani, bulgariŭ prost, fără ştiinţă de carte, pentru că iau făcut pivniţa de la viile de la Groḑeştĭ, podgoria Odobeştiĭ, şi havuḑul de la grajdiul său, din Iaşi, ca să nu'ĭ plătească bani, l'au făcut şatrariŭ.

SOLCĂNESCU. Moldovan din Bucovina, de la mănăstirea Solca de loc, din părinţĭ proşti, slujând pe la boeri, şi ajungênd şi vatav de moşie, au strîns u; ine parale, şi ş'aŭ cumparat pe la 1 6 decret de boerie.

SADOVEANU. Român din Valahia, din clasul de jos, au venit cu logofătul Lupu Balş, slugă în casă, după moartea lui Balş, au mai slujit pe la alţiĭ, apoi a intrat în canţilerie la vornicia de aproḑi, unde s'au făcut şi cluceriŭ pe la 1846. După înfiinţarea departamentuluĭ lucrărilor publice, au intrat acolo scriitoriŭ şi la trecuta lună Mart, pe cluceriul Andreĭ Sadoveanu, măria sa domnul Grigorĭ Ghica Voevod, l'au făcut serdariŭ.

SION. Tatar de la Crâm, un Demir sultan, fiul Hanului de Crâm Beldinghereiŭ. Mâncalar cănii ticălos, pentru că au venit în Moldova şi s'au botezat. După multă luptă ce au avut cu tată săŭ pentru al coborî de pe scaun, şi a se sui el la hanatul Crâmului, însfârşit s'au împacat, prin mijlocirea Hanilor de Kazan şi Asdrahan, şi au intrat iarăşi în saraiul tătâne-seŭ. Dar răŭ şi ne astâmparat fiind, s'au îngurluit cu o sultană a tătâni-seu din harem, ce era mai frumoasă, şi mai tânără, şi oblicind bătrânul tatăl lui, ca se'şi răsbune şi necinstea aceia, şi pagubele ce'i făcusă cu resboaele, de al da jos din scaun, au hotărât să'l prindă în harem şi să'l omoare. El berbantul ager fiind, aŭ dat pe o fereastă, şi cu sabia în mână, au trecut printre toţi tatarii ce'l încunjuraseră, au mers la grajdiŭ, au încălecat şi au fugit, au venit drept la Moldova, pe la 1462, şi s'au înfăţişat la hatmanul Şendrea, fără a să descoperi că'i sultan, de cât numai Mârzac, şi că doreşte a intra în oastea Moldovei; l'au primit îndată între joimirii călăreţi, soldat prost, au slujit joimir prost, până la un resboiŭ,

ce au avut cu Muntenii, în care perind hatmanul, de odată au luat el comanda şi au bîruit. După biruinţă domnul, fără al cunoaşte l'aŭ făcut căpitan de joimiri. In resboiul cu Leşiĭ desvălind osebită vrednicie, care au pricinuit mirare domnuluĭ Stefan cel Mare, l'aŭ luat de aproape în cercetare, şi iau mărturisit în secret că el este Demir sultanu, de care era inştiinţat marele Stefan, de hanul, că'ĭ fugit, şi aşa l'aŭ botezat, fiindu'ĭ naş Bogdan Vodă, numindu'l din botez Dragoş, l'au însurat cu Dahina, fata unui Oană visternic, ce era cumnat domnuluĭ, iaŭ dat mulţime de moşiĭ şi l'aŭ făcut portariŭ mare de Suceava, mai în urmă spatariŭ mare, şi apoĭ şi vornic mare ţereĭ de jos; iubindu'l foarte mult, pentru vitejia şi biruinţele ce făcea în toate resboaele ce au avut, cu turciĭ, cu tatariĭ, cu leşiĭ şi cu unguriĭ, pentru care îl şi poreclea toţĭ Resboian.

Acesta au născut pe un Dumitraşcu, care au fost părcălab Hotinuluĭ, şi ginere luĭ Petrea Clânău spatariŭ, şi au născut pe Ionaşcu paharnic, care au luat pe Catrina, fata lui Veveriţă vel postelnic, şi pe Avram visternic. Din acest

Avram visternicul, au fost coborâtori domniĭ Cantemireşti; iar din Ionaşcu paharnicu, năcêndu-să Răsboian stolnicul, au luat pe domniţa Marica, fata luĭ Moisi Vodă Movilă, şi au născut pe un alt Ionaşcu paharnicul Coşăscu, cel tînăr, care au luat pe Tudosca, fata stolniculuĭ Sandu Sturza, şi au născut pe Sion vorvicul, care au luat pe Safta fata lui Nabadaicu, hatman, şi au născut pe Andreica paharnic, care au fost şi sol al Moldoveĭ, saŭ precum acum agent în Ţarigrad, în domnia lui Vasile Lupu voevod, şi au fost căsătorit cu Irina, sora lui Evstratie Dabija voevod, şi au născut pe Andrei paharnicu, care întru însoţire cu Ilinca fata lui Ioan Bogdan vel logofăt, au născut pe Andrei medelniceriu, care întăiŭ au fost însoţit cu Irina, fata lui Neculai Buhuş hatman, şi al doilea cu Gafiţa fata lui Postolachi, vatavul de călăraşĭ, de Ţarigrad, şi au născut pe Ioniţă ce au fost stărp, şi pe Toader medelniceriŭ, care în însoţire cu Dochiţa fata unuĭ stolnic Bănişor, au născut pe Costantin, pe Ioniţă cariĭ au murit, cel întăiŭ holtiŭ, cel al doilea călugăr, şi pe stolnicul Iordachi, care însoţindusă cu Catrina fiica vor-

nicului de Vrancea, Thoader Danu, au născut şăsă ficiori şi anume: spatariul Antohi, paharnicul Ioniţă, banul Neculai, paharnicul Costachi, pe mine, paharnicul Constantin şi pe sardariul Thoader, până la vornicul Sion, s'aŭ poreclit unii Dragoş, unii Candimir, şi unii Coşăscu, de pe moşia Coşăştii din ţinutul Tutovei, „acum de Vasluiŭ" unde li era aşaḑarea, şi unde Demir Sultanu făcuse biserică, care au râsâpit'o Tatarii în vremea domnului Vasile Vodă. De la Sion vornicul ce li s'au părut nu ştiu, s'au poreclit Sion une-ori şi Răsboian şi Coşăscu, toţi însă coborâtori din Demir Sultanul sau Dragoş, vornic până la tată-meu, nici n'au murit de moarte firească, toţi cu sabia în mână apărându'şi drepturile patriei, au murit cu cinste în câmpul Slavei. Tată-meŭ singur şi fraţii sei au avut nenorociri şi fraţii mei, spătariul Antohi şi banul Neculai au murit în casele lor, pe paturi, însă foarte mult şi ei şi toţi noi din copilărie până la vrâsta de bătrâneţe, am slujit patriei cu credinţă şi toată vrednicia, precum în vremea tulburărei grecilor de la 1821, când toţi

boerii, lăsând patria în prada răilor greci, fugisă prin Basarabia şi Bucovina. Noi am stătut neclintiţi, ba încă eu am mers la Brăila cu opt turci, ce'i scapasăm de la moarte din mâni'e volintirilor greci, ş'am venit împreună cu urdiea Turcească în ţară. După venirea oştilor Ruseşti la 1828, cu toţii am fost întrebuinţaţi în cele mai grele slujbe, eu am fost trimes şi peste Dunărea pănă la Balcanuri, cu cârduri de vite şi cu cosaşi. La 1829, fiind foarte grozavă ciumă, în cât să pustiisă Focşanii, pentru că cuconaşii fugeau de greutate, m'aŭ rânduit pe mine staroste de Putna, şi după ce s'aŭ strecurat oştile in jos, şi s'au curăţit târgul şi ţinutul de ciumă, au rânduit Divanul staroste, pe logofătul Alecu Balş, şi pe vornicul Iancu Giurgea, iar pe mine sameş, ca să slujăsc patriei, pentru că tot era încă greŭ, şi cuconăşeii acia, cuconaşi; am primit a fi şi sameş, însărcinându-mă şi cu ţinerea spitalurilor oştineşti, in care era peste 1500 bolnavi, şi cu toate stanţiile de fân, de lemne şi magazale; cu toată greutatea le-am ţinut toate, am eşit din toate cu obraz curat. Dar vai,

cunoştinţa patrioţilor, Dumneḑeu să le răsplătească, au fost ră.

După rânduirea domnuluĭ Mihai Sturza, şi după întroducerea reglementuluĭ, întroducêndu-să şi sistema de a fi tot slujbaşul jacaş, şi de a cumpara de la ministru, şi chiar de la domn, slujbele cu bani, precum şi rangurile care şi după vechea legiuire a ţăreĭ, şi după a reglementuluĭ legiuirĭ, urma a să da ca răsplătiri, celor ce cu cinste vor săvârşi slujbele încredinţate lor, departe foarte de principiul legilor; iar s'au vîndut cu bani, ca oare-care materialurĭ s'au producte a moşiilor domnuluĭ. Noi fraţiĭ nedeprinşĭ a jăfui pe patrioţiĭ noştri, n'am cumparat nicĭ unul slujbă, că de cumpăram nişte aşa posesiĭ de la domnul, sau miniştriĭ săĭ, trebuia vrând nevrând să adunăm roadele posesieĭ, adecă să prădăm, să asuprim, şi să jăfuim pe bieţiĭ patrioţĭ, şi de aceea în tot timpul domnieĭ de 15 ani a lui Mihai Vodă Sturza, am fost prigoniţĭ şi rău văḑuţĭ şi de domn, cu care din copilărie ne cunoşteam, fiind într'o mahala crescuţĭ, dar şi de miniştri, cari erau boeri moldoveni şi ne

știa, ne cunoaștea prea bine, și le avem prieteșugul; cu mare greutate pe la 1837, fiind visternic Beḑede Neculai Suțu grec, strein de patrie, după multe stăruințĭ a frățâne-meu spatariul Antohi, care avea și casă gre, și șădere în Iași, l'au așaḑat șef de secție în visterie la bătrânețe, în rând cu copiiĭ și cu alții ce nicĭ gândisă vr'o dată a ajunge, la așa posturĭ. Și la 1847 fiind visternic Lascarachi Pașcanu, acela ce ne este și nepot de văr al doilea, l'au dat afară din slujbă, încă cu defăimare și pe bietul frate-meŭ și pe doi ficiorĭ, ce'ĭ ave în visterie.

S'aŭ făcut tulburarea de la Mart 1848, a boerilor, în contra domnuluĭ Mihai. Ni-am unit și noĭ toțĭ creḑênd că Dumneḑeu va trimite o zi mai senină pentru biata Moldovă, și prin rânduirea altui Domn, s'ar mai curma suferințele bieților saraci, vai, vai, și a treia oară, vai, s'aŭ rânduit domn măria sa Grigori Alexandru Ghica voevod, bun, milostiv, neînteresat, fără răutate, dar împrejurările, miniștriĭ și alțĭ mulțĭ ce'l încunjură, l'aŭ făcut așĭ uita făgăzile, ce ne da în multe rânduri, înainte de suirea la

scaun. Si lăsând a dice că nici o îndreptare în trei ani până acum s'aŭ făcut, spre vindecarea ranelor biciului suferit în 15 ani, a lui Mihai Vodă. Dar s'au adaos mai multe care covârşesc toate ranele făcute de Domnul Mihai, pentru că iubind deşărtăciunea, cu zadarnice cheltueli au făcut pe visterie datoare peste 4 milioane lei, care prin viziriul Reşid Paşa, au mijlocit a se plăti de ţară, şi s'au rânduit de se împlineşte la tot şfertul 75 parale de fie-care birnic şi mazil, au îndoit preţul sărei, făcându'l din 4 parale oca, 8 parale, au înmulţit numărul militarilor, au organizat artileria, au desfiinţat slujitorii posturilor, şi au înfiinţat polcul de jandarmi regulaţi cu polcovnic şi ofiţeri, pe la toate ţinuturile, au început a face un mare palat la Copou, pentru cazarme, au îndoit şi întreit toate iraturile eforiilor de prin târguri, toate aceste privesc îngretate şi respunderea provincialilor, să cheltuesc de toţi răii banii, cu ochii închişi, pe toate săcăturile şi netrebniciile, s'aŭ cheltuit mulţime de bani, după proectul lui Mihalachi Cogălniceanu, de au stricat 15 dughene, bolţi bune a.

Mitropoliei din ulița mare, care avea venit peste 4000 galbenĭ, de au deschis fața Mitropolieĭ, ca să aibă călugării privală la uliță, s'au făcut gard de fier, au îngrădit cu aseminea gard grădina publică, cu de asemine; zădărnicii să cheltuesc capitalurile țărei, și neajungênd să sporesc dările fără să fie domnul în parte folosit de aceste, de cât înșalat de linguşitorĭ, încuviințază credênd că face bine și'ĭ rămâne nume nemuritoriŭ, prin atâtea multe de bine facirĭ și netrebnice îmbunătățirĭ, nicĭ cum să îngrijăşte pentru fericirea țăreĭ, care o poate săvârşi prin rânduire în toate slujbele a oamenĭ ispitițĭ în vrednicie, în purtărĭ cinstite, ne interesațĭ, cu știință de toate legile și drepturile țăreĭ, și a fie cui, așĭ înființa ministerie de barbațĭ aleşĭ, divanul Ad-hoc sau obştesc, de barbațĭ cunoscătorĭ de țară, proprietarĭ cinstițĭ și cu frica lui Dumnezeŭ, iar nu de copiĭ și de toțĭ stricațiĭ și franțuzițiĭ, cariĭ nicĭ vor să'şĭ aducă aminte de Dumnezeŭ. Cea mai mare parte a țăreĭ, au ajuns a dori pe Mihai Vodă Sturza, cu toată lăcomia lui; am venit

şi eu a credé proverbul vechiŭ, că schimbarea domnilor bucuria nebunilor.

SOFTA. Pacat şi putoare grecească, napaste Moldoveĭ, pripăşit în ţară pe la 1814, o pocitură grecească. Gheorghi Softa cu meseria caicciŭ, a spatariului Cotcu, ce era venit cu domnul Călimah şi rânduit ispravnic la ţinutul Suceveĭ, unde Cotcu ş'au luat cu sine şi caicciul să'l chivernisască, acolo l'aŭ rânduit zapciŭ de ocol, tovarăş cu un moldovan boerănaş, de loc din Cămârzani, Gheorghi Lînă, care avênd fată mare, au măritat'o cu grecul Softa, dându'ĭ parte de moşie în Leucuşeşti. Acest grec după ce au vădut că socru-seŭ Gheorghe Lînă, la Ioan Vodă Sturza, s'aŭ făcut medelniceriŭ, au făcut şi el toate chipurile şi la ducerea domnuluĭ din scaun, la 1828 au cumparat un petac de stolnic, iar la Mihai Vodă, s'aŭ făcut căminariŭ; ficiorii luĭ toţĭ s'aŭ boerit, şi din caicciu grecesc, au ajuns boeriŭ Moldovenesc.

STRACHIADE. Putoare grecească, pacat şi napaste ţăreĭ, venit la 1852, un Leonida plăcintariŭ saŭ maslinariŭ, din Grecia, rudeniĭ cu egumenul mă-

năstireĭ Făstâciĭ. Iaŭ dat în posesie moşia Bălteniĭ, şi ticălosul Grigori Vodă Ghica împuşcatul, l'aŭ şi boerit cu rangul de căminariu, spre răsplata asupririlor ce au făcut lăcuitorilor din Bălteni.

T

TĂUTU. Moldoveni drepţi, şi vechiŭ neam mare boeresc, au stătut tot mare încă mai înainte de domnia lui Dragoş Vodă, precum să vede din manuscriptul lui Petrea Clânău spatariul, din anul 7003, şi rudit cu familia domnuluĭ Dragoş. In vremea domnuluĭ Stefan Voevod cel Mare, au stat un Ioan Tăutul mare logofăt, au fost trimes cu mai multe soliĭ, la crăiea Leşilor, şi a Ungurilor, în urmă de Domnul Bogdan Voevod, cu sfatul de obştie, au fost trimis la Ţarigrad, de au supus ţara Sultanului Turcesc, cu pre frumoasă folositoare şi cinstite condiţiĭ, care sunt cuprinse în tratatul ce au închiet. In urmă din nestatornicia vremilor şi mai ales după navala Grecilor plăcintarĭ isgoniţĭ de la Fanar, şi din

toate părţile Turchieĭ, pentru blăstămăţiile lor, şi găsind creştinească primire în Moldova şi îmbrăţoşare, în loc a fi recunoscătorĭ Moldovenilor, au început aĭ vrăjmăşi ş'aĭ părî cătră domn, aĭ pune în intrigi cu domniĭ şi cu ţara. Prin care viclene uneltirĭ a lor, fărămând frăţasca dragoste dintre Moldoveni. — S'au făcut mai multe partidĭ prigonind una pe alta, din care împrejurărĭ precum cele mai multe neamurĭ mari şi vechi moldoveneştĭ, au căḑut şi strălucita această familie Tăutulească, abea mai cunoscêndu-să între boerănaşĭ, pănă pe la 1805, când reposatul vornic Ioan Tăutu, prin multe slujbe agiunsăse la rangul de stolnic, rămăind văduv, au luat o fată grecească, din curtea domnuluĭ Alexandru Moruz şi iau dat rangul de paharnic, şi necurmat slujând în divan, la 1814, domnul Scârlat Călimah l'au râdicat la ban, şi la 1822 ducêndusă cu alţĭ boeri la Ţarigrad, după tulburarea ce făcusă grecii cu domnul Mihai Suţu în ţară, şi rânduindusă domn pe logofătul Ioniţă Sturza, pe banul Ioan Tăutu l'aŭ făcut vornic, şi pe doi fiĭ ce ave cu soţia intăiŭ

Catrina fata slugeriuluĭ Sandu Budescu, Mihai şi Vasile iaŭ făcut spatarĭ. La 1827, au murit vornicul Tăutu, iar fiiĭ lui nefiind ca tatăl lor, n-au mai înaintat, ci încă s'au ticăloşit ş'au murit rămăindule copiĭ. Ai lui Mihai nu ştiu ce s'au făcut, iar aĭ lui Vasile sunt doi băeţĭ bunĭ, Todiriţă şi Ioan, slujăsc în Visterie. Mai sunt ficioriĭ medelniceriuluĭ Vasilachi şi a paharnicului Vasile Tautu, de la Botoşani, cari au fost fraţi cu nemuritoriul comis Ionică Tăutul, fiiĭ lui Vasile Tăutul, fratele vornicului Ioan. Acel comis Ionică fiind trimis secretariŭ, de Ioan Vodă Sturza la Ţarigrad, fiiuluĭ său Bezede Neculai, ce era baş capi Kihaia, saŭ ambasador ţăreĭ, au murit acolo fără urmaşĭ, fiind holteiŭ. — Mulţĭ se numesc cu această poreclă, atât de scumpă Moldovenilor, dar toţi minciunesc, aceasta o ştiu prea bine, pentru că mă rudesc cu această familie de pe bunica me Maria, muma maiceĭ mele, ce au fost soră cu vornicul Ioan Tăutul, cu Vasile Tăutul şi cu Costachi Tăutu, de la Comăneştĭ din Bucovina. Acolo în Bucovina poate să mai fie Tăutuleştĭ, dintr'un Mihalachi Tăutul, iar toţĭ ceilalţĭ

sunt napaste Tăutuleştilor de sine poreclițĭ, unii fiind slugĭ pe la Tăutuleşti, alțiĭ din satul Tăuteştiĭ, şi alțiĭ de prin alte sate de a Tăutuleştilor.

TALPĂ, Moldoveni, vechi boeranaşĭ, dar mai s'au stâns, am cunoscut la Putna pe nişte saraci, fiiĭ căpitanului Ioniță Talpă, a căruia fată au fost muma banului Neculai Lipan, de la Scurta; am mai cunoscut pe un Andreĭ Talpă, de la Botoşani, ce au fost luat o fată Elinca, soră cu greciĭ corcițĭ Gelemeneştĭ.

TULBURE. Moldoveni, răzăşĭ de la ținutul Fălciului, mazili ruptaşĭ, uniĭ şi birnicĭ, rădicătura lor la boerie, au început de la un Pavăl Tulbure, care fiind multă vreme vatav la moşia Fălciu a vornicului Şarban Negel Costachi Boldur, fratele Mitropolituluĭ Veniamin. La 1818 în domnia lui Călimah, au mijlocit de l'au făcut slugeriŭ, şi la domnul Mihai Sturza, toțĭ fiiĭ lui Pavăl Tulbure, pentru că unul din eĭ, anume Gheorghe, luasă pe fata agăi Gheorghi Mardari, veche slugă şi logofăt a Mitropolituluĭ Meletie, şi domnul avênd de râs boeria, l'au făcut ban, boerind şi

pe toţĭ fraţiĭ lui, cariĭ n'aŭ fost făcut alte slujbe, de cât scriitori la isprăvnicie, fiind cumnatul lor aga Butucea sameş de Fălciu, multă vreme. S'au mai râdicat la boerie şi ficiorii unuĭ Constantin Tulbure, văr lui Pavăl, anume: Costachi şi Gheorghi, acel Costachi fiind scriitoriŭ la Visterie, in vremea domnului Ghica hagiŭ nebunul, făcênd visternic pe Vasilică Ghica, acela ca să prăde Visteria şi ţara mai bine, au depărtat pe toţĭ şefiĭ vechi, şi în locul lor au pus tot băeţĭ, între care pe Costachi Tulbure l'au făcut şef la secţia a doua, l'au făcut paharnic, apoi spatariŭ, şi s'au însurat cu o fată de la Bacău, a unuĭ slugeriŭ Enacachi Chiriac, ce au fost mai înainte panţir, la isprăvnicia de Bacău, şi în urmă slugă la vornicul Enachi Crupenschi, cari au şi mijlocit la Ioan Vodă Sturza de l'au făcut slugeriŭ; iar Tulbure, după ce s'aŭ însurat, au mijlocit la domnul Grigori Ghica hagiŭ, de-au făcut pe Sandu Chiriac, unchiul femeeĭ sale, ban.

TOMŞA. Moldoveni, ràdicaţĭ din proştĭ la boerie, după despreţuirea boerilor moldoveneştĭ, de domniĭ Mihai

Sturza și Grigori Ghica. Insă nu sun Tomșeștĭ cum nu sunt eu Sturză, pentru că niamul Tomșesc, mai mult de 150 ani, de când s'au perdut cu totul; de cât precum în nimica nu e regulă în țara noastră, așa și în poreclire, sunt slobozĭ fie care, a se numi cum vor, și precum fără nicĭ o siială, domniĭ și toțĭ dregătoriĭ pradă țara, asemenea și toțĭ mojiciĭ fură ori ce poreclire a nobililor vechi, ca să se arăte nobili, să nu li să nimerească opinca din cari au eșit.

TINCĂ. Grec, corcit în țara românească, adevarata poreclă este Vlahuță, un Dincă Vlahuță om sarac, pe la 1813, au venit la Moldova, la un frate al seŭ Mihalachi, care venisă edecliŭ cu domnul Moruz, și se însurasă aice cu o Catincă fata unui grec slugeriŭ Grigori, ce ținea o fată a unui Mitrea și ave zestre o parte de moșie la Pătrășcani, în ținutul Tutoveĭ, pe acea vreme Logofătul Costachi Conachi, ave țiitoare pe o Seftică, sora unui Sandu Botezatu, căpitan de poștă de la Tecuciŭ, și pe la 1817 saŭ 1818, desgustându-să de ea că făcea copiĭ, au măritat'o cu acel

Tincă, şi l'aŭ făcut căpitan de târg, la Bârlad, acela cu ţiitorica lui Conachi, au făcut un băet Petrachi şi o fată ori două. Băetul Petrachi după ce au slujit pe la mai mulţi boerĭ, s'aŭ însurat cu o ţiitoare a bătrânuluĭ Ilie Cogălniceanu vornic, în vremea domnuluĭ Mihai Sturza, de acăruia casă era Cogălniceanu, şi au mijlocit de ş'aŭ făcut ginerile sardariŭ, şi revizor la departamentul din năuntru; în urmă în domnia lui Grigori Vodă Ghica hagiŭ, s'aŭ făcut spatariŭ, o soră a spatariuluĭ au fost ţiitoare la Costachi Sturza Bârlădeanul, după pilda maică-sa.

TUFĂSCU. Moldoveni de la ţinutul Vasluiuluĭ, de la satul Tufeştiĭ, boerănaş, un ftori paharnic Costantin Tufăscu, trăitor în Iaşĭ, ce avea moşia Bodeştiĭ, de la Vasluiŭ, au luat pe Paraschiva Gosănească, văduva unuĭ grec Gazeti, cu un copil mic Grigori, şi făcênd un copil Constantin, au murit, rămăind Paraschiva iar văduvă, cari ş'aŭ crescut copiiĭ de la amândoĭ bărbaţiĭ, în casă, şi cu averea Tufăsculuĭ, poreclindu'ĭ pe amândoĭ Tufăscu, fără să o oprească cineva, pentru că fratele bărbatuluĭ eĭ

murind şi el, şi rămăindu'ĭ numaĭ o fată, care s'aŭ măritat cu iarăşĭ o scârnăvie grecească, anume căminariu Chiriac Dormuz, tatăl căminariuluĭ Tuchidide, n'aŭ avut cine opri a nu numi şi pe puiul greculuĭ Tufăscu, şi aşa Costantin Tufăscu, adevaratul fiŭ a lui ftori paharnicu Tufăscu, au trecut şi s'aŭ statornicit în Basarabia, iar Grigoraş puiul de grec, au ramas în Moldova, şi măśa fiind soră banuluĭ Tanasă Gosan, l'au pus în Visterie, unde au slujît cu mine împreună mulţi ani, apoĭ moşul seŭ Gosan fiind stărp, ave de suflet o nepoată a cucoaneĭ lui, pe aceea au înzestrat'o, ş'aŭ măritat'o cu Grigoraş, care să poricleşte Tufăscu. La Ioan Vodă Sturza, l'aŭ făcut stolnic, mai în urmă comis, iar galantomul Mihai Vodă Sturza, pentru că'l alesăse deputat al ţinutuluĭ Galaţiĭ, l'aŭ făcut agă, şi apoĭ postelnic, iaŭ murit nevasta, şi s'aŭ însurat de al doilea cu o fată de a lui aga Mihalachi Rali.

TACU. Două neamuri, un neam ce sunt pe la ţinutul Tecuciului, sunt Moldoveni răzăşĭ, rădicaţĭ la boerie de domnul Ioan Sturza, pentru că un Ioan

Tacu, au fost vatav la Sascut, a visternicu'uĭ Petrachi Sturza, şi l'au făcut stolnic, şi pe un moş a aceluia Toader Tacu, l'aŭ făcut sardariŭ. Celalalt neam ce'şĭ zice Tacu şi anume spatariul Neculai din Iaşĭ şi ficioriĭ lui, este grec, venit în Moldova după tulburarea grecilor de la **1821**, au slujit pe la băcăliĭ, până la **1832**, când s'aŭ pus în lucrare reglementul şi s'aŭ înfiinţat mulţimea de judecătoriĭ şi divanurĭ. Atuncea au intrat şi el scriitoriŭ la divanul apelativ al ţăreĭ de jos, ca ceĭ mulţĭ de o bace cu el, de unde l'au făcut întâiŭ şatrariŭ, apoi stolnic, şi eşind de acolo, au fost câţi-va ani vechil la epitropia caseĭ fratelui meŭ, banu Neculaĭ. In domnia lui Grigori Ghica, au fost cilen şi casieriŭ la eforia Eşului, unde mai mult furând, l'au făcut comis, apoi spatariŭ, ba încă şi pe băeţiĭ lui iau boerit.

TEODORU. Mai mulţi fără a se cimotini între eĭ. Uniĭ sunt moldoveni râdicaţĭ din proştĭ, şi ca să nu să ruşineze de poreclile părinţeştĭ, li-aŭ lasat şi ş'au înfiinţat nouă porecliri de pe numele de Toader a le părinţilor

lor, ca cum ar fi greci, precum comisul Iordachi Theodoru, (orĭ portariŭ) de la ţinutul Neamţului, acela'ĭ drept moldovan, ficior lui Thoader Ciohodariŭ, răzăş de Portariŭ, din ţinutul Vasluiului, ce au fost neguţitoriŭ în Iaşi. Postelnicul Costachi Teodoru, şi fraţiĭ săĭ Neculai şi Mihalachi, sunt bulgari din Galaţi, ficiorĭ lui Thoader, ce aŭ fost vameş la Galaţĭ. Muma lor au fost fata strălucitului, ori mai drept a pribagului ce era vatav de părcălăbia Galaţilor, mulţĭ sunt streini, greci, bulgari, sirbi; iar mai mulţĭ moldoveni din ţarani proşti, râdicaţĭ la boerie, spre defăimare a boeriilor, şi batjocura boerilor Moldovenĭ, de domniĭ Mihai Vodă Sturza şi Grigori Ghica nebunul, cariĭ în protiva vechilor datine a Moldoveĭ, şi chiar a reglementuluĭ, cu cuvânt de slujbe, luând plată, orĭ cât putea găsi, au dat ranguri, boerind toate gunoaele ţăreĭ.

TUDORI. Două neamuri, cel întăiŭ şi mai vechiŭ sunt acia de la ţinutul Galaţilor, fiiĭ cluceriului Manolachi Tudori, banu Vasile, sardariul Ioniţă şi Gheorghi, cari toţi au murit şi copiĭ au ramas, numai de la banul Vasile. Aceştia au fost drepţĭ Movileştĭ; iar

ceilalţĭ de la ţinutul Putneĭ, precum au fost banul Neculai, comisul Grigoraş, şi cel mai mare frate, sardariul Ilie Tudori sunt arnăuţi, fiiĭ lui Tudori care au luat pe fata unui Dima vornic de Vrancea, din care au eşit aceşti Tuduriești. Banului Neculai iau ramas numai un fiu, sardariul Vasile, făcut cu fata paharnicului Grigoraş Similachi, comisului Grigoraş doĭ fii: spatariul Costachi şi Grigori născut cu Marghioala fata slugeriului Alexandru Stamatin. Iar sardariului Ilie iau ramas treĭ fiĭ, născuţĭ cu o fată Cosmulească, de la ţinutul Tutoveĭ, de pe care aŭ avut moşie la Călimăneşti. Cel întăiŭ este spatariŭ Alecu Tudori, din târgu Bârladului; al doilea căminariul Costin din Iaşi; şi al treilea Matachi, ce'ĭ poliţariŭ în Focşani.

TISO. Franţuz, şi de naţie şi de credinţă, pripăşit de domnul Mihai Sturza, l'aŭ avut şi ispravnic de curte, şi l'aŭ făcut şi boeriŭ spatariŭ moldovenesc.

TIRICHIU. Napaste grecească in spatele Moldoveĭ, pripăşit în ţară cu domnia lui Alexandru Vodă Moruz, un Costantin Tirichiu, care luând pe văduva pitariuluĭ Stefan Caracaş, l'aŭ fă-

cut paharnic şi ispravnic, din acela au remas puiul de iadă corcit. Tirichiu pe care domnul Ghica ca nebun, potrivindu-să la minte, l'aŭ avut cilen in divanurile ţăreĭ, încă şi prezident în divanul întăriturilor.

Au mai remas tot în domnia lui Moruz şi un Dumitrachi Tirichiu, nepot paharnicului, care să însurasă cu Smaranda fata jicnicerului Iordachi Movilă; să făcusă stolnic în domnia lui Scârlat Călimah, au avut un ficior Ionică, dar au murit şi el şi tată-săŭ.

TUTOVĂ. Moldovan, de la ţinutul Fălciu, un Vasile Tutovă de mic slujind în casă la visternicul Iordachi Roset Rosnovanu, în domnia lui Ioan Vodă Sturza, l'aŭ făcut căminariŭ.

TUTOVANU. Moldoveni, răzăşi de Grumăzoea de la ţinutul Fălciului, unul din ei slujind în oastea Rusască, s'aŭ făcut ofiţeriŭ, şi eşind s'aŭ însurat cu o fată a banului Pavăl Duca de la Bârlad, are şi un frate călugăr numit Clavde.

TOMUZEI. Moldoveni, răzăşi de la Hociungi şi Uscaţĭ, din ţinutul Neamţului, rădicaţi la boerie de Mihai Vodă Sturza.

TEOHARI. Năpăşti greceşti, bietei Moldove; un Costachi Teohari pripăşit încă din domnia lui Alexandru Moruz, s'au prins roiu, cu curu unei Murguleţioaei de la Botoşani; la domnul Călimah s'aŭ făcut paharnic, şi murind, pe văduva lui au luat'o postelnicul Manolachi Drăghici.

TOMAZICHI. Iarăşi pacat greceso, năpaste Moldovei; un Costachi Tomazichi grec, gramatic la dughiana unui Polizache, neguţitoriŭ grec din Bucureşti, fiind acolo însurat, ş'au lasat femeea, ş'au fugit la Moldova, după obiceiul grecesc, s'au tăvălit mai multă vreme prin Iaşi, pănă ce au găsit prilej de au intrat logofăt a casei, la domnul Mihai Sturza, încă pe când era boeriŭ, în vremea domnului Ioan Vodă Sturza, şi tâmplându-să să moară paharnicul Vasile Docan, ginerile agăi Grigori Plitos, ce era pe atuncia sărdariŭ, şi logofăt a casei, Logofătul Grigoraş Sturza, tatăl domnului Mihail, căruia remăindu'i doi copii nevrâsnici şi bună avere, s'aŭ îngurluit grecu Tomazichi cu sluta Doniceasă şi ca tot de o casă cu tatăl ei, s'aŭ cununat, şi după ce

s'aŭ ciulit din averea lui Docan, ș'aŭ făcut și o fată cu Donicească, au lepădat'o, îngurluindu-să cu o văduvă a unui Săndulachi, ce era nepot lui Plitos, fată unui Alecu cvartalnicul, și după ce s'aŭ suit la domnie stăpânu-său Mihai Vodă, l'aŭ făcut director palatului domnesc și agă. Cu femeea cea de a treia au făcut mai mulțĭ copiĭ, au murit el și lăsând prăsilă destulă dintr'nsul, femeia lui s'aŭ măritat de al treilea, iarășĭ cu un pacat grecesc Mihalachi Mavrodi, pe care domnul Grigori Ghica hagiŭ cel nebun, l'au făcut polcovnic.

TRIANDAF. Trei sunt, însă nicĭ cum cinotîndusă între ei; întaiŭ au eșit un grec în Iași, cu această poreclă, și fiind un bun minciunos, ca toți greciĭ, și casier la casa poștelor, pe vremea domnului Mihai Sturza, când poștele țărei le ținea un grec Neculi Privilegiu, în tovărășie cu domnul, l'au făcut căminariŭ; cel al doilea Triandaf, un Iancu ficior unui Trandafir, cioclu din Roman, fiind un bun minciunos și obraznic, la 1848, în intriga tâmplată între boeri cu domnul Mihai, acest Triandaf, fiind din partida postelnicului Neculai Istrati,

adecă purtătoriŭ de minciuni, între domn şi boerĭ, l'aŭ făcut sardariŭ şi cilen judecătorieĭ din Roman; iar cel al 3-lea cu această poreclă este un Lambrachi din Focşani, ficior, unui Trandaf grec, căsap şi crâşmariŭ de acolo, care fiind scriitoriŭ la judecătoria Putneĭ, în urmă şi director, domnul Grigori Ghica hagiŭ l'aŭ făcut serdariŭ.

TRISONIMO. Iarăş pacat grecesc, şi napaste Moldovei, pripăşit în vremea domnului Mihail Sturza, cu meseria doctor, s'aŭ ucigătoriŭ de oameni, pentru care l'aŭ pus în linia boerilor Moldoveni.

TURCULEŢ. Bulgariŭ din Focşani; un Gheorghi pentru că au fost arnăut la serdariul Neculai Stamatin, l'aŭ poreclit oameniĭ Turculeţ, s'aŭ însurat cu o Stancă, fata unui Ioan Popa Bostan, răzăş din Pădureni, de la ţinutul Putneĭ, au făcut treĭ ficiorĭ cariĭ slujind la casa visterniculuĭ Iordachi Rosnovanu, s'aŭ boerit toţĭ, Dumitrachi paharnic, Neculai căminariŭ şi Iordachi sardariŭ.

TELIMAN. Moldoveni, răzăşĭ de la ţinutul Vasluiuluĭ, râdicaţĭ la boerie în domnia luĭ Mihai Vodă Sturza.

TALPIŞ. Moldovenĭ, mazili vechi şi răzăşĭ de la ţinutul Tutovei; un Gheorghi Talpiş încă la domnul Alexandru Moruz, s'au făcut vornic de poartă. La domnul Călimah, pe la 1815, s'aŭ făcut serdariŭ, de ş'aŭ avut mai mulţi ficiori, dar nicĭ unul nu s'aŭ însurat, uniĭ s'aŭ călugărit, şi uniĭ au murit holtei; au avut o fată pe care au luat'o banul Ioniţă Oatu, de la Bârlad, iar spatariul Iancu Talpiş ce'ĭ şef la departamentul din lăuntru, acela nici'ĭ Talpiş, ba nici moldovan, este bulgariŭ ficior de crâşmariŭ din târgul Bârladuluĭ, cu porecla Camburu, are şi frate la Bârlad, crâşmariŭ, ţine han şi se numeşte Camburo.

TROIAN. Bulgariŭ, un Gheorghi Troian fiind ftori armaş la criminal; domnul Grigori Ghica l'aŭ râdicat la boerie.

TOMIDA. Iarăş pacat, şi putoare grecească, napaste ticăiteĭ Moldove, pripăşită de domnul Mihai Sturza, şi pentru ca să'şĭ sature nesaţiul de argint, l'aŭ pus şi pe plăcintariul acesta, în rândul boerilor Moldoveni.

TIMUŞ, Moldoveni, rădicaţĭ la boerie tot de domnul Mihai Sturza.

TĂLPĂU. Moldoveni, ţarani de la Moineşti, un Neculai Tălpău, fiind vatav de curte, la visternicul Dumitrachi Ghica, în vremea domnuluĭ Ioan Sturza, fiind cuscru domnuluĭ, între alţĭ ciocoi ce ş'au boerit, au boerit şi pe Neculai Tălpău, făcêndu'l serdariŭ.

TERINTE. Moldovan, ţaran prost de la ţinutul Botoşaniĭ, un Terinte cu numele, aŭ fost slugă în casă la vornicul Dumitrachi Ralet bătrânul, tată-l vorniculuĭ Iancu, şi ginere unchiuluĭ meŭ; banu Toma Cosma, ficior aceluĭ Terinte, cu numele Costachi, la domnul Mihai Sturza, s'aŭ făcut medelniceriŭ, pentru că de la tatu-seŭ Terinte, iaŭ ramas bun căpital, câştigat de la bătrânul grec, vornicul Ralet, care fiind prea curvariŭ, şi avênd ţiitoare, şi el bătrân nu o putea desmerda, şi ca să'şĭ plinească pofta lui, punea pe Terinte de o desmerda, şi el privea de aproape, sorbea, şi tot zicea: ha, Terinte ha, dăĭ Terinte dăĭ, pentru care slujbă, ghiujul grecesc plătea bine lui Terinte, din averea banuluĭ Cosma.

TUFELCICA. Bulgariŭ, cu meseria lucrătoriŭ de arme: puştĭ şi pistoale, care

meserie turcește se numește tufecciŭ, aŭ fost trăitoriŭ în târgul Bârladuluĭ, avea o fată prea frumoasă, cu care s'aŭ îngurluitu polcovniculŭ Neculai Botianu, și ca s'o aibă mai aproape, au mijlocit la maică-sa stolniciasa Tarsița Botéanca, ce era greacă din familia Vardalah, de aŭ dat în posesie moșia Gura Ezerului, tufecciului bulgariŭ, care s'aŭ și mutat acolo, la Gura Ezerului, unde mai înfocat aprindêndu-să dragostea Boteanului, cu fata lăcătușului, sau a tufecciului, au făcut'o și burduhoasă, după care prin taină, s'aŭ cununat cu dânsa, și pe atuncea înființându-să și miliția țăreĭ, aŭ intrat Boteanu în miliție căpitan, că era căminariŭ de la Ioan Vodă Sturza; și tot odată au luat cu el în miliție și pe puiul de bulgariŭ a tufecciului, ce'ĭ era acum cumnat, și l'aŭ înrolat ca iuncăr, care formându'șĭ poreclă din tufecciu Tufelcicov, au stătut în miliție până aŭ ajuns la maior, și nu în front, ci pe la granițā; întăiŭ aŭ luat pe fata unuĭ Dumitrachi Mamara, și apoi pe a spatariului Iancu Sihleanu.

TRIFAN. Bulgariŭ, coborâtoriŭ din-

tr'un hagi Paraschiv, neguţitoriŭ din Roman, care avênd stare bună şi doĭ ficiorĭ, unul Trifan, care la domnul Mihai Suţu în 1820, s'aŭ făcut medelniceriŭ, a căruia ficiorĭ să poriclesc Trifan, din care unul Alecu, din pacate îmi este nepot, furând o fată Sofia a fratelui meŭ, paharnicul Ioniţă Sion; iar celalalt frate a lui Trifan, Alecu luând o fată a stolnicului Dumitru Sacară, la domnul Ioan Sturza, s'aŭ făcut paharnic, iar domnul Mihai Sturza, l'au făcut spatariŭ; Grigori Vodă Ghica, l'au făcut agă, şi pe un fiu a lui anume: Dumitrachi spatariŭ.

TIRON. Ţigani Racoviţeşti. Domnul Mihai Racoviţă încă în boeria sa, ave de mic luat slugă în casă, pe un băet de ţigan al seŭ, cu numele Tiron. La 1705, ducêndu-se la Ţarigrad pentru domnie, au luat cu sine pe ţiganul Tiron, şi după ce s'aŭ făcut domn, aŭ trimes cu fermanul şi capiolanul împărătesc pe Tiron, care în trecerea la Iaşi, s'au abătut pe la moşia Olăneştiĭ din ţinutul Vasluiului, unde era aşazarea domnului, ca să vestească doamnei, pe care au găsit'o afară pe prispă, cu

mai multe femei ţigance şi moldovence, răvilînd cânepă, de care ruşinându-să ţiganul, au poftit în casă pe Turc, şi apoi eşi afară la stăpână-sa, iaŭ vestit căi doamnă, şi să se îmbrace ca să primească pe Turc; pe acest ţigan pentru cea cu credinţă slujbă a lui, de mai mulţi ani, Domnul Mihai Racoviţă l'aŭ ertat de robie şi pe el şi pe femeea lui, şi după un an maḑilindu-să domnul, ţiganul acela s'au dus cu stăpânu-său la Ţarigrad, nici cum depărtândusă de stăpân. La a doua domnie a lui Racoviţă la 1708, l'aŭ făcut ruptaş, şi el tot nu s'au lasat de slujba stăpânului, ce iarăşĭ şi cu a doua maḑilie s'aŭ dus la Ţarigrad, şi cu a treia domnie a lui Racoviţă viind, domnul preţuind credinţa şi dragostea ţiganului către el, pe la 1718 l'au făcut vornic de poartă, că învăţase ţiganul şi carte.

Apoi copiiĭ ţiganului Tiron, vornic de poartă, însurându-să cu fete de moldoveni răzăşi, s'aŭ făcut şi ei răzăşĭ, şi în domnia lui Constantin Vodă Racoviţă, s'au făcut maḑili ca fiiĭ de vornic de poartă, şi până în domnia lui Mihai Vodă Sturza şi a hagiuluĭ Grigori Vodă

Ghica nebunul, au stătut în clasa aceia; unii însă să făcusă privilighețĭ la Ioan Vodă Sturza; iar acum mulțĭ din eĭ s'aŭ râdicat la boerie, mai ales acum la sfârşitul domnieĭ Ghicăi, când pe lângă alte nebunii, îi mai venisă în cap să unească pe Moldovenĭ cu Muntenii, să facă Crăie şi Căpitală nouă, la care nebuna părere a lui, ca să dobândească în fața lumeĭ, că doresc toțĭ Moldovenii a să inoda, aŭ trimes pe la toate ținuturile apostolĭ cu hârtiĭ, ca să le iscălească, şi care n'ar vre să iscălească, să le dea decrete de boerie, pe care cu gemandanele li-aŭ purtat prin țară, și cu ochiĭ închişĭ li-aŭ împărțit în dreapta şi în stânga.

TEODOSIU. Iarăşĭ putoare şi pacat grecesc, napaste țăreĭ, pripăşit tot în domnia lui Mihai Vodă Sturza, și rădicat la boerie fără nicĭ un drept altul, de cât că ş'au vărsat punga în lădile de fer a domnuluĭ.

De şi Theodosiu îşĭ zic, dar, nu numai că nu să rudesc, dar nici să cunosc cu aciĭ din Basarabia, macar că şi acia toțĭ sămânță grecească sunt.

U

URECHI. Moldovenĭ, şi foarte vechiŭ neam boeresc din vechime, au stat vornicĭ mari şi bogaţĭ, chiar mânăstirea Secului este ḑidită şi înzestrată de vornicul Nestor Urechi. Din îmulţirea grecilor în ţară şi din nestatornicia vremilor, precum cele mai multe familiĭ vechĭ boereştĭ au căḑut, ba încă multe nici să pot nimeri în ce opinci s'au mistuit, au căḑut şi acesta, însă tot fiinţază între boeri uniĭ din ei.

URSOIAN. Moldovenĭ, şi vechi boerĭ de clasa a doua, am apucat pe un bătrân serdariŭ Ursoian diacu de Visterie, avea casă în Iaşi în uliţa Golieĭ, preste drum de casa Logofătuluĭ Alecu Ghica, acum a nelegiuitelor naşterĭ, dată de hagiul Grigori Vodă Ghica, pentru sufletele reposaţilor Ghiculeştĭ şi al său.

URSACHI. Moldovenĭ, boerănaşĭ de la ţinutul Dorohoiului, râdicat la rangul de sardariŭ. Tudurachi Ursachi, pe la anul 1814 aflândusă posesor la Paşcani, moşia visternicului Iordachi Rosnovanu, şi la 1818 fiind visternic Costachi Paşcanu, intrigat cu Rosnovanu,

serdariŭ Tudurachi Ursachi, pentru că să obrăznicisă un grec, ce era ispravnic la Hârlău, şi făcusă necuviinţi în luarea erburilor de pe Hodora, pentru fânul poştelor, Ursachi bizuindu-să că e posesorul Rosnovanului, au închis pe grecul ispravnic într'o poiată, pentru care visternicul Paşcanu să'şi răsbune pe Rosnovanu, au trimes volnicie domnească de au adus pe Ursachi la Iaşi, şi răpede fără a prinde Rosnovanu veste, l'aŭ îmbracat cu sucman făcêndu'l ţaran, şi plătind şi bir cu Paşcanii un an, după care mijlocind Rosnovanu, la domnul Călimah, l'aŭ ertat şi l'aŭ făcut iar serdariŭ; cucoana acelui Ursachi, este fată lui Vasile Tăutu, soră cu paharnicul Vasile, cu medelniceriŭ Valachi şi comisul Ionică, şi vară primară cu maică-mea; iau ramas doĭ ficiorĭ Alecu şi Vasile; iar fete multe şi nici o stare.

URZICĂ. Moldovan, ţaran de la moşia .... din ţinutul Eşiĭ, au fost slugă în casă mulţĭ ani, la vornicul Dumitrachi Ralet bătrânul, apoi vatav de ogradă, şi pe la 1824 mijlocind Ralet la Ioan Vodă Sturza, l'aŭ făcut stolnic pe Du-

mitrachi Urzică. După întroducerea reglementuluĭ, înfiinţându-să poliţiĭ şi comisariŭ, l'aŭ rânduit pe Stolnicul Urzică comisariŭ în Iaşi, şi el ca ciocoiŭ harnic şi jacaş şi linguşitoriŭ, aŭ fost neschimbat pănă acum, peste 24 anĭ, au făcut şi stare şi s'aŭ făcut şi spatariŭ.

UDRIŢCHI. Şi de naţie şi de credinţă Niamţ, venit pe vremea domnuluĭ Călimah, un inginieriŭ la Roman. Fiiĭ aceluia, s'aŭ făcut boerĭ moldoveneştĭ, de domnul Mihai Sturza, căcĭ nu eraŭ de ajuns boerĭ în ţară.

F

FOTEA. Două neamurĭ, unul grecesc, iar altul ţaran Moldovenesc; acel grecesc, sunt fiiĭ spatariuluĭ Iordachi Fotea de la ţinutul Botoşaniĭ, de la Tomeşti, adecă aga Iancu şi frate-seŭ polcovnicul Fotea, ginerile vorniculuĭ Ilie Smău, tatăl spatariuluĭ Iordachi Fotea, au venit în Moldova pe la 1785, cu Alexandru Vodă Mavrocordat, şi au remas aice, că se săturasă a purta caicul şi undiţa, s'au însurat cu moldovancă, ş'aŭ făcut pe Iordachi, pe cari Ioan Vodă l'aŭ făcut întăiŭ căminariŭ,

şi apoĭ spatariŭ, pentru că ţinea pe o soră a hatmanuluĭ Costachi Jora; şi pe fiu seŭ Iancu, îl făcusă tufecci-baş, adecă căpitan de arnăuţiĭ curţiĭ, şi căminariŭ; şi după întroducerea reglementuluĭ au întrat în miliţie căpitan, şi făcêndu-să maior, au eşit, s'aŭ însurat, şi s'aŭ aşazat la Galaţĭ, unde femeea sa, fata căminariuluĭ Ioan Rercar, avea moşia Brăneştiĭ. Celalalt Fotea Moldovanul, este paharnicul Mihalachi ficiorul luĭ Fotea croitoriŭ din târgul Frumos; acesta fiind edicliŭ la Ioan Vodă Sturza, şi însurându-să cu o fată a unuĭ medelniceriŭ Stefan Josanu din Bacăŭ, l'aŭ făcut Ioan Vodă paharnic.

FLORESCU. Două neamurĭ, ceĭ maĭ mulţĭ, precum postelnicul Procopi Florescu, şi alţiĭ din Iaşĭ, Bêrlad şi Fălciŭ, sunt răzeşĭ de la ţinutul Fălciuluĭ; dintre eĭ au eşit maĭ deştept, unul polcovnicelul Savin din Fălciŭ, care pe la 1826, s'aŭ făcut stolnic, prin mijlocirea vorniculuĭ Şarban Negel, şi acela au dat slugă în casă la domnul Mihai Sturza, pe nepotu-seŭ Procopi, fiind încă pe atuncea Sturza boeriu, şi băetul Procopi fiind bun şi cuminte, după ce stăpânu-

seŭ s'aŭ făcut Domn, l'aŭ rânduit secretariŭ la sfat, unde au fost pănă pe la 1854, l'aŭ făcut spatariŭ, agă şi mai în urmă postelnic. Din copiii lui Savin, unul Stefanachi, ce-au fost scriitoriŭ pe la isprăvnicia Tutoveĭ, Vasluiuluĭ şi Bacăuluĭ, unde au făcut mai multe blăstămăţii, încă la Vaslui şi tălhăriĭ, pentru care au fost pus şi în gros, în butuc; nu ştiŭ prin ce mijloace au intrat la departamentul din lăuntru, unde acum au ajuns căminariŭ.

Mai este un Florescu comisul Costachi la Botoşani, acela'ĭ muntean de la Slobozie, din judeţul Râmniculuĭ Sarat, ficior unuĭ Tudorancea Bondrea, au venit la 1822, cu Ioan Vodă Sturza, ca edicliu în curte, şi fiind nepot unuĭ spatariŭ Dumitrachi Bondrea, de la Cuci, din ţinutul Romanuluĭ, l'au făcut cumnat hatmanuluĭ Gheorghi Brăescu, însurându'l cu soră-sa, şi l'au făcut comis.

FUNDUCESCU. Arman, boctulum, cu domnul Scarlat Calimah, au venit un Funduc, armanul de la Ţarigrad, om prea sarac, cu meserie mindirigiu, l'au făcut alai-ceauş, în curte, tot acea slujbă au

avut'o şi la domnul Mihai Suţu, şi la Ioan Vodă Sturza; ficiorii iaŭ botezat în credinţa noastră, şi iau învaţat carte moldovenească; acel mai mare Neculai, au luat o fată Burghelească, de la Bozieni, din ţinutul Roman, şi Mihai Vodă Sturza, l'au făcut cluceriu; iar cel mai mic Iordachi, de şi nu ştia bine a scrie, dar pentru că luasă o fată a unuĭ rus de la consulat, Mihai Vodă l'au rânduit şef în departamentul din lăuntru, şi l'aŭ făcut ban. Domnul Grigori nebunul îl făcuse director palatuluĭ, apoĭ intrigându-să cu alţĭ ciocoĭ a domnuluĭ, şi cu Mavrocordat, ginerile domnuluĭ, l'au dat afară.

FIGA. Spurcăciune grecească, pacat şi napaste ţăreĭ, pripăşit de Logofătul Iordachi Catargiu, l'aŭ avut o vreme logofăt a caseĭ; fiind hoţ bun, şi bun linguşitoriu, l'aŭ pus şef în departament, pe urmă la epitropia Sfântuluĭ Spiridon, şi macar c'au prădat şi banĭ de aĭ ocârmuireĭ, dar pentru că'ĭ grec, şi bun mincĭunos, nu numaĭ nu l'au isgonit din ţară, dar nicĭ l'au pilduit, şi încă tot este şi acum în canţileria Sfântuluĭ Spiridon, şi l'au făcut şi spatariu, spre bat-

jocura oamenilor cinstiţĭ, şi încurajarea răilor şi a străinilor.

FRUNZĂ. Moldoveni, răzeşĭ de la Nicoreşti, unul din acest neam la domnul Calimah s'au făcut privilighet, polcovnicul Vasile cu numele, Ioan Vodă Sturza, prin mijlocirea visterniculuĭ Petrachi Sturza, l'au făcut medelniceriu. Fiiĭ aceluia toţĭ s'au boerit, la domnul Mihai Sturza, iar unul intrând în miliţie, s'au făcut ofiţeriu. In vremea nebunuiuĭ domn Grigori Ghica, înfiinţându-să polcul de jandarmi, acel ofiţeriŭ Frunză, au intrat în jăndărmărie, şi în treĭ anĭ l'aŭ făcut polcovnic.

FRUNZETI. Moldoveni vechĭ, mazilĭ, şi boerănaşĭ, de la ţinutul Neamţuluĭ şi Herţa, din aciĭ de la Herţa, de la Oroftiana, unul întrând în miliţie au ajuns căpitan.

FRUNZESCU. Moldovan, bojogariŭ, rădicat la boerie de domnul Grigori Ghica.

FEŞTILĂ. Moldoveni, răzeşĭ vechĭ, şi boerănaşĭ de la ţinutul Eşiĭ şi Cârligătura, încă în vremea domnuluĭ Moruz, Feştilă acel de la Vascani, s'au făcut paharnic, şi Tanasă Feştilă, care au fost diac de Visterie, medelniceriu,

la domnul Călimah, căminariu, iar la domnul Ioan Sturza, ban.

FLORE. Doĭ au fost, amândoĭ Moldovenĭ, căminariu Dumitrachi Florea, un boeriu bătrân, şi prea cinstit; căminariu făcut încă de la domnul Călimah, dar n'au avut ficiorĭ, de cât numai două fete, cea mai mare au măritat'o cu spatariul Ioniţă Duca, iar cea mai mică este şi acum ficioară bătrână.

Şi un alt Flore nici cum neam cu căminariŭ Dumitrachi, ce din proşti râdicat la boerie, un vatav Ioan Florea de la moşia Păltinişu a Mitropolieĭ, din ţinutul Dorohoiului, făcênd stare în vremea domnului Călimah, prin mijlocirea Mitropolitului Veniamin, s'aŭ făcut cluceriŭ, şi un ficior a aceluia anume Vasile, luând fata serdariului Ioan Mătieş, cu destre moşia Bunenii, de la Dorohoiŭ, la domnul Ioan Sturza s'aŭ făcut căminariŭ.

FOTINO. Iarăşi spurcăciune şi pacat grecesc, năpaste şi osândă Moldoveĭ. Blăstămatul acesta neam, s'aŭ aratat întăiŭ în Moldova, cu domnia lui Mihai Suţu. Un bătrân doctor Fotino, pe care'l făcusă Arhiiatros, saŭ proto-

medic, şi un frate al său, un calic răpănos şi vai de el, din doctorul acela, de şi s'aŭ dus pe urleti cu Suţu, dar au ramas o bunatate de rău Alecu, care întrând în miliţie, s'aŭ fost făcut ofiţeriŭ, şi pentru multe blăstămăţiĭ, domnul Mihai Sturza, l'aŭ degradat, şi l'aŭ făcut soldat. După rânduirea lui Grigori Ghica nebunul, la domnie, iarăşĭ aŭ intrat în miliţie, în urmă înfiinţând spre mai multă povoară ţăreĭ polcul de jandarmi, aŭ intrat spurcăciunea aceasta grecească, în jandarmi, l'aŭ făcut căpitan şi însurându-să de a treia oară cu o fată a unuĭ Petrachi Ciurea căminariŭ, şi l'aŭ făcut maior. Acesta'ĭ făcut cu femeea ce în urmă au ţinut'o Dinu Rusu, şi mai are un frate Anton la Bucureşti. Mai sunt încă doĭ Fotino, veri primarĭ cu bunătăţile aceştĭ de răĭ. Şi mai oliolio de cât dânşiĭ, Alecu, care pănă a se face domn Grigori Ghica nu să ştie, era scriitoriŭ pe la isprăvnicie, abia s'au învrednicit de aŭ luat pe fata păhărnicesei Catinca Buzdugăneasa din Vaslui, şi s'au dus cu ea la Galaţĭ, logofăt la Petrachi Mavroghene, ce era părcălab, iar în domnia

Ghicăĭ întăiŭ, l'aŭ pus dadacă fiuluĭ seŭ Bezede Iancu, ce'l rânduisă ispravnic de Iaşi, apoi director postelniciei, l'aŭ făcut agă, ş'aŭ făcut talhariul grecesc atâtea prădăciunĭ, cât nu se pot spune, înşălând mulţime de oamenĭ poştĭ, de li-aŭ luat bani, să'ĭ facă boerĭ, mulţĭ aŭ făcut, dar mulţĭ au ramas cu lacrămile pe obraz. Mai are un frate cu numele Costache posesor de moşiĭ.

FILIPESCU. Moldovenĭ, mai mulţĭ fără a să rudi uniĭ cu alţiĭ, eşiţĭ ca ciupercile după ploae, mai înainte pe vremea domnuluĭ Ioan Sturza, s'aŭ ivit unul cu numele Dumitrachi, slugă în casă la Logofătul Vasile Roset Cilibiu, pe care însurându'l cu o fată a banuluĭ Thoader Nour, l'aŭ făcut serdariŭ. Mihai Vodă Sturza, l'au făcut ban. După acela s'aŭ mai ivit un ingineriŭ Gheorghi Filipescu, ce acum aŭ furat porecla bătrânuluĭ boeriŭ logofătul Tudose Dubău, şi un frate al său, profesor de la Socola. S'aŭ mai ivit şi alţĭ Filipeştĭ, toţĭ boerĭ încă mari spatari, fiiĭ unuĭ căpitan de la poşta Babară, Filip diaconu, din satul Hoşeniĭ, ţinutul Fălciului, care fiind slugă în casă la vornicul Gheorghi

Cuza de la Bârzâşti, s'aŭ îngurluit cu Catinca fată bătrână a unuĭ ban grec Arabolu, soră cu cucoana Cuzeĭ, ş'aŭ fugit cu ea, cu care aŭ prăsit pe boeriĭ aceştĭ Filipeşti a domnuluĭ Ghica, ba încă şi un polcovnic de miliţie.

FILIPOVICI. Moldovan, tot soiu de ciupercĭ, eşite după ploi, râdicat la boerie din mojicĭ, din galantomia şi nerespectarea drepturilor ţăreĭ, de domnul Mihai Sturza.

FOLESCU. Moldovenĭ, maḑilĭ vechĭ şi răzăşĭ de la ţinutul Fălciŭ, au fost şi vornicĭ de poartă, iar la domnul Mihai Sturza, s'aŭ râdicat dintre eĭ la boerie.

FRANGOPULO. Ah pacatele mele iarăşĭ pacat grecesc şi napaste ţăreĭ, şi pocitura aceasta răpănoasă, după ce prin vicleşugurĭ a neamului seu, ş'aŭ făcut căpital în Moldova, apoi ş'au cumparat şi boerie, de la domnul Mihai Sturza.

FILIPIDE. Iarăşĭ pocitură grecească, un Neculai Filipide, calic răpănos, pe la 1816, viind la Bêrlad, şi avênd talent de măscăriciŭ, şi linguşitoriu, ca toţĭ grecii, au căpătat intrare prin ca-

sele boereşti, boerii moldoveni ca cei din fire miloşi, blânḑi şi primitori, dar tot o dată şi proşti, iaŭ făcut mai multe ajutoare, ba încă vornicul Ioan Greceanu, postelnicul Gavriil Eamandi şi alţii, li-aŭ tocmit dascali să le învețe copiii greceşte; răpănosul acela ţap, s'aŭ plodit foarte, aŭ umplut Bârladul de eḑi, ba încă unul ajunsese şi în departamentul din lăuntru, unde aŭ făcut multe prădăciuni, s'au boerit, şi pe el şi pe toţi fraţii şi cumnaţii lui, în domnia lui Grigori Ghica.

FABIAN. Pe la 1824, aŭ venit în Roman, câţi-va olari din Bucovina, meşteri buni, făcea oale şi feluri de vase cu jumalţ negru, din acia este şi domnul acesta Fabian, care căpătând căpital, în domnia domnului Mihai Sturza, ş'aŭ cumparat boerie, iar de ce naţie va fi, el ştie, eu ştiu că atuncea când au venit nu vorbea bine moldoveneşte.

FOCŞA. Moldoveni drepţi şi vechi, încă din vremea domnului Stefan cel Mare, căci după statornicia hotarului ţărei prin gârla ce aŭ tras'o prin Focşani, la întâlnirea Domnului acolo, au făcut masă mare, şi la sfârşitul mesei

au ales doi oşteni, unul Muntean şi altul Moldovan, şi iaŭ pus să se lupte cu paharele şi au biruit Moldovanul, şi pentru lauda lui au dat nume târgului, ce atuncea au hotărât a să înfiinţa la hotarul Focşanii, că oşteanul acela se numea Focşa.

Din acest neam sunt în mai multe ţinuturĭ a Moldovei, la Ajudul vechiŭ din ţinutul Putnei, sunt mulţi locuitori, încă unul la domnul Ioan Sturza, s'au făcut polcovnicel, iar dumnealuĭ spatariŭ Iorgu Focşa, ce s'au suit la rangul acesta de Domnul Ghica nebunul, şi alţi boeri Focşăşti, tot acum urcaţi la boerie, nu ştiŭ din care Focşeşti vor fi, atâta ştiŭ că sunt Moldoveni.

FRĂTIŢA. Moldoveni, răzeşi de la mai multe ţinuturi, aceştia râdicaţi la boerie de domnul Mihai Sturza şi Grigori Ghica, nu ştiŭ din care vor fi, de la care ţinut.

FAUR. Moldoveni, răzeşi de la Odobeşti, din ţinutul Putneĭ, din clasa de jos, în domnia lui Scârlat Călimah, doi din ei Ionaşcu şi Ştefan, s'au făcut priviligheţi; Ionaşcu la domnul Ioan Sturza, s'au făcut slugeriŭ. La Grigori Ghica,

un Gheorghe ficior slugeriului Ionaşcu, s'au boerit, s'au mai făcut slugeriŭ şi un Ioan Faur ce'i privighitoriŭ la ţinutul Vasluiului, ficior preutului Vasile Faur, de la Odobeşti, s'au mai boerit tot de Grigori Ghica, şi un alt Faur, tot ficior de preut din Odobeşti.

FĂTU. Moldoveni, ficiori preotului Costantin din satul Berizenii, ţinutul Fălciului, aceştia sunt trei fraţi, a cărora rădicare au urmat aşa: După întroducerea reglementului, înfiinţându-să şcoli, preotul Costantin ş'au dat băeţii la şcoala din Huşi, de acolo au trecut la Academie, cel mai mare au fost trimes de ocărmuire la Paris, unde au învaţat ştiinţa doctorească, şi venind, l'au aşazat doctor în Iaşi, după înfiinţarea casei de curve, ori a nelegiuitelor naşteri, de Grigori Vodă Ghica, l'au rânduit doctor casei acia, şi l'au făcut spatariŭ; cel al doilea Iacob, au fost rânduit cilen la judecătoria Putnei, de acolo după puţină vreme, l'au mutat la Tutova, unde s'au şi însurat cu o fată a căminariului Pavăl Cerchez, şi s'au făcut sardariŭ; cel al treilea, întâiŭ au fost profesor la Vasluiŭ, apoi ca boeriŭ

ruşinându-să de profesie, au mij'ocit de l'aŭ rânduit candidat la Galaţĭ, şi în urmă cilen. Depărtându'l din aceea au mers în Iaşĭ şi s'au făcut advocat, şi paharnic.

FRANCISCAT. Iarăşĭ putoare grecească, iarăşĭ năpaste ţăreĭ, pripăşit în Focşani cu meseria plăcintariŭ, şi făcênd căpital, au cumparat un decret de boerie la 1856, de la Costachi Negrea, nebunul, ce era ministru a lui Grigori Vodă Ghica nebunul.

H

HRISOVERGHI. Iarăşĭ pacat grecesc, neam de patriarh, izgonit de la Fanar, şi pripăşit în Moldova peste 180 de anĭ, au fost între boeri, însă nu mari, până la Neculai Hrisoverghi, fiul stolniculuĭ Enachi, care fiind om deştept, şi luând femee o Rosătească, fata vorniculuĭ Iordachi Pribăscu, în vremea domnuluĭ Calimah, pe la 1816, s'au făcut vornic mare; iar pe la 1818 au murit, rămăindu'ĭ treĭ fiĭ: vornicul Vasilică, Alecu care au murit tânăr, şi care putea ajunge urmele tătâne-săŭ,

şi un ticălos Manolachi, care luând o fată a Şubinoaei din Vasluiŭ, nepoata lui Grigori Vodă Ghica, l'au făcut vornic, dar îĭ un om prea de nimica. Vornicul Neculai Hrisoverghi au mai avut doĭ fraţĭ: pe spatariul Alexandru, care avênd numai o fată, au luat'o Logofătul Neculai Milo, şi pe postelnicul Grigoraş care earăşĭ o fată au avut, şi au călugărit'o, şi moşia Deleştiĭ, de la ţinutul Vasluiuluĭ, unde iaŭ fost aşazarea, au lasat'o nepotuluĭ seu Vasilică, acela au vândut'o visterniculuĭ Dumitrachi Ghica, şi Ghica au dat'o schimb mănăstireĭ Sfântuluĭ Ioan Gură de Aur.

HARTING. Iarăşĭ pacat, şi putoare grecească, roiŭ de cur, a Elencăĭ, fata Logofătuluĭ Grigoraş Sturza, soră domnului Mihai. Acea Elencă, fiind măritată cu Logofătul Alecu Ghica, tatăl domnuluĭ Grigori nebunul, ră de cur fiind, ş'au lasat barbatul, au curvăsărit cât au putut în Moldova, apoĭ ducêndu-să în Basarabia, s'au îohăitat cu un grec Ruset Hartingu, s'au cununat cu el, ş'au fatat pe . . . . pe care Grigori Vodă nebunul, ca frate de pe măsa, l'au făcut . . . . . boeriŭ moldovinesc.

HERMEZIU. Moldoveni, răzeşĭ de la Roşiori, din ţinutul Neamţului, şi Jiulenţiĭ; la boerie s'au rădicat Gheorghi Hermeziu, în vremea domnuluĭ Moruz, pe la 1804, fiind diac de Visterie, şi însurându-să cu o fată a cluceruluĭ Ioniţă Ganea de la Ciumuleşti, din ţinutul Suceveĭ, care fiind de casa visterniculuĭ Iordachi Rosnovanu, au mijlocit pentru ginere-său de l'au făcut cluceriŭ şi sameş de Putna, apoĭ în vremea domnuluĭ Călimah, l'au făcut pitariŭ. Domnul Mihai Suţu l'au făcut căminariŭ, Ioan Vodă Sturza l'au făcut ban, în urmă agă, iar Mihai Vodă Sturza l'au făcut postelnic; şi pe fiiĭ seĭ Iordachi, şi Grigori spatari; Grigori Vodă Ghica, iau făcut agi, şi pe alţiĭ mai micĭ comişĭ. Doĭ fiĭ aĭ postelniculuĭ Gheorghi Hermeziu, trimeţindu'ĭ tatăl lor în Rosia, acum sunt căpitani.

HĂRTULARIU. Iarăşĭ putoare grecească, şi năpaste Moldoveĭ, un grec calic, foarte sarac, Manolachi Hartulariu, pripăşindu-să la târgul Ocnei, pe lângă un egumen grec, ce era acolo, ave câteva fete şi un ficior Iorgu, o bunătate de talhariŭ şi viclean, pe care'l luasă

logofăt în casa cumnatu-meu, spatariul Vasile Andrieş, fiind cămăraş de Ocnă, şi ispravnic de Bacău, şi după vr'o doĭ anĭ, obrăznicindu-să grecul, l'au dat afară, şi ducêndu-să la Iaşĭ, s'au ingurluit cu o fată slută a serdariuluĭ Grigori Plitos, ş'au fugit cu ea, în urmă făcêndu-să domn Mihai Vodă Sturza, stăpânul lui Plitos, au rânduit pe Hărtulariu sameş la Suceava, au luat acolo mai multe moşiĭ mănăstireşti, cu influenţa socruluĭ seu, au prădat ţinutul fără nicĭ o sială, au făcut stare mare, în urmă l'au făcut ispravnic la Suceava şi postelnic, au cumparat câte-va moşiĭ de vecĭ, dar au vrut Dumnezeu şi iau scurtat viaţa.

HADIC. Ungur şi cu naţia şi cu credinţa, au venit în ţară la 1828, ca talmaciu la canţilaria vice-Preşedinteluĭ rusesc, au rămas aice, Domnul Mihai Vodă, l'au pus în statul postelniciei, şi l'au făcut boeriŭ moldovinesc.

HASNAŞ. Moldovan, Dorian de feliŭ, neam cu domniĭ Calimahi; la boerie s'au rădicat de domnul Scârlat Călimah; pe Dumitrachi Hasnaş făcêndu'l stolnic, iar Mihai Vodă Sturza, l'au

făcut agă, pentru multele sale slujbe; au boerit pe un fiu al său, şi pe un nepot, fiiul iconomului Neculai Hasnaş.

HOLBAN. Moldoveni, mazili vechi şi răzăşi de la ţinutul Herţiĭ, râdicaţi la boerie, uniĭ de la Alexandru Moruz, uniĭ la Scârlat Călimah, însă tot la ranguri mici. Ioan Vodă Sturza, aŭ făcut câţi-va din eĭ bani, iar Mihai Vodă Sturza spatari.

HRISTEA. Român din Ardeal, un Hristea neguţitoriŭ braşovan din Iaşi, avênd femeie pe o Tofană răzăşiţă de la Buţulic, de lângă Podul-Iloaei, au murit rămăindu'ĭ câţi-va copiĭ; pe femeea sa au luat'o un stolnic Ştefanachi Grigoriŭ, în urmă de Mihai Vodă Sturza făcut căminariŭ; fiiĭ lui Cristea Braşovano, prin mijlocirea Grigoriului vitrigului lor, au intrat în miliţie, ca nobili, au ajuns cel mai mare Costachi maior, au fost şi ispravnic la Dorohoiŭ şi prezident la Vasluiŭ; cel mai mic este polcovnic şi aghiotant la domniasca dejurstĭă.

HĂNCU. Moldoveni, eşiţi din Ioniţă Hâncu, de la dealul Noŭ, din ţinutul Bacăului, râdicaţĭ la boerie de domnul

Ioan Sturza, pentru că fiind cu şederea la Săuceşti, şi în mai multe dăţi ispravnic de Bacău, pe când era boeriŭ, cunoştea pe Ioniţă Hăncu, şi'l avea scutelnic, şi pe Gherasim ficiorul Hăncului îl ave slugă în casă, pe care după ce s'au făcut domn, l'au făcut căminariŭ, şi pe alţi doi fraţĭ ai lui, îi ave în curte, dintre care unul Costachi întrînd în miliţie, s'aŭ făcut căpitan.

HERESCUL. Două neamurĭ, cei de la Botoşani sunt Moldoveni, şi de mai multă vreme râdicaţi la boerie; iar căminariul Scârlat Herescul este pripas de la ţara Românească, şi fiind slugă la Logofătul Costachi Conachi, la Ţigăneştĭ, în urmă scriitoriŭ la isprăvnicia Tecuciuluĭ, s'au însurat cu o fată a Mândroaeĭ de la Nicoreştĭ; în urmă prin vicleşugurĭ s'au făcut răzăş de Delenĭ, ţinutul Vasluiuluĭ. La domnul Ioan Sturza s'aŭ făcut căminariŭ.

HODOCIN. Ungur, şi de naţie şi de credinţă, cu meseria mehanic; în domnia lui Mihai Vodă Sturza, l'aŭ adus pentru şcoala de meşteşugurĭ, şi l'au făcut comis.

HRISTODOR. Iarăşĭ pacat grecesc,

bele și napaste Moldovei; un grec Hristodor, încă în domnia lui Alexandru Moruz, viind s'aŭ pripășit la Focșani cu neguțitorie; în vremea Rușilor pe la 1807, avênd visternicul Rosnovanu bătrânul, în stăpânire Vrancea, au avut nenorocirea a o da în posésie aceluia grec, din a căruia asuprire s'aŭ revoltat Vrăncenii, de aŭ alergat atâța ani până și pe la Țarigrad de ș'aŭ scos moșia. Pe atunci un unchiŭ al meŭ spatariul Iancul Stavăr, văr maicii mele, avênd o soră, aŭ măritat'o cu tigoarea acea grecească, din care aŭ eșit trei corcituri: Neculai, Manolachi și Iordache. Cel întăiŭ ducêndu-se la Viena, cu copiii lui Stavăr, au învățut arta doctorească, și viind ca doctor la Bârlad, hatmanul Costachi Cerchez, fiind că sărăcise, iaŭ dat o fată; cel al doilea găsind în Iași o fată cam bătrâoară, cu numele Natalia, a stolnicului Toader Gălușcă, au luat'o și pentru că muma ei stolniceasa Zoița, să cunoștea cu mai mulți boeri, au mijlocit la domnul Mihai Sturza, de l'aŭ făcut sărdariŭ și judecătoriŭ la Putna; iar cel al treilea vădênd că frate-săŭ Neculai cu meseria

de doctor, aŭ luat o fată de hatman, s'aŭ dus şi el la Lipsca, aŭ şădut doi ani, ş'aŭ venit cu atestat că'ĭ doctor, s'aŭ aşazat în Iaşi, şi prin mijlocirea postelnicului Costachi Lipan, cu care li se rudea de pe măsa, l'aŭ aşazat la spitalul Sfîntuluĭ Spiridon.

HRISTODULO. Iarăşĭ spurcăciune şi pacat grecesc, bele şi napaste bieţilor ticăloşĭ moldovenĭ, carĭ după atâtea suferinţĭ şi blăstămurĭ a bătrânilor, nu s'aŭ deşteptat încă, ce ca vacele aŭ tăcut şi tac, de au îngăduit pe domnĭ a primi atâta spurc grecesc de aŭ căptuşit toată ţara, ba încă iaŭ şi boerit spre răsplătirea prădăciunilor, ce aŭ făcut ţăreĭ în tot chipul, la orĭ care prilej li s'aŭ înfăţoşat, adecă cu volintiriĭ lor, din 1821, cu slujbele, în care iaŭ pus, cu posesiile de moşiĭ, cu neguţitoriile de producte, cu crâşmăriile, şi în scurt cu orĭ ce daravere, au căpătat a ave cu Moldoveniĭ, în tocmai ca şi jidaniĭ, au întrebuinţat cele mai mârşave vicleşugurĭ, de aŭ amăgit ş'aŭ prădat şi cum au făcut căpital ş'aŭ cumparat arhondiĭ, casă, dughenĭ, viĭ şi moşiĭ, şi netrebniciĭ moldo-

venĭ, au tăcut şi iaŭ primit de s'aŭ înpămâutenit, şi încă fără ruşine şi ocârmuirea îĭ declară de boerĭ Moldovenĭ.

HARBALÂU. Bulgarĭ, crâşmarĭ, din târguşorul de la Iaşi; în vremea domnuluĭ Călimah pe la 1815, îmĭ aduc aminte că eraŭ doi fraţĭ Harbalâi, cu crâşme la cerdacul lui Frenţe, şi era scutelnicĭ aĭ meĭ, avea şi o viişoară la Valea Adâncă, adecă faţă în faţă cu via părinţilor meĭ, care acum este a nepotuluĭ Iorgu Sion spatariu, adecă pe coasta despre răsărit de la via noastră, şi de părâul Văeĭ adâncĭ; din aceştia un tânăr intrând în miliţie s'aŭ făcut ofiţeriŭ.

Ţ

ŢINTILĂ. Moldovenĭ, moşenĭ de la ţinutul Neamţuluĭ şi Dorohoiŭ, vechiŭ boerănaş, dar mai s'aŭ stâns.

ŢÎNTA. Moldovenĭ, răzăşĭ de la ţinutul Herţeĭ; un Toader Ţîntă fiind multă vreme vatav la moşia Târnauca, pre când era a bătrâneĭ Potlogese, care fiind vară, cu Ioan Vodă Sturza, au mijlocit de l'aŭ făcut sardariŭ. In urmă

măritându'şĭ o fată cu Petrachi Asachi, carele ajungênd favoritul domnului Mihai Sturza, după ce el pe el, s'aŭ râdicat, la cele mai înalte ranguri, la care nici au gândit, aŭ făcut şi pe socru său ban.

ŢICĂU. Moldoveni din Iaşi, au fost încă la domnul Moruz stolnic; acela au avut doi ficiori, Costachi, ce s'aŭ făcut serdariŭ la Scârlat Vodă Călimah şi Iordachi; cel întăiŭ aŭ murit holteiŭ, Iordachi încă trăeşte tot holteiŭ bătrân.

ŢARĂLUNGĂ. Moldoveni, vechi mazili, răzăşĭ de la ţinutul Tecuciŭ; în vremea domnuluĭ Ioan Sturza, un Grigori Ţarălungă, s'aŭ făcut stolnic, de atuncea râdicêndu-se acest neam la boerie.

ŢÂBULEANU. Bulgariŭ, râdicat la boerie de domnul Mihai Vodă Sturza, pentru că au fost stolnic în ogradă la la sorî-sa Ruxanda Mavroghinească.

ŢIMBOLSKI. Bulgar de la Huşi, cu meseria grădinariŭ. Băeţiĭ grădinaruluĭ au învaţat carte, au fost scriitori la isprăvnicia de Fălciu, şi domnul Mihai Sturza, de şi sunt frunte de blăstămaţĭ, jacaşi şi beţivi, dar iau făcut boeri.

ȚINȚU. Moldovan, neguțitoriŭ din Iași, blănariŭ; un Constantin Țințu, fiind cumnat cu spatariul Constantin Matfeu, samișul Mitropoliei, și el însușĭ blănar a Mitropolitului Veniamin, au mijlocit la domnul Ioan Sturza și l'au făcut căminar. Iau ramas un ficior, care la domnul Mihai Sturza l'au făcut pitar.

ȚIRȚESCU. Moldoveni, țarani de la ținutul Neamțului, dintre care unul Vasile hirotonisându-se preut, după vreme s'aŭ mutat la Bacău; un băet a preutuluĭ Vasile Țîrță, cu numele Tanasă, învățênd a scrie, au intrat scriitoriŭ la isprăvnicie, unde aŭ înaintat, și din jacuri, făcênd puțină stare, pe la Maiŭ 1856, când domnul Grigori Ghica viind în furia nebunieĭ, și închipuindu'șĭ a înnoda pe Moldoveni cu Munteniĭ, ca să se facă el Craiŭ, pentru că și Tanasă Țîrță, au iscălit la proectul nebunilor, iau dat decret de medelniceriŭ, cu poreclire din Țîrță, Țirțescu.

Ç

CIORNEĬ. Moldoveni, răzăși de la ținutul Vasluiului, de unde s'au împrăș-

tiet pe la mai multe ţinuturi. Intăiŭ în vremea domnului Scârlat Călimah, s'aŭ rîdicat la boerie Iordachi Ciornei, făcêndu-se medelniceriŭ, pentru că era de mulţĭ ani diac de Visterie. Acesta la domnul Ioan Sturza, s'aŭ făcut căminar şi apoi ban, şi însurîndu-se cu o fată a paharnicului Ioniţă Burchi din Roman, s'au mutat la Roman, unde şi acum se află bătrân fără copiĭ. Domnul Mihai Sturza l'au făcut agă. Mai sunt Ciornăeşti la ţinutul Sucevei, la Botoşani şi la Putna. Iar aceĭ din Iaşi precum paharnicul Ioan şi fraţiĭ sei, Iordachi şi Costachi, de pe mamă sunt Ciornei, fiind muma lor Nastasia fata unui Ciornei, de la Ispati, din ţinutul Vasluiului, pentru că tatăl lor au fost croitoriŭ în Iaşi, şi botezat din jidov, şi pe Ioan l'au boerit Ioan Vodă, pentru că au luat fata unei Paraschiva, ce era jupăneasă în casa visternicului Iordachi Rosnovanu.

CERKEZ. Treĭ neamuri, fără a se rudi uniĭ cu alţiĭ. Ceĭ mai vechi în Moldova, coborâtori din Stati Cerchez, ce-au venit din Cercazia, in vremea domnului Constantin Cantemir, sunt a-

ceĭ ce au fost la Putna, rîdicaţĭ la boerie chiar din vremea lui Cantemir, adecă serdariul Ioniţă Cerchez, carele au avut numai un ficior pe comisul Tudorachi, cu care se rudesc sardarul Tudorachi şi frate-său Costachi din Iaşi, şi sardarul Neculai din Focşani, însă de pe mumele lor îşĭ zic Cerchez, că au fost surori cu şardariul Ioniţă. — Cel al doilea neam Cerchezesc, sunt aceĭ ce acum sunt la Iaşi, adecă spatariul Gheorghie şi Mihalachi, fiiĭ hatmanului Cerchez, carele din căminariŭ, cu prilejul tulburărilor de la 1821, în vremea Inicerilor, s'aŭ făcut hatman, şi au fost şi la Ţarigrad, trimes cu alţĭ boerĭ când s'au făcut domn Ioan Vodă Sturza, precum şi spatariul Costachi de la Dorohoiŭ, ginerile unchiuluĭ meu spatariul Enachi Danu, ficior cluceriului Neculai, fratele hatmanului Cerchez, care mai are un frate în armia rusască. Tot un neam cu aceştia este şi spatariul Costachi Cerchez chioru, de la Huşĭ, fratele vornicesei Zoiţa Pogor, fecior unui alt cluceriŭ Neculai Cerchez, ce au avut casă acolo unde Pogor au făcut palatul seŭ. Aceştia sunt iarăşĭ de mult rădicaţı la

boerie, şi au fost bine înstăriţi. Iar acei de la Tutova, şi anume Gheorghie şi Dumitrachi, sunt fiii unui Pavăl sin Toader Cerchez, lăcuitor prost din satul Voineşti. Acel Pavăl ştiind puţină carte, au fost întâiŭ slugă î. casă la banul Ioniţă Condrachi pe la 1814, când era samiş la Bîrlad, şi l'au pus şi scriitoriŭ în canţilerie, unde au fost până pe la 1820, când s'au şi însurat cu o fată a unui vornic de Poartă Liga de la Măluşteni din ţinutul Galaţului. Pe la 1826 bezedea Alecu fiul domnului Ioan Sturza, intrând cu răzeşie în Obîrşeni şi Voineşti ţinutul Tutovei, iaŭ recomenduit vechil pentru cumpărărĭ şi învăluiri răzeşilor, Logofătul Alecu Sturza Bîrlădeanul, pe Pavăl Cerchez; acela fiind om prea viclean şi fără suflet, au făcut toate nelegiuirile, şi în doi ani au gătit toţi răzeşiĭ, pentru care slujbă, intăiŭ l'au făcut sardariu şi apoi comis. Dar precum bezedea cu nelegiuirile au făcut acele moşiĭ, şi mai ales fiind şi nătărăŭ, l'au încurcat Pavăl aşa de bine încât îl scosăse dator, şi l'au amăgit de iau vêndut lui moşiile acele cu una sută mii leĭ, pe vade, şi

bezedea fiind spăriat de multele jalobe a răzeşilor şi a mele, şi vădêndu-se prigonit de boeri, că tată-seŭ eşisă din domnie, au dat moşiile, şi au murit şi el, şi Pavăl, şi banii incă nu s'au plătit. Se crede însă că şi băeţiĭ lui Pavăl li vor perde, căcĭ precum aud, sunt prea varvari, haramgiĭ, şi fără mustrare de cuget ca şi tatăl lor.

CIUCĂ. Moldoveni, şi răzăşi de la ţinutul Tecuciului; întăiŭ au eşit la boerie Panaite Ciucă, carele au fost ftori comis la Alexandru Vodă Moruz, la Scârlat Vodă Călimah, s'au făcut cluceriŭ, la Mihai Suţul 1820 sardariŭ, iar la Ioan Voevod Sturza ban. Fiul seu Petrachi, la Mihai Vodă s'au înalţat până la agă, au fost şi prezident judecătorieĭ de Tecuciŭ. — Au mai fost un Nastasachi Ciucă, tot la Tecuciŭ, nepot de frate, banului Ciucă; acela luând o fată a unuĭ vameş Barbu, din casa visternicului Petrachi Sturza, l'au făcut stolnic şi sameş la 1825. Se mai numeşte Ciucă şi un Nicolai, însă nu este adevarat.

CIOMĂRTAN. Moldoveni, răzăşi, boerănaşĭ de la ţinutul Sucevei; un Cos-

tachi în vremea domnului Ioan Sturza, luând pe Zoiţa nepoată de soră arhimandritului Iosaf Voinescu de la monastirea Frumoasa, s'au făcut sardariŭ, iar la domnul Mihai Sturza, venind fratele femeeĭ sale, polcovnicul Iordachi Voinescu, consul grecesc în Iaşi, l'aŭ făcut ban, apoi spatariŭ, dar n'are ficiorĭ, numai două fete.

CIOLAC. Bulgariŭ, venit la Botoşani preste **150 ani**, s'au rudit cu mai mulţĭ boeri moldovenĭ de acolo, şi s'aŭ râdicat la boerie de la domnul Alexandru Moruz; iar unul din acel neam, la domnul Ioan Sturza, anume Costachi, s'au făcut căminariŭ, şi la domnul Mihai Sturza spatariŭ.

CIULEIU. Moldoveni, răzăşi de la ţinutul Hârlăuluĭ, s'aŭ râdicat la boerie, întăiŭ un Vasile Ciuleĭ, fiind vătav vechiŭ a lui Bezedea Mavrocordat la Dracşani, în vremea domnului Scârlat Călimah, s'aŭ făcut slugeriŭ, şi un ficior al seŭ, Costachi, ce au fost samiş, la Botoşani, stolnic; au fost şi în Iaşi un neguţitoraş Ciuleiŭ, avea hănişor în dosul Sf. Spiridon, iângă casele lui Papafil, în respintenea uliţeĭ şcoaleĭ de fete, al că-

ruia ficior Nasta-ă vînzêndu'şi hanul, în vremea domnului Mihai Sturza, s'au făcut sardariŭ şi posesor de moşie.

CERNAT. Răzăş, de la Vârlez, din ţinutul Galaţiĭ, au fost şi călăreţ a părcălăbieĭ de Galaţi. In vremea domnului Scârlat Călimah, pe la 1815 fiind megieşĭ cu moşiile Golăşeiĭ şi Pişcaniĭ a postelnicului Grigorie Ventura, aŭ mijlocit prin acela, şi s'au făcut postelnicei doi din eĭ, anume: Petre şi Vasile, şi tot în domnia aceia pe la 1819, s'aŭ făcut amândoi acia medelniceri, şi un frate a lor Ştefan postelnicel, şi doi cumnaţĭ a lor Gheorghie Plesnilă, şi Şarban Condrea postelniceĭ; iar la domnul Ioan Sturza, Ştefan Cernat, s'aŭ făcut stolnic, şi cumnaţiĭ lor, Plesnilă şi Condrea medelniceri, şi State fiul lui Petre comis, şi Neculai a lui Vasile căminar. Apoi la domnul Mihail Sturza, pentru că avea un hrisov de la Petru Vodă pe Brateş, că l'au dat unuĭ Cernat Ploscarul, şi urmând atuncea a se întoarce Brateşul, ce să stăpânisă preste 150 ani de Turci, proprietarilor adevaraţi, au făcut schimb cu Mihai Vodă, au luat Brateşul tot, şi lor

le-au dat niște bucățele de moșii, una lângă Galați de vr'o 50 fălci, și două la ținutul Neamțului, ș'au făcut boeri tot neamul Cernătesc, ba și ginerii și cumnații lor, și iau rânduit și în slujbe pe rudă pe sămânță.

CIURE. Moldoveni, în copilăria mea am apucat boeri Ciurești, numai pe acei de la ținutul Sucevei, adecă căminariul Tudorachi, slugerul Fotachi, și Nastasă ce ședea în Bucovina, de la carii n'au ramas ficiori. Acum s'au înmulțit foarte boerii Ciurești; în ținutul Vasluiului au răsărit trei, însă neam de neamul lor n'au fost boeri, ce proști răzăși, unii și mazili, din carii sunt mulțime în ținutul Vasluiului și Tutova; acești boeriți li urmează așa împrejurarea: Ei fiind răzăși de Scheia au murit tatăl lor, ce i se zicea Ciolac, pentru că era ciunt de o mână. Pe muma lor au luat'o un arnăut căpitan Costea; acela iau învățat carte, iau dat pe la boeri slugi; pe cel mai mare Gheorghie, îl avea pe lângă casă, și era căpitanul Costea și căpitan de poștă la Scântee, unde avea pe Gheorghie logofăt până la 1826, când un alt arnăut Grigorie,

ce fusese la Logofătul Costachi Ghica arnăut, fiind portar-başa la curte, şi având o fată, se cunoştea cu Costea arnăutul şi s'au încuscrit, luând pe Gheorghie ginere, pe care Ioan Vodă după mijlocirea boerilor Ghiculeşti, l'au făcut paharnic. — După aceia pe la 1843 fiind domn Mihai Sturza, după mijlocirea Logofătului Alecu Ghica, pe paharnicul Ciurea, l'au făcut samiş, care de şi nu ştia carte nici a scrie, dar au sămişit nouă ani, în care timp furând peste şese-ḑece miĭ lei din hazne, şi fiind domn Grigorie Ghica, de multe strigărĭ, l'au dat afară, dar l'au făcut spatariŭ, şi iau ertat din bani, şi după patru luni l'aŭ făcut agă şi ispravnic la Vasluiŭ, ş'au prădat fără nici o siială că'l sprijinea şi nebunul de domn, şi sora domnului Şubinoaiea din Vaslui; iau boerit şi toţĭ copiiĭ, pe Mihai cel mai mare spatariŭ, pe cei mai mărunţeĭ sardari şi magarĭ. — Acest agă Ciurea mai avênd încă doĭ fraţĭ, Petrachi s'au făcut căminariŭ, iar Alecu luându'l ginere aga Enachi Stamate, ce era vechil de judecăţĭ a domnului Mihai, l'au făcut sardariu şi cilen la judecătoria de Iaşi,

iar în urmă comis. — Mai ivitu-sau în vremea domnului Mihai şi alţi doi fraţi Ciureşti, Neculai şi Iordachi, au fost scriitori în departamentul din lăuntru, şi iau boerit, pe cel dintăiŭ sardariŭ, care beţivêndu-se, nu ştiu ce s'au făcut, şi pe cel din urmă cluceriŭ; acesta s'au dus la Râmnic în ţara Românească, şi s'au însurat cu o fată a unui Pantazi Bagdat. — Mai era şi la Piatră un Ioan Ciurea, şi logofăt la isprăvnicie, şi în domnia lui Ioan Sturza, s'aŭ făcut samiş de Neamţ şi sardar.

CIUDIN. Moldovan; un Vasile Ciudin, băet sarac, de mic au slujit în casa visternicului Iordachi Balş, apoi însurându-să, l'au rânduit samiş la ţinutul Sucevei, unde'şi avea răzăşie la Petia, şi îngreuinduisă casa cu copii mulţi, au trăit cu ajutorul boerilor bătrâni, avênd leafă hotărâtă de la visternicul Balş, de la fiii sei, de la visternicul Sandulachi Sturza, şi de la visternicul Roznovanu; ş'au dat băeţii pe la boeri, din care Ioan Ciudin, ce s'au făcut comis, la Mihai Sturza, au fost multă vreme logofăt a casei spatariului Mihalachi Paşcanu, de care şi astăzi atîrnă, şi el, şi fraţii şi verii sei.

CERNEA. Bulgari. Un Ivan Cerne, era neguţitoraş în Iaşi, vindea ciubote, ţinea dugheană cu chirie, sub casele Logofătului Costachi Paşcanu, în uliţa Sfîntului Ilie; acum acea dugheană zidindu'i uşa din uliţă, au remas odaie pentru şederea slugilor. Acest Ivan avênd mulţi copiĭ iau învaţat carte, şi după întroducerea reglementuluĭ şi înfiinţarea multelor judecătoriĭ şi Divanurĭ, au întrat scriitori în canţilerie, au slujit, s'au înaintat, păn ce Haralambie au ajuns director Divanului domnesc, şi spatariu orĭ agă; altul Alecu director Divanului Apelativ, şi boeriu ban, orĭ spatariu; iar altul mai mic iarăşĭ boeriŭ şi posesor de moşiĭ, toţĭ boeri ai ţăreĭ, şi mai mult nu birnici neguţitorĭ, precum au fost tatăl lor.

CERVINOV. Bulgarĭ; fiiŭ unui neguţitoraş, Haralambie Cervinov din Iaşi, in uliţa Beilicului, care era ginere unui paharnic Ioniţă Brănişteanu de la Botoşani. După întroducerea reglementului, cuconaşiĭ lui chir Haralambie au întrat in cancelariile Visterieĭ şi a Postelniciei, şi toţĭ au făcut şi stări şi s'au urcat la boeriĭ marĭ, şi sunt boerĭ moldoveni aĭ ţăreĭ.

CIUHUREANU. Moldoveni, de loc de la Ciuhur, din Besarabia, încă in vremea Domnului Moruz, un Ioniță Ciuhureanu, au venit de acolo cu răposatul vornic Vasile Roset Baston, ce fusăse sardariŭ de Orheiŭ, și acel Ioniță slugă în casă la Baston, eșind de la stăpînul acela, au întrat la postelnicul Gheorghie Vârnav, fiind atuncea medelniceriŭ, și cu șederea la Săcueni; apoĭ după câțĭ-va ani rânduindu-să Vârnav ispravnic de Roman, pe sluga sa Ioniță Ciuhureanu l'au rânduit zlotaș la ocolul de jos, in care vreme s'au însurat cu o răzășiță din Misihănești. Au mai fost în multe dățĭ zlotaș, une orĭ și căpitan de mazilĭ; au făcut mai mulțĭ copiĭ, dar numaĭ unul Ioan s'au ales mai bun, carele la domnul Mihai Sturza, s'au făcut cluceriŭ, și apoĭ și căminariŭ. Ceĭlalțĭ frați aĭ lui au eșit niște răĭ și bețivĭ. — Mai sunt la Tecuciŭ niște Ciuhureni, adecă medelniceriul Costachi, carele este ficior de preut din Iași, au fost dus la Tecuciŭ cu banul Costachi Dia la **1824**, când au fost rânduit ispravnic, și avându'l logofăt pe Costachi Ciuhureanu, s'au însurat cu o fată a

unui preot de la biserica Sfântul Nicolae şi au rămas acolo. Pe la 1827 prin mijlocirea Logofătului Conachi, s'au făcut medelniceriŭ. Iar la domnul Grigorie Ghica fiul acestuia, Panaite, fiind director la judecătoria de Tecuciŭ, s'au făcut slugeriŭ, şi mutându'l la Vasluiŭ întăiŭ director. apoĭ cilen, l'aŭ făcut căminariŭ.

CIOHODARU. Moldoveni, răzeşi de la ţinutul Vasluiului; la domnul Ioan Sturza, s'au făcut unuĭ din acest neam privilighețĭ, şi un Iordachi, ficior lui Toader Ciohodaru, ce au fost negustoriŭ în Iaşi, şi înstrăinându-se în Basarabia, venind în Iaşi, poreclindu-să Teodoru, fiind bun scriitoriŭ, au intrat in curtea domnească scriitoriŭ la Cameră, şi l'au făcut comis, fără să'şĭ zică Ciohodaru. In domnia lui Grigorie Ghica, in anul de pe urmă, şi chiar pe la Maiŭ, când l'au şi dat jos de pe tron, ca să adune mai multe iscăliturĭ boereştĭ, că vor a se uni ţerile, şi a se face Crăie, au dat decreturĭ de boerie şi unuĭ Ioniţă Ciohodaru, răzăşĭ din Coşeşti, şi unuĭ copil al seŭ Ştefănachi, ce'ĭ scriitoriŭ la isprăvnicia de Vasluiŭ, de-au iscălit ca boeriŭ la înnodarea Moldovenilor cu Muntenii.

CIOGOLEA. Moldoveni, răzeşi din Basarabia, au fost unul din acest neam şi vornic de poartă. Unul Alecu au fost arnăut la Logofătul Alecu Balş, in urmă pe la 1830, făcêndu'l vatav la têrgul Ajudului, s'au însurat cu o fată a sardariului Mihălucă de la târgul Ocnei, care rudindu-se cu c. c. vornicul Alexandri, au mijlocit la domnul Grigorie Ghica, şi l'au făcut boeriŭ. Ciogoleşti sunt şi ţigani.

CIUPERCOVICI. Moldovan, de loc, răzeşi de la Ciutureşti, din ţinutul Romanului, de unde rezleţindu-să unul din ei, slujind pe la boeri in casă, mai în urmă vătaji la moşii avênd, s'au aşezat la târgul-Frumos, şi ruşinându-să de adevărata strămoşască poreclă de Ciupercă, şi mai ales că nici să i se nimerească opinca din care au eşit, au aninat de porecla moldovenească pe sirbescul ovici, ca să amăgiască pe cei ce nu'l ştiŭ, că'i vr'o nobilă familie slavonă, şi că de aceia Mihai Vodă Sturza l'au chemat de l'au boerit.

CINCU. Bulgariŭ. Un Tudoran Cincu, au fost multă vreme vatav a Logofătului Conachi, la moşia Nămoloasa, unde

făcênd stare, s'au boerit la domnul Mihai Sturza.

Ş

ŞEPTELICI. Moldoveni, şi vechi boeri, încă marĭ au stătut şi hatmani din eĭ, dar abia să mai cunoscu între nobili, cădênd şi această familie din feluritele întâmplări a le ţăreĭ şi din intrigile spurcăciunelor de Grecĭ, precum cele mai multe neamurĭ moldoveneştĭ, s'au stîns. Am cunoscut pe vremea domnului Scârlat Călimah, pe un Ilie Şeptelici, la care am cetit multe documente a neamului seu, care de şi era om bun, cinstit şi cuminte, dar pentru că era prea sarac, nu era întrebuinţat în nimică, de cât la slujbele rusumaturĭ, precum era Gostina, Desetina şi Vădrăritul; îl lua din boeriĭ ce cumpăra slujbele acele, şi'l rânduia ocolaş. L'am avut şi eŭ odată cotariŭ la vădrăritul Orbenilor, pe la 1820.

ŞARBAN. Ceĭ mai vechĭ Şarbani boerĭ s'aŭ stâns, sfârşindu-se neamul acela în căminariŭ Gheorghe Şarban de la Micĭşănĭ din ţinutul Galaţiĭ, căruia iau ramas numai patru fete, ş'au fost po-

recliţi Şarbani, căcĭ dreapta lor familie au fost Movilă, precum la litera M unde am lămurit neamul Movilesc, s'au arătat. Iar aceşti ce acum figurează între boeri şi se numesc Şarbani, sunt bulgarĭ; un Şerban cu numele au fost in Galaţi, crâşmariŭ, la banul Cârjă încă pe la 1801; acela au avut doĭ ficiorĭ Gheorghie şi Paraschiv, şi murind tatăl lor, pe măsa au luat'o ţiitoare un turc; la 1806 viind Ruşiĭ în Moldova, băeţiĭ cu muma lor, au omorât pe turc, şi iau luat baniĭ, cu care au început a face neguţitoriĭ de crâşme şi căsăpiĭ, ş'au ţinut această meserie până la 1821. Acestea precum mi le-au spus stăpânul lor, banul Ioan Cârjă, le scriu la 1822, încă până a nu veni Ioan Vodă Sturza cu domnia; Căimăcamul Vogoride iau făcut boerĭ, pe Gheorghe paharnic, pentru că ţinea căsăpia de la Tecuciŭ, şi pe Paraschiv stolnic. După venirea domnuluĭ Ioan Vodă, visternicul Petrachi Sturza, cunoscându'ĭ pe eĭ, de când fusăse ispravnic la Tecuciŭ, le-au luat ce au putut, şi pe Gheorghe l'au făcut căminariŭ, iar pe Paraschiv paharnic. Iar Mihai Vodă, pe Paraschiv

l'au făcut spatariŭ, pe Eni ficiorul luĭ Gheorghie, căminariŭ. Iar Grigorie Ghica pe cel mai mic ficior a lui Gheorghie, l'au făcut spatariŭ, pentru că au luat fata lui Constantin Jorăscu, ce'ĭ nepoată de soră agăĭ Alecu Sihleanu, ce era director Postelniciei. — Aceştia sunt boeriĭ ţăreĭ Moldoveĭ, răsăriţĭ ca ciupercele după puhoiul nesaţiuluĭ de argint a domnilor, şi a miniştrilor ţăreĭ, cariĭ întru nimică au, şi pe ţigani, ba chiar şi un măgariŭ l'ar face logofăt mare, numaĭ banĭ să dea.

ŞENDREA. Vechiŭ neam de boerĭ moldoveni; încă pe vremea domnuluĭ Stefan cel Mare au fost hatman, ba încă şi înainte de domnul Dragoş, pe când ţara era republică, din manuscriptul spatariuluĭ Petru Clănău, văd că au figurat între boerĭ Şendrea, dar precum cele mai multe neamurĭ boiereştĭ, încă şi domneşti a Moldoveĭ, din nestatornicia vremilor, şi mai cu samă din mulţirea grecilor ce s'au pripăşit aice, după fărmarea Impărăţieĭ Romane din Ţarigrad, au cădut şi vechea această familie, abia mai cunoscându-se între nobilĭ, şi cu toate că şi câţĭ se mai numesc Şendrea,

nu sunt toţĭ adevaraţĭ; mai sunt şi taclituri.

ŞĂRBANDOVICI. Moldoveni, porecliţĭ de pe numele tatăluĭ lor, jigniceriul Şarban de la Piatră, răzeşiu de Ţuţcani, carele avea treĭ ficiorĭ: cel mai mare Vasile îşĭ zicea Şărbandovici, că fiind slugă la Manolachi, fiul cucoaneĭ Anicăĭ Roznovăniţa, umblasă cu stăpânul seu pe la Viena şi Paris, şi au venit cu vici, aninat de nasul lui Şarban; cel de al doilea Aleco, îşĭ zicea Stamate, era bun scriitoriŭ, şi frunte de beţiv; cel al treilea Nicolai sau Nicu, până la o vreme îşĭ zice Braun, de pe cumnatul seu ingineriul Braun, la care şi el au învaţat ingineria, acum şi el îşĭ zice Şărbandovici, ca doar ar amăgi oameniĭ să'l creadă leah, sirb, rusnac şi bun ingineriŭ, nu ţaran de la Ţuţcani.

ŞERBANESCU. Moldovan, nuoĭ poreclirĭ, de pe numele lui Şerban părintele lor, şi nuoĭ boerĭ râdicaţĭ de domnul Mihai Sturza şi Grigorie Hagiul.

ŞÂŞCALĂ. Moldoveni, răzeşĭ de la Nicoreşti ţinutul Tecuciuluĭ, de unde un Costandachi, ajungênd a fi vătav la moşia Trestiana din ţinutul Dorohoiu-

lui a domnului Ioan Sturza, pe le 1825, domnul Sturza l'au făcut paharnic. La domnul Mihai, fiiĭ paharnicului Constandachi, întrând in cancelerie s'au făcut boeri; iar unul din ei Scarlat, fiind mai bun, mai cuminte de duh, şi poate şi mai norocit, au ajuns director al sfatuluĭ cârmuitoriŭ, şi treptat până la agă.

ŞONŢU. Român, din ţara Românească, unde un Ghiţă Şonţu ficior de preut din Focşani, la domnul Karage, s'au făcut sardariŭ; fiiul acestuia Nicu slujind în miliţia munteneascǎ, s'aŭ făcut căpitan, şi fiind însurat cu moldovancă, fata căminariuluĭ Gheorghie Duca, arzêndu'ĭ şi casele de la Munteni, s'au mutat în Focşaniĭ Moldoveĭ, în casa soacră-sa, are şi moşie pe Lipova, ţinutul Vasluiului, la satul Doaga, zestre a cucoaneĭ sale.

ŞENDRESCU, Moldovan de la Huşĭ, râdicat la boerie de domnul Ioan Sturza, făcêndu'l paharnic; iar domnul Mihai, l'aŭ făcut spatariŭ.

Iu

IURAŞCU. Moldoveni şi vechiŭ neam boeresc; Stratul Iuraşcu au fost şi Lo-

gofăt mare la Dumitrașco Vodă; pe un mare cămăraș Neculai jicniceriŭ, la Mihai Vodă Racoviță, Miron Iurașcu au fost medelniceriŭ, și Ursu căpitan mare de Covurluĭ. La Scârlat Vodă Calimah, Iordachi Iurașcu s'au făcut paharnic; la Ioan Vodă Sturza, Ioniță Iurașcu au fost ban și vornic, de harem; la Mihai Vodă, Ioan Iurașcu, fiiul paharniculuĭ Iordachi s'au făcut spatariŭ; însă mulți Iurășcești sunt mazilĭ, privilighețĭ, ba și birnicĭ.

IUGA. Moldoveni, răzeșĭ de la ținuturile Tecuciŭ și Roman, sunt și în satul Ciutureștiĭ; la domnul Ioan Sturza un Dumitrachi Iuga s'au făcut sardariŭ, și s'au așazat în tîrgul Hușiĭ, fiind cumnat cu aga, Gheorghie Mardari.

IAMANDI. Greco-bulgarĭ. Pe vremea domnului Neculai Mavrocordat, au venit un Iamandi Baliș, fugit de preste Dunărea, gonit de potiră, fiind talhariŭ, îmbrăcat cu ciapcăn scurt roș și călare pe cal alb; au intrat în oastea țăreĭ. După vr'o doi anĭ Capichihaiaoa țăreĭ, ce au fost rânduit la Hotin, care era un boer Keșcu, neștiind turcește, l'au luat pe acel Baliș Iamandi tălmă-

ciŭ, şi tâmplându-se a muri acolo Keşcul, au ramas el în loc; în urmă domnul Mihai Racoviță în a treia domnie viind, l'au rânduit pe dânsul Kapichihaia a țăreĭ, şi după vr'o cinci, şese ani ce au slujit acolo, găsindu'şi el pe o fată a unuĭ stolnicu Sandu Sturza, ce'l tăesă Turciĭ, au luat'o, şi domnul l'au făcut pe dânsul stolnic; din acela s'au puezit tot neamul Iamandiescu.

IACODIN. Moldoveni, şi vechĭ boerănaşĭ, au fost un medelniceriŭ Dumitraşcu Iacodin logofăt de taină, a divanului, şi bun hotarnic.

IANOLIU. Două neamuri, şi amândoĭ bulgarĭ, porecliţĭ de pe numele părinţilor lor; uniĭ sunt de la Putna eşiţĭ, adecă: Comisul Gheorghie, spatariŭ Panaite, sardariŭ Enachi şi sardariŭ Iancu, ficiorĭ unuĭ Ianoli pricupeţu din Ajud. Intăiŭ s'au rădicat la boerie Gheorghie, ce au fost şi birnic în tîrgul Focşaniĭ, la ruptele Visteriei, la o cruce cu un Gheorghie Postăvarul păscariŭ, şi luând în posesie moşia Mărăşeştiĭ de la Logofătul Iordachi Catargiul, [illegible]28, cu zece miĭ leĭ pe anŭ, s'au [illegible]lat de au venit Ruşiĭ, s'au scumpit productele,

ş'au câştigat mult, şi de sine s'au numit sardariŭ, şi nu vroia să plătiască birul, plătindu'l numai Gheorghe Postăvarul. La 1829 rânduindu-mă pe mine staroste la Putna Plenipotentul Jultuhin, acest Ianoli s'au împotrivit, unuĭ Ghioază, ce era zapciŭ de ocol, me-au raportuit, am trimes de l'au adus, l'am dat la gros şi iam dat bătaie la falangă; atunce au venit cu jalobă Postăvarul ce era la o cruce cu el, arătând că de doĭ anĭ singur plăteşte birul, l'am îndatorit de au plătit; apoĭ mai în urmă venind şi rugându-mă să'l scap de bir, l'am dat scădere la Visterie că'ĭ mort de ciumă, şi aşa s'au scădut; şi apoĭ în Domnia lui Mihai Sturza murindu'ĭ femeia, au luat o fată a agăĭ Costachi Bucşănescu, şi s'au făcut comis, că erau eftine boieriile, şi fraţiĭ seĭ Panaite s'au făcut cluceri, în urmă căminari, Enachi şi Iancu sardari. Iar la Grigorie Ghica hagiu, Panaite s'au făcut spatariŭ. — Al doilea neam Ianoliu sunt la Iaşi, tot din prăjări izvodiţĭ; au fost cinovnicĭ pe la divanurĭ, şi s'au făcut boierĭ.

IACOVAKI. Două neamurĭ, uniĭ sunt

românĭ de la ţara romănească, adecă aceĭ ce sunt la Iaşĭ polcovnicĭ şi că-pitanĭ de miliţiĭ, fiiĭ unuĭ căminariŭ Gri-gorie Iacovachi, muntean venit pe vremea Domnului Calimah, s'au însu-rat cu o soră a sardariuluĭ Ioniţă Cerchez, de la Putna, şi la Domnul Mihai Suţul s'au făcut sardariŭ; şi murindu'ĭ femeia, au luat pe sora vorniculuĭ Ilie Cogăl-niceanu, in Domnia lui Ioan Vodă Sturza, şi s'au făcut căminariŭ; fiiĭ lui întrând in miliţie au ajuns doĭ pol-covnici şi unul căpitan.— Iar cei al doi-lea ce se numesc tot Iacovachi, sunt moldoveni, răzeşĭ de la ţinutul Tecu-ciuluĭ, şi dreapta poreclă li este Ciocoiŭ, a cărora râdicare urmează aşa: un Iacovachi Ciocoiŭ au avut doĭ ficiorĭ, unul Todiraşc şi altul Neculai; pe To-deraşc de mic l'au dat slugă la pahar-nicul Mihălachi Negrea, fiind ispravnic la Tecuciu. Murind Negre şi rămăindu'ĭ cucoana văduvă, care era fata sarda-riuluĭ Neculai Stamatin, vară primare cu nevasta mea, bolnăvindu-se şi mulţi ani pătimind, la moartea eĭ fiindu'ĭ co-pilul mic a postelniculuĭ Neculai Negre, Ciocoiul Todiraşc iau furat preste patru

zeci miĭ leĭ, şi multe juvaerurĭ, şi după câţĭ-va ani, s'au însurat cu fata lui Gheorghie casapu, care în urmă s'au făcut căminariŭ şi s'au numit Şarban, şi au luat moşie în posesie, au făcut tovărăşie cu socru seu, şi la Domnul Ioan Sturza, prin visternicul Petrachi Sturza, s'au făcut cluceriŭ, şi s'au poreclit Iacovachi. Din ficioriĭ acestuia, unul Constantin în domnia lui Grigorie Ghica s'au făcut prezident la judecătoria Tecuciuluĭ şi spatariŭ.

IACOMI. Grecĭ. Un Iacomi au fost negustor blanar în Iaşĭ; un fiu al aceluia Costachi, la Ioan Vodă Sturza s'au făcut stolnic, şi un ficior aceluia la Mihai Vodă s'au făcut pitariŭ Pavel Iacomi.

IASINSKI. Leah, de credinţă papistaş, încă pe vremea Domnuluĭ Ioan Vodă Sturza, au venit în Moldova doctor, şi s'au aşazat la Huşĭ; după ce s'au suit la scaunul Mitropolieĭ, Episcopul de Huşĭ Sofronie Miclescu, l'au adus pe Iasinschi în Iaşĭ, şi Domniĭ Mihai Sturza şi Grigorie Hagiu, l'au făcut boeriu mare moldovenesc, ca pe toţĭ doctoriĭ, macar de orĭ ce credinţă, ba şi jidan de au fost.

IANOV. Malorosian, de preste Nistru, sau mazur, venit pe la 1824, în Moldova ca slujitoriŭ la consulatul Rusesc, în urmă ştiind carte, l'au dat scriitoriŭ în cancilerie, şi s'au însurat făcêndu-să cumnat cu Tudurachi Burada. Pe vremea domnuluĭ Mihai Sturza, avêndu'l ca spion, iau dat în posesie moşia Rafaila, cu prea mic preţ, de la care s'au înţolit bine rusnacul, şi la domnul Grigorie Hagiul, întâiŭ s'au făcut spatariŭ şi în urmă agă.

IANACOVICI. Bulgariŭ, neguţitoriŭ din Botoşani, râdicat la boerie cu rang de comis, un chir Anastasă, de Grigore Vodă nebunul cel împuşcat.

J

JOSAN. Moldoveni, răzeşĭ de la ţinutul Romanuluĭ, mazilĭ şi birnicĭ, s'au rădicat la boerie întâiŭ un vătav Ştefan ce au vătăjit multă vreme la Fântânele, şi în domnia lui Scârlat Vodă Călimah, prin mijlocirea Logofătuluĭ Costachi Paşcanu, fiind visternic, l'au făcut medelniceriŭ. Doĭ ficiorĭ ai aceluia la Ioan Vodă, unul Constantin s'au fă-

cut stolnic, şi altul Stefan medelniceriu.

JUVARA. Bulgarĭ, veniţĭ la 1829 deodată, aceştia fiind treĭ fraţĭ, s'au pripăşit în Focşani, ş'au început a căuta de vite, apoĭ au luat moşie în posesie, pe la ţinuturile Fălciuluĭ, şi Galaţuluĭ. Pe cel mai mare din eĭ Dumitrache, l'au făcut Mihai Vodă stolnic, Hristache cumpărând moşia Cârlomăneştiĭ, de la Manolache Epureanu, Hagiŭ Vodă l'au făcut paharnic.

. . . .

. . . .

Sfîrşitul Arhondologieĭ Moldoveĭ.

MATERIALUL DIN TABLA

ARHONDOLOGIEI MOLDOVEI

A

B

Capĕtŭ.